

சென்னை
23503
ஷம்சுத்தாசின் தகவல்.

இத

பிரபல வர்த்தகரும்

வெட்டுவாங்குளமாதிய கிராமங்களுக்கினர்தாரும்
பாணையங்கோட்டை ஆனரெரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுமோன
மேலப்பாணையம் ஸ்ரீமான்

வ செ. த.

ஷம்சுத்தாசின் தகவலாவர்கள்மீது

—*—

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புலவரு ளொருவரான
தேவாமிர்தப் பிரசங்கக் களஞ்சியம்
மகாமதி, சதாவதானி
கோட்டாறு

கா. ப. செய்குதம்பிப் பாவலாவர்கள்
இயற்றியது

—

மேலப்பாணையம், கித்வான்

வ. அ. மல்கான்அலி சாகிபவர்கள்

இயற்றிய

அரும்புதவையோடு

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாப விஸாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1919

சென்னை

இப்புத்தகத்தி லடங்கியவை

—:—:—

க. சாத்துகவிகள்,	க—க
உ. பாரிரம்.	எ—அ.
ந. லும்கத்தாசின் கோவை	க க0ச.
ச. ஷெ அரும்பத வரை	க—ந உ.
ரு அபிதான் விளக்கம்.	ந.ந.
க. அகப்பொருட்செய்தி காள்வரையறை	ந.ச
எ. விஷயஞ்சிகை,	ந.ரு
அ. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி	ந.க—ந.க.
க. பிழைதிருத்தம்.	ச0.

—:—:—

ஸ்ரீமான்,
வ. செ. த. ஷம்சுத்தாசீன் தரகஞ்
பிரபல வர்த்தகர், இலும்தார்,
ஆனரெரி மாஜிஸ்திரேட்.
மேலப்பாளையம்.

தா. பி. பி.
பி. பி. பி.
சா த் து க வி க ன்.

சென்னை கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதரும்
ஸர்வகலாசங்கத்துத்
தமிழ்ப் பரீக்ஷகருமான ஸ்ரீஸுப்ரீ,
கா. ஸ்ரீ. கோபாலாசாரியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோட்டாறு வந்தசெய் குத்தம்பிப் பாவலன் உறதமிழ்ப்
பாட்டாரும் கோவைமே ஸப்பாணையத்தி புலனுதென்சொன்
மாட்டா தரஞ்செயும் ஷம்சுத்தா சீன்கன வான்றகுமேற்
கட்டாப் படர்ந்து புசும்மணம் வீசிக் குலாசின்றதே.

மதுரைவாசியும்,

ப்பாட்டுடைத் தலைவரது இரங்குன் தலைமை ஆபீஸ்மானேஜரும்
இரங்குன் ரோலியா முஸ்லீம் சங்கத்தின் மாஜி காரியதரிசியு

மான வித்வான், மா-ரா-ஸ்ரீ,

ம கா. மு. காதிறுமுஷ்றியித்தீனவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விநுத்தம்.

ன்னவயல் குழ்மேலப் பாயையமா முருகரா னயலார்க் சென்று
ன்னலமே னாமீவட கரைஷெய்து மன்கு நென்னுமத் தோன்செய் [ரும்
ன்னலமே சடமெடுத்தா லன்னஷம்சுத் நாசீமெனு மெழிலோன் யார்க்
ன்னலமே பணிச்சவித்தப் பாரிலவ தரித்தவன்னல் பாரி யொப்பான்.()

த்துவித சித்தார்த வகுணிலக்கோர் பொருணிலையா யலெ மெல்லாரு
திபெற வந்துதித்த செய்யதிருக் கோடைவனர் செல்வ ரென்னும்
த்தமெய்தித் தூனேசர் வீறுமலர்த் தாட்டுணையே வேண்டி நாளும்
தியொடு மணம்வாக்குக் காயமெலா மொருசேப் பணித்த னாயன்.

சுருத் தென்னாட்டிற் நிகழ்பாண யங்கோட்டைச் செழும்ப திக்ருப்
ராரு மாணாரி மாஜிஸ்ந்றேட் டானபெரும் பெற்றி யான
ராண வண்மைவெட்டு வாங்குமைர் நியபவலூர்க் கினும்தா ரித்தத்
ராளும் ஜாஜ்ஜுமன்னன் றகைமைபுணர்ந் தனித்தமெடல் தரிச்சப்
[பெற்றேன்.

ன்னாட்டிற் துமரிகல்கத் தாகடலூர் புதுகைசென்னை தேர்தெ லுங்க
ருட்டிற் காக்கியநா டாலிலுங்கோக் சீயதின ரவினும் பரிமா
ன்னாட்டிற் நிழர்ங்கோக் குவியுமாண் டலேயீத்கா னின்னு முன்ன
ருட்டி னும்புரத்த வானிபச்சா லைப்பல படைத்த யோகன். (4)

வநிவவருத் வேதவே யிகையென வஞ்ஞகன் கான்வ ருத்த
செநியதனுக் கிலக்கியமா கிற்பர்சென் கித்தகித்த கிறையக் கொன்னம் (1)
குநியபித்த கொடுப்பதன்நிக் குடியிருக்கக் குடிப்பல்சதம் குயிற்றி னாய்
புரியதென்னும் பெயர்புனைந்து வநிருருக்கெ லாமனித்த புன்ய லென்.

எத்தானத் தினுமன்ன தானமதே யேற்றமென விகைப்பக் பல்லோ
ரத்தானத் தினுமிக்க தாகும்வித்தி பாதான மதற் றே கைத்து
பத்தாயி ரங்கொடுத்தக் குடியேற்றத் தார்க்காகப் பன்னி யொன்றுக்
சத்தாவைத் தொழுதிடற்கோ சாலமும் கட்டிவைத்த கனநி யானன். (2)

ஆக்கமிலாத் தனமதென்று மதைப்படைத்த மாத்தொலா மவனி மீது
கோக்கமுதற் காதுகரத் கால்கொனு மங்கமொடு கோயில் லாத
வாக்குமிருந் தாறுமவை யில்லாசாய் வாழ்வொன வழங்கு முன்றோர் (3)
வாக்கையெலாம் பொய்யாக்க வாக்கையெதீ தவதரித்த வாய்மை யா

இன்னுசெய் தார்க்கண விதஞ்செய்த லேழுறையென் நியம்பு மாறே
யின்னுந் தானுயில்ல மிழித்தயலி னோரிடத்து மேவுக் கால
யொன்னாரி னுரைக்கினங்கி யுபயபுத்தி ரர்க்கும்விட வுண்ம யீர்த
வன்னுநுக் காலிராகி யபயமுட னர்த்தமளித் தாண்ட வண்ணம். (4)

இத்தகைய வாண்டுகமேற் கொலையொரு ானாற்றி னோடி தண்டு
பத்ததன்மே னைத்துகலி யாலியற்றிப் பார்க்கனித்தான் பகரு மத்த
வுத்தமனா கோவென்னி னுரைக்குதுங்கோட் டாறுநக ருறைத்திடுஞ்சே
ருத்தம்பிப் பாவலொ முத்தமிழின் சாகரமாய் குரிசின் மாதோ. (5)

தேவாயிர் தப்பிரசக் கக்கனஞ்சி யம்மெனவுக் தெரித்த மேலோர்
நாவான்ம காமதியா னெனவுமிகு பட்டங்க ண்கப் பெற்றுப்
பூவாருஞ் சென்னையிசை யவதான மொருதுறம் புரிந்த வித்தப்
பாவாண னருங்கோவைப் பயன்விரித்த லெவர்க்கும்வெரு பார மம்மா. (6)

நல்லாசிரியன் பத்திராதிபரும்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புலவருளொருவரும்

சென்னை வேப்பேரி குயின்மேரி!காலேக் தமிழ்ப்பண்டிதருமான

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, கா. நமச்சிவாய முதலியார்

அவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிஷ்டியாசிரிய விருத்தம்.

பாமருவும் புகழ்படைத்த மேலப்பா னயம்புரக்கும் பண்பு வாய்த்தோன்
நாமருவுக் கவிவாணர் நயமருவுப் பெருஞ் சுவயங்கும் கலமே சான்றோன்
நாமருவு கொட்டயானன் லும்சத்தா சின்பெயர்கோன் சாவ லோன்மேற்
தேமருவு கவைமருவு கோவைதல் வனம்பெறவே செய்திட டாகும்.

தென்னிய பன்னையப் பிழைப்பை மனவையினி விபந்த வல்லோன்
செவ்வியந் தமிழ்ப்புனைவக் ஷெய்குதம்பிப் பாவனகுத் திரழுமேலோன்
அவ்வியலின் துவகத்துக் காணுமரும் பொருளினுத் த மறிவித் தானும்
திவ்வியந் புனைவமுத் தெழுமல்கோன் அவிபென்னுஞ் சீரி யோனே.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான

தென்கம் புதூர் வித்வான்

ம-நா-நா-புரி, சாத்தான்குட்டிப்பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றியது.

அறுதீர்க் கழிநெடிடடி யாசிரிய விநுத்தம்.

சீரோறு லைபடையான் செய்யதிருக் குணமுடையான் சேனு வாகுய்
சாரோறு சாதலத்தான் காட்சியிரு ஹாமிமென்ட் எழறு மூரான்
பாரோறு புசுமுடையான் பாம்பொருளை புசுசிறத்தும் பான்மைபுள்ளான்
தாரோறு செழுமார்பன் ஷம்சுத்தா சின்பெயர்கோன் தக்கோன் மீதே.

தென்னியந் நடல்கடைத்து தேவர்பொருட் டாலமுதம் திரட்டு மர
பொ, லொள்ளியதீர் தமிழ்க்கடலி னுயர்வுபெறு மசப்பொருளி லொது
யன்பி, னுள்ளியவைத் திணைக்கோவை யெனவொருது னுவத்தினைத்
தா னுலகமுய்யத், தன்னியவெவ் வினைதுணித்த தக்கோனை யாவனெ
னத் சாற்றக் கேண்மோ.

வின்பட்ட தருமலிழும் பொதிகையில்வாழ் குறுமுனிவன் விரித்த வைத்
து, பண்பட்ட விலக்கனமு மிலக்கியமு முலகுவப்பப் படித்துத் தேர்ச்
தோன், கண்பட்ட மணிபோல்வான் கருதுமுயிர் பான்மைபுளான் கற்
ரோர்போற்ற, மெண்பட்ட புசுமுடையா னிகழ்வடையான் கோடைக
ரிருத்து வாழ்வோன்.

முன்னரிய சென்னதனில் மூதறிஞர் பலர் உட முறையே துறு
பன்னரிய வவதானப் பண்பெடுத்தக் காட்டியிரு பரிசு பெற்றோ
னுன்னரிய புலவனொரு முடுக்களிலை மாமதியா யொளிநு மேலோன்
மன்னரிய கலனுடையான் ஷெய்குதம்பிப் பாவனகு மதிவல் லோனே.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான

பறக்கை, வித்வான் ம-நா-நா-புரி,

தா. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

அறுதீர்க் கழிநெடிடடி யாசிரிய விநுத்தம்.

சார்தமுவுஞ் சோலையிடைக் களிதேனுக் கைமையின் கடமும் காகு
மெந்தமுவுஞ் செந்தமிழு மிகைச்சேரி பாணத்து மிருஞ்செஞ் சார்தம்
பொந்தமுவி யிருமருக்கும் பெருக்கி மணவாறும் பொருளைப் பங்குசப்
பார்தமுவுக் பாணவத்தோர் பழம்பிறை யின்புரவெக் பர்க்கண்மன்னே

அக்காரன் தன்னிடையே யடைந்தவர்க்குக் குறிப்பித்தல் கருவ
மாற்றும், பொன்னகாரன் தருக்காரன் புயவொலியான் மதனிகாரன்
பொருத்து கீர்த்தி, சென்னிகாரன் வம்சத்தா சேயுயத்திற் சேந்தி.
வே யிவற்று கோவை, பன்னரிய துறையினுத்த பரமாயு நானுதம்பன்
த்தான் மரோதா, (2)

சொன்னலும் பொருணலமுந் தொடைலமு நடைவலமு துறை
யிற்றோன்று, மின்னலமு மிதனிடையே பெயழின்மடக்குச் சிலேடையு
னெதுகை மோனைப் பன்னலமும் பழச்சுமிழர் பழுத்தொழுநு மிந்த
லைப் பண்டு னோர்செய், நன்னலமு முறுகோவை நடுவிருத்தி நாவந்
வெற்ற லாமே, (3)

அன்னவன்யா ரொளிஹைப்ப் னருத்திமைப் பண்டறிஞர்க் கருநி
வைத்த, முன்னவனே யிப்புவிவின் முன்னினனென் றுன்றோர்கண் பெ
ழிபு மாற்றான், சென்னதனி லவதானஞ் செய்தபல கற்றறிஞர் தேந்
துரைத்த, மன்னவனும் மிகச்சிறத்தோன் மதிவலர்க்கு மிடியேரு மி
மைசான்றோன், (4)

அருளுருவோ பொருளுருவோ வன்புருவோ வன்புருவோ வானு
ல்வன், கருவுருவோ வினியிலதான் காசினியிற் புக்குருவே கற்ற யாருந்
வெருளுறவே விடைபகர்வோன் வேறுமுள வெம்மதமும் வேறென் னு
சொருபொருளை கடவுளென வுரைபகர்வோன் வரைதறுநு வுண்மை
மிக்கோன், (5)

திருவாரு கலம்படைத்த திருக்காரன் கோட்டாற்றிற் சிறப்புந் தோ
ரு, மொருவாத் தண்புடையா னெனிர்ப்கீர் மீருணன் பொருவா கெரு
சன், தருவான கொடைக்கரத்தான் தன்மகவென் றுலகுத்தான் தழந்
கும் வேலை, பொருவாத கற்கலையான் புலவர்மகா மதியெனென்ப் புதழ்ப்
பெற்றான், (6)

மாவாரு மேருதனை மருவினருக் குயர்வருநு மாறே கல்வித், காவா
ரு மடையினுட னரும்புலமைக் கானாக்கு மருமை வாய்த்தோன், காவாரு
கதர்த்தயிழை நன்றெனக்கு மருஞ்சுவன் ஞான ரூபன், பாவாரு காவ
டையான் பண்புடைசெய் குத்தம்பிப் பாவவோனே, (7)

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான

கோட்டாறு விதவான் மாணாபுரி,

பி. ஆறுமுகப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

கோக்கக்கலிப்பா.

புணக்கும் பெய்நிலமெழிற் புண்புணக்கும் தடமுரு
ணுமண்குந் தமிகுயிரு கலமண்குந் புண்புண்குட
தேயுமண்குந் மதியினருக் கிதழைமண்குந் தபருதாத்
கேயுமண்குந் புண்புண்குந் கோட்டா நெண்புறியிற்

என்னருமெய்து ஞானியா சொன்னவன் மகமாபே
பண்ணியவன் உதப்பவனும் பகர்தரும்பன் னானவன்வி
ஹன்னியபத் தேமீனான் கோன்மைபுஞ்செந் தமிழனாகு
என்னியமெய் யோசமுமே ஸ்லுருக்கொண் டெழுந்தவென. (2)

உதித்தயிரு கலதெனின் து முட்பொருளின் பவனுதத்திற்
பதித்தவயன் சியபொருட்டுப் பகர்தருக்க னாலோரும்
மதித்திடல் லுரைவழங்கி மணத்தருசீர் வஞ்ருவார்நல்
விதித்தபடி டைபயின் து வினக்குறுஞ்சற் குணமேலோன். (3)

செச்செல்வன் திருகாடர் குத்திரிபா மத்தாதி
பன்னருத்தன் கோட்டாற்றக் குப்பதிற்றப் பத்தமுதற்
சொன்னவன் னாயபெரும் புசமுடையான் துணைடையான்
அன்னவனா ரென்னியிக வன்புனனல் வம்பிலனே. (4)

என்னியத திருளுடைவித் தெழிறருதற் செங்காணும்
தன்னருகிற் தனியிருத்தித் தருக்கைன் பனமொழித்தே
புன்னரும்பே ரீரைம்பா னவதான மொருக்கியற்றம்
பன்னருஞ்சீர் செங்குதம்பிப் பாவவன் பரிவினெடு. (5)

பண்பரவு புழுமேலப் பாணயமாம் பெரும்பதியில்
விண்பரவு கொடையாலே மேலியசீ கோவிரும்பு
எண்பரவு மெழில்வழங்கத் தாசினு மிருத்தவன்றன்
நிண்பரவு புயவலியின் நிற்பொளிதற் கெண்ணியரோ. (6)

எழுத்துமுத விலக்கணமு மிலக்கியத்தின் பெருஞ்செறியும்
பழுத்தொழுதிப் படிக்குகர்க்கும் பகருகர்க்கும் பழகுகர்க்கும்
விழுத்தருசீர் தரிவுதா மேன்மைபுடை யகப்பொருளால்
வழுத்தினனாச் சினைக்கோவை மதிதவத்து வளமைபுற. (7)

சொற்கண்டு பொருள்கண்டு தொடைகண்டு டைகண்டு
முற்கண்ட நஞ்சுவையே முதிர்கண்ட வந்தாற்குக்
கற்கண்டு சர்க்கரைமுக் கனியமித்திற் துணைகாணென்
மற்கண்ட நாக்கொண்டு வாயாற வாழ்த்துதற்கே. (8)

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கரு ளொருவரும் கோட்டாறு
ஹையர்கிரேட் செகின்டரி ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமான
பறக்கை, ம-ந-ந-பூ, -

எம். குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

நேர்கை வெண்பா.

வெற்றி தருக்கத்தான் வென்வழங்கத் தாசினு
சொற்றவன்றன் மாப்பம் குலவுதற்கே—கற்றவர்கள்
உய்முழு தாப்பின்தா னெனக்கி னினைக்கோவை
செய்ககம்பி பாவவன் தோசுது.

சா த் து க வி க ள்.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான
கோட்டாறு வித்வான், மா-ந-புரி,

திருஷ்ணசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிகையாசிரியப்பா,

திருவனார் தாமரைத் தீம்பொழி லுடுத்த
மருவனார் பாண்டி வளாட்டி டின்கண்
தண்டுறை மேவுத் தாம்பிர வன்னியும்
வண்டுறை சோலைப் பருங்கு விளங்கும்
ஹாயிம் புசுமெனு மரும்பதி வாழ்ந்
சோம வெண்குடை தூக்கிய செவ்வன்
தக்கோன் ஷம்சுத் தாசெ னெனும்புகழ்
மிக்கோ னாகம் விளங்க வைத்திணைத்
கோவை யென்னுந் குவலிய வாரம்
மேவச் சூட்டினன் விரிநீர்க் கோடைப்
பதிவாழ் செல்வன் பண்புறு குணத்தோன்
கதிபெற வெற்குத் தமிழகற் பித்தோன்
தொல்காப் பியமுதல் தோன்றி லகணமும்
பல்காப் பியமும் பயிறகு நாலினன்
சொன்னய முதலாக் சொன்னபன் னயமுந்
தோன்றப் பாடுந் துயரத் கவிஞ்
னுன்னு மவதான மொருநத றம்
பன்னிய செய்குத் தம்பிப்பா வலனே.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான

தாமரகுளம் மா-ந-புரி,

எம். சிவதானுக்கவியராயரவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிகை வேண்பா,

பொன்னனிகொண் மாடமலி ஹா மீம்புரிக்கோர்
மன்னனென வந்துதித்த வன்னலெனும்—மின்னோணியே
கோவை பலபுணைத் தோன்மைஷம்சுத் தாசென்மேல்
கோவையொன்று செய்தனித்தான் கூர்ந்து
சொர்செய் குத்தம்பிச் சீரியன்றன் தீம்பரவை
தூரர் புகழாதா ரம்புலிவிற்போரும்
கண்மணியா யென்னுந் கலந்துகின்ற கற்பகம
யென்னுந் கவிராச ரேறு.

ஊர். பி. ம.

பிம்மிவாணி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம-அ-அ-புரீ, கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியார்

அவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்ட ருணங்குருகுச் செவ்வியசல் வியலிடமாய்த் திகழு சல்
லோன், ஏர்கொண்ட சிலமெல்லா மெழிங்கொண்ட தன்புகழே விலக வை
த்து, சர்கொண்ட மனத்தோர்க ணன்மொழிகொண் டினிதரைக்கு
கலமே கொண்டோன், சர்கொண்ட கொடைக்கரத்தோன் சலின்
கொண்ட கன்முதத்தோன் சலிந்த சொல்லோன். (1)

உப்புசெறி முறைக்குறுகல் லுறுதியெலா மினி துணரா வுலக முய்யச்,
செய்யவழு தனையவருக் திங்கவிகன் பலவியற்றிச் சிறத்தோர் தாமும், அய்
வனெனப் பணிந்திடச்சா ருணஞானி யார்சாய்பா மலர் பொற்பார், தய்
வவடி யிணக்கமலக் தன்னவறு கயமெனவே துலங்கு செஞ்சன். (2)

இசையாரும் சனிமுலை யேய்த்து ததன் மக்களுக்கா பீர்த டஞ்ச, வசை
யாரு மொருவனுக்கு மதிபுலத்தா னவம்புரிந்து மீசை தந்த, அசை
யாத வறசெறியோ னனியினுக்கோ சாகசமா யமைத்த மேலோன், இசை
யாரும் விழைதருஞ்சீர் வெட்டுவாக் குளத்தனக்கிங் கிஞ்சுதா தானேன்.

தன்மதிசீர் குளிர்முகத்துச் சர்கொன்னு மசார்பிரான் தந்த வெ
ப்பில், மன்மதிசீர்ப் பொற்பதக்க மாண்புறதன் றகைமையினுல் வாய்க்
கப் பெற்றேன், பன்மதிக்கு மொழிமுலைப் பைக்குழன்மெல் லிடையட
வார் பார்த்து ருளான், விண்மதிக்கு மிகத்தனர்க்கு மெலிவுற்ற மனங்கை
லும் வேனே போல்வான். (3)

பேசரிய பெருஞ்செல்வன் பெருமையிடு வானிபத்திற் பிரங்கு நிற்
போன், டாசிலருண் முகம்மதிறை மாமறையி னெறியகலா மாண்பார் செ
ஞ்சன், தேசநாசல் ஆம்சத்தா சினெனப்பேர் செறித்திறகு செம்மை யோ
ன்றன், ஆசிலரும் குணக்கனெலா மகத்தன்னரி யதனாலா மன்பு தண்ட.

பென்னணியி னன்மணிகன் பொருத்தியவாத் தன்னரிய புலமை
சான்ற, பன்னணிகொண் டினிதிலரும் பாக்களிடைய வன்புகழே பதிய
வைத்து, மன்னவீரு மியற்றியிழின் வனஞ்சார்க்கு கோவையொன்ற வறு
க்கி னுஞ்சு, முன்னருஞ்சொற் புலவோர்கண் முதறிது னிவனென்று
மொழிய மகனே. (4)

அன்னவர்க்கு விஞ்ஞான மருங்கோட்டின் வரம்புக்கு வளமுதலானே
இன்னவஞ்சேர் கோட்டாதென் நினைபுயம்பும் பதியினிட விரிவாழ
வோன், உன்னருஞ்சேர் உவதான் மொருதந் தன்வெந்தி புலவையிவா,
மன்னுமெழிற் சொற்புவோர் மாடிநெயன் நினைத்திவான் மாண்பு பெந்
ருள். (7)

பண்டையஞ்சுத் தமிழ்தாந் பவவுணர்ச்சோ னரியருளுன் பகர்ந்த
மாடுல், என்வயக்கு செறித்தோ னினைசெய்குத் தம்பிப்பா வவனென்
ருளும், பண்டையபு வலிவாணன் பண்டைய சட்டானன் பகலித் தே
த்தி, என்வகையுத் தழைவித்தோ னின்மொழியன் பன்னலஞ்சுர்ச் திவ
ரு வோனே. (8)

அன்னவன் கோவையசத் தரும்பொருளை யாவருமே யறியும் வன்
ணம், பன்னுமரும் பதவுகையைப் பருத்தளித்தார் பாவகாசப் பகரித்
செய்ய, பொன்னினுக்கும் பொன்னிப் பொலிகுணத்தான் காணிபத்
தின் புலமை மிக்கான், உன்னருஞ்சேர்ப் புசும்மணியில் வுலகமெலாம் பா
வவுறு முறுதி யானன். (9)

சற்றவர்க்கு சற்றுணைவன் கனிதோற்ற மின்மொழியன், காடு னெஞ்
சன், சற்றிறஞ்சார் செத்தமிழ்து னவினுமரும் பொருட்டுறை வவந்த
காவன், செற்றமிலாக் கோட்டாற்றக் செய்வவருண் ஞானியர்பாற் செழி
த்த வன்பன், பற்றியகீர்த் கருமுதில்போற் பாவலர்பாற் தன்னன்னிசெய்
பண்பின் மிக்கோன். (10)

பொன்றலில்சேர் முகம்மகிதை புனிதமதை வழியொழுகும் புலமை சன்
பன், என்றனக்கு பின்றுணைவ னெழிலார்ந்து பொலிமுதத் த னியைத்த
செல்வன், மன்றல்செறி குழன்மடவார் வனர்தனங்க டோயலிழை வன்
சொண் மார்பன், தன்றமல்க்கா னலியெனுஞ்சேர் தோய்பெயர்சென் னத்
தனத்தத் தாயன் மன்னே. (11)

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிந்து.

பெரியார்,
சு. ம. சுவாமிநாதன்

ஹாமீம்.

பெஸ்டில்லா ஹரி.

ஷம்சுத்தாசீன்

கோவை

—*—

காப்பு:

சுட்டளைக்கலித்துறை.

திருவார் மருமகற் செய்குமன் ரூர்தினஞ் செய்குவோன்
ருருவா யமைந்தபு மான்ஷங்கத் தாசி னுவந்தணிபுங்
ருருவா ரகப்பொரு ழோந்தினைக் கோவை கழறகித
மருவா ருருவி ளகப்பொருட் குள்ள மமைந்துமே.

நூல்.

களவியல்.

அஃதாவது-பொருளதிகாரத்துட் கூறப்பட்ட உருவும் திருவும்
பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் பிறவுந் தம்முனொத்தபதி
னைத்தாண்டும் பத்துமாதமுஞ்சென்ற தலைவனும் பதினோராண்டும்
பத்துமாதமுஞ்சென்ற தலைவியும் கொடுப்போரும் பிறருயின்றி பூழ்
வயத்தாற் றுமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்த்தற்றன்மை. இங்ஙனம் புணர்
தல் அகப்பொருளிற் கூறிய எண்வகை மணத்துட் கார்த்தருவமண
மாய்க் கைக்கிளைமுதல் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரித
லீருகிய பதினேழு கிளவித்தொகைகளை யுடையது; அவை வரு
மாறு:—

கைக்கிளை.

அஃதாவது-தலைவன் மாட்டாவது தலைவிமாட்டாவது நிகழு
மொருதலைக்காமம்; அவற்றுளிது- தலைவன்பாற்படு மொருதலைக்கா
மமாய்க் காட்சி ஐயம் துணிவு குறிப்பறிதல் என நான்குவகைப்ப
டும்; அவை வருமாறு:—

காட்சி.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை ஒருபுஞ்சோலையிடத்தக் காணுதல்.

மாசுவ தலைமுத்து வனசமுந் கோங்கு மருகியல்லிப்
பூவே புணர்ந்து புதுநற வேற்றளி பூண்டுபுகழ்க்
கோவே யெனவரு வோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்சிலம்பின்
காவே சிறப்ப நடுவெனார் பூங்கொடி காண்கின்றதே. (1)

ஐயம்.

(இ-ள்.) கண்ட தலைவன் இவன் எந்த வுலகத்துப் பெண்ணே?
வென்று சந்தேசப்படுதலைக் கூறுதல்.

வானோ புலியோ மலையோ கடலோ மதியிரவி
தானோ வனசத் தனித்தனி சோவுற்ற தண்டமிழ்க்கோர்
கோளோ வெனவருள் வோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்சிலம்பின்
கானோ டொளிதரு வானிரு டுத்தவக் காவகமே. (2)

துணிவு.

(இ-ள்.) சந்தேகிக்கப்பட்ட தலைமகன்பாதம் பூமியிற் படிதலா
லுக் கண்டபுடை பெயர்ச்சியாலும் பூலோகத்துப் பெண்ணெனத் தெ
ளிந்து கூறுதல்.

காலே யதிந்தன கண்ணே யிமைத்தன காணாமலர்
மேலே புலர்ந்தன மெய்க்கிழல் கண்டன மேவுமிற
ருலே யரசாபி ஶரன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்திலம்பின்
பாலே யமரிட மன்றிமற் றில்லையிப் பாவையர்க்கே. (3)

தறிப்பறிதல்.

(இ-ள்.) தெளிந்த தலைமகன்தலைவியின் வேட்கை அவன் பார்
வைபாற் றன்னிடத்துள்ள தென்றிதலைக் கூறுதல்.

படையேறு கைத்தலத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பனிவனாசேர்
தடையே யிலருளர் நெஞ்சென் றிரண்டொரு தண்கமலப்
புடையே சமந்தஞர் நீத்தல்செய் பண்டிதர் போன்றவிய
விடையே யிலையா லினித்தன மோவந்திங் கெய்துறுமே. (4)

கைக்கிளை - முற்றிற்று.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

அஃதாவது-தெய்வத்தாலாவது தனிவயர்காவது உதேதல்; அவ
ற்றளிது—தலைவியார் உதேதலென்க. அது: வேட்கையுணர்ந்தல்,
மறத்தல், உடன்படல், உடம்பென என்னுங்கூறப்படும்; அக்கூற
கும் இரத்தபின்னிற்றத் தென்னல் முதலிய பதினாறும் பிறவுமா
லிய விரிவையுடையன. அவைகளுமாறு:—

இரத்தினபிண் னிற்றல் கேண்மை.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப்படுத்தப் பின்னிற்றற்கு சினைத் தல்.

தேடித் தனந்தரு வேர்ன்ஷம்சத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பில்
வாடி யலையேல் வருவாப் மனமே மகிழ்த்தாத் தற்
கோடி யுறுவோ முறுவா யமுதோ டொளிர்வையோற்
கோடித் தனமுள ரொன்றிண் டிருவர் கூடுநர்க்கே. (5)

இரத்தினபிண் னிற்றல்.

(இ-ள்.) அங்கனமெண்ணிய தலைவன் தலைவிக்கு இதஞ்சொல்
லிப் பின்னே சிற்றல்.

கெம்போ டொளிர் புயத் தோன்ஷம்சத் தாசின் னெர்வையோற்
வம்போடு கூந்தன் மடமயி லேயுன்றன் வார்தனப்பொற்
கொம்போட ிட்ட கொழுமுாத் துன்னிரு கூர்விழியா
மம்போட வைப்பி னமைபுங்கொ லோவென்ற னொயிரே. (6)

முன்னிலையாகிகல்.

(இ-ள்.) தலைவி சிற்பது தன்காரியத்திற்கு வேண்டி தான
மென்றெண்ணி அவளைத் தலைமகள் முன்னிலையாகிவிட மொழிதல்.
கோடும் பிறைறுதற் கோமள மேயுளங் கூர்த்தெவரும்
பாடும் புகழ்ப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் பனிவரைவாப்
காடும் பொழிலுஞ் சினையு மடுத்துன்ற னுரியரோ
டாடுந் தொழின்மறந் தாய்தனித் தாயென்கொ லாதாமே. (7)

வண்டோச்சி மருங்கினைதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியினது கூர்தலிலுள்ள வண்டுகளை
யோட்டுதல்போலத் தலைவியினது பக்கத்திற் சார்தல்.

தாதையெனப்புரப் போன்ஷம்சத் தாசின் றமிழ்க்கிரிசேர்
பேகையிவள்பர லளிகா னிசைவகை பேயிபிவள்
கோகையடைந்திர் மறந்தி ரொருநூல் கொருமியனிர்
மேகை யுறுவிர் செலுவி ரிசைவலர் மேவகமே. (8)

மேய் தொட்டுப் பறியல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவி சாரத்தினு ருறுப்பைத் தீண்டிப்
பறகுதல்; அல்லாதது - தோனைத் தொட்டுகொயாடல்.

சொற்கண்ட வாணர் தொடைபொற் றுதொடை குழையர்
மற்கண்ட திண்புய மான்ஷம்சத் தாசின் மையவெற்பிற்
கற்கண்டு வேண்டும் கனதன் றியமிரு கையுட்பட தாள்
முற்கண்ட மெப்ப்பொரு ளோர்க்குணுதெதற் முந்துறுமே. (9)

பொய்ப்பாடல்.

(இ-ள்.) தலைமகன் தலைமகன்மாட் லென்னது மில்வதல் உறிப் புழென்று கொண்டாடுதல். ஆயின்; உன்னது உறுதலும் பொய்ப்பா டாட்டலோவெனின்? அற்றன்று. மற்றென்னயெனின்? இவ்வுறு உறுவான் உன்னதை விட்டுவிடுவா னல்லென்க.

எல்லாரு மேத்துயிக் கோன்ஷம்சத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பில் வல்லாருந் கொங்கை மடமயி லேபுன்றன் வர்குழற்சீர் செல்லார லேண்டி யலைவாய்ப் பயமிகக் சென்றலறி யல்லாரு மேலுமந் கோசலம் விட்டந் கழுங்கிடுமே (10)

குடம்பெற்றுத் தீயாள்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைத் தழுவுதற்கு வாய்த்த இடத்தைக் கண்டு உறுதல்.

முந்தத் தவத்தின் முழுதுல கேந்த முதிர்ந்துதித்த சந்தத் தடமுலை யீர் நுத்தந் கட்டுகளை தைத்தவலஞ் சிந்தத் தயங்குமென் சிந்தா குலமறச் சேர்ந்ததா விர்தத் திருப்பத வேன்ஷம்சத் தாசின் வியன்பொழிலே. (11)

வழிபாடு மறுத்தல்.

“(இ-ள்.) இரத்து பின்னிற்றஞ்முதலாகப் பொய்ப்பாடாட்ட லீரு தத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவி மறுத்தல்.

பண்ணேறு மென்மொழிப் பாவலர் போற்றுந் பைந்தமிழ்ச்சீர் விண்ணேறு மாறமைத் தோன்ஷம்சத் தாசின் வியன்சிலம்பிற் றண்ணேறு சார்தஞ் சமைந்தளி தேறலுஞ் சார்ந்தவி லெண்ணேறு போதன்கொண் மாதவி யேபெம்மை யேற்றருளே.

இடையூறு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி வெட்சமுற்றுக் கண்ணு முடிக்கொண்டு நிற் றலினு வெழுத்த துன்பத்தைக் உறுதல்.

பாட்டாற்றி வந்தநற் பாவலர் வேண்டும் பரிசினுத்துங் கேட்டாற்ற வல்லபு மான்ஷம்சத் தாசின் னொர்வரையிர் தேட்டாற் றிகழந்த செழுந்தன நீத்துக்கை சோலர்போற் கோட்டாற்றை விட்டுபு ராயின் புரங்கொளங் கொள்கைநன்றே.

நீடுகினைத்தீங்கல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சி பெய்தாமையா விவளுள்ள மெஞ்ஞான் நிலைபுமோ? வென கெடுதோர் தலைவனின்குது தலைவியைப் பார்த் தல் உறுதல்.

பாடாரு மன்னர் பி ரான்ஷம்சத் தாசின் பனிவரைசேர் காராருங் கூந்தற் கனியமுதேபுன் கனகங்.

மாராசு கும்பத் திண்பே திண்பாய் மதித்தெழுத்துன்
னீராசு மந்தச் சடிதட நீந்தி சிலப்பதென்றே. (14)

மறுத்தெதிர் கோடல்.

(இ-ள்.) முன்வழிபாடு மறுத்ததின மறுத்ததிலி தலைவன்
உறியு சொல்லு பேற்றுக் கோடலை உறுதல். பேரோற்று னென்
பதற்குப் பேரோதிர்த்தானென்புழிப்போல. எதிர்தல் - ஏற்றல்.

கோடா தருன்குணத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்
வாடா மலர்த்தொடை மன்னர்தங் காமவெவ் வாரிபொங்கி
போடா தெழுத்துறி னெஞ்சே கமக்கோ குறுத்துண்பாய்
காடா தடுத்தெதிர் நிற்குங்கொ லோசந்த நாணியே. (15)

வறிது நகைநொற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி முகத்திலே சிறாகை தோன்றதல்.

பொன்னு பொளிருயிப் பூங்கொடி தன்னுளப் போக்கினைத்து
மென்னு மெனமயங் கேந்தறம் மேக்க விருட்காசர்
மன்னு பொளிருமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பின்
மின்னு பொளிர்ந்தது மெல்லிநல் லாண்முத்த வெண்ணுகையே. (16)

இக்கவி உரைப்போரும் கேட்போரு மின்மைபாற் கவிக்கூற்
பென்று சொல்ல.

முறுவற் குறிப்பினுந்.

(இ-ள்.) தலைவி சிறாகையின் குறிப்பைத் தலைவனுணர்தல்.

பகைதந்த மன்னர் தினந்தந்த மூல பலந்தனக்கோர்
தகைதந்த வண்ணப்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் நமிழ்ச் சிலம்பில்
வகைதந்த வேரளி கொண்டோர் முலைக்கொடி மைபலரு
ணகைதந்த தாலினி மன்றற் சுகமிய ணண்ணிமே. (17)

முயங்குந் லுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி புணர்ச்சிக்குடன்பட்ட அருமையை வற்புறத்
திக் உறுதல்.

கிலையான வந்த கவிவாணர் தம்மைக் கனகருவி
பலியான வைத்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் னருஞ்சிகர
மலியானம் கண்டர்த்தக் கோட்டா றடைத்தன மாமதன்வாய்ச்
சிலியானஞ் செய்தரு தேருர் தெரிந்தினிச் சேருதுமே. (18)

கலையின் மதித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைக் கணத்தலான் மதித்தல்.

திடங்கண்ட வாணர்சி ரான்ஷம்சுத் தாசின் செழுங்கிரசேர்
விடங்கண்ட வேங்கிழி மாதா சேபுன்றன் மெய்படுமோ

ரிடங்கண்ட சொர்க்கத்தத் தின்பத் கனியமு தீந்தெனியுன்
றடங்கண்ட வாநந்த வெள்ளத்து ளாழ்த்த தகைமைநன்றே. (19)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியினது லைத்தைத் தலைவன் வியந்து பாராட்டல்.

குன்று மணிப்புயக் கோன்ஷங்கத் தாசின் குளிர்வரைவாய்
மின்று ர்ணிகுழ லேயா விந்தமுன் மெல்லடிச்சி
தொன்றா வாடி யலைவாய்ப் பயமலிக் தோங்குகண்ணீர்
பொன்றா திறைத்தொரு கானின்றன் னுத்தங்கன் பூத்ததுவே.

இப்பதினாறு துறைகளுள், இரந்து பின்னிற்றத் செண்ணல்
முதல் ரீடுகிணைந்திரங்கலீருகிய பத்தனாள், வழிபாடு மறுத்தவொழி
த்த ஒன்பதும் வேட்டை புணர்த்தற்கும், வழிபாடு மறுத்தவொன்றும்
மறுத்தற்கும், மறுத்தெதிர்த்தோடலும் வறிதுகை தோற்றலுமாயிய
இரண்டும் உடன்படற்கும், ஏனையகாளுக்கு உட்பட்டத்திற்கு முரியன.

இயற்கைப் புணர்ச்சி முற்றிற்று.

வ ன் பு னை ரு.

அஃதாவது-தலைவி ஐயுற்றவழி ஐயந்தீர்த்தலைவன் வற்புறுத்திக்
கூறல்: அஃது-ஐயந்தீர்த்தல், பிரிவறிவுறுத்தவென இருவகைப்படும்;
அவை: ஏற்புறவணிதல் முதல் இடமணித்தென்ற லீருகிய எழுவிரி
களைபுகடவன: அவை வருமாறு:—

ஏற்புற வணிதல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியிடத்துத் தலைவி புணர்த்த முத்தா முதலிய
கொக்கையணி குழலணிகன் வேறுபட்டவற்றைத் தலைவன் தன்னை
யினால் வேறுபாடுதீர்ப் புனைதல்.

பொன்னணி சேர்புயத் தோன்ஷங்கத் தாசின் பொலன்னிரிவாழ்
மின்னணி துண்ணிடை மெல்லிகல் லாயுன் மெலித்திரங்கேன்
முன்னணி பின்னணி முற்றும் வருத்து முதலிகடகான்
முன்னணி யாவுகின் குயமு மின்புற மாட்டுவனே. (21)

அணித்துழிநானிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அவ்வாறு புணர்த்துழித் தலைவி பாங்கிபால
னியப்பட்ட அணிக்கு இவர் கையாணியும் அணி வேறுபடுமென்
றும், அதைப் பாங்கிவறியில் ஐயம்பிறக்குமென்றும், காணுற்றவெட்
கப்பட்டானாள், அதைத் தலைவனறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

பாதிப லாய்ந்தருள் வேரன்ஷம்சத் தாசின் பனிவகாபி
 னேவிப மன்ன னெளிர்முதத் தாயுன்ற னுண்மைசெறி
 காயிபங் கைவைத் தெழுத்தொடு சொற்பொருள் கண்டழியாப்
 பாயிய லோதி முடித்தே னணியும்பின் னுப்தாவே. (22)

பெருதயப் புரைத்தல்.

(இ-ள்.) இனி, தலைவன் வருவானோ? வாரானோ? வென்றதலை
 விழவும் வேறுபட; அதைத்தலைவன் குறிப்பாலுணர்ந்த தனது யிரு
 த் தகாதலைக் கூறதல்.

காதுங் கனிந்துட் கரைதரப் பாடனி காளறியி
 னேது மொருகைப் பிடியணம் போனடர் தோங்குமிரு
 போது முலைமுத்தத் தந்துரை யாடற் புதவலியொன்
 நேதும் பரும்புகழ் மால்ஷம்சத் தாசீ னிறும்பகத்தே. (23)

தெய்வத்திறம் பேசல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியதைத் தலைவிதெனியாதவனாகத்தலைவன்
 அவனாழ்வலியின் நிறத்தைக் கூறதல்.

நிதியா லுயர்ந்த துரைஷம்சத் தாசீ னெடுவகைவாய்த்
 துதியா யில்கிழித் தாமொழி யேயுடற் றேமொழியே
 மதியா தியற்றும் வலியுள தாயின் மருவருமோர்
 விதியாம் பிணையிற் பிணைப்புறு கம்மைபும் வெல்லரிதே. (24)

பிரியேனென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பிரியனென்னுங் கவற்சியால் தலைவி புடல்
 விளர்ப்பக்கண்ட தலைவன் உண்ணவிட்டுப் பிரியமாட்டே னென்ற
 கூறதல்.

சிறந்து வளர்ந்திதி யோன்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிவாய்ப்
 பிறிந்து வளர்ந்தநற் பெண்கொடி யேயஞ்சிப் பேதுறனிற்
 றுறந்துங் கனலி னனலோ டனுவுங்கை சோர்ந்திதய
 மறந்தும் பிரியேன் பிரியிற் றரிக்கின் மன்னுபிரே. (25)

பிரித்துவநு கேள்றல்.

(இ-ள்.) பிரியேனென்றது கேட்டு மகிழ்ந்த தலைவிக்குத் தலை
 வன் பின்பிரித்து வருவேனென்ற கூறதல்.

அற்றோ ணிக்கும லாயிழை யாப்பொழி லாடுதிபோர்ச்
 செற்றே பகைதடிந் தோன்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிவாய்ச்
 சற்றே பிரிந்து வருவேன் றரியேன் றரிக்கினுமன்
 குற்றே பெண்க்கொடு வந்திடு மென்னக முன்னகமே. (26)

குடமணித்தென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவனுர் தாத்திதுள்ளதோ? சமீபத்திலுள்ளதோ? வென்று தலைவி வருத்திய அதனைக் குறிப்பாற்சென்ட தலைவன் னாரி ருக்குமிட மிச்சமீபத்திலுள்ளதென்று உறுதல்.

யோகத்திற் சிரி லுயர்விற் றகையி லுற்றபல
போகத்திற் சிர்ந்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் பொலங்கிரிவாய்
மேகத்தி லோங்கு குழன்மட விரங்கர் வேறநகர்
பூகத்தி லும்கூர் கறிக்கொடி யேறிப் புணர்ந்திடுமே (31)

இவற்றன் முன்னையான்கும் ஐயத்திர்த்தற்கும், பின்னையமுன் றம் பிரியறிவுறுத்தற்கு முரியன.

வன்புற முற்றிற்று.

தெளிவு.

அஃதாவது - தலைவன் உறிய சொல்லுத் தலைவி மெய்யெனத் தெளித்தாற்றுவது; இது - வகையும் விரிபுமில்லாமனின்றது.

வான்பிறழ்ந் தாலு மலைபிறழ்ந் தாலு மதியிரளி
தான்பிறழ்ந் தாலும் பிறழாத் தகையர்சொற் றுன்றவறி
யேன்பிறழ் வார்பிற ழார்வரு வார்மண் மேக்குறல்பூக்
தேன்பிறழ் மார்பகத் தேன்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பகத்தே. (28)

தெளிவு - முற்றிற்று.

பிரிவு முழி மகிழ்ச்சி.

அஃதாவது-பிரித்தபோருமிடத்துப் பேசுகின்ற தலைவி தன்மை யைக்கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்; இது - வகையின்றிச் செல்லுங்கிழ த்தி செலவுகண் ணெத்தொடு செல்லலும் புதுமெனடு செல்லுலுமா யிய இரண்டு விரிவான புடையது; அவை வருமாறு:—

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் ணெத்தொடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சிக்குறி பிடத்தினின்றும் பெயர்ந்து செல்லா சின்ற தலைமனது செலவைக்கண்டு தலைவன் தன்னெஞ்சொடு செல்லுதல்.

மேகமு மோர்கைவெண் சோமனு மோர்கை விளக்கியிரு
நாகமுங் கொண்டொரு நாகமு மன்னமு நானுறவெச்

சோகமும் தீர்த்தருள் வோன்ஷம்சத் தாசின் கடர்க்கிரிவா
யாகமு மொல்க வகைத்து மாணந்த மாருபிரே. (29)

முகனெடு கொல்லல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்ததேர்ச்சாநிலத்தில்
தலைவி சென்றுதலைக் காட்டிக் கூறுதல்.

முன்னொடு பின்னு முறைமுறை பார்த்துண் முதிருமச்சர்
தன்னொடு வேர்ப்புக் தளர்வுமென் பேரன்புக் தாங்கிமன்னர்
மன்னொடு மானிகர்த் தோன்ஷம்சத் தாசின் மலைவலவ
பொன்னொடு மின்னெனப் பேரவது பாரொரு பூங்கொடியே. (30)

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி - முற்றிற்று.

பிரிவுழி க்க ல ங் க ல்.

அல்தாவது - தலைவி பிரிந்த இடத்துத் தலைவன் வருந்துவது;
அது மருளுற்றகாத்தல் தெருளுற்றகாத்தலென இரண்டுவகைப்ப
டும்; அவை; ஆயவென்னம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்
முதல்கண்படை பெருது கெருதேத லீருமிய ஐத்து விரிகளைபுடை
யன; அவை வருமாறு:—

ஆயவென்னம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப்பிரிந்த மாதர்கூட்டம் வந்து வழிபடுதலைக்
கண்டு இம்மாதர் கூட்டத் தன்னானென்னைத் தனித்துக் கூடியது
என்ன மாயமோ? வென்று தலைவன் மயங்கிக் கூறுதல்.

மெய்யோ டிரண்டெடுத் தன்பொன் தனித்துயர் மென்குழுவின்
மையோ டொளிருங் கணமதி போல்வதி வாளிவனோர்
கையோ டமர்தரு வோன்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்பிற்
பொய்யோ கனவோ பிறிதோ வறியேன் புணர்ந்ததுவே. (31)

வாழில்பெற்றுநீதல்.

(இ-ள்.) தலைவி உயிர்ப்பாங்கி முகத்தை சோக்கிச் சென்று
வைப் பார்த்துத் தலைவன் அப்பாங்கியைத் துதாசெப் பெற்று உய்
தாசெக் கூறுதல். பாங்கி - பக்கத்திலிருக்கு முயிர்த்துணை.

வருத்தி மயக்கு மயனோ யகற்ற மருந்துளதோர்ச்
திருத்தி மனமே யினைவே லிவட னினைவிழிவன்
டருத்தி பறீர்தனிப் பேரன்ஷம்சத் தாசின் னருக்கிரிவா
யொருத்தி முகதா மகாமலரோடி பொளித்ததுவே. (32)

பண்பு பாராட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவியை நழுவைத் தலைவன் வியந்து கொண்டாடு
தல். பண்பு - ஈண்டு அழகின்மே னின்றது.

அடிபடும் வட்டு மலர்படும் பேரது மமரிலெதிர்த் ,
தொடிபடுங் கொம்பு முடைபடும் வெற்பு மொளிர்கிறைக்குட்
பிடிபடும் புள்ளும்பெம் மாண்ஷம்சத் தாசின் பெருங்கிரிவாய்த்
துடிபடு றுண்ணிடை கொங்கைக் கிண்சொலத் தேர்த்துறுமே ()

பய்தோர்ப் பழிச்சல்,

(இ-ள்.) தலைவியைப் பெற்றோரைத் தலைவன் வாழ்த்தல்.
வந்திரந் தார்க்கருண் மாண்ஷம்சத் தாசின் மலையமின்னை
வெந்திர வாலியை யின்பக் கனியை பெமக்கனித்தோர்.
சந்திர சூரிய ருள்ளள வும்புகழ்ச் சம்பனரா
யிந்திர ஹஞ்சகி யுங்கடுத் தோங்கி யிலங்குகவே (34)

கண்படைபெறுது கங்குறேதல்.

(இ-ள்.) அன்றிரவிலே தலைவி தந்த சூசையால் சித்திரை பெ
ருது இருட்சொலத்தைத் தலைவன் சொத்து கூறதல்.
படியோர் குடையிற்கொள் வோன்ஷம்சத் தாசின் பனிவரைமின்
முடியோ நிசிகட லோவிழி யிந்தோ முகமெனயாள்
துடியோ மொத்த தொடார லெமையவை சூழ்த்தெழுந்து
விடியோ மெனநீண் டுறுக்கிக் கருக்கி வெகுண்டிடமே. (35)

இவற்றன் முன்னைய தொன்றும் மருளுற்றரைத்தற்கும், பின்
னைய நான்குத் தெருளுற்றரைத்தற்கு முரியன. காட்சிமுதல் எண்
படை பெருது கங்குறேதலிறியாகக் கூறிய முப்பத்தைத்து
துறைகளும் முதல்கான் சிசுச்சி யென்க.

பிரிவுழிக்கலங்கன்-முற்றிற்று.

இ ட ந் த லை ப் பா டு.

அஃதாவது - இயற்கைப் புணர்ச்சியிற் சலந்த தலைவன் மறா
ளவ்விடத்தில் வந்து தலைவியைக் கூடுதல்; அது: தெய்வத்தெனினல்
கூடல் விடுத்தென மூவகைப்படும்; அம்மூன்றுத் தந்த தெய்வத்
தருமெனச் சேறல் முதல் ஆயத்துய்த்தவீரனிய ஐத்தீ விரிவையுடை
வன; அவை வருமாறு:—

தந்ததெய்வத் தருமெனச்சேறல்.

(இ-ள்.) முன் கூட்டியவிதி பின்னுவல்விடத்திற்சென்றுந் கூட்
டுமெனத் தலைவன் சேறல்.

இன்றந்த விசைபு மின்மையும் யார்க்கு மியல்பெனிற்செம்
பொன்றந்த மார்பன்பு மாண்ஷம்சத் தாசின் பொதியவெற்பிற்

துன்றத்த வன்பொழிற் றோகையி னெம்முயிற் தோகையின்னை
முன்றத்ததெய்வ மினுத்தரு மாலங்கு முத்ததுமே. (36)

முத்துநக் காண்டல்.

(இ-ள்.) முன்போலத் தலைவியைத் தலைவன் காணுதல்.

மாறு வமுத மழையோ ககிந்த மருவுருவோ
தாறு மணிவிளக் கோமதி யோயிதி துண்ணழகோ
தேரூர் குடிசெடுத் தோன்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பகத்தோர்
கூறு யொளிசு முயிர்க்குயி ராமென் குலதெய்வமே. (37)

முயங்கல்.*

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் புணர்தல்.

மன்னர்க் கதிபதி மால்ஷம்சத் தாசின் மலையமுத
மன்ன வருவா னகங்கனிக் தாடு மருள்வெயியு
ளென்னி லவரு மவளகம் பாணு மிரண்டறவொன்
றென்னக் கலத்த விருஞ்சகம் யார்க்கு மியம்பரிதே. (38)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் புகழ்த்து கூறுதல்.

குடைபட்ட கோலுடைக் கோன்ஷம்சத் தாசின் குளிர்சிலம்பின்
குடைபட்டகோதை யிவள்விழி நோக்கித் தொடர்ந்துவைவாய்க்
கடைபட்டுத் தீப்பட்டடிபட்டுச் செம்புணற் கக்கிக்கக்கி
முடைபட்ட தன்றிச் சரிப்பட்ட டிலையினு மொய்க்கினையே. (39)

ஆயத்துய்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை மகளிர் கூட்டத்துள் விடுத்தல்.

முலிகாட்டி முத்த ககையிதழ் காட்டி முழுதுமின்ப
கிலிகாட்டிக் காட்டுமென் னெஞ்சமன் வீர்கமழ் செய்க்நிணவே
லிலிகாட்டி யோங்குகை யோன்ஷம்சத் தாசினிருஞ்சொ
மலிகாட்டி யாடுதம் டியயத்துட் போர்த்தங்கு மன்னுகவே. (40)

இவற்றுள் - தத்ததெய்வத் தருமெனச்சேறலொன்றத் தெய்வத்
தெவிதற்கும், காண்டல் முயங்கல் புகழ்தலாகிய மூன்றங்கடற்குப்
ஆயத்துய்த்தலொன்றம் விடுத்தற்கு முரியன. இதுவரையும் இரண்
டாவரன் சேழ்க்கி.

இடர்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கற்குட்டம்.

அக்தாவது - முன்னாள் தோழனார் கூறிக் கூட்டம்; அது: சார்தல் கேட்டல்; சார்தல் எதிர்மறை சார்தல் கூடல் பாங்கிற்குட்டமென எழுதலாயிற்று; அங்வேழம் தலைவன் பாங்கினர் சார்தல் முதல் பாங்கிற்குட்டலிருப்பது இருபத்தாங்கு விரிவாயுடையன; அவை வருமாறு:—

தலைவன் பாங்கினர்சார்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியால் வந்த துணைசேரல் தோழனார் வன் நித் திரைதென்றெண்ணி அவனைச் சார்தல்.

வாயியிற் காவியற் பாலெரிநீரென மாதலசஞ்
செயிபி லோங்குபு மான்ஷம்சத் தாசின் சிமையமத
னெயிய வெஞ்சிங்கித் கஞ்சிரெஞ் சேயினை யேல்வருவா
பாயியி னுயிபன் னுணுள னின்றென் னருந்துணைக்கே. (41)

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாவல்.

(இ-ள்.) பாங்கன் தலைவனது மனமும் புயமும் வாடிய வேறு பாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு வந்ததற்குக் காரண மென்ன? யென்று கேட்டல்.

நீடாழி வைய நிலையிறழ்ந் தாது நிலாப்பகலற் [ல்
சூடா தொழியினு மொண்டமிழ் தேர்த்துணர்ந் தேர்க்கொருத்த
கோடாது கோடிதர் தோன்ஷம்சத் தாசின் குளிரிலம்ப
வாடா மலர்ப்புயம் வாடிய வாறென் வழுத்துகவே. (42)

தலைவனுற்றதுணைத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வனம் கேட்ட பாங்கனுக்குத் தலைவன் தனக் குற்ற வேறுபாட்டின் காரணத்தைக் கூறுதல்.

நீதஞ் செறிகுணத் தோன்ஷம்சத் தாசி னெடுக்கிரிவா
யேதர் தவிருற வேசயெழிற் காமனுற் றெய்தருமென்
போதஞ் சரியப் பொறியளி சாடப் பொருதுதந்த
வாதந் கடுப்ப மலிபுலன் னார்த்ததொர் மாதங்கமே. (43)

கற்றறி பாங்கன் கழறல்.

(இ-ள்.) யேதாசமங்கள் யாவுந் கற்றறித்த பாங்கன் தலை வனை விடித்துக்கூறல்.

என்னே கலைகண் முழுதுற வாய்த்தின் றெழிலனகை
மவுனே பெனவரு மால்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்றின்
பொன்னே புனையுமெய் பூணலங் கண்ட புரவலவம்
மின்னே நிகர்த்தபெண் பேதைக் கழிதல் வியப்பலவே. (44)

கீழ்வோன் கழந்நெதிர் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கன் கூறிய உறுதிமொழியைத் தலைவன் மறுத்தல்.
கூட்சியும் கோனங்கொன் வேன்ஷம்சத் தாசின் னருண்மையின்
மாட்சியும் கொங்கை மலையும் வதன மலருமைம்பர
னீட்சியும் பால நிலவும் புருவ நிலைமையும்கண்
காட்சியும் காண்கிலை காண்கிற் கவல்வையகொல் கட்டுரையே. (45)

பாங்கன் கீழ்வோன் பழித்தல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கூறிய தலைவனைப் பாங்கன் கீழ்த்துக்
உறுத்தல்.

காரைத் தருவையன் னோன்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்பொன்
னாரை நிகர்ப்பவொ ராயிழை யாட்கங்கி லாதவிடைச்
சீரை நினைந்துடைத் தாயா சேயிது தேரீற்சிறு
கோரை வளர்த்துயர் கோபுர மாப்த்தெனும் கொள்கைத்தன்றே.

கீழ்வோன் வேட்கை தாங்கத் கருமைகாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கனை கோக்கிப் பழிக்கின்ற என்னுள்
ளத் தேறதற்கு வேட்கை யென்னுற் றுங்கமுடியாதெனக்கூறுதல்.
துங்கத் திருகுணத் தோன்ஷம்சத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்த்
தங்கம் கடுத்தொளிர் தையனல் லாடனத் தாங்கிடவெஞ்
சிக்கம் பிளந்த செழுமூரத் தன்பயின் றியெனுஞ்சொற்
புங்கம் புகுதிற் பொறுப்பன்கொ லோவுயிர் பொன்றுறுமே. (47)

பாங்கன் றன்மனத்தழங்கல்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட பாங்கன் எம்பெருமான் சூற்றானு யில்
வாறு கூறினான் அதற்கு நானென் சொல்வேனென்று தன்னுள்ளே
வருத்துதல்.

முத்துன் டொளிர் புயத் தோன்ஷம்சத் தாசின் முதிர்க்கிரிவா!
பெத்துன் டிருமொ ரோந்திழை யெய்த வினைகிறியேற்
ருத்துன் டிருமுலைக் கோடுண் டனுதினம் கூர்த்தமையற்
பித்துன் டழிந்தன னம்மா சென்செயும் பேருலகே (48)

பாங்கன் றலைவனோடழங்கல்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வருத்திய பாங்கன் சமீபாதவனாய்த் தலைவ
னோடு வருத்துதல்.

கலகத் தருமொரு கட்டகை மாதிடு காமவலை
பிலகஞ் சமுதுணக் கென்சொலென் னோயினி பெங்குமொளிர்
திலக மெனவமர் வேன்ஷம்சத் தாசின் சிமையவெற்ப
வுலகம் புனி லொருவருன் டோவனூத பொத்திடற்கே. (49)

எவ்விடத்தெவ்வியற்றென்றல்.

(இ-ள்.) பாங்கு னிவ்வாறு உறியும் தலைவன் வருத்ததலைக் கண்டு இவன் தலைவியைக் கூடாதொழியின் இதர்த்தபடுமென்று தேறித் தலைவனை கோக்கி கின்றார் காணப்பட்ட உரு எந்தவிடத்த எந்தவியலை புடையதென்று வினாவுதல்.

வாணகஞ் சூழ்ந்த மகிதலத் துன்மன வன்மையெல்லாந்
தாணகற் றற்கெழு மம்மான் நனக்கிடந் தண்ணருட்கோ
ராணகம் போன்றமர் வோன்ஷம்சத் தாசீ னருஞ்சிகரத்
காணக மோகட லோகிய லேது கழறெனக்கே. (50)

அவனாந் தீவ்விடத்தீவ்வியற்றென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் என்னால் காணப்பட்டவரு இத்தவிடத்த இத்த இயலை புடையதென்று உறுதல்.

புயலே குழலம் புயமே முகமுடற் பொன்னிடைநூல்
கயலே விழிமுகக் கனியே மொழிமுலை கைக்கனிநென்
மயலே தருவாட் கியலிட மார்வல மரமுழமழை
பெயலே பெறுகரத் தோன்ஷம்சத் தாசின் பெருவனமே. (51)

பாங்குகளிறைவனைத் தேற்றல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நீ வருத்தா தொழி: நீ சொன்ன குறியி டத்துச் சென்று தலைவியைக் கண்டு யான் வருகிறேனென்று தலை வனைப் பாங்கன் தேற்றல்.

திருவே யமர்புயத் தோன்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிசேர்
மருவேயப் பெருவனத் துன்மன மாள்வித்து மன்னுயிரைப்
பொருவேல் கிழியைப் புலன்கொளு மாசையைப் போர்த்தறிந்து
வருவேன் வருமள வும்பொறுப் பாயென்றன் மன்னவனே. (52)

குறிவழிக்கேறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் உறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக்காணப் பாங்கன் தேடிப்போதல்.

முலைப்பகை கண்டு மொழிப்பகை தேடி முழுதுமக்கக்
கொலைப்பகை கொய்ய வெழுவன்கொல் லோகறை கூர்வனத்தும்
பலைப்பகை கொள்ளுரத் தோன்ஷம்சத் தாசின் பனிவரைவாய்க்
கலைப்பகை தோட்டுனைக் காவலன் கண்டவக் காரிகைபே. (53)

குறைவியைக்காண்டல்.

(இ-ள்.) அவ்வனத்தேடிச்சென்றபாங்கன் தலைவியைக்காணுதல்.
வானே முடிவடி வானே விழிமலர் வாய்வரைதோள்
தேனே மொழிமதிச் சீரே முகமுடற் றேறமெங்கு

ரானே பெணப்புரப் போன்ஷம்சத் தாசீ னனிர்வகையின்
ரானே செருவனத் தெம்மிறை கொற்றவத் தாழ்குழலே. (54)

இகழ்த்ததங்கீரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைப்போழகைக் கண்ட பாகன் காணாமன்
எம்பெருமானை யறிவின்றியிழைத்தன மென்றிரங்கிக் கூறுதல்.

தாவுண்டு செல்பரி வேன்ஷம்சத் தாசீன் நமிழ்வகைவாய்
மேவுண்டு வாழியில் வெண்ணகைத் தேமொழி கின்னுதனோக்
கேவுண்டு செஞ்சு மினைவுண்டு வந்தவென் னேந்தலையா
னோவுண்டு வாட துவன்றவெ லாமென்ற னொப்பறியே. (55)

தலைவனை வியத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கண்வலையிற்செய்தி அத்தடையோடுத் தலைவன்
எம்பிடத்து வந்தது வியப்பென்ற பாகன் அதிசயித்தன்கூறுதல்.

பொறையார் பெருந்தனப் பொற்றொடிச் சிற்றிடைப் பூவையின்னா
ணிறையா லார்க்குமு னீண்முடி லோடி கிகழ்த்துபன்னுற்
குறையா துணர்ந்தவென் கோன்ஷம்சத் தாசீன் கொழும்பிரிவாய்
மறையா திருந்ததெவ் வாறெம்மி ரான்கலை மாமதியே. (56)

இதுவுமது.

கலைதாண்டி யோங்குமிக் கோன்ஷம்சத் தாசீன் கனவகையின்
னிசைதாண்டிக் கூந்த னிசைதாண்டித் தேம னிலவுழலை
மலைதாண்டித் துண்ட மதிதாண்டி பெய்மன் மறியன்
வலைதாண்டிக் காம வலைதாண்டி வந்ததங் கப்புதமே. (57)

தலைவியை வியத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப் பாகன் வியந்து கூறுதல்.

பருக்கும் பெருமுலைப் பாரத்தி னந்தாய் பற்றொழிந்திங்
கிருக்கு மொருயின் னிவன்விழி நோக்கினை யென்றுமுற்றோர்
திருக்குங் கருத்துமொத் தேரான்ஷம்சத் தாசீன் சிலம்பாசைக்
கருக்கு மயல்விடக் காய்வுக் கமுதெனக் காத்திடமே. (58)

இவ்வைத்தும் பாகன்நன்னுட் கூறியவை.

தலைவன்நன்கீதத் தலைவி நிலைகூறல்.

(இ-ள்.) தலைவி ருறியிடத்துத் தனித்து கிற்றின்ற நிலையைப்
பாகன் கண்டுவந்து தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

காவுங்கண் டேன்குழற் கரடுங்கண் டேனின்னைக் காத்தறகட்
கோவுங்கண் டேனுடற் கோலங்கண் டேனலங் கூர்பொருளும்
பாவுங்கண் டேமகிழ் வேன்ஷம்சத் தாசீன் பனிவகைவாய்
பாவுங்கண் டேன்கண்டி லேனிறை வானின் னியலின்மைபே. (59)

தலைவன்சொறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பரங்கன் சொற்படி குறிவிடத்திற் போதல்.

மனமாய் விரைந்தவன் மன்னுதற் கேற்ற வழியெதுவு
மினமா யறிந்தில மேயக மேசெய்வ தேதெனிபோர்
தனமா யொளிரும்பு மான்ஷம்சத் தாசின் நடஞ்சிலம்பி
னனமா யமர்ந்துநிற் பார்தமைக் கூடி வளரவுதற்கே. (60)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் பார்த்தல்.

வற்றூச் சுகிர்தமெய் வாழ்வனித் தென்னுள மன்னினின்ற
முற்ற முகிழ்முலை மொய்குழ லான்கலை முற்றமுற்றக்
கற்றூர்க் கழுதனை யான்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்புட்
பொற்ற மகாபனம் போற்றனி நின்றனன் பூம்புனத்தே. (61)

கலையின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

மெய்புஞ் செவியும் விழிநாசி வரையும் விரைந்தருத்திப்
பெய்பு மழுதப் பிழம்பனை யீரும்கிற் பெற்றாகம்.
மெய்ப்பும் புலையும் றேன்ஷம்சத் தாசின் பொதியவெற்பி
லெய்புந் சுகனோ டிகதலத் தாருயிங் கெய்தரிதே. (62)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன்புணர்ச்சியின் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறுதல்.

அலைவாய்ப் படிந்தனை யாகமுங் கூனி யறக்குறுகி
மலைவா யெழுந்தனை மாசே செறிந்தனை மாமறைநாற்
சலைவாய் வருமியல் போன்ஷம்சத் தாசின் கனகமலை
நிலைவா யிணமுலை கேற்றுத லொத்தலை நீணிலவே. (63)

பாங்கியோடு வருகெனப் பகர்தல்.

(இ-ள்.) இனி நீ புன்னுயிர்ப்பாங்கியுடனே வருவாயென்று தலை
விக்குத்தலைவன் கூறுதல்.

கண்ணக் கிமைபுந் கடத்துக் குயிருந் கலந்ததொத்தெம்
மெண்ணக் கருளனை யிரினி நீரிவ ணேகிணென்றும்
பண்ணக் கிசைபுக முான்ஷம்சத் தாசின் பனிவகாவாய்
மண்ணக் கணிசெய்தம் மன்னியர் தம்மொடு மன்னுகவே. (64)

பாங்கிற் கூட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை ஆயத்தச் சொகுத்ததல். ஆயம்-
மாதர் கூட்டம்.

கடி

ஷம்சுத்தாசின் கோவை.

கூனையப்புரைத்தல்.

(இ-ன்.) பாங்கி தலைவியுள்ள சிவஞ்சிறைய வெளிப்படுத்தச்
கூனையினது என்மையைக்கூறல்.

அணியுந் திருத்தி யழகும் பொருத்தி யழிதருநர்
றுணியு மிருத்தித் துளிர் சூரத்தித் தொடர்ந்தரசர்
பணியும் பதத்தனெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பதியினலர்க்
கணியும் புணர்ந்தெங் கண்மணி றிரெந் கலின்சுனையே. (64)

கூனையியுதுரைத்தல்.

(இ-ன்.) பாங்கி அச்சுனை வியப்பை யானுமாடிச் சாண்பெனெ
ன்று கூறல்.

காவி சிவந்து கமலம் பசந்து கருதுமல்லி
மேலி வெளுத்து கிடுமே லுடியேன் விளங்குமொன்னு
ராவிய கதற்றுமெம் மா ஷம்சுத் தாசீ னணிவரைவாய்த்
தாவி யொளிருமின் னேகுடை வேனந்தத் தன்சுனையே. (65)

நகையாணங்குறுத்தல்.

(இ-ன்.) தலைவியினது வேற்றழகு கண்டு அவனைத் தெய்வப்
பெண்ணாகப் பாங்கி வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

காவே புருந்து கழங்காடி யாடிக் கதித்தசுனைப்
பூவே கொணருமென் பொன்னுருப் போன்றுமிப் பூதலத்தோர்
கோவே யெனவரு வே ஷம்சுத் தாசின் குலக்கிரிமின்
றேவே வெளுத்திதழ் மெய்பரந் தக்கஞ் சிவந்தனையே. (70)

நடுங்க நாட்டம்.

(இ-ன்.) தலைவி கெடுக்கத்தக்கதாய்ப் பாங்கி யாராய்தல்.
பொய்யா மொழித்திறத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பொதியைமலர்ச்
செய்யா னெனவொளிர் சேயீழை யீரவன் செம்பொன்மழை
பெய்யா லிருந்து பிறங்கிச் சிவந்த பெருங்கரம்போன்
மையார் களிற்றொரு கோடுகண் டேமன மாழ்கினனே. (71)

இத்துணையு மூன்றாள் சிவஞ்சிற பெண்க.

குறையுறவுணர்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தனது முதலியவற்றைக்கொண்டு தன்
பரந் குறையுற்ற சிற்பக்கண்டு பாங்கி அதனானே கட்டமுண்டென்
றறிதல்; அது: தேர்தல் தெளிதலென இருவகைப்படும். தேர்தல்-
ஆராய்ச்சி செய்தல். அவை வருமாறு:—

பெட்டவாயில்பெந்திவு வலியுறுத்தல்.

(இ-ள்.) இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னர்ப் பிரிவுழிக் கலம்
கலின் வாயில் பெற்றுத்தலென ஆண்டு விரும்பப்பட்ட பாக்ையைத்
தலைவன் துதாசுப்பெற்றுக் குறைவிரத்தலை வற்புறுத்திக் கூறுதல்,
பொருளா லறமும் பொலிவாற் புதறும் பொருக்குறல்போற்
றெருளா னுயர்த்தி ரான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
லிருளா மதிமுகத் தேத்திழை தன்னுரி சென்னுமிவ
னருளாற் பெறலா மகமே யவட னருத்தனமே. (12)

வாய் வினாது.

(இ-ள்.) தலைவன் எண்ணியத் தழையுமேத்திக் குறையுற்றவன்
போலவந்து தின்ற ஊர்யாதென்று பாக்ையைச் சேட்டல்;
மதியே நிகர்த்த மலர்முகத் தீர்வண்மை வாய்த்திரு
நிதியே யெனவருள் லோன்ஷம்சுத் தாசின் செருவரைக்கோர்
புதியேன் றனியிவண் போர்தன னும்பிற் பொலிவறுமப்
பதியே னுரையிற் பகரிற் இதறுக்கொல் பான்முத்தமே. (13)

பெயர் வினாது.

(இ-ள்.) வெளி.

காரே யணிய தருக்குற லீர்தற் கனகமணிச்
சீரே பெறுகழ லோன்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
லுரே யுரைக்கவி லீருமக் கின்னுவற் றுற்றதிருப்
பேரேனு மோதுதி ரேறையென் மீது பிரியமுற்றே. (14)

கெடுதிவினாது.

(இ-ள்.) செட்ட பொருளைத் தலைவன் பாக்ையிடத்தில் வினா
வுதல்.

துப்புண்டு சேக்குந் துவரித ழீரென் ஈடர்க்கணமுன்
றப்புண் டடிக்கடி தாவுண் டொருமான் றாணிமுற்று
மொப்புண் டொளிர்யுத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் னுயர்வரைவாய்
வெப்புண் டொழித்துறக் கண்டதுன் டொவிள்ளு விரோமக்கே. (15)

வழிவினாது.

(இ-ள்.) தலைவன் ருன்செல்லும் வழியைப் பாக்ையிடம் சேட்
டல்.

கல்லுங் கருதுங் கனதனத் தீரொளி கண்டுகி
ரெல்லும் பணிமுடி யோன்ஷம்சுத் தாசின் னிருஞ்சிலம்பிற்
செல்லும் வழிதெரி யேன்றிகைத் தேனுளர் தேர்த்தகலச்
சொல்லு மொருவழி சொன்னு லிணையிசைச் சூழ்பிழையே. (16)

ஓழித்ததுவினாதல்.

(இ-ள்) பாங்கி யொன்றும் பேசாதிருத்தலைத் தலைவன்கேட்டல்.
பெருவாய்ப் பிழுகடைப் பெண்ணணங் கிர்நின் பிறங்குமஞ்சு
தருவாய்த தினந்தரு லோன்ஷம்சுத் தாசின் றமிழ்சிலம்பின்
பருவாய்த் கமல மலர்நண்டு வாடு மதிமுகத்துந்
தருவாய் திறந்தொரு செய்துகொன் னாலென்ன நீகிணையே (77)

யாரோ யிரோ மனத்தெ ள்வம் யாதெனத்தேர்தல்.

(இ-ள்) மேற்கூறியவாறு கண்ணியுத்தமழை மேந்திவந்தவன்
முதலியவை வினாவி் கின்றவர் யாவரோ? இவர் மனத்தினினைப்பு
யாரோ? எனப்பாங்கி தன்மனத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தல்.
ஊரும் பெயரு முறையழி யாநின் றுமுள்ளெருமான்
நேரும் படியெனச் சென்றதுண் டோவென்பர் திக்கெட்டுமிப்
பாரும் புகழ்வார்த் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பனிவகைசேர்ந்
தாருந் கருததுநிந் காரென்னை யுற்றது மாய்த்திலமே. (78)

என் னாதெளிதல்.

(இ-ள்) தலைவனினப்பைப் பாங்கி தெளிதல்.
ஊரும் பெயரு முறையும் வழியு முவந்தவன்
நேரும் புகழும்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் னனிவரைவா
யேருந் குணமு மிசையும பெருகுவ ளோய்த்தவின்
நீருந் களியு கிணந்தவர் காம நெடும்புகிக்கே. (79)

இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்.

அஃதாவது-தலைவியுத் தானுமொருக்கிருத்த விடத்தில் தலை
வன்றனிவரப் பாங்கிகண்டு அதனானே கலப்புண்மைவறிதல், அதன்
விரி வருமாறு:—

தலைவன் கையுறையேந்தி வருதல்.

(இ-ள்) தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்த்திருப்பதுகண்டு தலைவன்
கையுறை யேந்திவருதல். கையுறை-காட்சிப்பொருள்.
கிண்பட்ட சோமனும் வெண்மையும் போலகிம் மேதினிக்கோர்
பண்பட்ட வள்ளல்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் பனிவகைவாய்த்
தண்பட்ட தேமொழி யாரிருந் தாரிது தான்சமயந்
புண்பட்ட காதற் பொலிவற யாவும், புகழ்நுதற்கே. (80)

தலைவன்வகை வினாதல்.

(இ-ள்) தலைவன் முன் கெடுத்தி வினாவிபதுபோல மீண்டும்
பாண வந்ததோ? வென்று வினாவல்.

பொய்ப்புண் டொளிரிடைப் பூவையன் னீருங்கட் புங்கமங்கண்
வைப்புண் டயிர் புய மால்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்றிற்
றைப்புண் டாத்தர் ததும்புண்டு வாடித் தளச்ச்துளநிக்
கெய்ப்புண் டிரித்திவண் வந்ததன் டோவொ ரிருங்கனிநே (81)

எதிர்மொழி நெடுந்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவன் வினாவுக்கு விடைஉறுதல்.
என்னுயிர் மாகங்க மன்றியொர் மாகங்க மீர்க்கணையுந்
தன்னுயி ருங்கொடு சாச்ச்ததின் றுலென்றுந் தாரணிங்கோர்
மன்னுயிர் மானவன் தோன்ஷம்சத் தாசின் மணிவரைவாய்ப்
பொன்னுயிர் போலும் புனிகமற் நேறு புகலுதற்கே (82)

இறைவனை நகுதல்.

(இ-ள்.) தலைவன்பாற் சென்றானைப் பாங்கி தலைவியை கோ
க்கி அசதியாடல். அசதியாடல் - சிரித்துப்பேசுதல்.
தழையா லொருகரி தான்படு மேகாடற் றாரணியின்
மழையா லிருமர மாய்வுறு மேகாவர் மாற்றமென்றுங்
குழையாப் பெருந்தவக் கோன்ஷம்சத் தாசின் குளிர்வரைவாய்ப்
பிழையாங் கபடாம் பிரித்தெடுத் தாயினெம் பெண்ணணங்கே. ()

பாங்கி மதியி னவாவர் மனங்குந்நுணங்கல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தன்னிவால் தலைவன் தலைவியென்ற இரு
வர் மனக்குறிப்பை யாராய்தல்.
வாயாற் கலையும் வளைவாற் புனமு மகிழ்ந்திருவ
ராயா லறினு மகமோ மயல்கொண் டலைதருங்கண்
னோயா துறுகுறை யாவு முரைக்கு முலகணைத்துந்
தாயாய்ப் புரத்தளிப் போன்ஷம்சத் தாசின் நடத்தகத்தே. (84)

இவ்வைத்த மிருவருமுளவழி யவன் வரவுணர்வின் விரியென்ச.

பாங்கிமதி புடன்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கியிற்குட்டம்.

அஃதாவது - பாங்கியாற் கூட்டுவித்தத் தலைவன் தலைவியைக்
கூடுக்கட்டம், அஃது இரத்த பின்னிற்றல் சேர்ப்படை மடற்குற்ற
மடல்லிவக்கு உடன்படல் மடற்குற்றொழிதல் குறையப்பித்தல்
நலத்தல் கூட்டல் கூடல் ஆய்கூட்டல் வேட்டல் எனப் பன்னிர
ண்டு வகையினை புடைத்து; அவை வருமாறு:—

தலைவ னுட்கோன் சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தான் தன்னுள்ளத்தின்கட் கொண்ட காந்
திக் கூறுதல்.

கண்டே நிகர்த்த கனிமொழி யீர்சொலிற் கற்பகமும்
கொண்டே வருவ வொருநிதி யென்னே குறுகல்காரற்
றண்டே பணிபதத் தோன்ஷங்கத் தாசின் நடத்தினடைதல்
தொண்டே பணிப்பத் துணைபுரிந் தானுண்டென் றேத்திரமே ()

பாங்கிதுவழறை கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப் பாங்கி குவழறை
மையா வியையாதென மறுத்தல் கூறுதல்.

புனமே புனனம் பொதுவறந் காத்திவண் போந்ததுத்தம்
கனமே சிறுமை கருதிலை நானுந் கருதலர்க்கு
வனமே தரும்பொரு மான்ஷங்கத் தாசின் மலையவெற்றி
வினமே பறிதி யிழிந்தோர்க் குயர்க்கோ ரியைபிலரே. (86)

தலைவன் தலைவி தன்னை யுயர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை யுயர்த்தித் கூறுதல்.
சிப்பியின் முத்தமுள் சேற்றுண் மறையுள் செனித்திடினு
மொப்பியிங்கேற்கில ருண்டுதொ லோவுல குங்ககனுள்
செப்பிய மாதவத் தோன்ஷங்கத் தாசின் சிலம்பினையீ
ரப்பிய நன்னல மல்லா விலைகுல மாயிழைக்கே. (87)

பாங்கி யறியான்போன்று விடுதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியிடத்தல் காதல்கொண்ட தறியான்
போல நீ எவளிடத்துக் காதல்கொண்டாயெனப் பாங்கி வினாத்தல்.
கனையும் பொழில்கமந் கூசல்பந் தோடலர் குழந்தெழிலம்
மனையும் படியுநர் பற்பல ரான்மத மாரிசுந்
முனையும் கடகனிற் றேன்ஷங்கத் தாசின் முழுமலைக்கென்
றனையு மறைத்துனத் தான்மறை யாரெவர் தார்மன்னனே. (88)

இறையோனிறைவிதன்மை யியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தான் காதலித்த தலைவி தன்மை கூறுதல்.
தன்மை - இலக்கணம்.

மருளும் பிணைனிழி மாகுஞ் சாமுலை வாய்குமுத
மிருளும் புயல்குழ லேகின் மதிமுக மென்றுமின்று
மருளஞ் திருக்காத் தான்ஷங்கத் தாசின் னருட்சிலம்பிற்
றெருளும் பொலிவுக்கொள் சேயிழை யேயென்றன் றேமொழிக்கே.

பாங்கி தலைவி யருமை காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி கிடைத்தற்கரியவென்று பாங்கி கூறுதல்.

அறிவே யருவா யவதரித் தெங்க னருந்தவத்தின்
செறிவே யெனவருந் தெய்வத யின்முன் கிணர்தெதிர்ந்தோர்

முறிவே தாப்பொரு தோன்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரிவர்
பிறிவே தருமுறை யாதொன்றும் யாமங்குப் பேசரிதே. (90)

தலைவனின்றியுமையாமையியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவியில்லாது வாழ்வெனக்கில்லெனத் தலைவன்
உறுதல்.

சொன்னமி லாது சுகம்வரு மோவென்றுஞ் சூர்த்தரசர்
சின்னமி லாதழிப் போன்ஷம்சத் தாசின் செழங்கிரிவாய்ப்
பின்னமி லாதொளிர் போரு ளீர்கைப் பிடிப்பினோ
ரன்னமி லாதின் றமைபுங்கொ லோவென்ற னாருநீரே. (91)

பாங்கி நீங்குறை நீயேசென்றுமையென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவியினிடத்து சினக்கு வேண்வெனவற்றை நீயே
சொல்வென்ற பாங்கி உறுதல்.

வாயே யெவர்க்கும் வருங்குறை சொற்றிட வாய்த்துளநிக்
சாயே நெதற்கு நலிலவொ ணுதுற்ற நற்றமிழ்க்கோர்
தாயே யெனவருள் லோன்ஷம்சத் தாசின் றவிச்சிலம்பி
னீயே நிகழ்த்துக சின்றுறை யாவுமக் கேசரிதைக்கே. (92)

பாங்கியைத் தலைவன் படித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கியை சித்தித்துக் கூறுதல்.

செயலா லுயர்த்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் சிவமயபின்னின்
சயலா யமர்க்கு கடுகிழி பாய்த்து கலங்குவிமன்றன்
மயலாக் கனற்கு மழையாய் நினைத்தநின் வார்த்தைமுற்றும்
புயலாய் முடித்தது பூவையன் னீரென்ன புத்திரிதே. (93)

குறையறவுணர்தன்முதலிதுகாறு நான்காநான் சிகழ்ச்சியென்றுணர்ச்சு.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி பிறர்துயாமறிவானென அவனது பேதமையை
ப்பாங்கி தலைவனுள் கொளச் சாற்றல்.

பாரார் பழிச்சும்பு மான்ஷம்சத் தாசின் பதிக்கரசே
காரார் கரிகலை மான்முத லாம்பல காண்னிலங்கை
யோரா துறவதைத் தூனுணும் வேட ருவந்தளித்த
கூரா ரயில்கிழி நின்னோ வறியுங் குணமிலனே. (94)

காதலன்றலைவி ழுதறிவுடைமை மொழிதல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை கோக்கி முதிர்ந்த அறி
வினைபுடையான் தலைவியாதலின் அவனை வக்தவன் உறற் பாலையல்
லெனென்ற தலைவன் உறுதல்.

வாயா லுலகம் வழுத்துந்தம் மெண்ண மறிவிழிகொண்
டேர்பாதுகாத்தெனக் குன்றியுந் தந்துடைட் தோடுகரைத்

தாயாய்ப் புர்த்தருள் வோன்ஷம்சத் தாசின் சயிலமன்னு
யேபா மதனையு மேயவட்ட கோலிலை யீர்க்குணமே (95)

பாங்கிழைந்துபுணர்ச்சி முறையறக்கூறல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு உறக்கேட்ட பாங்கி முன் சீனவேட்டைதீர்
த்தானென்று கூறினாயே அங்ஙனமேயின்னங்கூடுவென்று கூறுதல்.
முன்னு லறிந்ததின் முற்றிற்றை தன்னை முடுகுதற்குப்
பின்னு லொருதரனை வேண்டுங்கொ லோபுயிப் பெண்ணணங்கின்
மன்னு யுதித்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்ப
தன்னால் வருந்துயர் தானறி வானங்குச் சாருதியே. (96)

தாயிலை தலைவன்சாற்றல்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தலைவன் வேட்டை கோயால் வருத்துச்
தன்னிலைமையைப் பாங்கிக்குச் கூறுதல்.

கூடலிற் படிந்தெழு காவகம் புங்குக் கனிர்த்தென்ற
'கூடலிற் புதப்பினைர் தாலுந்தன் சீர்த்தி புலகளைத்து
கூடலிற் பெரியபு மான்ஷம்சத் தாசின் னுடையீர்
கூடலி லவண்மயல் வெந்திக் குணையன்றி வேறிலையே. (97)

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்.

(இ-ள்.) உலகில் வேட்டை கொண்டார் சான்றோரை முன்னி
ட்டு வரைத்து கொள்வர். அவ்வா றுவலையாதலால் நீயும்வரைத்து
கொண்டவெனப் பாங்கி கூறுதல்.

மறையார் மொழிப்படி மானிலத் தெங்கு மகிழ்வறகன்
னிறையார் கனிகரு நீன்மணங் காண்பது நேர்மையல்லாற்
பொறையார் சுருணப்பு மான்ஷம்சத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
குறையார் மொழிபல கூறிலென் னோயுயர் கொற்றவனே. (98)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வுலகியலுத்தலைவன் வேட்டைபாற்றினும்மறுத்தல்.
வருத்தி மயக்கு மயனோ யளித்தவம் மாதாசை
விருத்தி புறவரைத் தேற்றிடென் றுபிது வெற்றைக்குச்
செருத்தி யினம்பிறைச் சேய்ஷம்சத் தாசின் சிமையமன்னாய்
பருத்தி விதைத்துப் படங்கொள நாமெப் பான்மைமன்றே. (99)

பாங்கியுஞ்சியக்கறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி இக்கேழ்ச்சி பிறழ்வொன்று பயத்தனாய்த்
தலைவனை அப்புணர்விட்டுப்போக அச்சமுறத்தீர்க்குதல்.
மாலையும் வந்ததெம் மன்னர்பொல் லார்வந்து வாய்த்தவற்
சாலைய நாமென் னோன்ஷம்சத் தாசின் றடஞ்சிலம்பிற்

சோலையுள் கொல்லியுஞ் குழுவர்வி டாககல் ஞானமம்
வேலையுட் போர்த்தன னிற்கிங்கென் வேலையிவ் வேலையிலே. (100)

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்.

(இ-ள்.) இனிக்காலத் தாழ்க்காலகாதென்று தாண்டொண்டு
வந்த கையுறையைத் தலைவன் புகழ்த்து கூறுதல்.

தழையே யுடைக்குத் தாள முலைக்குத் தருவார்தம்
மழையேய் குழற்கு வளைக்குத் குவளை மகிழ்ந்துவகம்
பிழையே வறப்புரப் போன்ஷம்சுத் தாசின் பொருள்சிலம்பிற்
கழையே பொருபுயத் தீர்கொணர்ந் தேன் கொளுங் கையகத்தே.

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் புகழப்பட்ட கையுறையைப் பாங்கி யிகழ்
ந்து மறுத்தல் கூறுதல்.

சுவ துயர்வினி யேற்ப திழிவென வெந்துமுரை
யாவ தறிந்தன மானியு மேற்கில மாய்த்தெனியோர்
மேவ வறைபறை வேன்ஷம்சுத் தாசின் வியன்கிலம்பிற்
மேவ மறக்குலம் யாமெமக் கேனியை தேர்மன்னனே. (102)

ஆற்று தெஞ்சுறோடவன் புலத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி மறுத்தலைச் சரியாத கொஞ்சுடனே தலைவன்
வருத்திக் கூறுதல்.

என்செய்த தோமன மேதறை நம்போ னிருந்துலர்ந்து
யின்செய்த வேல்கிழி யேண்டா தொறுத்து விரிமலர்சோர்
பொன்செய்த மார்பன்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
கொன்செய்த வன்சொற் கொழுங்கனற் கேகம்மைக் கூட்டினனே.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வருத்தலைக்கண்ட பாங்கி தலைவனையஞ்
சுடே! ஈனவாவெனக் கூறிவிடுத்தல்.

குடியிற் பிறங்குங் குலக்கொழுந் தாமென்றன் கொற்றவைசிற்
றடியிற் பவிர்த்தங் கமைவன சொற்றின றகன்றார
முடியிற் படுபதத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரியாய்
விடியிற் பெறுவதுங் கைத்தறை போதியெவ் போற்கிறையே. (1)

இவற்றுள்-தலைமகள் கூற்றியனவெல்லாம் இரத்தபின்னிற்றற்
புக் குடி பாங்கி கூற்றியனவெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கு முரியன. இது
காரும் ஐத்தாடின் கிழ்ச்சி யென்க.

இரத்தி துறையெறுது வகுத்திய கிழவோன்

மடலே பொருளை மதித்தல்.

(இ-ள்.) மறாட காலை யில் வந்த தலைவன் பாங்கியார் காரிய மின்றெனக்கேடுதி இரந்து குறாமுடியா தாயினோமென்ற வகுத்த முற்ற இனி நமக்குப் பொருளாவது கமடலேறலேயெனத் தன்னு ள்ளோ மதித்துக்கூறுதல்.

மாறாக் கொடிய மயலஞர் கொண்டு மயங்கிகெஞ்சே
நீறாக் கரிந்த கெடுந்துபர்ந் தேநிலந் நீழுடந்
கூறாக் கயிற்காக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்ப்
பேறுர்சஞ் சிவிநிப் பெய்க்காயல் லாளில்லப் பேசுதற்கே. (105)

பாங்கிக்குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அம்மடலேற்றினை உலகின்மேல்வைத்துப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

வீணு யொருத்திசெய் காமவெந் தீயுண் மிடைமிடைக்கேதார்
தூணு யிருந்து துயரடைந் தோரென்றுஞ் சொன்னமணிப்
பூணு ரினைப்பயந் தோன்மைநத் தாசின் பொதியவெற்பி
லூணு ருயர்பனை யூர்ந்து, வாரத்த வொண்டொடியே. (106)

* மடலேறலாவது - டனக்குக்காற் குதிரையும் பனத்தருவி னுள்ளனவற்றால் வண்டி முதலானவஞ்செய்து அக்குதிரையின்மே லேறுவது. அங்ஙனமேறுவான் நிகட்பரனாய்த் தான் காமித்ததலை வியினுருவை யொருபடத்திற் றன்சையாலெழுதி அப்படத்தின்றலை யிலே தன்பெயரை யெழுதித் தன்சையிற் பிடித்து நடுகூருண்ளே நார்ச்சதிய லாகார சித்திரையின்றி அப்படத்தின்மேற் பார்வை யையு மனத்தையுமிகுத்தி ஆசையயத்தனாய் வேறுணர்ச்சியின்றி ஆவிரிஞ்சினும் அழல்மேற்படினாமறிதலின்றி மழைவெயில் கார்ரூன் மயங்கா கிருப்புழி, அவற்றைக்கண்ட அங்கூரினுள்ளார் பலருக்கடி வந்து நீ மடலேறிச் சோதனை தந்தால் நீ யிச்சித்த பெண்ணைக் கொ டிக்கச்செய்வோமென்று கூற, அதற்கவ னிசைந்தானாயி னாசனாக் கறிவீத்து அவனேவலால் ஏறவேண்டு; அங்ஙனமேறும்போது பூனை யெலும்பு எருக்கம்பூ இவைகளைற் றட்டிய மாலை புனைத்துகொள்ளல் வேண்டும். அக்குதிரையின் வடத்தை யிழுத்தலும், அக்குதிரை யந் திரத்தினுருள் பருண்டோடும்போது பனங்கூருக்கு அறுத்த விட மெல்லாம் இரத்தம் கெடப்ப்டாது வீசிப் பம் வெளிப்படிந் அப்போ தலான யலங்கரித்து அவனுக்கு அசை கொடுக்கச்செய்தல் வேண் டும். இரத்தம் வெளிப்படி வலனை யாசனாற் கொடுசெய்துவிடல் வேண்டும் என்பன புலவரா னிருமிக்கப்பட்ட வழக்கு.

தலைவன் நன்மேல் வைத்துவைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அம்மடலேறவேனென்று பாங்கிக்குக் கூறுதல்.
வேலைவி னோக்குமிக் கோன்ஷம்சத் தாசின் வியனசலர்
சோலைவி லாமெம்பைத் தோகையன் னீர்மடல் சூழ்ந்தெருக்க
மாலையும் பூகூயு மற்றவும் பூண்டினி மன்னுமதி
காலிவி னுமூர் வலம்வரு வேனும்மைச் காண்பதற்கே. (107)

பாங்கி தலைமகனவயவத்தருமை காற்றல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறகூறச்சேட்ட பாங்கி படமெழுதியபின்னன்
ரோ? மடலேறவது. ஆதலால் தலைவியவயவர் தீட்டுதற் கருமையெ
ன்ற கூறுதல்.

குடையு மாகங்கொள் கோன்ஷம்சத் தாசின் தொழங்கிரிவா
யடையுமென் காரிகை கோலையச் சாதி யனைத்துமொரு
தடையும் வராம லெழுதினு நன்னால் தருவியலு
கண்டபு முரையு மெழுதலெவ் வாயு கவிற்றரோ. (108)

தலைமகன் நன்னைத்தானே புடித்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறெழுத வரிதென்று கூறிய பாங்கியையோக்
கித் தலைவன் நன்னைத்தானே புடித்து கூறுதல்.

மண்டலத் தோர்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையநிலை
கொண்டவர்க் காகாந் குறைபுன டோவின்றென் கூர்க்குத்தால்
விண்டயின் வேய்த்தொளிர் காயமுஞ் சொர்க்கமு மேனி அடபல்
லண்டமு முள்ளுரு வேரடமைப் பேமெமக் காரினையே. (109)

பாங்கி யருனியல் கிடைத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வாற தலைவன் கூறச்சேட்ட பாங்கி அருண்மு
றைமை கூறுதல்.

விண்ணைப் பழித்தகை யான்ஷம்சத் தாசின் மினிர் தடந்தென்
கண்ணைப் பொருவுகண் ணாபல் லண்டமும் காணுபிரு
மண்ணைப் பிரிந்து மறுகுற ிகோளும் வன்னெஞ்சினிப் [ளே.
பெண்ணைக்கொன் றோவொரு பெண்ணைக் கொளலென்ன பேரரு

பாங்கி கொண்டேனிலை கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவனுயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு சிந்த கிலைமையா
கிய மொழியைப் பாங்கி கூறுதல்.

ஆகுந் கருமயின் றேதெனில் யான்சென் றழித்தடுத்துன்
னோகுந் கரும தவலுவ லன்னவ ணுண்டிறுந்
வாரும் படைத்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பி
கீரும் பதிலறிந் தேற்பன காணென் வியலரசே. (111)

இவற்றன் - தலைமகன் உற்றாயின வெல்லா மடங்குநிற்கும்
பாங்கி உற்றாயின வெல்லா மடங்கில்கிற்கு முரியன.

தலைவியினமைத்தன்மை பாங்கி தலைவந்தணந்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியினது மகனைப்பருவ நிரம்பாமையைத்
தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

முலையோ பருத்தில மொழியோ நிறைந்தில முற்றமங்கன்
கொலையோ பருதில கூத்தற் நிகைத்தில கூடலர்வெண்
டலையோ டமரயிற் கோன்ஷம்சுத் தாசின் நடத்துறுபைங்
கலையோ வுடுக்கறி யாளியன் மீட்டென் காலுவகே (112)

தலைவனாறலைவி வந்தநீயவாயின முறைத்தல்.

(இ-ள்.) அங்கனம் கூறிய இளைமைப்பருவமே தன்னை வருத்

திய விதத்தைத் தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

புள்ளிற் பொலியும் புணர்முலை யீர்மதன் புலநம்போ
டெள்ளின் முலையரும் பேவுற் நிறைத்துழ லென்னுயிர்க்கே
விள்ளிற் பெருமத வேள்ஷம்சுத் தாசின் மிளிர்வகைவாய்
முள்ளின் முலையென மொய்த்துன தாற்கொலை மொய்விழிக்கே.

பாங்கி செவ்வியநுமை செய்யல்.

(இ-ள்.) பாங்கிதலைவியின் சமையத்தினருமை தலைவனுக்குக்
கூறுதல்.

சுணையும் தடமுஞ் சுகமும் பணியுந் துணியுநல்லம்
மணியும் பொழிலு மறத்தன னேயுற்ற மாற்றலர்மேன்
முணியும் பெருந்தனத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்சிலம்ப
நிலையும் படியவட் கிங்கென்கொ லோயா னிகழ்த்துவதே. (114)

தலைவன் செவ்வியனெனமை செய்யல்.

((இ-ள்.) தலைவன் நன்குறை சொல்லுதற்குத் தலைவி சமைய
மெளிதெனக் கூறுதல்.

ஒருகான் மறந்துரைத் தாலுமென் பேருவந் தோடிவந்துன்
னருகாய்த் தழுவி யறைகில னோது மணிமகுடர்
தருகைற் றமும்புடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் நடவகைவா
யிருகா லியம்பிலென் னுமிவை யாமுனிங் கேய்த்திடுமே. (115)

பாங்கி யென்னை மறைத்தபின் னெளிதென நததல்.

(இ-ள்.) நிலி சிருவரு மெனக்குத் தெரியாமன் மனமொத்துத்
கலத்தபின் இக்களவொழுக்க மொழுதுத் கிளியெளிதென கலக்
கையுப் பாங்கி கூறுதல்; எனவே யென்னையுந் புண்கள் களவொழு
க்க கிழாதென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

நகமுஞ் சதைபுழுன் ணண்ணினுந் தோரை நடுகிருந்துள்
ளகமும் புறமு மளிப்பதொத் துங்க ளருசினவுக்
கிகமும் பரமும் புகழ்ஷம்சத் தாசீ னெழிற்சிலம்ப
சுகமும் பொலிவு மெனையல துண்கொகல் சொல்லுதற்கே (116)

அந்தகை பொறுவதவன் புலம்பல்.

(இ-ள்.) பாங்கி கையாடித் கூறுதல் சரியாமற்றலெவன் வருத்
திக்கூறுதல்.

வெள்ளத்துண் முழி மிதக்குநர் மேற்கல் விரைத்திருத்திப்
பள்ளத்து ளாழ்த்துமப் பான்மையன் னோசொழும் பைந்தமிழோ
ருள்ளத்துள் வாழும்பு மான்ஷம்சத் தாசீ னுலகவள்கட்
கள்ளத்துண் மாழ்கு மெனையகைத் திங்ஙன் கலக்குவதே. (17)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வருந்திய தலைவனைப்பாங்கி சிங்கருத்து
முடிப்பலெனத் தெளிவித்தல்.

என்னுயி ணன்வல வின்னுயிர் யானென் றிருப்பதல்லாற்
பின்னுயிர் வேறொன் றிலைசொலு மன்னதிப் பேருலகந்
தன்னுயி ரென்னுமெம் மான்ஷம்சத் தாசீன் றடக்கரோய்
சின்னுயிர் வாடி திலைகுலை யேல்சக கேர்வருமே. (118)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கொடுத்த காட்சிப் பொருளைப் பாங்கி யங்
கேசித்து வாங்கிக்கொள்ளுதல்

விதியே வலிதென மேதினி கூறுமம் மெய்ம்மொழிசம்
மதியே யெனவித் தழையான் மதித்தனம் வான்புலிக்கோர்
பதியே யெனவொளிர் வேரன்ஷம்சத் தாசீன் பனிவகாவாய்த்
துதியே யயிற்கசத் தோயருள் வாய்சென்று சூட்டுதற்கே. (119)

கிழவோளுற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்ப சீக்கிச் சொல்லுதல்.

பொய்க்கொண்ட வன்மொழி போதித் தலைவித்த புன்மையெல்லா
மெய்க்கொண்ட வன்புங் றி வேறிலைப் பூந்தழை வேட்டிருகீர்ச்
செய்க்கொண்ட ஹாயீம் புரஷம்சத் தாசீன் சிலம்பிலெம்மைக்
கைக்கொண்ட வட்குற்ற கைம்மாறு யாதொன்றுக் காண்கிலமே.()

இவற்றுள்-பாங்கி கூற்றியன வெவ்வாக் குறைகேர்த்தற்குத் தலைவன்
கூற்றியன வெவ்வாமடங்கற்றெழிதற்கு முரியன.

இறைவன் மனத்திற் துறைநேர் பாங்கி

இறைவிக்கவந்திறையுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருத்தந்தணிப்பவென்று சொல்லிய பாங்கி அவ்வருத்தத்தைத் தலைவிக்குச் கூறுதல்.

தழையார் காமுந் நனர்வா ருடனுந் தனிமைபுமாய்ப்
பழையாரி லோர்புதி யார்வரு வார்வந்து பற்றலர்போன்
மழையார் திருக்கர மால்ஷங்கத் தாசின் மலைபவெற்பி
னுழையா மசலா ருறையார் கருத்தென்கொ லோதுதற்கே. (121)

இறைவி யறியான்போன்று துறியாள் கூறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யிவ்வார்த்தை கூறவே தலைவிடேட்டுத் தர்
னென்று மறியான்போல மனத்திற் கருதாத வேறென்றைக்கருதிச்
கூறுதல்.

தினமே நருங்காச் சேய்ஷங்கத் தாசின் செழுமலைச்சீர்த்
கனமே புதலாக் கருதல ரோடிக் கருத்தழிந்து
வனமே யிடனு வளரிலை காய்கனி மற்றுமடுத்
தினமே யலைவரென் னேந்திழை யீரில் விரும்பொழிற்கே. (122)

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை ப்கந்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவ னின்வயத்தனாக வந்தவனைக் கண்
டேனென்று கூறுதல்.

பாருங் ககனும் பகர்ஷங்கத் தாசின் பனிவரைவா
யாரும் புதழு மணிமுலை யீரும் மருதலம்வோட்
ருமும் பெயரு முறையும் வழியு முவந்தவரைக்
காரும் படருந் காவகத் தின்றெதிர் கண்டனனே. (123)

பாங்கியைத் தலைவி மறைந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன்கனவொழுக்கத்தைப் பாங்கிக்கு மறைத்
துக் கூறுதல்.

வினாய் விளம்பல்பெண் பாவம்பொல் லாது வெறுத்துணையான்
காணு தெழுந்து கர்த்துண் டோகடற் காசினிக்கோர்
மாணு நதிபதி மால்ஷங்கத் தாசின் மலைபவெற்பிற்
பூணு ரிணைமுலை யாயுண்ப ரோகஞ்சம் புத்திவைத்தே. (124)

பாங்கி யென்னை மறைப்பதென்னெனத் தழுவல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு மறைத்துக் கூறிய தலைவியைப் பாங்கி
புனக்கு நான் வேரோ? வென்ற உவமையாகத் தழுவிக் கூறுதல்.
ஊடறி யாவுகை யொன்றுள் மொன்றுவப் பொன்றன்றிற்கோர்
பாடறி யாவுகிற் பாவையன் னீர்மறை பன்னலென்றுங்

கேடநி பாச்செழுந் தேற்றவும்சுத் தாசின் கிளர்கிரகன்
கூடநி பாச்சுடர் நாவநி பாச்சுவை நானு வின்றே. (125)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவன்கொடுத்த காட்சிப்பொருளைப் புகழ்
ந்து கூறுதல்.

கிலையுந் குலையுந் செழுந்தனத் திர்செனி சிற்றிடைக்காங்
கலையுந் குழையுந் கணியுந் திவழந் கருதலருண்
மலையுந் படிபொரு மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்றி
னிலையுந் துணரு மலையு மிலையுவுந் தேற்றருளே. (126)

இவற்றன்-பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறைபடப்பித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றாயினவெல்லா மறத்தற்கு முரியன.

தோழி கீழ்வொன்றுயர்நிலை க்குத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனது கேட்கைகொண்டதுயர்கிலையைத்
தலைவிக்குத் கூறுதல்.

குளிறுஞ் கணையுந் குரையு மருத்திக் குலையியன்று
மொளிறுங் கழற்றுணை பேர்வழம்சுத் தாசின் னொளிர் தடத்தோர்
களிறும் பிடியுங் களிதரில் கொண்டறல் கன்பு ணங்கே
வெளிறு முகத்தி னுயிர்த்தெனை கோங்கி மெலிந்தனரே. (127)

மருத்திற் கருமை மட்டல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பாங்கி கூறிய சொற்கட்கு விடையின்மை
யால் இனி அத்தலைவன்வரி லென்னுன் மறத்தற்குகிதெனப் பொரு
த்திக் கூறுதல். மட்டல் - பொருத்தல்.

எவுஞ் சலித்த கிழியீ ரிறைதழைக் கெம்மறியு
யாவுஞ் சலித்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் னிருஞ்சிலம்பிற்
காவுஞ் சலித்தசெம் கையுஞ் சலித்தபொய்க் கட்டுரைக்கோர்
நாவுஞ் சலித்தகிக் காழுஞ் சலித்துண்க ணண் ணினமே. (128)

தலைவன் தறிப்புவேறுக நேறிபடக் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவனெண்ணுந் குறிப்பு சம்பாவிப்பவன்போற்
ஞெற்றவிலை. வேறு கிணப்பாளுசத் தோன்றியதென் னெழுங்கு
படப் பாங்கி கூறுதல்.

கிணையாற் பயனும் கிணையாற் பொருளும் கிளங்கலொத்தோர்
பணையாற் கனிவரும் பாரென்ப ரன்பர் பகையினைத்து
முணையாற் றெறுமயில் வேள்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரிசேர்
கணையார் நறுங்குழ லிப்பொரு னேதவர் காட்டுரைக்கே. (129)

பாங்கி தலைவியை முனிதல்.

(இ-ள்.) தலைவி யென் றுக்கு மறுமொழிகொடா னாள் அவளை
சென்ற பாங்கி கூறுதல்.

அறியா தறைந்தே னறிந்தே னருமைகிற் காமலனைக்
குறியா தடக்குங் குழுவோர்க் குறைகுறை கூறுபன்னு
னெறியா யுணர்ந்தாநிக் கோங்ஷங்கத் தாசீ னெவ்வரைசேர்
பொறியா ரிளமுலை யாய்குமரிட்டேன்சொற் பொறுப்பதற்கே. ()

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

(இ-ள்.) அங்குணங் கூறிய பாங்கி சொற்களைப் பொருதவளா
யத் தலைவி பாங்கியைக் கோபித்துக் கூறுதல்.

வெறுக்கும் பழிமொழி விண்டென தாவி மெலிவுறமெய்ச்
குறுக்குங் குணத்தணங் கேருல நீர்மை குறித்தினித்தெவ்
வறுக்கும் பெருமூரத் தான்ஷங்கத் தாசீ னருட்கிரிவாய்
மறுக்கு முரைநா லோனொள லோசொலென் வாயகத்தே. (131)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இ-ள்.) அங்குணங் கூறியபின் இனி, பாங்கியையன்றி யொன்
று முடியாதென்ற கருதி அவன் கொடுத்த கையுறைப் பொருளைத்
தலைவி வாங்கிக் கொள்ளுதல்.

கொண்டாற் பழியொடு கொள்கில மேனின் குறைமொழியு
முண்டா மெனக்கலக் குற்றலை வேமை யுவந்தொளிர்பூந்
தண்டா மரைப்பதத் தான்ஷங்கத் தாசீன் சயிலமன்னாய்
விண்டா தாவி னளித்தனை யாவதில் வேண்டுதமே. (132)

இவற்றன்-பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாக் குறையப்பித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றாயினவெல்லாக் குறைநேரிதற்கு முரியன.

இறைவி கையுறை யேற்றமை பாங்கி யிறைவாய் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தழைமுதலியவற்றை யேற்றுக்கொண்டமை
யைத் தலைவனுக்குப் பாங்கி கூறுதல்.

வாங்காய் தழையெனு முன்னுவந் கோடி வளர்முலைகண்
பாங்கார் முகமிதற் வாய்சிரம் யாவும் பதித்தவனி
தாங்கா யிரங்கதி ரோன்ஷங்கத் தாசீன் நயிழ்ச்சிலம்ப
நீங்காது நீயெனப் பல்கான் முகந்து நினைந்தனனே. (133)

பாங்கி தலைமகனுக்குறிப்பிடங் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்கு ஒரு அறிகுறியுள்
ள இடத்தைப் பாங்கி கூறுதல். அறிகுறி-அடையாளம்.

செல்லும் கருதுஞ் செழுங்காத் தீரூட் டிடுக்குறச்செல்
வெல்லும் பெருத்தன ழெவன்ஷம்சுத் தாசின் மிளிர்வரைவெண்
கல்லும் வயிரமுங் கெனத்துவ முத்தும் கலத்தலீலோ
ரல்லும் பகலா யனிரிடம் பாம்பக ளாடிடமே. (134)

பாங்கி துறியிடத் திறவலியைக் கொண்டுசேறல்.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன அடையாளமுள்ள இடத்துக்குத் தலை
விலையப் பாங்கி கூட்டிக்கொண்டு செல்லுதல்.
பெண்ணு ரமுதப் பிழம்பே வகுதி பெருமுள்ளி
சொண்ணு தெழுமல்லக் கின்மெதிர் கேட்டடி யிட்டனரை
மண்ணு ளநிபதி மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்றிற்
கண்ணு லலைவரு கண்ணிர்க் குவலயங் காண்பதற்கே. (135)

பாங்கி தலைமகனாக் துறியிடத் துயத்து நீங்கல்.

(இ-ள்.) கூட்டிச் சென்ற தலைவியைக் குறியிடத்து கிழத்திலி
ட்டுப் பாங்கி கீங்குதல்.

கண்பகை காற்பகை கைப்பகை மேற்பகை கண்டுறமோ
ரண்பகை தீர்த்தடை வாமபி வாய்த்திய வாவென்று
மண்பகை தீர்த்தவெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவரைவாய்த்
தண்பகை தீர்த்தொளி நின்சொ ளல்லாய்ந்துத் தங்குகவே. (136)

இவையி யிறையோனிடத் தெளிப்படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவ னேசே வந்து காணுதல்.
வாளாக் கிடந்து மயற்பசி கொண்டு மயங்குமென்னை
யாளாக்க வென்றோ வருள்வா யமுது மருந்தனமுங்
கோளாச் சமந்தென் குலநெய்வம் போன்முன் குறுகினசெந்
தாளா லரசளிப் போன்ஷம்சுத் தாசின் மடத்தணங்கே. (137)

புராட்சியின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வழுத்துஞ் சுகித் மருவுரு வாயெனை வாழ்னித்தின்ப
மழுத்துஞ் செழுந்தனத் தாருபி ரேயின் நாசர்முடி
விழுத்து மலர்ப்பத வேள்ஷம்சுத் தாசின் கியன்சினம்பின்
முழுத்துஞ் சகாசத்த வாரிகண் டேபுண் முழுகினனே. (138)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பூணு மகுடப்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொதியமன்முய்
நாணுந் தடிபு மடிபட் டலறியெந்நாணுபடிபடி ADHYAYA

கோணு மிதையுள் குதையு மரிவனங் கொண்டலையுஞ்
சேணு மதனுந் திசைதரு கோற்றுன் சிற்றிடைக்கே. (139)

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் ஆயக்கூட்டத்திற்செல்லவிடுத்தல்.

கனமா மழுதக் கடல்கடைத் தின்பக் கனிவருள்வோய்
சினமா ரயிற்காச் சேய்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பகத்தெம்
மணமார் துலையின் வனங்கடந் துன்குழு மன்னியிங்க
னினமா யனுப்புதி யேகுதி நல்லிடை யித்தெமக்கே. (140)

பாங்கி தலைவியைத் தாழ்த்து அகையறை காட்டல்.

(இ-ள்.) குறிவிடத்து மிறத்திப்போயின பாங்கி தலைவன்போ
யினபின் தான் அகையறை கொண்டுவரப்போயின பாவனையாகக் கை
புறை கொண்டுவந்து காட்டல்.

முலைகண்டு வாயிதழ் மூடரும் பொள்ளி முழுநுமுட
னிலைகண்டு வபடும சோகமு கீத்து நிரூபத்திறை
மலைகண் டெவக்குமெம் மாண்டிம்சத் தாசின் மலையகம்பல்
லிலைகண்டு பூக்கண் டெடுத்தவர்க் தேன்கொள்ளெ னேந்திழையே.

தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியை மகளிர் கூட்டத்திற்சேர்த்தல்.

நந்தா வனத்து நறுமலர்க் காவுள்ளு நண்ணுமல
ரெந்தா யெடுத்தணிந் தேன்குமுற் கென்று மிரும்புறிக்கோர்
சிந்தா மணியனை யான்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பிடையு
வந்தாயத் தாரவின யாடிடங் கண்டங்கு மன்னுதுமே. (142)

நீங்கித் தலைவற் கோம்படை காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைமகளை ஆயத்துட்சேர்த்து மீண்டுவந்து பாங்கி
தலைவற்கு ஒம்படை சொல்லுதல். ஒம்படை-மறவாணை.

கண்ணுஞ் ககிர்தமெய்ஞ் ஞானேசர் தாண்மலர் நாடியுள்ளத்
தெண்ணும் பெரும்பதத் தோண்டிம்சத் தாசீ னெழிற்சிலம்ப
கண்ணுங் கருத்திமென் றுமிரு வோரைக் கலந்தவெற்குப்
பண்ணும் வரமற வாமை யதெயென்னை பாக்கியமே. (143)

உலகியை மேம்பட விடுத்து விலக்கல்.

(இ-ள்.) உற்றார் அயலுநிலிருந்து வந்தாலவர்க்கு உணவுகொ
டுத்துபசரிப்ப தலகியல் பாதலா வல்லுலகியல் பெருமைப்படத்
தலைவனை யெம்மூர்க்கு வந்திருந்து விருத்துண்டு போமெனப்பாங்கி
தலைவன் சொல்லுதலை விலக்குதல்.

வில்லிற் றுணையிலெம் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியனசலப்
புல்லிற் செழுமறிப் பாலுங் கறியும் புனத்தனமு
மல்லிற் பழுனு மடுத்தே சிறிதெம் மனைவதித்தோங்
கல்லிற் பகலோ டகலிற் றெழபென்கொ ளாண்டதையே. (144)

விநுத்திற் றிவிரும்பல்.

(இ-ள்.) அல்லுணவைத் தலைவன் விரும்பிக் கூறதல்.
சித்தமும் புத்தியுங் கோடைமெய்ஞ் ஞானியர் சீரழக்கண்
ணித்தமும் வைத்தபு மான்ஷம்சுத் தாசீ னெடுவனாரி
லத்தமு மன்புமொன் றய்வா ற்கொள் ளாருவி ளும்
புத்தமு தாயின் புசிக்கல றுண்டுக்கொ ள் புத்தியோ. (145)

இவற்றுள் - பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் உட்டற்கும் பாங்கிற்
உட்டற்கும் தலைவன் கூற்றாயினவெல்லாம் உட்டற்கும், வேட்டற்
கு முரியன.

இத்துணையும் ஆறாம் சிகழ்ச்சி யென்ற.

பாங்கிழற்குட்டம்-முற்றிற்று.

ஒருசார் பகற்குறி.

அஃதாவது-ஒருகூற்றுப் பகற்குறி; அது-யாதெனில்? தலைவன்
மறநான் தன்வேட்கை மருதியால் பகற்குறியிடத்துவந்து நிற்கத்
தலைவியைப் பாங்கி குறியிடத் துச்செலுத்தாது மறத்துக்கூறத்தலை
வன் வருத்திப்போதல். ஆதலாற் பகற்குறியாகாது ஒருசார் பகற்கு
றியாயிற்று; அஃது-இரங்கல் வன்புறை இறச்செறிப் புணர்த்தலென
மூவகைப்படும்; அவை யருமாறு:—

கிழலோன் பிரித்துழிந் கிழத்தி மாலையம் போது கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு தலைவன் பிரித்துபோகத்தலைவி மா
லைக்காலத்தைக் கண்டவருத்ததல்; இக்கூற்றுப் பாங்கியைநோக்கி
கூறதலும் மாலையை நோக்கிக் கூறதலுந் தன்னுட் கூறதலுமென
மூன்றாம்; அவற்றினிது தன்னுட் கூறதல்.

ஹந்தார்ப் பிழைத்தார்ப் சுடுசினம் போலுமென் றோகாகல்லாய்
பிறந்தா ரிருள்செறி மாலையம் போழ்து பெரிதுறுத்தி
மறந்தாற் சிவறசொபு மால்ஷம்சுத் தாசின் மணியவசவாய்க்
கறந்தா ருயிருணு மென்செய்வ லெல்லைக் கடல்ககிழ்த்தே. (146)

பாங்கி புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருத்தங்கண்டு பாங்கி வருத்ததல்.
மீறும் பெருந்தா வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்கிரியாய்க்
கூறுங் குணநலத் தோர்செல மாமதன் கூர்த்துவந்தங்

நேறும் பரியு மிரதமும் காளமு நீர்ங்குடையுஞ்
சேறும் படிநிக் கிங்கென்கொ லோலிவன் செய்ததுவே. (147)

தலைவனிடத் தலைவி வகுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வாராது காழினை நீடிக்கத் தலைவி வருத்திக்
கூறுதல்.

பொங்கு மயலளர் பூட்டியென் னின்பப் புதுநலங்கொண்
டெங்கும் புதுநலம் லோன்ஷம்சத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பிற்
றங்கு மெனைமறத் தன்னையர் சாருமுன் சார்ந்தவிந்த
மங்கு பிரிவிடை வந்தொரு முத்தம் வழங்கிலரே. (148)

தலைவியைப் பாங்கி கூழறல்.

(இ-ள்.) பாங்கிதலையியை நீவருந்துவது முறைமையன்றெனக்
கட்டுரைத்தல்-கூழறல்-கட்டுரை, இடித்துக் கூறல், உறுதிச்சொல்.

நஞ்சு மழுது நனவு மறப்பு நலனவதொந்
தஞ்சுஞ் செழுந்தனத் தஞ்சமன் னீருள் ளமுங்குலென்று
நிஞ்சும் பெரும்புகழ் வேள்ஷம்சத் தாசின் வியன்சிலம்பி
லொஞ்சும் பிரிவும் புணர்ப்பு முளவுவந் தோதுதற்கே. (149)

தலைவி முள்ளிலைப் புறமொழி மொழிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யெதிரே நிற்கவுந் தலைவி அவன்மேல் வெறுப்
பா வலனை கோக்கிக் கூறுது புறமாய்க் கூறுதல்.

வெறியார் மயலும் வினைவுந் சிறையு நினைந்துகாநர்
பொறியா யுழலுமென் புன்கணுற் றோன்றிப் போந்தமற்றோ
ரறியார் மலடி யறியாள் பிரசவ வல்லலென்று
நெறியா யுயர்தவந் தோன்ஷம்சத் தாசீ னெடுவரைக்கே. (150)

தலைவி பாங்கியொடு பகர்தல்.

(இ-ள்.) வெறுப்பால் முன்னிலைப் புறமொழிகேட்ட பாங்கி
தலையியை யுபசரித்தலா லவ்வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கியொடு தலைவி
கூறுதல்.

சற்றும் பிரியென் றரியே னெனத்தடுத் தார்மகுட
மெற்றுத் திருப்பதத் தோன்ஷம்சத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பர்
சொற்றுவ் கலந்துந் தழுவிபுமுத்தியுஞ் சூழ்ந்தவெல்லா
முற்றும் பழுதாய் முடிந்தகொ லோவென்றன் மொய்குழலே ()

தலைவியைப் பாங்கி யக்கூறுத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வனைக் கூறியுந் தன்பமுறத் தலையியை அதற்கு
மாறு பாங்கி பயமுறுத்திக் கூறுதல்.

புனமே மறந்துறு புள்ளு மறந்தொரு போரரசின்
கனமே நீனைந்துழல் கன்னிகல் லாயன்னை காணினுந்

டனமே பெறுபெரு மான்ஷம்சத் தாசின் தரிழ்ச்சிலம்பி
 னினமே விடுத்தில் னிடமே தருமென் னியற்றுவையே. (152)

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைத்திரங்கல்.

(இ-ன்.) தலைவன் தன்னைவிட்டு நீங்கற்கருமையைத் தலைவி
 கினைந்து தன்னுள் ளிரங்கிக் கூறுதல்.

ஆவியு மெய்யுமென் றென்றிசன் டாயெர்மை யாங்கியக
 மேவிய வன்னையு மென்னையு மாபிடை வித்தனாரின்
 தானிய வாய்தத்தர் தோன்ஷம்சத் தாசின் தரிழ்ச்சிரிபாய்ச்
 கூவிய மாமுதல் சார்பொழித் தான்லெய் குறுதுதற்கே. (153)

தலைவி கவன் வாய் வாய்க் காற்றல்.

(இ-ன்.) அங்கன மனமிரங்குத் தலைவிக்குத் தலைவன் வருதலைப்
 பாவகி கூறுதல்.

சீர்தரும் வள்ளம்பு மான்ஷம்சத் தாசின் தொழந்திலம்பிற்
 நேர்தரு மோதை திருவே தெரியினிச் செப்புமந
 னுர்தரு காளப் கணைகுடை தேர்முர சாரரிந்தா
 யேர்தரு மாறிலி கின்னா சார்தரு நிதந்தருமே (154)

கிணைப்பறமார் செறிப்பறிவுத்தல்.

(இ-ன்.) தலைவன் கிணைப்புறமாகக்குறியிடத் துவரப் பாக்விதம்
 களுக்குள்ள செறிப்பையறியுறுத்திக் கூறுதல். கிணைப்புறம்-வெளிப்
 புறம். செறிப்பு-காணவர் துணைகொய்யப் புறத்தினில் வாதிருத்தல்.
 மணியார் கலாப மயிலீ ருலையிற் மகிழ்ந்துவரையிற்
 பணியா ரிருகைய பாடிட நப்பப் பருத்தெழுமோர்
 தணியா சலப்புயச் செய்ஷம்சத் தாசின் செழுங்குரியிற்
 கணியா லலர்க்கண் கணித்தா மோர்க்கலைக் காய்புனமே. ((155)

தோழி தலைமகந்துழன்னலையுறமோழி மோழித்தறிவுறுத்தல்.

(இ-ன்.) தலைவன் முன்னிலையாய்விடத் தோழி தலைமகனைக்
 காணாதவன்போலப் புறமொழியாய்ப் புட்கள் விலங்குகளை கோக்கிக்
 கூறுவான் போன்ற செறிப்பறிவுறுத்தல்.

நிறத்தாங் குழைகாண் மயில்காள் கிளிகா ணிதமுமலர்ப்
 புறந்தாழ் கருங்குழற் பொன்னை யானைப் புணர்ந்துகாகற்
 சிறந்தார் மணிமுடிச் செய்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பிலெம்மை
 மறந்தாலு நீயிற் மறவா திருமொரு வந்தனமே. (156)

பாங்கி தலைமகன் முன்னிள் ளுணர்ந்தல்.

(இ-ன்.) தோழி தலைவனுக் கெதிரேகின்ற திணையறத்தலா
 வினி யெம்மூர்க்குப் போவேம். இப்புணத்தின்கண் வருதலொழிக
 றெனக் கூறுதல்.

பலர்வாய் புகற்றித் தேரன்ஷங்கத் தாசின் பனிவரைநீர்
மலர்வாய் வினாவிக் தெம்மற வேர்ப்புனம் வாரியிடு
முலர்வாய்க் குரலி னுறைவரி திங்கை வேரார்ந்தைமையு
மலர்வாயகத்திற் கழைத்தன தேருது மங்கெறிக்கே. (157)

பாங்கி முள்ளின் றுணர்ந்தி யோம்படை சாற்றல்.

(இ-ள்.) அங்குண முன்னின்ற உரிய பாங்கி வெம்மை மறவா
மை வேண்டுமென்ற உறுதல்.

கண்மறந் தோலு பரிமமறந் தாலும் களிமயில்கார்
விண்மறந் தாலும் வெயின்மறந் தாலும் விசைமலர்வாய்
பண்மறந் தாலும் பகர்ஷர்சத் தாசின் பதியிலுயிர்
மண்மறந் தாலு மறவா நுறவெமை வாழ்த்துதுமே. (158)

கிழவோன்றஞ்சுப்பொது தெருஞ்செரு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு உறக்கேட்ட தலைவன் வேரோர் பற்றுக்
கோடு பெருது கொஞ்சுடன் உறுதல்.

ஆந்தனை யும்புனங் காந்தறி வாகி யனைத்துமான்னி
போந்தனை யார்தொழ வின்றகன் றுள்பின் னிரும்புவிக்கோர்
வேந்தனை யான்சிறல் வேன்ஷங்கத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
போந்தனை யான்மன மேசினி யென்றிவன் போதுவையே. (159)

இவற்றும் - கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுது
கண்டாங்கலும் பாங்கி புலம்பலுக் தலைவனிடத் தலைவி வருத்தலு
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலுக் தலைவி பாங்கியொடு பகர்த
லும் நீக்கற்கருமை தலைவி சினந்திரங்கலுங் கிழவோன் றஞ்சம்பெ
ருது கொஞ்சொடு கிழத்தலுமாகிய வேழு மிசங்கற்கும், தலைவியைப்
பாங்கி கழறலும் பாங்கி யச்சுறுத்தலும் பாங்கி தலைவிக் கவன்வரல்
சாற்றலுமாகிய மூன்றும் வன்புறைக்கும், பாங்கி சிறைப்புறமாகச்
செறிப்பறி வுறுத்தலு முன்னிலைப் புறமொழி மொழித்தறிவுறுத்
தலு முன்னின்றணர்த்தலு மோம்படை சாற்றலுமாகிய நான்கு
யிற்செறிப்புணர்த்தற்கு முரியன. முன்னைய வேழில் கொஞ்சொடு
கிளத்தலொழிந்த வாரும்வரைதல் வேட்கைக்கும், பின்னைய நான்
கும் வரைவு கடாதற்கு முரியன.

ஒருசார்பகற்குறி-முற்றிற்று.

ப க ற் கு றி யி டை யீ டு.

அஃதாவது:—பகற்குறிக்கண்வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்
வாறு இடையீடு பட்டுப்போதல். இடையீடு-தடை; அது-விவக்கல்
சேறல் கலக்கமென மூவகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

இறைவனைப் பாங்கு துறிவால் விலக்கல்.

(இ-ன்.) இனி அடிக்கடி தாய்வருவன். நீவந்தாற் பழிபுண்டா
மென்ற தலைவனைப் பாத்ருநிலிடத்து வாதே பென்ற பாங்கி
கூறுதல்.

அன்போ டருள்குணத் தான்ஷம் உத் தாசி னருஞ்சிலம்பின்
முன்போ டுமித்தடுத் தண்ணலண் ணேலென்று மொய்புனத்தி
னென்போர் மறவ ரினிதிருத் தாசின்னு மேந்திழைபாற்
பொன்போ லொலிருட ண்ணைபல் காட்டாது போதுவனே. (160)

இறைவியைப் பாங்கு துறிவால் விலக்கல்.

(இ-ன்.) பாங்கி தலைவியை கோக்கி யுன்றுடைய தனபாங்க
வினழகை யையுற்றத் தாய் பார்த்துக் கவல்கின்றனன். இனிலிப்பு
னத்தில் வாலொழிவாமென்ற கூறுதல்.

இரப்பார் களிக்குமெர் மான்ஷம் உத் தாசி னிருஞ்சிலம்பிற்
பரப்பார் மதர்நிழிப் பாவையன் னையுன்றன் பாழுநீர்
கரப்பார் பொலிவுமெய்த் தோற்றமு காற்றமுங் குழந்தனைதன்
கரப்பார் மணங்கனன் றேனை வின்நிளிக் காவகமே. (161)

இறைமக ளாடிட கோக்கி யுடங்கல்.

(இ-ன்.) தலைவி தான் வினாயாமுய விடங்கோவிட்டுப் பிரிதற்
கஞ்சி வருத்தல்.

ஆடித் திரிந்த ஈனையும் பொழிது மருந்தடமுர்
தேடித் குறுகுநர்க் கென்றெரித் தென்னையென் டொப்புமுள்ள
காடித் தருந்திரு மால்ஷம் உத் தாசி னனினவெற்றிற்
கூடிப் பிரிபவர்க் கில்லையென் காணுமெய்த் கோணிலையே. (162)

பாங்கு யாடிடம் விடுத்தோகோண்டகறல்.

(இ-ன்.) தலைவியைப் பாங்கி வினாயாடிடத்தைவிட்டுத் தம்
மூர்க்குக் கொண்டிபோதல்.

கார்கண் டெவக்கு மயில்கான் கிளிகாள் கனகமணிப்
போர்கண் டெவத்தபு மான்ஷம் உத் தாசின் புனிதவெற்றி
னோர்கண்டு நம்பிரி வெண்ணியுண் மாற்கு பிறைவர்க்கெங்கண்
ணீர்கண்டு மேவ சிகழ்த்துவி ரோயிந்த நீணெறியே. (163)

இதுவரையும் ஏழாள் சிகழ்ச்சி யென்க.

பிள்ளுனெடுத்தவை துறியை நீடுகென்றிங்கல்.

(இ-ன்.) எட்டாநான் தலைவன் குறியிடமாயிவ மாதவிப்பத்
சிடத்துவந்து கால்கீட்டித்துத் தலைவியை கிணந்து வருத்துதல்.

கூடுஞ் சகம்பிரிந் தாற்றெரி வாரெணக் கூர்ந்தெவரும்
பாடு மொழியறிந் தோமறந் தோயிந்தப் பாரிடங்கொண்

டாடும் புகழ்ப்பெரு மாண்ஷங்குத் தாசின் னருட்கிரிவா
யோயும் தலைவினைக் காணவ னோடி யொளித்ததுவே. (164)

தலைவன் வறுங்கனாடி மறுகல்.

(இ-ள்.) தலைவியல்லாத நினைப்புணத்தை நோக்கித் தலைவன் வருத்தம்.

யெல்லு மதமல் வேண்டுகத் தாசின் வியன்வரைவாய்க்
கல்லுங் கரைதரக் கண்ணீர் சொரிந்து கசிந்துருக்
யல்லும் பகலு மழிலேற் கெனவென் னனிபினங்கான்
செல்லும் பொழுநெதுஞ் செப்பின னோவந்தத் தேமொழியே. ()

நறுநொடி வாழ முந்நோக்கி மதியங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவிய னூர்தேடிச் செல்வோமானால் அறிந்தில
மென்று தலைவன் மதிசலங்கிக் கூறுதல்.

காடரி தாலவ னுந்ரும் பெயருமு ண்ணுநெறி
தேடரி தாலென்றுஞ் செல்லரி தாலவண் சேர்மறவர்
பாடரி தாலருண் மால்ஷங்குத் தாசின் பனிவரைவாய்க்
கூடரி தாலென்செய் வேண்மன மேரிக் கொள்ளுதற்கே. (166)

இவற்றுள் - இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலா யிறைவி
யைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலாகிய விரண்டும் விலக்கற்கும்,
ஆடிடம் விடுத்துக்கொண் டுதலென்றுஞ் சேற்றற்கும், இறைமக
ளாடிட நோக்கி யழங்கல் முதலிய ான்கும் கலக்கத்திற்குமுரியன.
பகற்குறி யிடையிடு-முற்றிற்று.

இ ர வு க் கு றி.

அல்தாவது:—தலைவன் தலைவியை யிரவுக்குறியிற் கூடுதல் ;
அது-வேண்டல் மறுத்தல் உடன்படல் கூட்டல் கூடல் பாராட்டல்
பாங்கிற் கூட்டல் உயங்கல் நீக்கல் ஆகிய ஒன்பது வகைப்படும் ;
அவை வருமாறு:—

இறையோ அருட்குறி வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் இருக்குறியைவிரும்பிப்பாங்கிபுடன்கூறுதல் .
தருந்தா மரைக்கரத் தான்ஷங்குத் தாசின் றயிழ்ச்சிலம்பி
விருந்தாரை மேக மெழுந்தது வானி லிரவியுமத்
திருந்தார் கலியகஞ் சேர்ந்தனன் கங்குலுஞ் சேர்ந்ததுங்கள்
விருந்தாக வந்தனன் மெல்லிகல் லீரிந்த வேளையிலே. (167)

பாங்கி நேறியின தருமை கூறல்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தோழி தலைவன் வரும் வழியில் சிங்கமுத
லிய மிருகங்கள் சஞ்சரித்தலால் அவ்வழி வரலரிதென்று கூறுதல்.

திண்டத்த மற்புயர் சேய்ஷம்சுத் தாசின் கொழுஞ்சிலம்பி
 னெண்டத்த வெண்கலை வண்டல் தூர்த்தத் குவத்தெழுமுத்
 செண்டத்த பல்சய மெற்று மரிவளத் திந்தெதிர்ந்திம்
 கண்டத்த வல்லிருட்போதுறு மாறென்கொ லாண்டகையே. (168)

(இறையோ னெறியின் தெளிமை கூறல்.)

(இ-ள்.) அந்தணர் கூறிய வழியிலுள்ள மிருகங்களுக்கெஞ்சே
 னுதலால் அவ்வழி வருத லிலேசென்ற தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறு
 தல்.

சினமா ரயிற்படைச் சேய்ஷம்சுத் தாசின் சினமாமல்வாட்
 டனமால் கரிக்குத் தடமாம் பணிந்துத் தவழச்சுதுற
 லினமா மிருட்கு மிடையா மரிந்து மிடையதல்லால்
 வனமார் விலங்கின் வகைக்கொடையொன்று மாறாசே (169)

பாங்கி யவனுட் டணியியல் விதைத்.

(இ-ள்.) தலைவனது காட்டுப்பெண்க ளுணியும் மணியையு மிய
 லையும் பாங்கி வினாவுதல்.

ஆடும் பொழிலு மணிபுத் தொடையு மணிகலனார்
 தேடுஞ் சுணியுத் திரிந் மணமுறித் தேயமெங்குஞ்
 குடும் பெருந்திறல் வென்ஷம்சுத் தாசின் கித்தெவற்ப
 காடும் படிபொவை யோவுங்க னுட்டின காரியர்க்கே. (170)

தலைவ னவனுட் டணியியல் விதைத்.

(இ-ள்.) பாங்கி குறிப்பறித்து தலைவன் அவளுடைய காட்டி
 லுள்ள வணிகலன் முதலியவற்றை வினாவுதல். குறிப்பறிதல் -
 வேண்டவன கொடுத்தற்கென்க.

என்னுட் டணியிய லெல்லா பறித்துனக் கொன்பயன்செம்
 பொன்னுட் டணியியற் பூவைகல் லாய்செழுந் புத்தமிழ்தின்
 கொன்னுட் டணியியன் மால்ஷம்சுத் தாசின் டட்டவகையாய்
 நின்னுட் டணியிய னீயே கொலப்பய னிர்சயமே. (171)

தன்னுட் டணியியல் பாங்கி காற்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கழையார் தரளஞ்செங் காத்தலார் போது கரைக்கரத்தத்
 தழையா ரணிகலக் தத்தண்ண லேசெழுந் தன்பொழில்வாய்
 மழையார் திருக்கர மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையகத்தெம்
 மிழையார் சுண்படித் தாடுவ ரெல்லியெவ் யாமத்துமே. (172)

இறையிற் கிறையோன் துறையறி வுறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை யோசித்தது சிறத்திலிட்டித் தலை
 .விபிடத்திற் சென்ற தலைவன் குறையை யறிவித்தல்.

கொல்லும் புலிபுங் கொடுவரி யேங்கையும் உர்த்தெழுந்து
செல்லும் பெருவனத் தோர்தனி யாப்க்கங்குற் செவ்விழிப்போர்
வெல்லும் பரிமத வேன்ஷங்கத் தாசின் கியன்கிரிக்குள்
வல்லும் பொருதனத் தீர்வரு வார்த்தென் வழந்துவதே (173)

நேர நிறைந் நெஞ்சோடு கிணத்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாற உறச்சேட்ட தலைவி பிணையாற தன்னெஞ்
சுடன் சொல்லுதல்.

இருளும் புயலு மிபழு மரிபு மெதிர்த்துதம்மில்
வெருளுஞ் சிறுகெறித் கானடைத் தெம்மிறைமேவருமோ
மருளும் பொருளுமுள் னோன்ஷங்கத் தாசி னருங்கிரிவாய்
மருளும் பாடிமன மேவலித் தானொரு வன்கணனோ. (174)

நேரிறை பாங்கியோடு நேரித்துணைத்தல்.

(இ-ள்.) செஞ்சொடு உறிய தலைவி தோழியோ மடன்பட்டுச்
உறுதல்.

உடலோடு மெய்ப்பொரு ளெல்லா மவரென் றுணர்ந்தவென்பாற்
கடலோ பொருவார் கருணைக்கண் னுளர் கனிந்தெழிற்றெவ்
வடலோ டமரறுப் போன்ஷங்கத் தாசி னருங்கிரிவாய்
மடலோ டொளிரு மலர்முகத் திரென் வழந்துவதே. (175)

நேரித்தமை பாங்கி நேரித்தகைக் துணரித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி புடன்பட்டமையைத் தலைவனுக்குத் தோழி
உறுதல்.

போற்றிபுச் சாழ்த்தும் புகழ்த்தும் பலபல புத்துணைகள்
சாற்றிபு மன்னவ னெஞ்சங் கனியத் தாணிமுற்றுச்
நீற்றிய வெண்புகழ்ச் சேய்ஷங்கத் தாசின் செழுஞ்சிலம் 9ற்
நேற்றிய வாரா சேபென்னென் கோவுளர் தேர்த்துணக்கே. (176)

குறியிடை தீரிஞ்ச் தாய்துயி லறிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனைக் குறியிட்டது சிறுத்தித் தாயினது
சித்திரையை யறிதல்.

மணந்தந்த சத்தனம் புன்னைய சோககன் மாதலிவங்
கணந்தந்த மல்லிகை முல்லையெ லாமொரு கைக்கனி றுற்
நெணந்தந்த மெய்ச்சுவ வேன்ஷங்கத் தாசி னிருந்தடத்தம்
பணந்தந்த வல்லுலம் பாவாய் நிறையறப் பாங்கின்றதே. (177)

குறையிற் கிறைவன் வரவழி வுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குத் தோழி தலைவன் குறியிட்டது வருதலை
யறிவித்தல்.

பூவார் மணற் றண்புங் கொடுமுனம் போத்தவரின்
நேவார் விழியணங் கேசக நாடிபெ மாத்தரிஞர்
நாவார் நறும்புகழ் மான்ஷம்சத் தாசீ னனினவெற்பிற்
சேவா ரணியொளி பேவழி பாமனை கொண்டனரே. (176)

தலைமனைக் குறியிடத்துக் கொண்டு நேறல்.

(இ-ள்.) தலைமனை வந்து கிற்குங் குறியிடத்திற்குத் தலை
பையப் பாங்கி பழைத்துக் கொண்டு செலுதல்.

நஞ்சே புரிப்படை நல்வினக் காயெழு நன்னிருள் வாய்த்
தஞ்சேவை காணத் தனிக்திருந் தராவர் கண்ணவர்கா
வஞ்சே பருட்கரத் தான்ஷம்சத் தாசீ னடுக்கலினக்
செஞ்சே வழிதரப் போதகம் வாயங்கெ னேனிறையே (177)

குறியுய்த் தகறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைபையக்குறித்த காலிடத்திலே செலுத்தி
கீக்குதல்.

தண்டா மறைமுலை லேஞ்செங் கோங்கலி தன்னினைகண்
டண்டா வெனினுமென் னாரணங் கேசமுந் காண்மைமுற்றங்
கண்டார் புகழ்ப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசீன் கனகவெற்பிற்
நெண்டா பெடுத்தமைப் பேன்வரு வேனில்லிர் குழ்பொழிற்கே.

வண்டுறை தாரோக் வந்தெதிப்ப படுதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைபைய கோரே வந்த காலுதல்.

துலேணி யில்லைவி மானமு மில்லை துவலும்பிஞ்சை
யாலேது மில்லையென் னாரணங் கேகிண்சிட்ட டர்கலிமேற்
கோலேற வானுயிற் கோன்ஷம்சத் தாசீன் கொழந்தடத்துன்
காலேணி யால்வந்த வாரெந்த வாரித்தக் கங்குலிலே. (181)

பெருமக னாற்றின தருமை தீனைத் திங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வரும் வழியின தருமை தீனைத் துருத்
ததல்.

கழிக்கு நதிக்குத் துளியா ருகிக்குஞ் சூழ்த்தகராக்
குழிக்குத் துணிக்திங் வொருதனி யான்மயல் கொண்டவல
மொழிக்குந் குணப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசீ னெனிரவனாரமுன்
வழிக்குஞ் சினவாது வந்ததெவ் வாரென் மழைவன்னலே (182)

புரவலன் நேற்றல்.

(இ-ள்.) அகலணம் வருத்திய தலைபையத் தலைவன் நெனியித்
ததல்.

சீர்கண்ட வண்ணப்பி ரான்ஷம்சத் தாசீன் சிலம்பகத்துன்
காரகண்டுகத்த சிஞ்சிண்ட மின்னொளி கண்டனிகள்

சுது

ஷம்சுத்தாசின் கோவை.

தேர்வண்ட மென்முலை பல்சுற் றடங்கொரு மென்றினிற்
சேர்வண்ட போதஞ்சு நாகங்க னென்செயு நேரிழையே. (183)

புனிதல்.

(இ-ள்.) வெனி.

எடுக்க வெடுக்கக் குறையா வழத கிருகலங்கொண்
டடுக்கப் படைத்தது வேரயின்ன னாயுன்ற னீகமென் தங்
கொடுக்கப் பிறந்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்
மடுக்க மடுக்கவுண் மாஞர் சுகந்தத்து வாழ்கித்தே. (184)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெனி.

எமையா தரிக்குமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசி னிருஞ்சிலம்புஞ்
சமையாத பொம்மற் றகுதணத் திருந்தஞ் சாயலெல்லா
மிமையாது கோக்கி விகிசை யின்றி யிருப்பியிவ்
னமையாது விண்போர் தலைந்தனர் காணல் வரம்பையதே. (185)

குறையக விறைவனைக் குழிவால் விலக்கல்.

(இ-ள்.) யானையைச் சிங்கமோது மிராக்காலத்திலே வரிற்
தன்பிரிகவுண்டாமென்று பயந்து தலைவிதலைவன்வருதலை விலக்கல்.

ஒருகைக் களிறு மராவு மரியு முறுத்தெழுத்து
பொருகைக் குரியயிப் பொங்கிருட் சரலிற் போந்தெவர்க்குந்
தருகைக் குயார்த்ததக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் நமிழ்ச்சிலம்பில்
வருகைக் கெளந்தல் வந்தால் வருந்துவர் மன்னவனே. (186)

குறையியை யில்வயின் லுடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை வீட்டி னிடத்தச் செவ்வென
விடுத்தல்.

கொணாது காக்குந் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்ப்
பூணாது துபுரச் சிற்றெலி வாணகைப் போதனைத்தம்
பேணாது செஞ்சிவப் பேற்றா தடிபுனைப் பெற்றவன்னை
காணாது போந்தருள் கன்னிகல் லாயுன் னடிமனைக்கே. (187)

குறையியை யெய்திப் பாங்கி கையுறை காட்டல்.

(இ-ள்.) குறியிடத்த ிவ்விய பாங்கி தலைவியை யடைந்து கை
யுறை காட்டிதல்.

தன்னார் நறவத் தளவமெல் லாமுன் றனிகைகண்
டன்னார் தடைத்து மலர்வாய் விடுத்த கனுகிளமு
மண்ணுன் பெரும்புய மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையெற்பி
லென்னு தெடுத்தவர் தேனனி வாயென்ற நேர்நிழையே. (188)

ஒத்தொண்டேகல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப் பாங்கி வீட்டிற்குக் கூட்டிச் சொல்லு
செல்லுதல்.

ஒல்காப் புகழ்ப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் னுயர்சிலம்பிற்
பல்கா ஸமுதனை யாப்துயி னீத்தனை பார்க்கினம்மை
யில்கா ஸனகினைத் தென்னினை யாள்சரி யின்றினிசி
செல்கா லெனகட வாவடை வாமக் திருமனைக்கே. (189)

பீற்கென் றிறைவனை வாவு விலக்கல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியை மனைவிற் சேர்த்த பின்பு தலைவன்
பாற்சென்ற இவ்விருளில் சீ வாதே யென்று விலக்கிக் கூறுதல்.
கன்மேற் பொருபுயத் தோன்ஷம்சத் தாசின் கனகதடத்
தின்மேற் பொருமுலைக் கின்பவன் பாயிவ் விரகிலொருத்
தன்மேற் பொருபுலி வாழ்கிறு சாரலிற் சாரலினி
யென்மேற் பொருபுழி யின்றவன் தாற்புழி யென்றைக்குமே. ()

பெருமகன் மயங்கல்.

(இ-ள்.) பாங்கி பிவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கிய சொற்பேட்டி
தலைவன் மனம் கலங்கிக் கூறுதல்.

செகிலே யொதுக்கும் வாலே கிரும்புஞ் செகதலமர்
சலவே மறத்தொரு சுட்டுரை தாங்கியிற் கானிலத்தோர்
ருவிலே னெனவரு கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
ழிலவே கிகர்த்தாய் மடத்தா யினுகொல் லியல்புனக்கே. (191)

தோழி தலைமக னேயக் கிணத்து விடுதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனுக்குத் தலைவிற்கு நேருக் துயரைக்
கூறி சீ னார்போய்க் சேர்த்த செய்தி யா மறியும்படி அடையாளம்
காட்டென்று கூறி விடுதல்.

வெறியார் மலர்த்தொடை வேன்ஷம்சத் தாசின் லியங்கிரிவாய்ப்
பொறியா ஸவப் பொதும்பிரூட் சாரலிற் போதுமுன்னார்
செறியா லலமரு-சேரிழைக் கண் னிலக்கிணுன்றன்
குறியா னுயிரினித் தானுதி போதியென் சொற்றவனே. (192)

தீநாமகட் புணர்த்தவன் சேறல்.

(இ-ள்.) தலைவியைச் சலத்த தலைவன் நன்னூர்க்குப்போதல்.
தொடிக்கடி செய்காத் தோனை மருங்கெழிற் குழந்தாசர்
முடிக்கடி தந்தபெய் மான்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரிவா
யடிக்கடி சேரக்குற் தலமரு யின்னினல் லாய்த்தொறி
சொடிக்கடி மாற்றி யடைருவ லென்பதி துன்னினிடையே (193)

இவற்றை-இறையோ னிருக்குறி வேண்டலும் நெறிவினதென
மை உறுதலும் தலைமகனானாட்டனியியல்வினாதுநீர் பாக்வி இறை
லிக்கு இறையோன் குறைபறிவுறுத்தலுமாயிவ காண்கும். வேண்டற்
கும், பாக்வி நெறிவினதருமைஉறுதலும் இறைம்கன் இறைவனைக்குறி
வரல் விலக்கலும் பாக்வி இறைவனை வரவு விலக்கலுமாயிவ மூன்
றும் மறுத்தற்கும், பாக்வி யவனாட்டனியியல் வினாதுநீர் அவற்குத்
தன்னாட்டனியியல் பாக்வி சாற்றலும் நேரிழை பாக்வி யோடு நேர்ச்
துகாத்தலுமாயிவ மூன்றும் உடன்படற்கும், தலைமகன் நேர்ந்தமை
பாக்வி தலைவற்குணர்த்தலும் குறியிடை சிறிஇத்தாய் துயிலறிதலும்
இறைலிக்கு இறைவன் வரவறிவுறுத்தலும் அவட்கொண்டு சேறலு
மாயிவ காண்கும் கூட்டற்கும்; தலைமகன் தலைமகனை யெதிர்ப்படுத
லும் தேற்றலும் புணர்த்தலுமாயிவ மூன்றும் கூடற்கும், தலைமகன்
புகழ்தலும் கையுறைகாட்டலுமாயிவ இரண்டும்பாராட்டற்கும், தலை
மகன் தலைவியை யிலவயின் விடுத்தலும் பாக்வி தலைமகனை இந்
கொண்டேகலுமாயிவ இரண்டும்பாக்விக்கூட்டற்கும், நோநிறைவி
நெருசொடு கிளத்தலும் தலைமகன் ஆற்றினதருமை கிளைத்திரங்கலு
ம் பெருமகன் மயங்கலும் நோழி தலைமகன் துயர் கிளத்துவிடுதலு
மாயிவ காண்கும் முயங்கற்கும், பாக்வி குறியுய்த்தறலும் திருமகட்
புணர்த்தவன் சேறலுமாயிவ இரண்டும் கீழ்க்கற்கு முரியன. முயங்கல்-
வருத்துதல்.

இதுவரையும் எட்டாநான் கிழ்ச்சி.

இரவுக்குறி-முற்றிற்று.

இரவுக்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது - இரவுக்குறிக் கணவந்த தலைமகன் அவ்வ குறிப்
பறிதலால், இடையீடுபட்டுப்போதல்; அஃது - அவ்வகுறியெனவும்
வருந்தொழிற் கருமையெனவு யிரண்டுவகைப்படும்; அவை வரு
மாறு. இடையீடுபடுதல் - குறி தவறுதல்.

இறைவிக் கிதுளை யிறைவா வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) மறுநா னிரவில் தலைவன் வருதலைத் தலையிக்குப் பாக்வி
உறுதல்.

பொன்னாக மேனிப் புணர்முலை யாபென்னொல் பூவரசர்
மன்னாக வந்தவெம் மான்லும்சுத் தாசின் மருவலர்போற்
புன்னாக சேக்கைப் புறம்விடுத் திவ்விருட் போதிலன்னர்
தன்னாக்கு சோரச் சலியா தெழுந்து தழுவின்னரே.

(194)

தான் குறி மருண்டமை தலைவி யவட் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தான் அவ்வ குறியிடத்திற் தலைவனைக் காணு
மையால் மீண்டு விடியற்காலத்துவந்து பாக்விபுடன் உறுதல். அவ்
வகுறியிடம் - குறிதவறிய விடம்.

உன்னற் கொள்கலைவேறுந் குறிப்பென் னுட்கமல
வன்னற் குறிப்பென் மானித் தெழுத் த மலைநடந்து
கொன்னற் குறுபுகழ்த் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்
கன்னற் பொழுதிடை நான்பட்ட துன்பமென் னன்னையரே. (195)

பாங்கி நிலைவன் றிங்கெடுத் திவம்பல்.

(இ-ள்.) தோழி நிலைவன் பொன்வாங்கை பெடுத்துச் சுறுதல்.
ஆய் தவறையடுத்தன நாமவ ண்பொழித்திற்
கோயா துறுதவத் தோன்ஷம்சத் தாசீ னொளிர்வனாயிர்
பாயா வருமிருட் பாஞ் னிரவிடைப் பற்றலர்போன்
மாயா தியற்றி மறைத்தன ரிந்த வடுக்குறியே. (196)

தலைவன் புலரித்து போதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தான் குறிக்கப்பட்ட இடத்தி லிருத்த, தலை
வி அல்லகுறி வடைந்து வாராமையால் வருத்தித் தன்னுர்க்குப்
போதல்.

போர்தந்த வாட்கைப்பு மான்ஷம்சத் தாசின் பொருந்நலர்போன்
மாத்தந்த கொங்கை மகிழ்கலம் வேட்டு வரவழைத்தித்
கார்த்தத் தங்குற் கணியிருட் சாரலிற் கைவிட்டுவெஞ்
சூர்த்தத் தஞ்சே புணக்கே னொருகொம்பு குடுதற்கே. (197)

இதுவகையும் ஒன்பதாசான் சிவழ்க்கி.

புலரித்தபின் வருங்கதை தலைவிகண் டாங்கல்.

(இ-ள்.) ஒன்பதாசான் இருள் புலரித்த பின் தலைவி வெற்றிடத்
தெக்கண்டு வருந்துதல். இருள்புலரித்தல்-விடிதல்.

கார்செய்த வண்ணைப்பு மான்ஷம்சத் தாசின் கணகவெற்பில்
யார்செய்த மாதவ மோமடி காளல தற்பகலு
கீர்செய்த மாதவ மோவென்ற னாயகர் கீனணியிலொன்
தேர்செய்த தும்மை யிருஞ்சுகம் யாவுயின் றெய்துறவே. (198)

தலைவி தன்னுணைவிக் குணரித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன் துன்பத்தைத் தன்ருேழிக்குச் சொல்லு
தல்.

முடியிருந் துண்ப தெனநினைத் தேனவர் மூட்டியவன்
படியிருந் துண்ணுண் கரும்பினை யாய தலைமெல்லாங்
குடியிருந் தார்புகழ்த் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்த்
தொடியிருந் தோங்குகை யாவினிச் சூழ்வதென் றெல்லினைக்கே.

தலைமக அவலம் பாங்கி-தணித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியின் துன்பத்தைத் தோழி தணித்தல் சுறுதல்.

தேருத் தெனிலினென் செல்வர்வர் தேருத் திருவருகைக்
கூறு யருளுர வோன்ஷம்சுத் தாசின் னெனிரிவரையி
னீரூக் கரித்தெனை நித்தலுங் காய்த்தலிர் னீனமதிக்கு
மாறாக் களங்க மலிந்து மதியிலை மாதாசே. (210)

கூகை குழறுதல்.

(இ-ள்.) கூகை குழறுத் கேட்ட தலை யஞ்சிக் கூறல்.
வஞ்சின மோபகை யோமுனி வோவரு மங்குலிற்ருன்
மஞ்சின மோங்குகைம் மால்ஷம்சுத் தாசின் வளநகர்வாய்த்
துஞ்சின தோர்ந்துமென் றேருகைவெங் கூகை தொடர்ந்தார
ரஞ்சின ராக வரற்றியென் னுவி யழிக்கின்றதே. (211)

கோழி தூற் காட்டுதல்.

(இ-ள்.) இருவர்க்கு மிடையூறாய்க் கோழி கூவுதல்.
ஆவற் கருமருந் தன்னநம் மன்ப ரலுத்தகல
மாவற் புயப்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் மூலயமனையு
மேவற் கடைபெழு யாமத்தி னஞ்சிறை விட்டடித்துச்
சேவற் குரற்செயச் செய்ததென் னேமுனன் தீவினையே. (212)

இவ்வேழம் இரவுக்குறி விடையீட்டில் வருந்தொழிற் கருமை
யின் விரி; இவ்வேழில் ஒவ்வொன்றுக்கும் கண்ணாரு நாழிகையாகக்
கொள்ள.

இரவுக்குறியிடையீடு-முற்றிற்று.

வரைதல் வேட்கை.

அஃதாவது - இடையீடுபட்டதனாற் பதினொராவன் தலை
மணஞ் செய்தலை விரும்பல்; அஃது - அச்சம் உவர்த்தல் ஆற்றுகை
யென முன்றலவைப்படும்; அவை வருமாறு:—

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல் வினவல்.

(இ-ள்.) தலை வினவமுற் றிருத்தலைத் தோழி கேட்டல்.

வாடா மலர்முகம் வாடினை மைக்கண் வடித்தனைபைப்
தோடா ரலரெதுஞ் குடினை யாயன்னை சொற்றதுண்டோ
கோடாத கோன்மையங் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்கிலம்பி
தோடாத மானனை யாயுரை யாயென்கொ ளுற்றதுவே. (213)

அருமறை சேவிலி யறித்தமை கூறல்.

(இ-ள்.) தலை யரிய கனவொழுக்கத்தைச் சேவிலித்தா யறித்
தமை பாங்கிக்குக் கூறதல்.

தண்டா வளத்தன தோன்ஷம்சுத் தாசின் நடத்தணங்கே
யொண்டா ரகைமதி போலும் மண்ண புடற்பசுப்பும்
வண்டார் புண்குழற் சோர்வுங்கட் சேப்பு மயக்குமெதிர்
கண்டா ளயர்த்தறிந் தாடொடுத் தாளிறு கட்கணையே. (214)

தலைமகன் வருந்தொழிந் கருமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வருதற்கருமை பாகங்கிக்குக் கூறல்.
தாயோ துயில்கிலன் ஞானியு ழுரன்ன சாற்றுபறை
வாயோ வடைக்கில கூகையுங் கோழியு மாணுமதித்
தீயோ சடுமியை யெல்லார் தொலைத்தன்பர் சேர்வதெவ்வா
றாயோ வெணுங்குணத் தான்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரிக்கே. (215)

தலைமகனுக்குச் செலவொருப்படல்.

(இ-ள்.) தலைவ னிருப்பிடத்துக்குப்போதற்குத் தலைவி துணிக்
து பாகங்கிக்குக் கூறதல்.

கூரா ரயில்விழிக் கோமள மேநந்தங் கொற்றவரூர்
கேரா யடைந்தவர் நேர்மையெ லாங்கண்டு நீக்கமுறிந்
மேரார் குலவரிச் சேய்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
லோரா துடல்பொரு ளாகியெ லாமவர்க் கொப்பிப்பமே (216)

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவனை சிந்தித்துக் கூறதல்.

மறங்கா லயில்விழி மங்கைநல் லாயவர் வார்த்தையன்பிற்
புறங்கா தலுமுள தன்றகன் றாவண் போர்துமென்றோ
வறங்கா தலித்தபு மாண்ஷம்சுத் தாசீ னருஞ்சிலம்பி
லிறங்காத் துறையி லிறங்கிய தானமக் கிவ்வினையே. (217)

குறையி யிறையோன்றண்ண நேரிந்தியற்பட மொழிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனியலைப் பழித்தது பொருளாய்த் தலைவி
தலைவனோடு டுடன்பட்டவளா யவனியலைக்கூறதல்.

அல்லும் பகலு மடுத்தித் தாகு மமைவிலஞர்
புல்லுஞ் சுகமும் புறத்துள தாலெனிற் போற்றலர்போர்
வெல்லும் பெருந்திறல் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
சொல்லுங் குறையெவை யோவன்பர் பாலினித் தோகையரே. ()

இதுவரையும் புதினொராரன் சிகழ்ச்சி.

கனவு நலி புரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கனவிற் கூடினனாக, விழித்தபின்பு பொய்
பரப்போன துன்பத்தைப் பன்னிரண்டாரான் தலைவி பாங்கியினி
டத்திற் கூறதல்.

கூரா தொகுதியில் கொள்ளவு மன்பர் குறுகியென்னை
வாராய் முலைதிற வாய்கெடு மூய்கலை வாயமுதல்
தாரா யெனுமுனால் லோன்ஷம்சத் தாசின் நமிழ்ச்சிலம்பிற்
காரார் குழல்ணங் கேவிழித் தேனவர்க் காண்கிலனே. (219)

கவினழி புரைத்தல்.

(இ-ள்.) விசாரத்தாற் நிலவிதன் னவனழித்ததைப் பாங்கி
புடன் கூறுதல்.

காட்டுக் கெறித்தறி லாவென வென்னிரு கைக்கயச்செங்
கோட்டுக் தனநல மன்பர்கைப் பேழைபிற் கூடலின்றிப்
பாட்டுக் கினியபெம் மான்ஷம்சத் தாசின் பனிவரைவாய்ச்
சோட்டுக் கருங்கொடி சூழ்துத் லாய்கிதஞ் சோர்கின்றதே. (220)

தன்னுயர் தலைவற் குணர்த்தல் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன் றன்பத்தைத் தலைவனுக்கு அறிவிக்கவேண்
டுமென்று பாங்கிபுடன் கூறுதல்.

பிடியோ டனடைப் பெண்ணணங் கேமயல் பெற்றதல்லா
லடியோ டெவரை யடைந்தன மன்பர்க் கரசர்மணி
முடியோ டிறைஞ்சிசை வேள்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரிவாய்த்
தொடியோ டறுவை தொலைந்தன னென்னமுன் சொல்லுதற்கே.()

துன்புறப் பாங்கி சொல்லெனக் சொல்லல்.

(இ-ள்.) யான் துயரடைதலைத் தலைவற்கு நீ சென்று சொல்
கென்று தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை நோக்கிப் பாங்கிகூறுதல்.
பிணைத்த வன்பிரு பேர்க்கிடை மற்றையர் பேசலென்றே
கணைத்த வேல்விழிக் கன்னிநல் லாய்புனிக் காவலர்கட்
கணைத்த செம்பதத் தான்ஷம்சத் தாசின் னருங்கிரிமே
விணைத்த நின்மய னீயே சொலச்சக மெய்துறுமே. (222)

அலர் பார்த்துற்ற வச்சக்கினவி.

(இ-ள்.) ஊரி லுள்ளார் சொல்லும் பழிச்சொல்லைக் கருதி
அதன லுற்ற பயத்தாற் நிலவி கூறுஞ்சொல்.

மலர்க்குள் னொளிநு மதிமுகத் தீராம் மலர்க்கணையில்
வலர்க்குள் னுடைந்து மறுகேன் மறுகன் மண்டலிதர்
பலர்க்குள் னுயர்ந்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் பவ்வவல்லி
யலர்க்குள் னாரா வணர்ந்த திந்த வரும்பதியே. (223)

ஆறு பார்த்துற்ற வச்சக்கினவி.

(இ-ள்.) வழியைப்பார்த்து அதனடைந்த பயத்தாற் நிலவி
பாங்கியை நோக்கிக் கூறுஞ் சொல். பார்த்தலைகூறுதல்.

பேரா ரமுதப் பிழம்பே யெனியேன் பெறற்குறுமோ
காரார் கயந்துவைத் தன்பர்செந் நீர்படி காண்மலர் பூந்
தாரார் துணைப்புயத் தான்ஷம்சுத் தாசின் றடத்திலென்கண்
னீரார் கழுவினயம் பாலாந் றுடைக்குமர் நீர்மையின்றே. (224)

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி.

(இ-ள்.) தலைவி ஆசையிருந்து சிறப்பச் சிந்தித்துச் சொல்லுஞ்
சொல்; இக்கிளவிற்குக் கடல், காணல், விலங்கு, புன் முதலியவற்
றை விளித்துத் தலைவி யிரங்கிக் கூறுதன் மரபு.

எறியு மலைகட லேசற வேகுரு கேயினமுஞ்
செறியும் பெருந்தவத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
பறியுச் தொடியும் படருந் துணியும் பசப்புமையல்
வெறியுஞ் சிறையும் விளைவு முணர்ந்திலர் மெய்யன்பரே. (225)

தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி.

(இ-ள்.) தலைவி தன்னிடத்துத் துன்பத்தைப் பிரிதொன்றன்
மேலிட்டுச் சொல்லுதல்.

மஞ்சங் கடுத்தனை மையற் பெருத்தனை மாமுலையும்
விஞ்சப் பொலிந்தனை மெய்யும் வெளுத்தனை வேற்றரசர்
துஞ்சப் பொருபடை வேள்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிகண்
டஞ்சம் பிறையே யகன்றதுண் டோகிற்கு மன்பிறையே. (226)

நெறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வரும்வழியை விலக்கெனப் பாங்கி
யொடு கூறுதல்.

பேரா தரப்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் பிறங்கலென
வேரா ரிளமுலை யேகுறள் பேயேர டிருபடருந்
தேரா தயிர்க்குஞ் சிறுநெறிச் சாரற் செறியிருளில்
வாரா திருக்க வழத்துதி யன்பர்க்கென் வந்தனமே. (227)

குறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன்வரு மிரவுக்குறியை விலக்கெனப்
பாங்கியொடு கூறுதல்.

செறிக்குங் கருங்குழ லாய்புணங் காவ னிகழ்த்தினனெல்
வெறிக்கும் பசுவை ணையவதல் லாலன்பர்க் கேதிலரைத்
தறிக்குங் கடுத்தலை வேள்ஷம்சுத் தாசின் தடத்தகத்தற்
குறிக்குங் குறிக்குட் குறுகலென் றோதலர்க் கோதைமின்னே. ()

வெறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தாழ்த்துதல் வெறியாதலை விலக்கும்படி பாங்கி
குத் தலைவி கூறுதல். வெறியாதல் - சூடறுத்தப் பணியாதல்.

செய்கொண்ட பூம்பதத் தோன்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பிலெம்மைப்
பேய்கொண்ட தென்ன வறிவழித் தன்பருட் பெய்யுமைய
னோய்கொண்ட தோர்கில ளாய்வெறி பாட னுட்குமிடைத்
தாய்கொண்ட வாவணங் கேதவிர்ப் பரீய்வருத் தண்புகழே. (329)

பிற விலக்துவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி யிதர வாவைத் தலைவற்குச் சொல்லி அவர்
வாவைவிலக்கெனப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

சாச குணசக மால்ஷம்சத் தாசின் றனிச்சிலம்பி
லாச மதகரி யட்டவர்க் கன்றி யணிமறுகின்
முாச மதிர்தொனி யார்மணத் தென்ன முடுகிமலர்ப்
பிரச கூறுங்குமு லாய்விலக் காயவர்ப் பிற்படவே. (330)

தூவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல்.

(இ-ள்.) கத்தலைவர் விட்ட பெரியோர் மணம்பேசுவா அவரை
கம்மவ ரெதிர்கொண் டழைக்குமாறு செய்யெனத் தலைவி பாங்கி
பொடு கூறுதல்.

வாண்கொண்ட மெய்ப்புகழ் மால்ஷம்சத் தாசின் மலையெழ்பி
னாண்கொண்ட கற்பழி யாதண்ண யாதியர் காடுமன்பர்
தாண்கொண்ட மன்றல் தூதெதிர் கொள்ளத் தழைத்தகூனைத்
தேன்கொண்ட காவியஞ் சேல்லிழி யாய்சொல் செழுங்கிளைக்கே.

இவற்றன் - அருமறை செவிலியறிந்தமை கூறலுந் தலைமகன்
வருத்தொழிற் கருமை சாற்றலும் அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவியும்
ஆறு பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவியும் நெறி விலக்குவித்தலும் குறி
விலக்குவித்தலும் வெறி விலக்குவித்தலும் பிற விலக்குவித்தலும்
தூவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தலுமாகிய ஒன்பதும் அச்சத்
திற்கும், தலைமகனுர்க்குச் செலவொருப்பதெனும் பாங்கியிறைவ
னைப் பழித்தலும் தலைவி யிறையோன்றண்ணை கோர்நிபற்பட மொழி
தலுமாகிய மூன்றும் உவர்த்தற்கும், பாங்கி பருவரல் வினைவலும்
கனவு கலிபுரைத்தலும் கவினழி புரைத்தலும் தன்றுயர் தலைவர்
குணர்த்தல் வேண்டலும் தன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்ல
லும் காமமிக்க கழிபடர் கிளவியும் தன்னுட்கையா நெய்திடுகிளவி
யுமாகிய ஏழும் ஆற்றமைக்கு முரியன. பருவரல் வினைவிய பாங்கி
பெண்பதற்குவினைவலு மொரு துறையாகலொற்குத்திரத்திற் கூறிய
பதினெட்டுக்குமேற் பத்தொன்பதாயிற்று.

இதுவரையும் பன்னிரண்டாயான் கிழக்கி.

வரைதல் வேட்கை-முற்றிற்று.

வரைவு கட்டாதல்

அல்தாவது - பாங்கி தலைவனுடன் வரைவுகட்டாதல். வரைவு கட்டாதல் - மணம். வினாவதல் ; அது - பொய்த்தல் மறத்தல் சேறல். மெய்த்தலென சீன்கு வகைப்படும் ; அவை வருமாறு :—

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை வினம்பல்.

(இ-ள்.) முன் வரைதல் வேட்கையில் தலைவி அருமறை செவி வியறித்தமை கூறியவதனைத் தோழி தன்னைச் செவிலி வினவியதாகவும் அதற்குத் தான் மறைத்துக் கூறியதாகவுந் தலைவற்குக் கூறுதல் ; இக்கிளவிமுதல், பின்வரும் கவினழிபுரைத்த லீராகக் கூறிய கிளவிகள் பலவற்றள்ளும் குறிப்பினனும் வெளிப்படையானும் வரைவுகட்டாவிய வாறு கண்டுகொள்க.

கிளையோ மெகளிப் போன்ஷம்சுத் தாசின் கிளர்சிலம்ப
முளையோ டிகல்புயத் தன்னைபு மென்னை முடுகியிவன்
வளையோ டறுவை வழங்கிய தேதென மங்குலெல்லாந்
களையோ டிசைவகை கற்றன ளென்னக் கரந்தனனே.

(232)

அலர்நிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலர்விரித்ததென்று தலைவனுக்குப் பாகி யறிவுறுத்தல். அலர் - பழிமொழி. அறிவுறுத்தல் - அறிபும்படி கூறுதல்.

சூர்வா யடைப்பினு மூர்வா யடைப்ப தரிதெனநன்
கோர்வா யிறைவா யுனதிரு கைபல ருற்றவிர்தப்
பார்வா யலரெனப் பைங்கொடி சோரப் படர்ந்தமுடிச்
சார்வா யலர்ந்ததெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் றடத்தகத்தே.

(233)

தாயறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியின் கணவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைவனுக்குத் தோழி யறிவுறுத்தல்.

காமா நலஞ்சுடக் காய்ந்தொளி மாழ்கிக் கரிந்தமுலைக்
காமா வலிபசப் பாதிகண் டேங்கி யகிலமெல்லாந்
தாமா வருபெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் றடஞ்சிலம்போ
யேமாந் தனையிவை யென்கொலென் றுளன்னை யென்னைபுமே.

()

வெழியச்சுறுத்தல்.

(இ-ள்.) அன்னை வெறியாதெல் செய்ய சீனைத்தாளென்று தலைவனுக்குப் பயமுறுத்திப் பாங்கி கூறுதல்.

அடனுற்ற வண்ணல்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் றுஞ்சிலம்பின்
மிடனுற்ற வேலன்ப நீயவி யாமபல் வெவ்வழன்முன்

டெலுற்ற தோர்கில ளாயுலை வாயயர் துள்ளுடைந்து
கடலுற்ற கண்ணியென் ருய்வெறி யாடற் கருதினளே, (235)
பிறிவரை வுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) பிறர் மணங்குறித்து வந்ததைத் தலைவற்குப் பாங்கி
உறுதல்.

சங்கைக் குறிபு மான்ஷம்குத் தாசின், நடத்துறுவேற்
செங்கைக் கொளிரா சேமுகத் திங்களுஞ் சேல்விழிபுங்
கொங்கைக் குடமுங் குறுகை யுங்குமுற் கொண்டலுங்கண்
டெங்கைக் குருகா தவரெவ ரேயிவ் விருகிவத்தே. (236)

வரைவேதிருணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை நோக்கி நீ மணங்குறித்துத் தாது
ப்பினால் தலைவி சுற்றத்தா ரெதிர்கொண்டு வருவரெனக் கூறுதல்.
பொய்க்கலை யாப்பொரு ளோன்ஷம்குத் தாசின் பொதியவெற்பின்
மெய்க்கலை கண்டவர் மேவினன் பாவவர் மேயவரு
கைக்கலை யாதெதிர் வாரெமர் வெண்ணெய் கரத்திருத்தி
பெய்க்கலை வாரென நீயலை யேலல்லி னீள்குறியே. (237)

வரையுநாளுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுக்குப் பாங்கி மணஞ்செய்யுநான யறிவித்தல்.
மணிமா ளிகைத்திரு மால்ஷம்குத் தாசின் மலையவெற்பிற்
கணிமா ளுருங் கலைமதி வட்டமுங் கண்டதன் றி
பணிமா ளுருபெரு மாவலர் வாயமு தாயிழையை
நணிமா ளு மணம்பெறக் காலமு நேரமு நாளுயின்றே. (238)

அறிவறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைமக னறிவைத் தலைவனுக் கறிவுக் கூறுதல்.
புணைதனெம் மான்ஷம்குத் தாசின் புனிதவெற்பி
ருமக னுமக ளென்னநன் னீதி நயந்தெவர்க்குங்
கோமக ணின்பழி யன்ணையி னெண்ணையுங் கொண்டொழித்துக்
காமக ளாயின ளன்பமற் றேது கழறுவதே. (239)

குறிபெயர்ந்தீதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யிக்குறி யியல்பல்ல, கேரோர் குறிவிடை வருக
வென்ற தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

மாணப் பொலிபுய மால்ஷம்குத் தாசின் மணிவரைவாய்ப்
பேணப் பெருந்தவத் தண்ணனின் சார்வைப் பெரிதுமுன்னி
வினாய்க் கலங்குமென் மெல்லிநல் ளாளன்னை மேவி
காணக் குறிபெயர்த் தாடுக நீயுமுன் கன்னியுமே. (240)

தலைவ விளக்கல் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கியை யுடன்படுத்தி நீங்கற்பொருட்டு வேண்டிக் கூறுதல்.

ஏகமென் றோரெம் மிருவோ ருயிர்க்கு மிசைந்தபெருஞ்
சோகமென் னேனுமென் னேன்வரு வேனுடன் றுன்னலர்தம்
மாகமென் பேய்க்களிப் போன்ஷம்சுத் தாசீ னருஞ்சிலம்பிற்
போகமென் றோளணங் கேவிடை வேண்டும் புகன்றருளே. (254)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை யூர்க்குப் போய்வருகென விடுத்தல்.
வள்ளத் திருவாய் மலரழு தெம்மனை வாழினுமுன்
னுள்ளத் திருத்தி யுடன்வரல் வேண்டுமிங் கொன்னலர்தோள்
விள்ளத் துணித்தவெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பி
லள்ளத் தருமரு னோயயர் தாலுன் டரும்பழியே. (255)

பாங்கி தலைவிக்கவன் செலவுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி தலைவன் பிரிவைச் சொல்லுதல்.
தன்னு ருயிரென்கை தந்தகன் றுர்சில சாதித்தற்கூர்
நின்னு ருயிரனை யார்தரி யாரெதிர் நேரலர்முன்
மன்னு யுயருமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பிற்
பொன்னு ரணியிழை யாய்புல ராயின்று போதுவரே (256)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி மனத்தொடு வருத்திக் கூறுதல்.
மறவா வரமளித் தெற்பிரி யேனெனு மன்னரின்று
துறவா விருந்து துயரளித் தாரிது சூழினெஞ்சே
யறவாழி யண்ணல்பி ரான்ஷம்சுத் தாசீ னருஞ்சிலம்பி
லிறவா திருப்பவர்க் குண்டல வேர்பல் விடுக்கங்களை. (257)

சென்றேனிடலிற் காமமிக்க கழிபடர்களினி.

(இ-ள்.) தலைவன் மாலேக்காலம்வரையும் வராமல் வரவு நீட்
டித்தலாற் காமமிக்க அதனுல் மிகுந்த நினைவொடு கூறுதல்.
எறிபுந் திரைக்கட லேகுரு கேயெனை யேதணந்து
பறிபுந் துணைவர் பயிலிட நோக்கியிப் பாவிதுய
ரறியும் படிபொரு காலைற வீரற மாயிரமாஞ்
செறியும் பெருந்தவச் சேய்ஷம்சுத் தாசின் செழுங்கிரிக்கே. (258)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவதித்தல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு வருத்திய தலைவியைப் பாங்கியை
வருத்தத்தைத் தணிபச்செய்தல்.

சேல்வைத்த வேல்விழி யாயெழு வாயினிச் செல்வருன்றன்
மேல்வைத்த நோக்கின் விரைத்து வாரவண் மேலியென்று
நூல்வைத்த நெஞ்சினன் மால்ஷம்சுத் தாசின் நுவல்கிரிக்குட்
கால்வைத்த பான்முற்றுங் கண்வைத்து முத்திக் களிப்பதற்கே ()

இதுவரையும் பதினாறாள் சிஷ்சி.

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வந்தசெய்தி தலைவிக்குத் தோழிகுறுதல்.

சிந்தா குலமுந் தியக்கு மயக்குந் தெனியவிங்கே
வந்தார் தலைவர் மயங்கேன் மனமினி மாமலர்குழ் [ய்ச்
கொந்தார் தொடைப்புயக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
சந்தா ரணிமுலைத் தையனல் லாய்சுகஞ் சாருதற்கே. (260)

வந்தோன் றன்னோடு நோத்து விடுதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி வந்த தலைவனோடு துன்பப்பட்டு வினாவுதல்.

இறையள வன்ப நினைப்பிரிந் தாவி யிருந்தறியா
நறையள வாய்குழ னன்னுத லானையார் காண்முழுதுஞ்
சிறையள வரக்கித் திகைப்பித்த தேதுயர் தேரரசர்
திறையள வேற்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுங்கிரிக்கே. ()

தலைவன் பாங்கியோடு நோத்து விடுதல்.

(இ-ள்.) எவ்வண்ணம் தலைவியை யாற்றியிருந்தாயென்று தலை
வன் ரோழியோடு வருத்திக் கேட்டல்.

பொல்லா மதன்கனைப் பூவலர் வாரி பொருமொலினின்
செல்லா வருமதித் தீசிறு காற்குயிற் செய்யதீர்ச்சி
யெல்லா மறிந்தெதிர்த் தோபொறுத் தோவிருந் தீருரையீர்
பல்லா யிரம்புகு மோன்ஷம்சுத் தாசின் பனிவரைக்கே. (262)

பாங்கி யாற்றுவித்திருந்த வருமை காற்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கின்வாய் மொழிமற வாதரு ளோய்மய னீன்கடலாழ்
பொன்வாய்த் துயரம் புரத்தன னூற்றமைப் பேரற்றலர்தம்
புன்வாய் கிழிக்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பொதியமலை
தன்வா யடித்திரு கைகொந்த வாரது சாற்றுதற்கே. (263)

இவற்றுள் - தன்பதிககற்சி தலைவன் சாற்றலும் பாங்கி தலை
விக்கவன் செலவுணர்த்தலுமாகிய இரண்டுஞ் செலவறிவுறுத்தற்கும்,
தலைமனைப் பாங்கி விலக்கவொன்றுஞ் செலவுடன்படாமெக்கும்,
நிக்கல் வேண்டவொன்றுஞ் செலவுடன்படுத்தற்கும், பாங்கி விடுத்த
வொன்றுஞ் செலவுடன்படுத்தற்கும், தலைமனைக் கொஞ்சொடு புலத்த

ஹம் காமமிக்க கழிபடர்கிளவியுமாகிய இரண்டுஞ் சென்றுழிக்கலங் கற்கும், தலைமகளை யாற்றுவித்தஹம் தலைமகன் வந்தமை தலைமகட் குணர்த்தஹமாகிய இரண்டுந் தேற்றி யாற்றுவித்தற்கும், பாங்கி வந்தோன் றன்னொடு நொந்துவினாதல் முதல்மூன்றும் வந்துழி நொந்துரைத்தற்கு முரியன.

ஒருவழித்தனத்தன் முற்றிற்று.

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயற்பிரிதல்.

அஃதாவது விவாகத்தை யிடையிலே நிச்சயித்து விவாகத்துக் கு வேண்டும் பொருள் நிமித்தமாகத் தலைவன் பிரிதல் ; அது - பிரி வறிவுறுத்தல் பிரிவுடன்படாமை பிரிவுடன்படுத்தல் பிரிவுடன்படு தல் பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை வருவழிக்கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சி மென வொன்பது வகைப்படும்; அவை வருமாறு:-

என்போருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கேள்நல்.

(இ-ள்.) விவாகத்துக்காகப் பொருள் கொண்டு வருதற்குப் பிரி யும் என்னுடைய பிரிவைத் தலைவிக்குச் சொல்லென்று தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

பொருளே யறஞ்சுகம் பூங்கூர் தருவது போர்தடைந்து
தெருளே தரவிவண் சேருவ லென்னவெஞ் சேரலர்முன்
மருளே தரப்பொரு மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
னிருளே வெருள்குழ லாபிசை யாயர்த வேந்திழைக்கே. (264)

நின்போருட்பிரிவுரை நியவடகேள்நல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பொன்னுசை தாங்கிப் புறஞ்செல நீசொலும் புத்துரைகொண்
டென்னுசை மங்கைக் கியம்பரி தாலுல கெண்டிசையுந்
தன்னுசைக் கோல்கொடுத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்ப
நின்னுசை நேர்வர நியே புரையற னீள்குழற்கே. (265)

நீடே னென்றவ னிங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் நீட்டித்திராது விரைந்து வருவேனென்று பாங்கியொடு கூறி நிக்ருதல். நீட்டித்தல் - காலந்தாழ்த்தல்.

ஒங்குங் கொடுஞ்சுர முற்றணங் கேயுலப் போடிருகை
தாங்கும் பொருடாச் சார்தரு வேனல்விற் றுழுகுழற்றான்
வீங்கும் பெரும்புகழ் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்கிரிக்கு
னேங்கும் படிதரி யேன்றரித் தாற்பழி யென்றனத்தே. (266)

இதுவரையும் பதினேழாசான் நிசுழ்ச்சி.

பாங்கி தலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைவன் செல்லுதலைப் பாங்கி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

கிலையளித் துன்முலை மெய்ம்மணங் காண விரையுமவர்க்
கிலையளித் தண்ணென் றிணையலி ராரென்று மேய்ந்தபன்னூற்
கிலையளித் தாளுமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பி
னிலையளித் தோங்குகொங் காய்வரு வாரிது நிச்சயமே. (267)

பூங்குழை யிரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருத்தல்.

வேள்விடுத் தான்குணை மெய்ப்பரப் பேற விதிர்க்குமுலைக்
கோள்விடுத் தாருயிர் கொள்ளுகொள் வானினிக் கூர்ந்துளத்திற்
நாள்விடுத் தாரகன் றுரென்செய் வேணென்பர் நாமுண்பர்க்
காள்விடுத் தேயநுள் வோன்ஷம்சுத் தாசீ நருங்கிரிக்கே. (269)

பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நீ யிரங்குவ தென்னென்று தோழி தலைவி
யை கோக்கிக் கொடிய சொல்லைச் சொல்லுதல்.

சார்ந்தார் பிரிவர் பிரிந்தவர் சார்வர் சகசமிதென்
றோர்ந்தாற் றுயருளக் குண்டுகொ லோவன்ப ரோலிப்பார்
தேர்ந்தா ளதிபதி மால்ஷம்சுத் தாசின் சிலம்பணையாய்
நேர்ந்தார் நிதிவரை வெண்ணியன் றோவின்று நீங்கியதே. (269)

தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியபாங்கியை மனத்தினுனென்றுதலைவி கூறல்.

கல்லுங் காடுங் கலந்தவெங் கானிற் கருதுமன்பர்
செல்லுஞ் செயலுமென் சிந்தைத் தியக்குந் தெரிந்துமென்னோ
புல்லும் பெருந்தலத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பெரிதயவெற்பிற்
சொல்லுந் தாமிது நன்றுநன் றுலென்றன் றாமொழியே. (270)

வருதவர் மீண்டொப் பாங்கி வலித்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவர் திரும்பி வருவொன்று கூறுதல். வலி
த்தல்-வற்புறுத்திக் கூறுதல்.

தெள்ளுஞ் செழும்புகழ்ச் சேய்ஷம்சுத் தாசின் சிமையவெற்பில்
விள்ளுங் கொடுஞ்சுர வெவ்வழற் காலி வெதும்பியுடற்
பொள்ளுஞ் சிறுபெடைக் கஞ்சிறை நீழற் புரக்குமன்றிற்
கொள்ளுங் குணனறிந் தாற்செவ்வ ரோவன்பர் கோற்றொடியே. ()

பருவங் கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பிரியும்போது கார்காலத்திற்கு முன்னே
வருவென்று குறிப்பாற் கூறிப் போயின னுதலாலே காப்பவருங்
கண்டு தலைவி புலம்பிக் கூறுதல்.

நயாக் கொடிய ரிதயமொத் தேகறுத் தெங்குமொலித்
தோயா னுறவிழித் தோங்குவெங் கோபமு முற்றநுட்கோர்
தாயா யொளிர்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்பிற்
காயா வருமழைக் கார் கண்டும் வந்திலர் கன்னெஞ்சேர. (272)

இதுணைவம்பென்றல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு புலம்பிய தலைவி தேறும் வண்ணம் பாங்கி
இது காலத்தின் வந்த மேகமன்று. இடையே வம்பாகத் தோன்றிய
தென்று கூறல். வம்பு-காலமல்லாத காலத்திற் றேன்றும் பொருள்.

சாற்றுங் கவிதைப்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்பாப்
போற்று முனதிரு பூண்முலை கண்டஞ்சிப் போந்தகரி
கூற்றுங் கொடுவக் குமுறெலி கொண்டற் கொழுமொலியென்
றூற்று மயினடமன்றிது கார்வம்பெ னுயிழையே. (273)

இறைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறுதல்.
கவளக் களிற்றெலி காணெனிற் தொன்றையுங் கார்தனுமுட்
டுவளக் களிமலர் தோற்றுறு மோலின்மின் சூழ்தருமோ
சவளத் திருக்கைப்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்பின்
பவளத் தனியித முயறி வாய்மழைப் பைம்புயலே. (274)

அவர் தூதாக்கிவந்தடைத்த தீப்பொழுதெனத் துணைவி காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி கார் காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட
பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்தற்கு விடுப்ப
இப்பொழுது இக்கார் னதாய்வந் தடைந்ததென்று கூறுதல்.

சூதா ரினமுலைத் தோகைநல் லாயன்பர் தோப்பரித்தேர்
மீதா ருரைகொடு மீண்டன ரஞ்சி மிடையலென்றம்
போதார் வதனப்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
மூதா யெழுந்ததிற் கார் கால மேகமுன் சொல்லுதற்கே. (275)

தலைமக னாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன்பத்தைச் சித்திரித்தல்.

முற்று முடனுயிர் நீயே யெனமுன் மொழிந்தவர்கீர்
ஹற்றம் பெருந்தகை வேள்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்ச்
சற்றும் பிரியார் தரியார் வருகுவர் சத்தியமென்
றெற்றும் வலிக்கு மிகைக்கு முயிர்கொளற் கேர்திழையே. (276)

அவனவட்புலம்பல்.

(இ-ள்.) பொருளிட்டச்சென்ற தலைவன் நன்கறும் முற்றியபின்
ஹயே யவ்விடத்துத் தலைவியை மினைத்துப் புலம்புதல்.

அலைவாய்த் துரும்பி னழிநீர் பொழிதா வற்பகலு
முலைவாய்த் துயிலுண் வெல்லா மொழித்துள் ளுருகியெண்ணெண்
கலைவாய்ப் பொலிபெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பின்
மலைவாய்க் கிடக்கு மயிலினை யாட்டுகன் வழுத்துவதே. (277)

இதுவரையும் பதினேழாநான் கிசழ்ச்சி.

பாகனோடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) சோகங்கொண்ட தலைவன் தேர்ப்பாகனோடு தேரை
விரைந்து ஈடாத்தச் சொல்லுதல்.

பார்கண் டெவந்த வலவா விரைதியிப் பாவிவருந்
தேர்கண் டெவந்துவர் திப்பதற் கேசெக மேழுமெச்சுஞ்
சீர்கண் டெவந்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
கார்கண்டு வந்தகண் ணீர்கண்டு மாழ்குமுன் காரிகையே. (278)

மேகத்தோடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருங்காலத்து மேகத்தைநோக்கிக் கூறுதல்.

சிரித்தே தரும்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் சிலம்பகத்தென்
பரித்தேர் வரவைப் பகருதற் கோவன்றிப் பாரமுலை
கரித்தே யுயிரற் காய்வதற் கோமுன் கடிந்தெழுந்தீர்
தரித்தேசொலுஞ்சொலுஞ் சொல்லிற் பயனுள தண்முகிலே. (279)

பாங்கி வலம்புரிகேட் டவள்வா வறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) வலம்புரிச் சங்கோசையைக் கேட்டுத் தோழி தலை
வன் வரவைத் தலைவிக் கறிவித்தல்.

பேரேந்தி நின்றசுற் பெண்ணணங் கேயஞ்சிப் பேதுறல்பைங்
காரேந்தி நின்றகை யான்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பிற்
றேரேந்தி நின்றசங் கோசைகண் டாயினித் திக்கனைத்துஞ்
சீரேந்தி நின்றநம் மன்பர்வர் தாரென்னத் தேர்ந்தருளே. (280)

வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வலம்புரிச் சங்கைத் தலைவி வாழ்த்தல்.

கொந்துற்ற தார்ப்புயக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்த்
தந்துற்ற வெண்புகழ் தானென வோங்கித் தழைக்குகவே
நொந்துற்ற வெந்துயர் நோயற வன்பர் துவல்பரித்தேர்
வந்துற்ற தென்ன மவுலுற்று நின்ற வலம்புரியே. (281)

தலைவன் வந்துழிப் பாங்கி நினைத்தமைவினுதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வந்தவிடத்துத் தோழி தலைவியை நினைத்த
துண்டோ? வென்று கேட்டல்.

முனைத்தனை யாவருண் மான்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரியாய்ச்
 சினைத்தனை யாசைக் கெழுந்தனை யாயது தீர்த்தபின் னூர்
 தினைத்தனை யாயினுஞ் சித்தமொன் றுகவித் தீங்கரும்பை
 சினைத்தனை யாவிலை யானிகழ்த் தாயென் னெடுத்தகையே. (282)

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரித்த தலைவன் பொரு
 ளீட்டிவந்த இற்றைத்தினம் முப்பத்து நான்கா நாளென்க; முப்பத்
 து நான்கென்னுங் கணக்கு ஏற்றுற் பெற்றதெனின், “கனலினுட்
 டவீர்ச்சி வரைவி னீட்டந், திங்க ளிரண்டி னைமென மொழிப” என்
 னும் இறையனாரகப் பொருட் சூத்திரவுரையில் பொருளீட்டி வந்த
 தலைவன் சூறநாளில் வரைவு முடிப்பனென்று கூறியதனாலும் தலை
 வன் தலைவியைக் கண்ட பதினெட்டாநாளிற் பொருள்வயிற் பிரித்த
 தனாலும் ஐம்பத்தாறாநாள் வரைவு முடித்ததாகக் கூறுதலாலும்
 என்க. அற்றேல், “வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோ,
 ரிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்” எனக்கூறி னாராலோ
 வெனின், இருதிங்கனென்றது எல்லை கடவாமைக்குக் கூறியதன்றி
 இரு திங்களுள் வரக்கூடாதென்னும் யாப்புறவின்மையி னென்க.
 ஆயின், “வரைவி னீட்டந் திங்களிரண் டினக” மென்றதனால் அறுப
 தாநாள் மணமுடித்ததாகக் கூறினா லென்னையெனின், அச்சூத்திர
 வுரையில் திங்களிரண்டினு நான்குநாளிருக்க மணமுடிப்ப தியல்பெ
 ன்று கூறியதனால் கூறலாகாதென்க. மாதத்தினத்தமாதிய நான்கு
 நாட்கள் மணத்துக்கு விலக்கப்பட்டனவென்று சோதிடதுலார்
 சிலர் கூறுதலா லிங்கனங் கூறியது போலும்.

தலைவ னினைத்தமை சேப்பல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அறந்தான் வளர்த்துப்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் னருட்கிரியாய்ப்
 புறந்தாழ் கருங்குழற் பூவையின் னாய்ப் பூங்குழலிற்
 சிறந்தா ரிருஞ்செய் சிறுநெறிக் கானத்துஞ் சித்தம்விட்டு
 மறந்தா லலவோ ரினைத்திடல் வேண்டுமென் மாதரசே. (283)

ஆற்றுவித் திருந்த வருமை காற்றல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியை பாற்றவித்திருந்த அருமையைத்
 தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

இந்தா மெழின்முகத் தேந்திழைக் குன்பிரி வெய்தவம்பொன்
 றந்தா தரிக்கும்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் றடத்தகத்தான்
 சுந்தா டவிரதி யூர்மலை தண்புகழ் சாற்றிமனச்
 சிந்தா குலந்தவிர்த் தேனிருந் தேன்றிறற் றேர்மன்னனே. (284)

இவற்றன்-என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றலும்
 பாங்கி தலைவிக்கவன் செலவுணர்த்ததுமாகிய இரண்டும் பிரியதி

வுறுத்தற்கும், தின்பொருட் பிரிவுரை யீவட் சென்றலொன்றும் பிரிவுடன்படாமையும், நீடே னென்றவ னீங்க லொன்றும் பிரிவு டன்படுத்தற்கும், தலைவியரங்கலும் பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்ல லும் பருவக்கண்டு பெருமகன் புலம்பலும் இறைமகன் மறுத்தலும் அவனவட் புலம்பலுமாகிய ஐந்தும் பிரிவுழிக்கலக்கற்கும், வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும் இருளை வம்பென்றலும் அவர் னாதாகி வந்தடைந்த திப்பொழுதென்றலுமாகிய நான்கும் வன்பு றைக்கும், தலைமக னாற்றலொன்றும் வன்பொறைக்கும், பாகனொடு சொல்லலும் மேகத்தொடு சொல்லலுமாகிய இரண்டும் வரும்வழிக் கலக்கற்கும், வரவறிவுறுத்தல் முதலாகிய ஐந்தும் வந்துழி மகிழ்ச் சிக்கு முரியன.

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதன் முற்றிற்று.

களவியல் முற்றிற்று.

வரைவியல்.

அஃதாவது-தலைவன் தலைவியைக் குரவர் முதலாயினோர் கொ டிப்பவுங் கொடாதொழியவும் கற்பிற்கு சிபித்தமாகிய வதுவைச் சடங்கொடு பொருத்தி மணஞ்செய்துகோடல்; ஆதலாலிது கற்பின் பாற்படுமென்க; இவ்வரைவு-வரைவு மலிவும் அறத்தொடு சிற்றலு மாகிய இரண்டு வகைப்படும்; அவற்றுள்,

வரைவு மலிவு.

அஃதாவது-வரைவு தொடங்கி கடக்கு முபற்சி யிடுதல்; அது- வரைவு முயல்வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல் வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல்கண் வெத்தலென நான்கு வகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தனவிலையாகத் திரவியன் கொடுத்ததைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

சொன்மலை வரணர்பி ரான்ஷம்சத் தாசின்னென் னாடனையா யுன்மலை மாமுலைக் குள்ளாடைத் தோடிப்பின் னுற்றிறைஞ்சப் பொன்மலை வந்தெனப் போர்மலை தோளன்பர் போந்தலரித்தார் கன்மலை போலுங் கனமலை வெம்முலைக் கைவிலையே. (285)

காதலி நற்றயுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ளல்.

(இ-ள்.) தலைவன் விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக் கண்டு கம்மகட்டு மணஞ்செய்யுங் காலமென்று கற்றாய் மகிழு முள்ளத்து மகிழ்ச்சியைப் பாங்கி தினைத்துக்கூறுதல்.

ஆலைச் சிலையனன் னான்ஷம்சுத் தாசீ னருட்சிலம்பின்
சோலைக் குயின்மொழித் தோகைநல் லாயன்பர் சூட்டுமலர்
மலைக் குவகை மலிதர நம்மனை மாமுகமுங்
காலைக் கமல மெனவல ராநிற்குங் காசினிக் கே. (286)

பாங்கி தமர்வர வெநிர்ந்தமை தலைவிச் சூனர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தமர் மணங்குறி வந்துழித் தலைவி தமர் மண
மெதிர்ந்தமை பாங்கி தலைவிச் சூனர்த்தல்.

கொற்றத்தி னோங்குமென் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைசேர்
செற்றத்தி னோங்கயிற் சேல்விழி யாயனை செப்புபல
சுற்றத்தி னோரெதிர் சூழ்தர நின்மணர் தோய்தரநம்
முற்றத்தி னோங்கி முழங்குவ தன்பர் முழுமுரசே. (287)

தலைமக ளுவகை யாற்ற துளத்தோடு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி மகிழ்ச்சி யடங்காது நெஞ்சொடு கூறுதல்.

பாரோ ரலரும் பழியு மறத்துயர் பாரமதன்
தேரோ டலையத் தெருவினெஞ் சேயுற்ற திக்கணத்துஞ்
சிரோ ருருவெனுஞ் சேய்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
காரோ டிகலிக் கறங்குவ தன்பர் கடிமுரசே. (288)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனைத் தோழி புகழ்தல்.

முடிமலை சூட்டும்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரியாய்
வடிமலைக் கூந்தன் மயிலனை யாடுயர் மாறவம்பொற்
கடிமலை மலைக் கடியென வேதந்த காதலர்சிற்
றடிமலை காலையெக் காலமும் வாழி யருள்பெறவே. (289)

தலைவி மணம்போருட்டாக வணங்கப் பராநிலை காட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி மணம் சிமித்தமாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்
புச்செய்து வாழ்த்திக்கொண்டு கிற்கு நிலையைப் பாங்கி தலைவனுக்
குக் காட்டுதல்.

இணங்கா ரடுகரிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பிற்
சுணங்கா ரிளமுலைத் தோகையன் னாளுளர் தோய்தரநின்
மணங்கா ரண்மா மறைபல வேரதி மதித்தணங்கை
வணங்கா லிருந்து மகிழ்வது பாரென்றன் மன்னவனே. (290)

கண்டோன் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தெய்வத்தை வாழ்த்துதலைக் கண்ட தலைவன்
மகிழ்தல்.

சின்னஞ் சிறியா னூலகியல் யாதொன்றுந் தேர்ந்தறியா
என்னம் பிடிநிகர் வாள்கற்ற தேதிவ் வணங்கினத்தெவ்
பின்னம் படப்பொரு வேள்ஷம்சுத் தாசின் பிறங்கலிலோர்
தன்னந் தனியாய்த் தருமலர் தூஉய்நனித் தாழ்வதற்கே. (291)

இவற்றுள்-காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி காதலிக்
குணர்த்தலும் தலைவி மணம் பொருட்டாக அணங்கைப் பராசிலை
கூட்டலுமாகிய வீரண்டும் வரைவு முயல்வுணர்த்தற்கும், பாங்கி
தமர்வரை வெதிர்த்தமை தலைமகட் குணர்த்த லாகிய கொன்றும்
வரைவெதிர் ஷணர்த்தற்கும், நற்றாயுள்ள மகிழ்ச்சி புள்ளலும் உவ
கையாற்றா துளத்தொடு கிளத்தலுந் தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலு
மாகிய மூன்றும் வரைவெதிர்த்து மகிழ்த்தற்கும், தலைமகளணங்கைப்
பராசிலை கண்டோன் மகிழ்தலாகிய கொன்றும் பராவல் கண் டிவத்
தற்கு முரியன.

இதுவரையும் ஐம்பத்தொன்றாகான் கிகழ்ச்சி.

வரைவுமலிவு முற்றிற்று.

அறத்தொடு நிற்றல்

அஃதாவது-களாவை முறையே வெளிப்படுத்தி நிற்றல். முறை
யே வெளிப்படுத்தி நிற்றலாவது; தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்
றல், பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்றல். செவிலி நற்றாய்க் கறத்
தொடு நிற்றல். நற்றாய் தன்னையர்க் கறத்தொடு நிற்றலெனக் கொ
ள்க. அறத்தொடு நிற்றற்குப் பொருள்: முறையே வெளிப்படுத்தி
நிற்றலென்பது; இப்பொருள் எவ்விடத்திற்கு மாகாது இவ்விடத்தி
ற்கு மாத்திரமென்று கொள்க. அது - முன்னிலை முன்னிலைப் புற
மொழியென இருவகைப்படும், அவை வருமாறு:—

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

(இ-ள்.) களவுப் புணர்ச்சியால் மிகவும் அவரெழுதல் கண்டு
தந்தையர் முதலாயினோர் வெறுப்புற்ற தறித்த தலைவன் பிரிந்தேக,
அப்பிரிவாற்றாமையா லுழுதுகொண்டிருந்த தலைவியை ஆற்றிக் கை
யற்றதோழியருகிருந்து கண்ணீர் துடைத்தல், கையறல்-செய்வறல்.

பந்தகத் தாசை பரிந்திலை பைந்துணர் பற்றிலைசெய்
சிந்தக வண்டலுஞ் சேர்த்திலை யன்னை சினத்ததுண்டோ
நொந்தகம் வாடினை நொற்றனை கண்ணீர் துடங்கிடையே
வந்ததென் ஹாமீம் புரஷம்சுத் தாசின் மகிழ்கிரிக்கே. (292)

கலுழந்தித்க் காரணங் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவி யழுதற்குக் காரணஞ் சொல்லுதல்.

தூங்குங் கனவிற் றுணிர்திறை தோய்தரத் துஞ்சலற்றுள்
 ளோங்கும் படியெழுந் தேனினைத் தேனுடைந் தேழுலுருந்
 தாங்கும் பெருந்திறத் தான்ஷம்சத் தாசின் றடங்கிரிபோன்
 ரோங்கு மொளிர்முலை யாழிலை வேறொன்று முற்றதுவே. (293)

தலைவன் நெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் நெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று குளுற
 வு சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்த அதனைப் பாங்கிக்குப் பொருள்
 தக் கூறுதல்.

தருகார் நிகர்கரத் தான்ஷம்சத் தாசின் றனிச்சிலம்பிற்
 குருகார் நிழலல வண்டும் பலவுள கூண்டவின்பம்
 பெருகா ரமுதனை யாய்கப டாயன்பர் பேணியெம்மை
 யருகா யிருத்தி யறைந்தபல் குழகண் டறைவதற்கே. (294)

இறைவி தலைவ னிகத்தமை யியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவ னீங்கினமை பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

வற்போ லுயர்முலை மங்கைநல் லாயுண் மறக்கிலனென்
 றற்போ டறைந்து மகன்றன ரன்ப ரவனிமுற்று
 மற்போர் வல்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பிற்
 சொற்போ னடையுற் தொடர்ந்தறிந் தாரிலைச் சொல்லுதற்கே. ()
 பாங்கி யியற்பழித்தல்.

(இ-ள்.) தலைமக னியலைப் பாங்கி பழித்துக் கூறுதல்.

வல்லார் புகழுமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பி
 னல்லார் குழலணங் கேமற வர்வரு வாரிருப்பார்
 நல்லா ரெனநினைத் தேனவ ரின்று நடுகிகந்த
 பொல்லா ரெனவெழுந் தாரகன் றூர்மிகப் புண்ணியரே. (296)

தலைமக னியற்பட மொழிதல்.

(இ-ள்.) அங்குணங் கூறக்கேட்ட தலைமகள் தலைமக னியற்னை
 யோ ரியல்புபட மொழிதல்.

கைக்கு முலைக்குங் கடுகிரின் றுலுங் கனவொடுள்ள
 மெய்ச்கும் படிவரு வாரிருப் பாரெதிர் மேவலரை
 மொய்க்கும் பெருந்தள வேள்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரிவாய்ப்
 பொய்க்குங் குணத்தர் செயலல வேயிது பொற்றொடியே. (297)

தேய்வம் போறைகொளுக் செல்தவமென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவர் தெய்வத்தின்மேற் பிரியெனென்றானை கூறிப்
 பிரித்துபோன ராதலால் அத்தெய்வம் சிறுதபடி அவர் எங்கட்குக்
 குற்றஞ் செய்தாரல்லர், நீ பொறுத்துக்கொள்ளென்று வேண்டிக்

கோடற்கு இருவேழம் போதுவேமென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறுதல்.

கோபந் தருபடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிக்கோர்
தீபங் கடுத்தநந் தேரன்பர் முன்னமைர் சேர்த்தினிவெஞ்
சோபந் தரப்பிரி யேனெனத் தெய்வத்தைச் சூழ்த்திசைத்த
பாபம் பொறுக்கப் பணிசுவம் வாவென்றன் பைந்தொடியே. ()

இவ்வயிற் செறித்தமை யியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன் மெய் வேறுபாட்டாலும் ஊரி லுள்ளா
ரலந்துற்றதலாலும் நற்றயுளத்தில் வெறுப்பாகி மனையிடத்தி லெ
ண்ணைக் காவல் செய்தா னென்று பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

உளையொன்று வெம்பரி வேள்ஷம்சுத் தாசீ னொளிர்சிலம்பில்
வளையொன்று கைத்தல மங்கைநல் லாய்பிறர் வாயலருங்
களையொன்று மேனியுங் கண்டன ளாய்மனை காவலிட்டாள்
தளையொன்று கண்டிலள் கண்டா லிடுவள்மெய்ச் சத்தியமே. ()

செவிலி களையிடு எவள்வரக் கண்டமை கூறல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் செறித்த இருட்குறியிடத்துத் தலை
வன் வரக் கண்டானெனத் தலைவி பாங்கிக்குணர்த்தல்.

திருவுற் றிலுருபு மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பின்
மருவுற்ற கஞ்ச மதிமுகத் தோய்கென்னன் மன்னுமன்பர்
தருவுற்ற நங்குறி சார்வுற்று பிண்டதைத் தாயனங்க
னுருவுற் றிரவி னுலவுற்ற தோவென் றுலைந்தனளே. (300)

எறிவனை வேற்றுமைக் கேது வினாத்தல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் தலைவியின் தவயவ வேறுபாட்டுக்குக்
காரண மென்னை? யென்று பாங்கியைக் கேட்டல்.

முலையும் பசப்ப மொழியுந் தளர முழுதுமுட
னிலையும் குலைய நிகழ்ந்ததென் னோரித்த நேரலரை
மலையும் படிபொரு மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையமின்னுட்
கலையும் பொருகணல் லாய்புனங் காவ லகன்றபின்னே. (301)

பாங்கி வேறி விலக்கல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் வெறியாட்டாளனை யழைத்த மகட்டு
கோபுற்றவாறும் அது தீருமாறஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்பு
ழித் தெய்வம் வந்தாடும்போது பாங்கி அத்தெய்வத்தை யாடவேண்
டாமென்ற விலக்குதல். வெறியாட்டாளன் ஆடு பலிகொடுத்தாற்
றீருமென்புழி அவ்வாட்டைக் கொல்லாமல் விலக்கவெனினு மமை
யும்.

மெய்க்கும் பெருந்தவ வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
பொய்க்குக் தடியிடை யாய்மீனி யேனுமைப் போற்றுதுமா
னுய்க்கு நெறியறி யாதவ மேபுவந் தோம்பறியா
மைக்கு மிகைக்கும்ல் லாலக லாதிவள் வண்மெயே. (802).

வேறி விலக்கிய வழி செவிலி வினாதல்.

(இ-ள்.) வெறியாடல் விலக்கிய காரணத்தைப் பார்ப்புடன்
செவிலித்தாய் கேட்டறிதல்.

பொன்னார் துயரம் புலரவென் றெண்ணிப் புருந்தவெங்கண்
முன்னார் வெறியை விலக்கினை போர்த்தனை மூன்றுலருந்
தன்னு ருபிரெனு மால்ஷம்சுத் தாசின் றடஞ்சிலம்பி
னின்னு ருளத்தி னிகழ்வென்கொ லோசொல்லெ னேரிழையே

பூத்தநு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நின்றல்.

(இ-ள்.) பூவைக் கொடுத்ததொற புணர்த்த கனவை வெளிப்ப
டுத்தித் தோழி கூறுதல்.

வரத்தா லுயர்ந்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் வரைக்கொருவன்
கரத்தா மரையில் விழித்தா மரைகள் கவியநின்ற
தரத்தா லரிவாய் வருவாய் பெறுதி தருதுமென
வுரத்தா லளிப்ப நயனமொத் தேற்றங் குவர்தனனே. (801)

புறநு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நின்றல்.

(இ-ள்.) புறலாத் கூடும் புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திக் கூறு
தல்.

பிழியோ டலங்கற்பெய் மான்ஷம்சுத் தாசின் பிறங்கலிடைக்
குழியோ பெய்வளிந் கொளதி பாய்த் து குடையவுந்திர்
சுழியோ டிகல்புழி குறந் சுழித்தநத் தொடர்ந்தணங்கைப்
பழியோ டெடுத்தநு பார்த்தெறித் தானொரு பார்மன்னனே. (1)

கனிநுநு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நின்றல்.

(இ-ள்.) யானையைத் தடுத்துக் காத்துக் கூடும் புணர்ச்சியை
வெளிப்படுத்திக் கூறுதல்.

காராண யன்னகைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பி
லோராணை முன்னு முரத்தாணை யுற்றெழுந் தோங்குகொங்கை
யிராணை பின்னு மிகறந் போர்த்தடிந் தேற்றவெற்றிச்
சீராணை பென்று மறப்பன்கொ லோநின்றன் நேமொழியே. (1)

தலைமகள் வேற்றுமை கண்டு நற்றுய் செவிலியை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவி வேறுபாட்டை நற்றாய் தெரிந்து அதனுண்
மையைச் செவிலியைக் கேட்டறிதல்.

பாதுங் கசப்பப் பழமும் புளிப்பப் படர்ந்தமுலை
மேலும் பசப்ப கிழிரீ ரகும்ப மிடைத்தனளாற்
கோலும் பெருந்தவக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
யேனும் குணத்தணங் கேபிசை யாயுற்ற தேர்திழைக்கே. (307)

சேவிலி நற்றய்க்த முன்னிலை மொழியா லறத்தோடு நின்றல்.

(இ-ள்.) முன்னிலைப் புறமொழியா லுணர்த்தாது முன்னிலை
மொழியினாலே களவைய வெளிப்படுத்தி நற்றய்க்குச் சேவிலி கூறல்.
நாவொன்று மெய்ந்நலத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் னலத்தகிரிக்
காவொன்று கூற்றலைக் கன்னினல் லாயொரு காமன்வந்து
பூவொன்று தந்து புனலிடை காத்துப் புகுந்தமந்த
மாவொன்று வென்று மருவின னுமென்ன மாயமிதே. (308)

இவற்றன்-வெறி விலக்கவொன்று முன்னிலைப் புறமொழிக்கும்,
ஏனைய பதினாறு முன்னிலை மொழிக்கு முரியன.
அறத்தோடு நின்றன் முற்றிற்று.

உ ட ன் டே பா க் கு.

அஃதாவது-தலைவன் தன்னுர்க்குத் தலைவியை புடன்கொண்டு
போதல்; அது - போக்கு கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை மீட்சியென
மூன்று வகைப்படும்; அவற்றன்-போக்காவது - போக்கறிவுறுத்தல்
போக்குடன் படாமை போக்குடன் படுத்தல் போக்குடன் படுத்தல்
போக்கல் விலக்கல் புகழ்தல் தேற்றல் என எட்டுவகைப்படும்; அவ்
வெட்டும் பாங்கி தலைவற்குடன் போக்குணர்த்தல் முதல் தலைவன்
றன்பதியடைத்தமை தலைவற் குணர்த்தல் ருகிய பதினெட்டு விரிக
ளையுடையன; அவை வருமாறு:—

பாங்கி தலைவற் குடன்போக் துரைத்தல்.

(இ-ள்.) காவ லதிகப்படுதலால் தலைவியை புன்னுர்க்குடன்
கொண்டு போதியெனப் பாங்கி தலைவனுக்குக்கூறுதல்.

அண்ண லருளா ரவனியெல் லாமளித் தாலுமெங்கட்
பெண்ண ரமுதைப் பிரித்தெம ரென்றுயிப் பேருலகின்
கண்ண பொளிருமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் கணகவெற்பி
லெண்ண தழைத்துட னேகுதி யுன்ற னிருநகர்க்கே. (309)

தலைமகள் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கொடிய பாஸையில் கடக்கச் சகியாவினென்று
தலைவன் தடுத்தக் கூறுதல்.

ஆவா வுணுத்த ரறைமொழி போது மடர்க்தெழுந்து
வேவா கிருக்குமங் வெவ்வழற்பாஸையின் மேவரிதான்

மாவா ரிருங்குண மால்ஷம்சத் தாசின் மணிவரைவாய்ப்
பூவா யொளிர்தரும் பூவைநற் பாதமென் பூங்குழலே. (310)

போக்துடன் படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் கூட்டிப் போதற்குப் பாங்கி
புடன்படுத்திக் கூறல்.

உள்ளக் கரிக்குமுன் மாமய லன்றி யுறுத்தவண்ணை
விள்ளக் கரிக்குமவ் வெவ்வுரை வெப்பினு மேவுகலி
துள்ளக் கரிக்குமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்க்
கொள்ளக் கரிக்குங் கொழுந்தழற் பாலை கொடிதலவே. (311)

தலைவன் போக் துடன்படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை புடன்கொண்டு போதற்குச்
சம்மதித்தல்.

விடவா ளரவெங்கும் வெண்முத்தஞ் சிந்தி மெலிந்துடலந்
தொடவாவி யஞ்சஞ் சுடுபாற் பாலை துணிர்த்தின்சொற்
கடவா தடைகுதுங் கன்னிரல் லாயெம்பொன் கைவரப்பஃ
றிடவா ரணமெனுஞ் சேய்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிக்கே. (312)

தலைவிக் துடன்போக் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுடன் தலைவி போதலை யவளுக்குப் பாங்கி
கூறுதல்.

சுணையுந் தடமும் வரையும் பொழிநூற் தொடர்ந்துபயின்
மணையு மறந்த வகையுண்டென் றுரினி மாற்றலரு
நிணையுந் திருப்பத வேள்ஷம்சத் தாசீ னெடுங்கிரிவாய்ப்
புணையு மலர்க்குழ லாயென்கொ லோவவர் போதணியே. (313)

தலைவி நாணழி விரங்கல்.

(இ-ள்.) உடன் போக்கில் நாணழியுமே யென்று அதற்குத்
தலைவி வருத்ததல்.

வெளிப்பணி நீப்பினு மெய்ப்பணி யாகி விளங்குமந்நா
னொளிப்பணி நீப்பவ ருண்டுகொ லோவென்று முற்றபெருங்
களிப்பணி வேந்தர்பி ரான்ஷம்சத் தாசின் கணகவெற்பிற்
றுளிப்பணி கூந்தன்மென் றேரகைநல் லாயிவண் சொல்லுதற்கே.

கற்பு மேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி கற்பின் பெருமை கூறுதல்.
நானொன்று மேன்மை நலத்தென் றுலுமந் நாணகத்தும்
பூனொன்று கற்பே பெரிதுகண் டாழித்தப் பூதலத்தின்

மாணென்று வாய்மையெம் மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பிற்
சேணென்று கூந்தனல் லாய்பொன்ன னூர்க்கெத்தத்தேயத்துமே.

தலைவி யொருப்பட் டெழுதல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் றுணிந்துபோகச் சம்மதித்தல்.

ஊரோ லரு முறவினர் கோபமு முற்ற்பெரும்
பாரோர் பழியும் பவிப்பகிங் காக்கிப் படர்வலென்றுங்
காரோ டிகல்கரத் தோன்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்பின்
சீரோ ருருவனை வாயன்பர் சொற்றவத் தீச்சுரமே. (316)

பாங்கி கரத்தியல் புரைத்துழி தலைமகள் சொல்லல்.

(இ-ள்.) பாலையின் கொடுமை கூறிய தோழிக்குத் தலைவி
கூற்தல்.

கொல்லு மமளி கொலைமத வேள்களை கூர்த்தவன்னை
சொல்லும் பெரும்பழி தோய்குமுற் குன்னலர் தன்னுமுட
லெல்லு மொடிக்கும்பெம் மான்ஷம்சத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பிற்
செல்லுஞ் சிறுசுரர் தீயதன் றோவென்றன் சேயிழையே. (317)

பாங்கி கையடை கொடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுக்குத் தலைவியைப் பாங்கி யடைக்கலங் கொ
டுத்தல்.

மிஞ்சா விளமுலை மீண்டுந்தி காட்டி விரிந்தமுடி
பஞ்சா வெருப்பினும் பாவையன் னுனையிப் புருவகின்
மஞ்சா யொளிர்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பி
லஞ்சா தளித்தியை யாவின்னு போலென்று மன்புவைத்தே. (318)

பாங்கி வைகிருள் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) இருனார்த் த இடையாமத்திற் பாங்கி தலைவியைத்
தலைவனுடன் விடுத்தல்.

கூப்பிட் டெதுவென் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிவிவாய்ச்
சேப்பிட்ட மெல்லடித் தேமொழி யேகிற் சினந்தவர்வாய்க்
கூப்பிட்டு நெஞ்ச மளகிட்டுச் சொற்ற வலர்மொழிக்கோர்
கூப்பிட்டு நானைக் கடுகுவல் பாணுமக் காய்சுரமே. (319)

இதோறும் ஐம்பத்திரண்டாநாட் செய்தியென்றனர்.

தலைமகளைத் தலைமகன் கூர்த்துய்த்தல்.

ஆடும் பொழில்விதே தோந்தி தாண்டின மார்த்தமாக்
காடுங் கடந்து கலந்தன மானற் கவிஞரெல்லாங்

கடுந் திருமுன்றிற் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குலக்கிரிவாய்
நீடுங் கணற்கூர மங்கைகல் லாயிது நேர்ந்தருளே.

(320)

தலைமகள் றலைமக ளைசவறிந் திருத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியினது வருத்தத்தை யறிந்து தலைவ னவளுட
னிருத்தல்.

கற்றே யலாடி கன்றிய மேனி களைத்ததினி
விற்பே ரணிநுதன் மெல்லிய லேமறு வேந்தர்வந்து
குற்றேவல் செய்யுமென் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுக்கிரிவாய்ச்
சற்றே தரித்துச் சலிப்பொழி வாயிந்தத் தண்பொழிற்கே. (321)

உலத்தலர்துட்டி யுண்மகிழ்த் துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைமகளை மகிழ்த்து, அவள் கூந்தற்கு மலரைச் சூட்
டி அதனாற் பரவசமகிழ்ச்சி யடைந்துகூறுதல். உவகை அறிவொடு
கூடியது. மகிழ்ச்சி அறிவழித்தது. என்னை? “உன்னக் களித்தலுங்
காண மகிழ்தலுங் கன்னத்தில் காமத்திற் குண்டு” என்னுந் திருக்கு
றட்குப் பரிமேலழகர் கூறிய வுரையானு முணர்க.

எய்திட்ட வன்சுரத் தின்னலெலாமற வேற்றவர்க்குப் [க்
பெய்திட்ட பொற்கைப்பெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பெருவகைவாய்
கொய்திட்ட குந்தமுன் கொண்டையிற் சூட்டிக் குலவறபான்
செய்திட்ட மாதவ மென்னைகொ லோவென்றன் தேமொழியே. (]

கண்டோ ரயிர்த்தல்.

(இ-ள்.) வடிவின் மேம்பாட்டாற் றலைவனையும் தலைவியையும்
கண்டோ ரையமுறக் கூறுதல். கண்டோர்-பாலைவித்தெயிற்றியர்.
வான்கொண்ட கொண்டலெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பிற்
றான்கொண்ட வாழ்க்கைய ரோவன்றி வானகஞ் சார்ந்தவரோ
வூன்கொண்ட சீயமுழ் வேங்கையு மென்கு முலாவருமிக்
கான்கொண்ட வெவ்வழற் பாலையி லின்று கலந்தவரே. (323)

கண்டோர் காதலின் விலக்கல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய கண்டோர் ஆசையுடன் இங்கிருந்து
நானும் போலோ மென்று வழிச்செலவு விலக்குதல்.
போதோ விழுந்தது புக்கது வல்லிருட் போர்த்தமலர்
மாதோ வயர்ந்தனன் மாலனை தூயுற்ற வைவமெல்லார்
தீதோவக் காக்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பின்
மீதோர் பொழுதெம் விருந்தின் தேகிலென் மெய்ந்நகர்த்தே. (]

தன்பதி யணிமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் வைகப்போதல் வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவனுடைய பதி சமீபத்தி லுள்ளதென்று கண்டோர் கூறுதல்.

கூரம் பணையகட் கோலமு நீயுங் குறித்தெழுந்தாற்
றாரம் பெரிதிலைத் தோய்குன்ற மொன்றுண்டு சூழ்ந்தகன்று
லாரந் தருபுயத் தான்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரியி
னீரஞ் செறிவனி ஹாமிம் புரமங் கெதிர்வருமே. (325)

தலைவர் பதியடைந்தமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வேலையுங் காவியும் வேயுங்கண் ணாய்மலர் மேற்பலபா
மாலையுந் தோய்புய மால்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பின்
சோலையுஞ் சாலையும் வன்னியும் வாவியுஞ் சூழ்ந்தகருப்
பாலையு மாடமும் ஹாமிம் புரமுமி நாய்ந்தருளே. (326)

இவற்றன்-பாங்கி தலைவர் குடன்போக்குணர்த்தலும் தலைவிக் குடன்போக் குணர்த்தலுமாகிய விரண்டும் போக்கறிவுறுத்தற்கும், தலைமகன் மறத்தலும் தலைவி நாணழித் திரங்கலுமாகிய விரண்டும் போக்குடன்படாமைக்கும்; பாங்கி தலைவனையுடன்படுத்தலும் தலைவிகற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறலுமாகிய விரண்டும் போக்குடன்படுத் தற்கும், தலைவன் போக்குடன்படுதலும் தலைவி யொருப்பட் டெழுதலும் பாங்கி சுரத்தியல் புரைத்துழிச் சொல்லலுமாகிய மூன்றும் உடன்போக் குடன்படுதற்கும், பாங்கி கையடை கொடுத்தலும் வைகிருள்விடுத்தலும் தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்துய்த்தலுமாகிய மூன்றும் போக்கற்கும், தலைவன் தலைவியைசவறித்திருத்தலும் கண்டோர் காதலின் விலக்கலுமாகியவிரண்டும் விலக்கற்கும், தலைவன் தலைவியை புவத்தலர்குட்டி யுண்மிகுந்துரைத்தலும் கண்டோர் சயிர்த்தலுமாகிய விரண்டும் புகழ்த்தற்கும், கண்டோர் தன்பதியணிமை சாற்றலும் தலைவன் தன்பதி யடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தலுமாகிய விரண்டுத் தேற்றற்கு முரியன.

உடன்போக்கு-முற்றிற்று.

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை.

அல்தாவது-தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடு கூடி அதனை அயலார் விரைய சேரியர் பலருமறிதல்; அது-செவிலி புலப் பல் கற்றாய் புலம்பல் மனைமருட்சி கண்டோரிரக்கம் செவிலி பிள்ளைமகசேறன் என ஐந்துவகைப்படும்; அவை வருமாறு :-

சேவிலி பாங்கியை விதைல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தேடிச் சாணுமற் செவிலி பாங்கியைச்
சேட்டல்.

ஆபமு மன்னையும் யானுயிர் வீடு மழிதரவெத்
தேயமும் போற்றுமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
னையமும் வாசமு நீத்தெம தாருயிர் நீங்கியவம்
மாயமுஞ் சூழ்ச்சியு மென்னைகொ லோசொலென் மாதாசே. (1)

பாங்கி செவிலிக் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் சென்றதைப் பாங்கி செவிலிக்
குக் கூறுதல்.

மலையும் படிபல வம்புரைத் தாளன்னை வந்தமுலை
விலையுங் கருதிலன் வேறென்செய் வாளுற்ற மெல்லியலெண்
சிலையுங் குலையுந்தின் டோள்ஷம்சுத் தாசின் செழுங்கிரிவா
யலையும் படியகன் றுள்சூர மன்பர்பின் னுரணங்கே. (328)

சேவிலி தேற்றுவோர்த் தேதிரழித்து மொழிதல்.

(இ-ள்.) வெளி. அழித்த கூறல் - கொத்து கூறுதல்.

தருந்தாரு வன்னகை யான்ஷம்சுத் தாசின் நமிழ்ச்சிலம்பில்
வருந்தா திருக்க வழுத்துகின் றிரெம்மை மானவொரு
திருந்தா ருபிரைத் திமிர்த்தமு தூட்டிப்பின் செல்லவிடுத்
திருந்தா லலவோ வறிகுயிர் நீருமன் வின்னலையே (329)

சேவிலி தன்னறிவிண்மை தன்னை நோத்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி போதற்குத் தன் குறிப்பினு வறிவித்த தன்
மையை யறித்திலேனென்று தன்னறிவின்மையை கொத்து செவிலி
கூறுதல். கொதல்-வருத்துதல்.

என்னையும் வீட்டையு மேங்குற கோக்கி யிருகிழிகீர்
தன்னையுங் காட்டியம் முன்றிலும் பார்த்த தாக்தையெட்டுப்
பொன்னையும் வேட்டப் மான்ஷம்சுத் தாசின் பொலங்கிரிவாய்
முன்னையும் பின்னையு மோர்ந்தில னெய்யென்ன மோசமிதே. (330)

சேவிலி தெய்வம் வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்கு இடையூறு சிகழாவண்ணர் தெய்வத்தைச்
சேவிலி வாழ்த்துதல்.

சுந்திப்ப தற்குற்ற தெய்வங்க ளேயெந்தஞ் செல்லியையாஞ்
சுந்திப்ப தற்கெதிர் தந்தருள் வீர்ந்ததஞ் சார்ந்தெவரும்
வந்திப்ப தற்குற்ற மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
லந்திப்ப தற்கெமக் கும்மைய லாலில்லை யாந்துணையே. (331)

இவ்வாறும் செவிலி புலம்பலிற் விரியென்க.

சேவிலி நற்றய்க் கறத்தொடு நின்றல்.

(இ-ள்.) சேவிலி நற்றய்க்குத் தலைவி தலைவனுடன்போக்கை வெளிப்படுத்திச் கூறுதல்.

காணக் கரிக்குங் கடுஞ்சுரத் தோர்திருக் காளைபின்னே
பேணக் கரந்தன ஞன்மக னென்னினிப் பேசலொன்னார்
நாணக் கடிந்தநங் கோன்ஷம்சுத் தாசீ னளினவெற்பிற்
பூணக் கதிக்கும் புணர்முலை யாய்நென்னற் போதகத்தே (332)

நற்றய் பாங்கியொடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) நற்றய் யுயிர்ப்பாங்கியுடன் வருந்திக் கூறுதல்.

எல்லா மறிந்து மதலா யிசைவி னெனக்கொருசொற்
சொல்லா திருத்தவத் தோடமன் றோமகள் சூழ்ந்தவர்க்கோர்
நல்லா னருட்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசீ னளினவெற்பிற்
கல்லாய்ப் பொலிந்த கடும்பரற் பாலை கரந்தனளே. (333)

நற்றய் யயலாரொடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பன்னு டவங்கிடந் தங்கமெ லாநொந்திப் பாவிபெற்ற
மின்னா னென்னை விடுத்தகன் றுளெனின் மேலுமொன்னார்
மன்னு யுதித்தபு மான்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பிற்
பொன்னு ரமுதனை யீர்மக வாலென்ன புண்ணியமே (384)

நற்றய் பயிலிடந் தம்மொடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி பழகி விளையாடு மிடங்களோடு கொஞ்சு நற்
றய் வருந்திக் கூறுதல்.

ஊன்று முயில்வலத் தோன்ஷம்சுத் தாசீ னுயர்சிலம்பிற்
கான்றழ் சுணைகள் பொழில்கா ணதிகள் கவலைகொள
வீன்று னெனைமறந் தேகையி லேயிர்த வேழைக்கென்னத்
தேன்றழ் குழலியுஞ் செப்பின னோவெதுஞ் சிந்தைவைத்தே ()
இஃகான்கும் நற்றய் புலம்பலின் விரியென்க.

நிமித்தம் போற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருதற்குத் தக்க சருனத்தைத் துதித்து நற்
றய் கூறுதல்.

பாலோ டமுதும் பரிந்தளிப் பேன்பரற் பாலைசென்ற
காலோ டரிவை கலந்துற வேகடற் காசினிக்கோர்
கோலோ யெர்குடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் கொழுங்கிரியின்
மேலோ டருட்கொடி யேகரை வாயிந்த வேளையிலே. (336)

காத்தணிவித்தல்.

(இ-ன்.) தலைவிக்குப் பாலைவித்தின் வெப்பத் தணிபுமாறு நற்
சூய் பிரார்த்தித்தல்.

வாமே பெருகுமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மணிவரையின்
சாமே பால்செய் சுநிகெருப் பேயவன் தேயந்தவளத்
திரமே பெருகுநல் ஹாயீம் புரத்தொடு சேரலியின்
றாமே தாக்குளிர் வாய்பிக வாயென்றன் றுத்தழற்கே. (337)

தன்மகன் மென்மைத்தன்மைக் காங்கல்.

(இ-ன்.) நற்றாய் தன்மகன் மெல்லியதன்மைக்கு இரங்கிக்கூறல்.
மழையுங் கரிந்து மனமுங் கரிந்த மலிகனற்கான்
குழையும் படிசென்ற கொள்கையென் னோவறத் கோன்மையினால்
விழையும் பெரும்புகழ் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்கிரிவாய்த்
தழையு மனிச்சமுர் தாவத் தளர்பதத் தாழ்குமுலே. (338)

இளமைத் தன்மைக் துளமலி நீரங்கல்.

(இ-ன்.) நற்றாய் தன்மக னிளமைத் தன்மைக்கு மனமெலிந்து
வருத்திக் கூறுதல்.

பாலோ டமுதம் பருகில தென்றுபைம் பாவையைமார்
மேலோ டனைத்து விழிநீ ருக்குருமென் மெல்லியல்வெவ்
வேலோ டொளிரகர வேள்ஷம்சுத் தாசின் மிளிர்கிரிவாய்
மாலோ டொருவன்பின் போவன்கொ லோமுன்செய் வல்வினையே.

அச்சத் தன்மைக் கச்சமுற் றிரங்கல்.

(இ-ன்.) நற்றாய் தலைவியினது வெருவுத் தன்மையை நினைந்து
தான் பயமுற்று வருந்துதல்.

இற்புலி காணினு மேக்குற் றழுங்கி யிரங்குமவ
ணற்புலி காணி னலிவத லாலுயிர் நண்ணலர்க்கோர்
பொற்புலி யன்னபு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
கற்புலி யுற்ற கடுஞ்சுரத் தென்செய்வள் காரிகையே. (340)

இவ்வைத்தும் மனமருட்சியின் விரியென்க.

கண்டோரிரங்கம்.

(இ-ன்.) வழியிற் கண்ட மாதர் தலைவியைநோக்கி வருத்தி
யழுங்கல். இரக்கம் - அழுங்குதல்.

ஏங்கும் விழுமெழு மெம்மனை யெங்கெனு மின்னலுற
வீங்குந் கரையு மெலியு முலையு மிகுந்தபுகழ்
தாங்குஞ் சுகிர்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்பின்
பாங்குந் கழங்குந் பாவையும் பூவையும் பார்த்தனையே. (341)

இஃதொன்றுந் கண்டோரிரக்கம்; இதற்கு விரியில்லை.

சேவிலி யாற்றத் தாயைத் தேற்றல்.

(இ-ன்.) தலைமகள் பிரிவைச் சகியாத நற்றூயைச் செவிலி
தேறுமாறு கூறுதல்.

வெப்பா லவிந்த வெறும்பரற் பாலை விரைந்தவடா
னெப்பா லிருப்பினு மின்னே கொணர்வ லிசைந்தெவர்க்கு
மொப்பா லுயரூர வோன்ஷம்சுத் தாசீ னொருமொழிபோற்
றப்பா தனையே தளரா தமரவன் றன்பொழிற்கே. (342)

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாது.

(இ-ன்.) செவிலி தேடிப் போங்கால் வழியிடை யெதிர்வருங்
திரிதண்டமுடைய அத்தனரை வினாவுதல்.

உண்மைப் பொருளை யுயர்த்தடை வான்றவ மோர்ந்துசெய்யும்
வெண்மைத் திருச்சடத் தீர்விள்ளு வீரெழு மேதினிக்கும்
வண்மைக் குயர்கர மால்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பி
லொண்மைக் கெழுமயிற் காளைபின் னெம்மயி லுற்றதுவே. (343)

மிக்கோ ரேதுக் காட்டல்.

(இ-ன்.) செவிலி வினாவுதற்கு உயர்ந்தோர் அஃது உலகவியல்
பென்று காரணங் காட்டிக் கூறுதல்.

வலம்புரி யீன்ற மணிதனக் கல்லது மற்றையர்க்கு
நலம்புரி வாறுநின் னங்கையு மேகின னுனிலத்தின்
குலம்புரி யண்ணலங் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் கொழுங்கிரிவா
யலம்புரி கூந்த லணங்களை யாய்மற்றெ னாய்வுதவே. (344)

சேவிலி யெயிற்றியோடு புலம்பல்.

(இ-ன்.) செவிலி பாலைநிலத்துப் பெண்ணோடு வருந்துதல்.

பொன்மா துறைபுயத் தோன்ஷம்சுத் தாசீன் பொதியவெற்பி
னன்மா தவப்பே றனைத்துமொன் றுபுற்றிற் நாண்மறவர்
தன்மா தெனவருந் தையநல் லாய்சொலித் தாவழற்கா
னென்மா தொருதிருக் காளைபின் போந்த விருகெறியே. (345)

சேவிலி தூவோடு புலம்பல்.

(இ-ன்.) செவிலி குராமாததொடு வருந்துதல்.

கல்லென் றடர்ந்த கடும்பரற் பாலையொர் காளைபின்னே
வல்லென் றுயர்முலை வந்தது கண்டுமங் வான்முலைச்
செல்லென் றெதிர்கரச் சேய்ஷம்சுத் தாசீன் செழுஞ்சிலம்பி
னில்லென் றொருசொன் னிகழ்த்திலை யேவஞ்ச நீள்கூரவே. (346)

கவடுகண் டிரங்கல்.

(இ-ன்.) கிலத்தின்மேற் காலமுத்திய குறியைச் செவிலி கண் டிரங்கிச் சுறுதல்.

பூவிற் படரப் பொறுதவம் போருகப் பொன்னடியித்
தாவிற் படரத் தவக்குறை போகற்ற தண்டமிழோர்
நாவிற் படர்புகு மோன்ஷம்சுத் தாசி னளினவெற்பின்
கர்விற் படருங் களிமயி லாமென்றன் கன்னியர்க்கே. (317)

சேவிலி கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டு கேட்டல்.

(இ-ன்.) உடன்போக்குப் போய தலைவனும் தலைவியும் போல
அன்பு கலந்து வழியிடை வருவோ ரிருவரைக் கண்டு செவிலி வினா
தல்.

அன்றிலும் பேடு மெனவரு வீரில் வதரிருவ
ரொன்றிய வுள்ளத்தி னுற்றன ரோவுல குங்ககனுக்
துன்றிய வென்றியன் மால்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிமேற்
கன்றிய லன்னையொ டென்னையு மிங்நன் கவலவைத்தே. (348)

அவர் புலம்ப நேற்றல்.

(இ-ன்.) செவிலி பிரங்கிப் புலம்புதலை யெதிர்பந்தோர் தெளி
வித்தல்.

தாருடை வள்ளலைக் கண்டனன் யானுமுன் ருழ்குமுலை
வாருடைக் கொங்கையென் மங்கையுங் கண்டனள் வான்புலிக்கோர்
பேருடை வேந்தர்பெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பெரும்பகைவாழ்
சூருடைக் காண்கிடுக் தாமீம் புரமின்று சூழ்குவரே. (349)

சேவிலி புதல்வியைக் காணுது கவலை கூந்தல்.

(இ-ன்.) செவிலி தன் புதல்வியைக் காணுது துன்ப மிருதல்.

மாணர் கிழியை வழிமுழு துள்ளி மலைத்ததல்லா
னா வறிந்தில் னேநேர் வாய்க்கென் னகில்வலினி
யூன ரயில்வலத் தோன்ஷம்சுத் தாசி னொளிர்வரைமேற்
போனான் மகனொங் கெனுமனைக் கென்கொல் புகலுவதே. (350)

இவ்வொன்பதுஞ் செவிலி பின்றேடிச் சேறவின் விரியென்க.

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை முற்றிற்று. -

மீ ட் சி.

அஃதாவது-மீண்டு வருதல். செவிலி புதல்வியைக் காணுது
மீண்டு வருதலும் உடன்போய தலைவனும் தலைவிபு மீண்டுவருதலு
மடங்கப் பொதுப்பட மீட்சி யென்றார். அது-தெளிதல் மகிழ்ச்சி வி

ஐதல் செப்பலென நான்கு வகைப்படும் ; அவை-தலைவி சேணகன்
றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல் முதல் கற்றாய்கேட் டவனுனங்
கோள் வேலனை வினாத லீராகிய ஆறு விரிகளைபுடையன ; அவை
வருமாறு :—

தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கெடுத்தாரம் போனதைச் செவிலி நற்றாய்க்குச்
சொல்லுதல்.

துருவா விடமில் யென்றாய் முழுதுந் துருவியுநின்
றிருவா ரமுதைத் தெரிந்தில னேனென்ற சேயொடுகன்
கொருவா வருளுடை யோன்ஷம்சுத் தாசீ னுறவிலர்வாழ்
வருவா வனம்மிடுத் தாமீம் புரமங் கடைந்தனளே (351)

இதுவரையும் ஐம்பத்து மூன்றாகள் கிழ்ச்சி.

தலைவன் றம்மீர் சார்ந்தமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) ஐம்பத்து நான்காகள் தலைவன் மீட்சியில் தமது
ரைச் சார்ந்தமை தலைவிக் குணர்த்தல். தம்மென்பது - தலைவன்
றலைவிய ரிருவரையும்.

ஆடுஞ் சனையிது வண்டலு மிங்கிவை யன்றுனையான்
கூடுந் தடமது குன்றுவை பாரென்றுங் கூண்டபுகழ்
நீடுந் திறற்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசீ னெடுங்கிரிமே
னும் பதியிது நங்கைகல் லாய்முன் னடர்த்துளே. (352)

தலைவி முன்செல்லோர் தம்மோடு தான்வரல்

பாங்கியர்க் குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தனக்கு முன்னே போகும் அந்தணரிடத்தில்
தன்வரவைத் தன்றேழிகட்குச் சொல்லி அனுப்புதல்.

கற்பிற் பெரிதல நானென்று நாடிக் கடும்பரற்கா
னற்பிற் புகுந்தவென் னண்ணலும் யானு மடைந்ததெல்லாம்
பொற்பிற் பொலிந்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் புதுநகர்சேர்
வெற்பிற் புகுமட வீரறை வீரென்றன் மெல்லியர்க்கே. (353)

ஆங்கவர் பாங்கியர்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கண்டனம் யாமுங்கள் கன்னியை யோர்திருக் காளைபின்னே
மண்டனற் பாலை வழியிடுத் திங்ஙன் மருவுறத்தெல்
பண்டனற் தீர்த்தபி ரான்ஷம்சுத் தாசின் பனிவுரைவா
யண்டன மென்னடை யாயிழை யீருந்த மன்புனைத்தே. (354)

பாங்கியர் கேட்டு நற்றய்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அன்னு யழுங்க லடைந்தன னென்றறைத் தாச்சிலர்நம்
பொன்னு னொருதிருப் போரரசோடிவண் பூதலத்தோர்
மன்னாதி மன்னனெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்றி
னன்னு ளிலைவரு மிந்தா னெனயினி நந்தமக்கே. (855)

நற்றய்கேட் டவனுளங்கோள் வேலனை வினாதல்.

(இ-ள்.) நற்றய் தன்மகள் வரவை யறிந்து தலைவனுட் குறிப்
பின்னதென்று வெறியாட்டானனைக் கேட்டல்.

ஒதுறு மெய்ப்புகழோன்ஷம்சுத் தாசு னுயர்தடத்தென்
மாதறு மண்ணலம் மாணிகை யோடென்றன் மாமனைக்கே
போதுறு மோவன்றித் தன்மனை கண்டங்குப் புக்குறுமோ
ஏதுறு மோரந்திசை யாயயி லாயுவந் தென்றனக்கே. (856)

இவற்றுள் - தலைவி சேண்கன்றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்த
லும் தலைவன் நம்மார் சார்த்தமை சாற்றலு மாகிய இரண்டுந் தெளி
தற்கும், தலைவி முன்செல்வோர் தம்மொடு தன்வரல் பாங்கியர்க்
குணர்த்திவிடுத்தலும் பாங்கி நற்றய்க் குணர்த்தலுமாகிய இரண்
டும் மகிழ்ச்சிக்கும், நற்றய் தலைமகனுளங்கோள் வினாதலொன்றும்
வினாதற்கும், பாங்கியர்க்கு முன்சென்றோ குணர்த்தலொன்றுஞ்
செப்பற்கு முரியன.

மீட்சி முற்றிற்று.

தன்மனை வரைதல்.

அஃதாவது - உடன்போய் மீண்டெவந்த தலைவன் தலைவியைத்
தன்னுரர்க்குக் கூட்டிப்போய்த் தன் மனையின்கண் வரைந்து கோ
டல். அது - வினாதல் செப்பல் மேவலென மூன்று வகைப்படும்;
அவை - நற்றய் மணமயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல்முதல்
பாங்கி தானது முன்னே சாற்றிய துரைத்தலீருகிய ஐந்து விரிகளை
புடையன; அவை வறுமாறு:—

நற்றய் மணமயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவி நற்றய் தன்மனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்
பினாற் செவிலியை வினாவுதல்.

நம்மனைக் கோவன்றி நாளு மவரை நயந்தனித்தார்
தம்மனைக் கோமணஞ் சாரற் கியன்ற தனித்தவமோங்
கம்மனைக் கோபுரக் கோன்ஷம்சுத் தாசு னருட்கிரிவா
யெம்மனைக் கேசமட வாயறி பேய்வந்திங் கெய்துவதே. (857)

செவிலிக் கிடுனை வரைந்தமை யுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி செவிலித்தாய்க்குத் தலைவன் தலைவியை மண
தமை னுதராத் தெரிந்து கூறுதல்.

சேல்காட்டும் வேல்விழிச் செல்வியைத் தம்மனை சேர்ந்தவர்தா
மால்காட்டு மம்மணஞ் செய்தன ரென்றொற்றர் வந்துரைத்தார்
கோல்காட்டு நற்குடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குவட்டிலிதைச்
சூல்காட்டு மன்னையர்க் கன்னைநல் லாயெங்ஙன் சொல்லுவதே. ()

வரைந்தமை செவிலி நற்றியக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அளிக்குங் கொடைக்கரத் தான்ஷம்சுத் தாசின்ருட்சிலம்பர்
துளிக்கு மலர்க்குமுற் றேறையை முன்மணஞ் சூழ்ந்தசெய்தி
தெளிக்குநல் வித்தகர் செப்பினர் நாமுந் தெரிசித்ததைக்
களிக்குந் தவமுற்றி லோமன்னையெயென்ன காலமிதே. (359)

தலைவன் பாங்கிக் கியான் வரைந்தமை நுமர்க்கியம்பு சென்றென்றல்.

(இ-ள்.) விவாகமுடித்து மீண்வெந்த தலைவன் தலைவியை விவா
கஞ்செய்தமை உன் சுற்றத்தார்க்குச் சென்று சொல்வென்று பாங்கி
யினிடத்துக் கூறுதல்.

எந்தமர் சூழ்ந்த விருங்குமு நாப்ப ணிசைந்திருந்திந்
நந்தமர் கந்தர நங்கையை வேட்டவந் நன்னலத்தை
வந்தமர் கண்டபெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
னுந்தமர் கேட்ப நவலுதி சென்றென்ற னுண்ணிடையே. (360)

பாங்கி தானது முள்ளே சாற்றிய துரைத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மணந்தே நெனுஞ்சொன் வருமுன மேபச மாமயிலைத்
தணந்தே மறுகும் தையனல் லாட்கென்றுஞ் சாரலர்தேர்க்
கணந்தேய்த் தொழிக்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பி
னிணந்தே ரயிலிறை யேயறைந் தேனந்த நீர்மையையே. (361)

இவற்றன் - நற்றய் மணமயர் வேட்டையிற் செவிலியை வினா
தலொன்றும் வினாதற்கும், வரைந்தமை பாங்கி செவிலிக் குணர்த்த
லும் வரைந்தமை செவிலி நற்றய்க்குணர்த்தலும் பாங்கி தானது
முள்ளே சாற்றிய துரைத்தலுமாகிய மூன்றும் செப்பற்கும், யான்
வரைந்தமை நுமர்க்கியம்பு சென்றென்ற லொன்றும் மேவற்கு
முரியன.

தன்மனைவரைதல் முற்றிற்று.

உடன்போக்கிடையீடு.

அஃதாவது - நம்மனையில் வரைந்து கொள்ளாது தன்னூரில்
வரைந்தானென்று தலைவி சுற்றத்தார் வெறுப்படைதலால் தலைவி

யையுடன்கொண்டு போம்போது தலைவி சுற்றத்தா ரிடையீடுபட்டு
மீண்டு தலைவி வருதல். அது-போக்கறிவுறுத்தல் வரவறிவுறுத்தல்
ரீக்கம் இரக்கமொடு மீட்சி என நான்கு வகைப்படும்; அவை ரீங்குங்
கிழத்தியர் பாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தல் முதல்
தலைமகனவன்புற கோக்கிக் கவன்றூற்ற வீருகிய ஆறு விரிகளைபுடை
பன; அவை வருமாறு:—

நீங்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவு னுணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) ஐம்பத்தைத்தாசான் தன்னுணர்விட்டு ரீங்குத் தலைவி
எதிர்வருவார் தம்மொடு தலைவனுடன் செல்லுத் தன் செலவைப்
பாங்கியர்க்குச் சொல்லி யனுப்புதல்.

குலுற்ற வானெனு மால்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிசென்
னானுற்ற துண்ணறி வீருற வாதிவர் நோவறநற்
பாலுற்ற ரீரென வன்பாபின் னுனுயிப் பாழஞ்சுரத்தின்
மேலுற்ற வாறறை வீரப ராதென்றன் மெல்லியர்க்கே. (362)

தலைமக டன்செல வீன்றுட் துணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் போதலைத் தன்றாய்க்குச் சொல்
லி யனுப்புதல்.

கூவி யருளவல் லோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
யாவி யிழந்த வுடல்போ லெனைவிட் டழுங்கனைக்கிப்
பூவி யொருதிருக் காளைபின் வெஞ்சுரம் பற்றினனென்
ரேவி லருளுடை யிர்பணிந் தேனுவர் தோதுதற்கே. (363)

தற்றய்க் கந்தனர் மொழிதல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அன்பே யுருவெடுத் தன்னவர் துற்றவொ ராண்டகையின்
பின்பே கனற்பொறி பெய்பாற் காளிலுன் பேதைசுற்று
முன்பே செலவுணர்ந் தோமனை யேபெதிர் முன்னலர்தம்
மென்பே யொடிக்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசினிருங்கிரிக்கே. (364)

தற்ற யறத்தோடு நின்றலுந் நயர்பின் சேறலைத்
தலைவிகண்டி தலைவர்க் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) நற்றய் தலைவியின்கனவை வெளிப்படுத்தியதனாற் சுற்
றத்தார் பின்வருதலைத் தலைவியார்த்துத் தலைவனுக்கு அறிவித்தல்.
பூசற் கெழுபுயத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
பேசற் கருமயில் வாண்மழு கோதண்டம் பெய்கணையும்
வீசற் கெனவிரைந் தெந்தைய ரன்ப விளக்கிடைபல்
வீசற் குயிர்தெனச் சூழ்த்தனர் பார்ப்பம் மிரதத்தையே. (365)

தலைமக டன்னைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

நிதியிற் பெருகுபு மான்ஷம்சத் தாசீனிமிர்சிலம்பின்
மதியிற் பெருகு மலர்முகத் தாயென்றும் வாய்ந்தபஞ்சப்
பொதியிற் பெருகு நெருப்பனை வேனெநிர் போந்தவர்க்குன்
பதியிற் பெருகுற வேலஞ்சு வேனீ பணிந்தருளே. (366)

தமருடன் செல்பவ ளவன்புற நோக்கிக் கவன்றற்றல்.

(இ-ள்.) சுற்றத்தாருடன் செல்லப்பட்ட தலைவி அவன் புறங்
காட்டிப் போதலை நோக்கிக் கவலைப்பட்டதே தலுதல்.

என்னுயி ரொன்றே பொருளெனு நாட்டத் தெதிர்ந்தவிந்த
மன்னுயிர் காத்த மகிபர்க்கன் றோவுற்ற வையமெல்லாந்
தன்னுயி ரென்னுந் லோன்ஷம்சத் தாசீன் றரியலர்போந்
தின்னுயிர் வாழு மெரியழற் கானத் திரும்புகழே. (367)

இவற்றன் - நீக்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன்செவ
வுணர்த்தி விடுத்தலும் தன் செவலின்றுட் குணர்த்தி விடுத்தலும்
ஈன்றுட் கந்தணர் மொழிதலுமாகிய மூன்றும் போக்கறி வுறுத்தற்
கும், ஈன்று ளாத்தொடு நின்றலிற் றமர்பின் சேறலைத் தலைவி கண்
டுகாத்த லொன்றும் வரவறிவுறுத்தற்கும், தலைமகளைத் தலைமகன்
விடுத்தலொன்று நீக்கற்கும், தமருடன் செல்பவ ளவன் புறநோக்
கிக்கவன் றுற்றலொன்றும் இரக்கமொடு மீட்சிக்குமுரியன.

இதுவரையும் ஐம்பத்தைத்தாநான் நிகழ்ச்சி.

உடன்போக் கிடையீடு முற்றிற்று.

வ ர வி ய ல்.

அஃதாவது:—ஐம்பத்தாருநான் தலைவன் மீண்டு தலைவியில்
லின் வரா சின்றுழித் தலைவி தமரெதிர் கொண்டுபோ யழைத்து
வர்தபின் உலகவியற்கையின்படி பலவிதமாக அருங்கல முதலிய
வேண்டுகொடுத்துப் பெரியோரையுஞ் சான்றோரையு முன்னி
ட்டு மணச்சடங்குடனே வதுவை முடித்தல்; இதற்கு வகையும் விரி
யுமில்லை.

சான்றோர் பெரியோரை முன்னிட் டருங்கலத் தந்து

வரைத்துழிக் கண்டோர்மகிழ்ந்து கூறல்.

(இ-ள்.) சான்றோரையும் பெரியோரையு முன் வைத்துக்கொ
ண்டு தலைவன் அரிய ஆபரணங்களைத் தலைவிக்குக் கொடுத்து விவா
சஞ் செய்து; அதைப் பார்த்தவர் மகிழ்ந்து சொல்லுதல்.

அமையாத விற்பத் தலர்மணம் பேரலிவ ரார்ந்தமணங்
குமையா துலகிடைக் கொண்டவ ரார்களி கொள்ளநல்லோர்
தமையா தரிக்கும்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் நடத்திடைநா
மிமையாத கண்ணொரு கோடிபெற் றோமில்லை யின்றைக்குமே. ()

இங்ஙனமொரு தலைவனுக்குத் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்ப
தன்றிப் பலகான் மணமுடிந்ததாகக்கூறுதல் உலகின்கண் வழங்குவ
தன்றே, இவ்வாறு கூறியதென்னையெனின்? உடன்போய்த் தன்னா
ரின் கண்ணே வரைதலு மீண்டுவந்து தன்மனையின் கண்ணே வரை
தலும்பெரியோர் சான்றோரைமுன்னிட்டித் தாய்தமாரிய மணச்சட
ங்கின் முறையே முடியாமையான் அவையிரண்டு மணமாகா; அஃ
தென்னையெனின்? உலகியல்பின்கண் தாய்தமாரியாது மணச்சடங்
குயின்றி ஒருவன் உரிமைகருதித் தாலிகட்டு மணம் மணமென்றல
கின் கணுள்ளார் கைக்கொள்ளார்; அவர்க்கே மீண்டு மணச்சடங்
குடனே மணமுடிப்பார்; ஆதலால் பெரியோர் முதலாயினரை முன்
னிட்டி அவன் மனையின் மணச்சடங்குடனே முடித்தலின், இதுவே
மணமாயினவா றுணர்க.

இதுவரை ஐம்பத்தாறுநான் எனக் கணக்கிட்டதுபோல

மேல் சிசுஞ்ச்சி கணக்கிட முடியாதென வறிக.

வரைவு முற்றிற்று.

வகாவியல் முற்றுப்பெற்றது.

க ற் பி ய ல்.

கற்பென்பது - கற்பிக்கப்படுவது. கற்பித்த லாவதென்னையெ
னின்? தலைவிக்கு அறிவும் ஆசாரமுந் தலைவனுதும் இருமுது குரவ
ராலும் செவிலியாலும் பெரிடோர் முதலிய சான்றோராலும் போதி
த்தல்; ஆதலா லிவ்வியல் கற்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இவ்வாறு கணவின்கனொழுக்கல் கற்பின்க னொழுக்கல்
உலகின்கணின்றெனின்? கூறுதும், அறிவுடையோர் மக்கட்டு மண
ஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையான சினக்கு மணஞ்செய்ய சினைத்
தோம்; இது சினக்கியையோ? இயைபின்மையோ? எனவினாவி அவ
ரவர் கூற்றின்படி செய்வர்; அவர் கூருக்கால் குறிப்பாணுணர்ந்து
செய்வதெனக்கொள்க. இங்ஙனம் இருவருள்ளமும் ஒத்தவழி மணஞ்
செய்தலியல்பாயிற்று. ஆகவே உன்னப் புணர்ச்சி சிசுஞ்ச்சிதாம்;
உன்னப்புணர்ச்சி சிசுஞ்ச்சிதபோதே மெய்யுறு புணர்ச்சி சிசுஞ்ச்சிதநாயி
ற்று. இதனை “உன்னத்தா லுன்னலுத் தீதே பிறன்பொருளைக் கன்
னத்தாற் கண்டே மெனல்” என்னுக்குறட்குப் பரிமேலழகர் உரை

யில் நினைத்ததுஞ் செய்தலோ டொக்கு மெனக் கூறியதனானார், எனவே உலகின்கணிகழும் கற்பொழுக்க மெல்லாக் கந்தருவமனைத்தின்வழிக் கற்பென்றே கொள்க. இக்கற்பு - மகிழ்வும் ஊடலும் ஊடலுணர்த்தலும் பிரிவும் பிறவும் பொருந்தியதாய், இவ்வாழ்க்கை பரத்தையிற் பிரிவு ஒதற்பிரிவு காவற்பிரிவு ஊதற்பிரிவு துணைவயிற் பிரிவு பொருள்வயிற்பிரிவு என ஏழு பாகுபாடுடையது; அவற்றுள்,

இவ்வாழ்க்கை.

அஃதாவது-தலைவனுந் தலைவியும் இல்லின் கண்ணே வாழுதலைக் கூறுதல்; அது-கிழவோன் மகிழ்ச்சி கிழத்தி மகிழ்ச்சி பாங்கி மகிழ்ச்சி செவிலி மகிழ்ச்சியென நான்து வகைப்படும்; அவை-தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தல் முதல் அன்னவர்காத லறிவித்த லீராகிய பத்துவித்கூற யுடையன; அவை வருமாறு:—

தலைமகள் தலைவியர் பாங்கியைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தன்னுயர் நோக்கார் பிறந்துயர் நோக்குவர் தாமெனநின்
றென்னுயர் நோக்கி யிரும்பினிக் கின்னமிழ் தென்னவுல
கின்னுயர் நீர்குமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீ நெழிற்சிலம்பி
னின்னுயர் மாமண நேர்த்தனை வாழியென் னேரினையே. (369)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மணியொளி யாகி மலர்மண மாகி மரகிழலா
யணியொளி வாய்ந்த வணங்கொடு நீயுமெ னண்ணலென்றாழ்
பணியொளி மாமுடி வேள்ஷம்சுத் தாசீன் பணிவரைவாய்
நணியொளி போனனி வாழிபல் லாண்டிந்த நானிலத்தே. (370)

பாங்கி தலைவியை வரையுநாளவும் வருந்தாதிருந்தமை
யுரையாயென்றல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியை நோக்கித் தலைவன் மணஞ்செய்ய
மிறுதாரும் பொறுத்திருந்தமையைச் சொல்லென்று கேட்டல்.

மானு ரலரு மதனு ரலரு மருளியொன்றாய்த்
தானார் பொழுது சகித்ததெவ் வாறன்பர் சாரளவுஞ்
கானு ரலங்கற்பி ரான்ஷம்சுத் தாசீன் கனகவெற்பிற்
றேனார் நறுங்குழ லாயுரை யாயிவண் டேர்த்தெனக்கே. (371)

பெருமக னுரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தான் வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குக்
கூறுதல்.

முன்னிலை விட்டுத் தணந்தன ரேனு முழுதுமுள்ளிற்
றன்னிலை விட்டுத் தணந்தில ரேயவர் சார்த்தபுகழ்ப்
பொன்னிலை வாழ்புயத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பி
லென்னிலைக் கேதிங் கிருந்துயர் நாளுமெ னேந்திழையே, (812)

தலைவனைப் பாங்கி வரையுநா ளளவு நிலைபெற
வாற்றிய நிலைமை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் விவாகஞ்செய்யும்வரை யுயிர்
தரித்திருக்கச்செய்த தலைமையைத் தோழி தலைவனிடங் கேட்டல்.

மருப்பும் பொருப்பு மருட்டிய கொங்கைமென் மங்கைமய
னெருப்பும் விருப்பு நெகிழ்ந்தர சேமண நேரளவு
மருப்புந் திருப்பதத் தான்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிளிவா
யிருப்பு மகழு மிசைந்ததெய் வாற்சை யென்றனக்கே, (813)

மன்றன் மனைவரு செவிலிக் கிதுளை யன்புற வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) கலியாண மனையில் வந்த செவிலிக்குப் பாங்கி இரு
வரது அன்பையும் பொருத்தக் கூறுதல்.

பொன்னகத் தாமரை போர்திருந் தானவன் போர்தவவன்
றன்னகத் தாமரை சார்த்திருந் தாளிவள் சாற்றிலிது
மின்னகத் தாமரை வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
பன்னகத் தாமரைப் பான்மொழி யேயுன்றன் பாக்கியமே, (314)

பாங்கி யில்வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியின் இல்வாழ்க்கை கல்லதென்று செ
விலித்தாய்க்குக் கூறுதல்.

இல்லற மல்லது நல்லற மன்றென் றியம்புமந்தர்
சொல்லற வாய்ந்தனை யேயுன்ற னுயிழை சூழ்ந்தெதிர்ந்தோர்
மல்லற மாய்க்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பிற்
பல்லற மாற்றப் படர்தரு மாலது பாரகத்தே, (815)

மணமனை சென்றுவந்த செவிலி பொற்றெடி.

கற்பிய னற்றியக் குணர்த்தல்

(இ-ள்.) விவாகஞ்செய்யப்பட்ட வீட்டுக்குப்போய்ப் பார்த்து
வந்த செவிலித்தாய் தலைவியின் கற்பியலை நற்றாய்க்குச்சொல்லல்.

நிதமா நிதிநிகர் சேய்ஷம்சுத் தாசீ னெடுங்கிளிவாழ்
கனமா ரிருங்குழற் கற்பிற் கிணையெவர் காசினியி
னினமா வருந்ததி யில்லையன் னுயென்று மின்றுமுற்ற
மனமார் தராசகம் வைத்தா னுயருமல் வானளவே, (316)

நன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மை யுணித்தல்.

(இ-ன்.) செவிலித்தாய் நற்றாய்க்குத் தலைமகனது நவ்ல மனை வாழ்க்கைத் தன்மையைச் சொல்லுதல்.

அரவறிந் தொல்கிய வல்குனல் லாய்மக னாபந்தெளியோ
 ரிரவறிந் தீந்து மினியன சொற்று மினம்புரந்தும்
 வரவறிந் தேற்று மதித்தன ணல்லறம் வந்தெதிர்ந்தோ
 ருரவறிந் தோட்டுமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீ னொளிகிரிக்கே. (317)

செவிலி நற்றாய்க் கிருவர் காதலையு மறிவித்தல்.

(இ-ன்.) செவிலி நற்றாய்க் கிருவ ராசையைபுங் கூறுதல்.

வன்மறந் தாழ்த்துமெம் மான்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பர்
 சென்மறந் தாங்குளைத் தேசியந் தேரன்னை சென்மறந்த
 மன்மறந் தானும் வழிமறந் தானு மருவுமல்லி
 எனன்மறந் தானு மறவா துறுமக னில்லிடமே. (378)

இவற்றுள்-தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தலென்றுங்
 கிழவோன் மகிழ்ச்சிக்கும், தலைவினைப் பாங்கி வாழ்த்தல்முதல் பாங்
 கி வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக்குணர்த்த லீராகிய வரறனுள்
 பெருமகளுரைத்தலென்றுங் கிழத்தி மகிழ்ச்சிக்கும், அல்லனைவந்
 தும் பாங்கி மகிழ்ச்சிக்கும், மணமனைச் சென்றுவந்த செவிலி பொற்
 றொடி கற்பியனற்றாய்க் குணர்த்தலாகிய மூன்றுஞ் செவிலி மகிழ்ச்
 சிக்கு முரியன.

இவ்வாழ்க்கை முற்றிற்று.

பரத்தையிற் பிரிவு.

அஃதாவது - தலைவன் பரத்தைமேற் காதலாய்த் தலைவியைப்
 பிரிந்து பரத்தையர் சேரியிற் போதல். அது-வாயில்வேண்டல் வாயின்
 மறுத்தல் வாயினேர்வித்தல் வாயினேர்தல் என நால்வகைப்படும்;
 அவை-காதலன் பிரிவுழிக்கண்டோர் புலவிக்கேதுவிதா மவ்வி
 றைவிக்கென்றல் முதல் புணர்ச்சியின் மகிழ்த லீராகிய பத்தும்
 உணர்த்த வுணரு மூடலெனவும், வெள்ளணி யணிந்து விடுத்துழிப்
 புள்ளணி மாலையே லண்ணல் வாயில்வேண்டல் முதல் இணர்த்த
 தார் மார்ப்பனையிசுத்தலும் பிறவு மிறுதியாகிய அனைத்தும் உணர்த்த
 வுணரா மூடலெனவு மிருவகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

காதலன் பிரிவுழிக்கண்டோர் புலவிக்கேதுவிதா

மவ்விறைவிக்கென்றல்.

(இ-ன்.) தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையர் சேரிக்குப்
 போதலைப் பார்த்தோர் இது ஊடலுக்குக் காரணமென்றுகூறல்.

எள்ளும் பிரிகில னென்றிக வாவன்ப ரின்றெழுந்து
துள்ளு மறிவிழிச் சூழையின் னர்முன்றி ரேயுந்துகின்றார்
கொள்ளும் பெருந்தவக் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
யுள்ளும் புலவிக் கிதுவல் தில்லையல் வொண்டொடிக்கே. (379)

சங்கிது வென்னென்ப பாங்கி வினாதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலையையே நோக்கி சீயமுதுகொண்டிருத்த
ருக் காரண மென்னென்று வினாதல்.

குறையாப் பெருநலங் கூண்டளிப் பார்பக்கங் கூர்த்திருந்து
நிறையாப் பசியர்போ னின்றினைந் தாயென்று நேரலரைச்
சிறையா விருத்துமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பின்
பிறையா ரிருதுதற் பெண்ணணங் கேயென்கொல் பேசுவையே.

குறையகன் புறத்தொழுக் கிறையக னுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னிடத்தொழுது மொழுக்கமின்றிப் ப
த்தையரிடத் தொழுதுகின்றனென்று தலைவி பாங்கிக்குக் கூறுதல்
புறத்தொழுக் கென்பதற்குப் பொருள் - பரத்தையரிடத் தொழு
மொழுக்கமென்று பொருள்கொண்டவா நென்னையெனின்? வடத
லார் புறமுரைப்பாமென்று கூறுவ ராதலாற் பரத்தையரென்னு
சொற்குப் புறமுடையவரென்னும் பொருள்கூறி நின்றவா றுணர்
புறமுடைய ரென்ப தென்னையெனின்? இவரின்ப ின்பமன்றென்
திறுவள்ளவர் வரைவின் மகளி ரென்னு மதிகாரத்தில் இன்பத்தி
குப் புறம் இவரின்பமென்று கூறியவாற்றினுணர்க. “இருமன
பெண்டிரும்” என்னும் திருக்குறளானு முணர்க.

வானு ரமுத வகைவிடுத் தோடி மலிந்தருஞ்சர்
தானார் பவரிற் றவித்தலைந் தார்பரத் தையலரு
ரானு தமர்புக ழோன்ஷம்சத் தாசின் னருஞ்சிலம்பிற்
கானார் மலர்க்குழற் கன்னிகல் லாய்நந்தங் காவலரே. (38)

தலையையென்ப பாங்கி கூறுதல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி புத்தி கூறுதல்.

மனையறம் பேணி மகிழ்நர்சொற் காத்து மகிழ்வதல்லாற்
பினையற மேதணங் கேயுணர் வாயெதிர் பேணலர்தம்
வினையற வென்றவெம் மான்ஷம்சத் தாசின் மிளர்கிரிவாய்
நினையற மாதென நேரரி தாலன்பர் நீள்குறையே. (38)

தலைவி செவ்வணி யணிந்து சேடியை விடுப்புழி

யவ்வணி யுழையுநகண் டழங்கிக் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவி பூத்தகாலை மூன்றாடப் போக்கி நாலாந
ரோடியின் இவற்றி னறிகுறியாகச் செம்பூவும் செவ்வாடைபுஞ்

ஞ்சாந்தும் புனைவித்துத் தோழியைப் பரத்தையினிடத் திருக்குந்
தலைவனிடத் தாசை அனுப்ப, அவ்வலங்காரத்தைத் தோழியினி
டத்து அயல்மனையி னுள்ளார் பார்த் திரங்கிக் கூறுதல்.

பானாறு மென்மொழிப் பாவைநல் லீருற்ற பற்றலர்மெய்
பூனாறும் வாட்கரத் தோன்ஷம்சுத் தாசீ னுயர்சிலம்பிற்
றானாத் தலைவிரித் தாடுநர் கோர்கொட்டுத் தான்கிடைத்தாங்
கானாத செவ்வணி காணிலை யோவென்சொ லாரவரே. (383)

பரத்தையர் கண்டு பழித்தல்.

(இ-ள்.) அச்சேரியிற் போகிய தோழியின் செவ்வணியைப்
பரத்தையர் பார்த்து சிந்தித்துக் கூறுதல்.

பூமக ளாய்ப்பல செவ்வணி பூண்டு புறத்தமைந்த
கோமக ளாயிவ னுற்றவ ளாருளக் கொள்கையென்னே
நாமக ணுவின்னம் மான்ஷம்சுத் தாசீ னலத்தகிரிப்
போமக ளீரறி வீருரை யீர்கொண்ட பொய்மைமையே. (384)

பரத்தைய நுலகிய னோக்கிவிடுத்தலிற் நலைமகள் வரவுகண்டு

வாயில்கண் மொழிதல்.

(இ-ள்.) தலைவி நீராடிய ஞான்ற பரத்தையர் தங்கள் சேரியில்
தலைவனிருத்தல் உலக முறைமைக்கு இயலாதென்று அவனை யனுப்
பத் தலைவன் வருதலைக் கண்ட தாதிகள் பாங்கிக்குச் சொல்லுதல்.
உலக முறைமைக்கு இயலாமை “பூத்த காலைப் புனையிழை மனை
வியை, நீராடியின் னீராறு காளுங், கருவயிற்று உங் கால மாத
லிற், பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவேன்” என்பதனுறு
முணர்க. (அகப்பொருள்-அகத்திணையியல் ௧௬.)

பொன்னார் கமலப் பொலன்றிரு வேவுமப் பூவைமொழி
மின்னாள் செலுமுன் விரைந்தன ராலென்று மேவலரைத்
தன்னு ளெனப்பணிப் போன்ஷம்சுத் தாசீன் றடஞ்சிலம்பி
னன்னு யிறைவ நுலகியல் காத்திங் களிப்பதற்கே. (385)

வரவுணர் பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வரவுணர்ந்த பாங்கி தலைவனை யெதிர்கொ
ள்ளத் தலைவிக்குச் சொல்லுதல்.

உள்ளா துனைமுன் னொறுத்தகன் றுர்பின்ன ருள்ளியுள்ள
மெள்ளா தடைந்தன ரிற்கடை யேற்றவர்க் கென்றுயின்மை
கொள்ளா தரிக்குமென் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் குளிர்வரைவாய்த்
தள்ளா தழைப்பதன் றோதன்ம முங்கற்புந் தாழ்குழலே. (386)

தலைவனைத் தலைவி யெதிர்கோண்டு பணிதல்.

(இ-ள்.) தலைவனைத் தலைவி யெதிர்சென்று வணங்குதல்.

முனையும் கடகரிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் முதிர்கிரிவாய்
நனையு மிருவழி நீர்விடுத் துன்பத் தான்பணிதற்
கெனையும் பொருளென வெண்ணியின் றுன்னை யிவண்கிடுமங்
கனையும்பல் லாண்பெல் லாண்மெயர் வாழியென் காவலனே. (897)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வானு ரமிழ்தும் வகையில் தேலவர் மன்னியொன்றாய்த்
தானு ரமிழ்தத் தனிநிலைக் கென்றுமித் தாரணிக்கோர்
கோனு யமர்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசீன் குளிர்வரைவாய்
நானு யெடுத்து நவிலவதென் னோவிர்த நானிலத்தே. (898)

இப்பத்துத் துறைகளும் உணர்த்தவுணரு மூடற்குரியன.

வெள்ளையணிந்து விடுத்துழித் தலைமகன் வாயில்வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி புதல்வனைப் பயந்து நெய்யாடிய செய்திக்கு
அடையாளமாக வெள்ளிய ஆபரண முதலியன வணிந்து சேடியைத்
தலைவனிடத்துச் செவிலித் தாயர் விடுக்க, வந்த தோழியைத் தலை
வன் ஊதாக வேண்டிக் கூறுதல்.

வெண்டா மரைமகள் போலுநல் வெள்ளணி வேய்ந்துவிண்ணி
வெண்டா ரகையென வுற்றமின் னேயென்று மொன்னலரைத்
துண்டா விழுத்துமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் சுடர்க்கிரிவாய்த்
தொண்டாக் கொளவெனைச் சொல்பவ ராரந்தத் துமொழிக்கே.()

தலைவி நெய்யாடிய திதனை காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி புதல்வனைப் பெற்று நெய்யாடியதனைப் பாங்கி
தலைவனுக்குச் சொல்லுதல். நெய்யாதெல்-நெய்தேய்த்து ஸ்கானஞ்
செய்தல்; இது - பின்னாப்பேற்றுச் சடங்கினென்று.

வலம்புரி யீன்ற மணியென நின்மட மாதொருநன்
னலம்புரி யாண்மக வீன்றுநெய் யாடின னானுமெழு
தலம்புரிக் கோலுடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் றடத்தகத்தோ
ருலம்புரி தோளண்ண லேயுணர் வாய்மற்றெ னோதுவதே. (390)

தலைவன்றன்மனத் துவகைகூறல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மின்னைப் பழித்த விடையுடை மாதொரு மென்மகவுச்
கன்னைப் பருவ மமைந்தன ளென்னு மருண்மொழிபார்

தன்னைத் தனிபுரப் போன்ஷம்சுத் தாசின் மடங்கிரிவாய்
முன்னைத் தவமல வோவந்தின் நென்செவி முற்றியதே. (391)

தலைவிக் கவள்வரல் பாங்கி யுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மகவுயிர்த் தாளென வாய்வழுத் தாமுன்றன் மாகுறைக்கே
மிகவுயிர்த் தார்மனை மேவிநின் றுரன்பர் மேதினிக்கம்
பகவுயிர்த் தாய்நிகர்த் தோன்ஷம்சுத் தாசின் படர்சிலம்பின்
நகவுயிர்த் தாய்தடையெல்லவரு வாயெதிர் தந்திடற்கே. (392)

தலைவி யுணர்ந்து தலைவனோடு புலந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வருதலைத் தெரிந்து ஊடுதல்.

மையை நிகர்கரத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் மணிவரைவாய்ப்
பொய்யைத் தழுவும் பொதுமகள் வாசலிற் போவிருவென்
மெய்யைத் தொடர்ச்சகி யேனகல் தூர விலகுநிற்சொல்
கையை யெடுவிடு சிலையி லின்றென்ன காரியமே. (393)

தலைவி பாணனை மறுத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

இன்னிசை காட்டி யெனையக் காக்கற் கிவனொழுந்த
துன்னிசைப் பாணன்தொலைதொலை நில்லேல் தொடர்ந்தெவரும்
பன்னிசை சூடும்பெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பனிவரைமே
னின்னிசை வேண்டுவ ரெங்கைய ரங்ங விசுழ்த்துதியே. (394)

வாயிர் மறுக்குப்பட்ட பாணர் கூறல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அல்லெறி வர்குழ லன்னமன் னாயெதிர் தார்தளத்தின்
மல்லெறி வாகையர் கோன்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்ப
ரெல்லெறி வாட்கையெம் மான்பெய ரோதி னிசைந்தபச்சைக்
கல்லெறி வர்கருங் கல்லெறிந் தாயின்று காய்ந்துநின்றே. (395)

விருந்தோடு வந்துழிப் பொறுத்தல்கண் டிறையோன் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

துன்பிற் கடைபடு மின்பமென் பாரந்தச் சூழ்ச்சியைக்கண்
முன்பிற் நெரிப்ப விருந்தென வந்தது மூவுலகு
மன்பிற் பரவுநல் லோன்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரிவாய்த்
தென்பிற் பொலிந்தன னின்றினி யென்றும்புன் றினினையே (396)

விருந்துகண் டொளித்த ஆடல் வெளிப்பட நோக்கிச்

சீறே லென்றவள் சீறடி தொழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

எல்லா மறிந்த வியல்பின ருங்குறையேற்றொருகாற்
பொல்லா விதிவழிப் புக்கில ரோசெயம் பூண்டபுய
மல்லா லுலகனிப் போன்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
னல்லாய் பொறுப்பாய் பணிந்தே னினதடி நான்மலரே. (397)

இஃதெங்கையர் காணி னன்றென்றல்.

(இ-ள்.) எம் தங்கைமாராகிய பரத்தையர் கண்டால் நீர்செய்
த பணிவு குற்றமாமென்று தலைவனுக்குத் தலைவி கூறுதல்.
கோலா கலப்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்
'மாலா கிண்போன் மயக்கினை யீதந்த மான்மருட்டுஞ்
சேலா ரயில்விழிச் சேயிழை பெங்கையர் தேரிலுண்ணக்
காலா லுதைத்துக் கனலுவர் நானைக் கலங்குவையே. (398)

அங்கவர் யாரையு மறியே னென்றல்.

(இ-ள்.) அப்பரத்தையர் யாரையுந் தெரியெனென்று தலைவன்
தலைவிக்குக் கூறுதல்.

பழுக்கு மழுதப் படர்சுவை யுண்டவர் பாரிலதைக்
கொழுக்கும் படிவிடுத் துண்பர்கொல் லோவிடங் கூண்டெழுந்து
முழுக்கும் பெரும்புகழ் வேள்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரிவா
யிழுக்கு மவரெவர் யாமறி யேமென்று மேந்திழையே. (399)
காமக் கிழத்தியைக் கண்டமை பகிர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி அப்பரத்தைமாரைப் பார்த்ததைத் தலைவனு
க்குக் கூறுதல்.

மறுகுறப் போந்த மதலையைக் கண்டொரு மங்கைதன்மார் [தோர்
பிறகுறச் சேர்த்தனனை யானுமென் றுளுண்மை யென்றெதிர்த்
சிறுகுறச் செய்யுமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் சிமையவெற்பிற்
குறுகுற நான்முகந் கோடின ளோடினன் கொற்றவனே. (400)

தாமக் குழலியைப் பாங்கி தணித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கோபத்தைப் பாங்கி தணித்தல்.

பணிவாற் பகையறு மென்பரன் பாற்சிரம் பார்த்திபருன்
மணிவார் சிலம்படி வைத்துநின் றுரினி மாற்றலரைத்
துணிவாய்ப் பொருபெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்த்
தணிவாய் மதிமுகத் தையனல் லாயவர் தங்குறையே. (401)

தலைமகள் புலவி தணியாளாகத் தலைமக னூடல்.

(இ-ள்.) பாங்கி அவ்வனந் தணித்தும் தலைவி யூடல் தணியாமை
கண்டு தலைவன் ஊடுதல்.

கொல்லுங் களிறுங் குரைபுன லாறுங் குறுகுமந்நாட்
புல்லு மவனிவ ளோவெதிர் நடிமென்ன போந்தனமோ
வில்லுங் கணையுங்கொள் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பி
லொல்லு மனமே யொழிவா யிவடரு முண்மையையே, (402)

தலைவி யுணர்ந்து தலைவனை யிகழ்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தெரிந்து தலைவனை அன்பில்லாய்! நீ கொடியா
யென் றிகழ்த்து கூறுதல்.

அங்குறை வேசைய ராசையென் செய்தனை யன்றியுமிங்
கெங்குறை யாதுகண் டாயுரை யாயொன்றின் றென்றுமலர்க்
கொங்குறைதோட்டுணைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்த்
தங்குறை காண்கிலர் கான்பார் பிறர்குறை சத்தியமே, (403)

வெள்ளணி யணிந்து விடுத்தல் முதல் தலைவி யுணர்ந்து தலைவ
னை யிகழ்த்த லீராகிய இப்பதினைந்து துறைகளும் உணர்த்த வுணரா
ஆடற்குரியன.

ஆயிழை மைந்தனு மாற்றமையுமே வாயில்களாக

வாவெதிர்கோடல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பரத்தையர் சேரிக்குத் தேரின்மேலேறிப்
போம்போது தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யணிந்த புதல்வ னெதி
ரேகிற்ப அப்புதல்வனைத் தழவி யெடுத்துக்கொண்டு தலைவனாற்றா
மையுடன் வந்த இடத்துப் புதல்வனுத் தலைவனாற்றாமையுத் துதுக
ளாகத் தலைவி தலைவனை யெதிர்கொள்ளல்.

சொல்லரும் வெம்பசி சூழ்ந்துலைந் தாலுந் துணிந்துபுலி
புல்லருந் தாதது போற்புன லுர பொதுமகள்பாற்
றெல்லருந் சீர்த்தியங் கோன்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்
வெல்லருங் காமம் வினாவதுண் டோவுற்ற மேலவரே, (404)

மனைந்தவன் போயபின் வந்த பாங்கியோ டிணங்கிய

மைந்தனை இனிதிற்புகழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கார்வர வென்றகை யோன்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பிற்
போர்வர வென்ற புனற்பெரு மூரர் பொதுமகள்வா
மூர்வர மீட்டென் னொருமனைக் கேயவ ருற்றபெருந்
தேர்வரச் செய்த சிறுமகன் வாழியென் றேமொழியே, (405)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

ஆவிக்கு மாவி யெனவுவந் தேற்றநம் மன்பரன்றிப்
பாவிக்குங் கேளிர்மற் றில்லைகண் டாயுற்ற பாசினத்துஞ்
சேவிக்கும் பூபர்பி ரான்ஷம்சுத் தாசீன் சிலம்பினம்மைச்
சீவிக்குங் காதலன் னாயன் று பேரலின்றுந் தேர்ந்தனனே. (406)

சீலைநுதற் பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கலைக்கணி யாக்கிய வேள்ஷம்சுத் தாசீன் கனகவெற்பில்
விலைக்கணி யாக்கிய மெய்யொடு வாயிதழ் மேவுமின்றா
முலைக்கணி யாக்கிய மொய்ப்புடைத் தோளண்ணன் முண்டகத்தா
டலைக்கணி யாக்கிய தையனல் லாஸ்கற்புச் சாற்றரிதே. (407)

ஆயிழை மைந்தனு மாற்றுமையும் வாயில்களாக வரவெதிர்
கோடல்முதற் சிலைநுதற்பாங்கி தலைவனைப் புகழ்தலீராகிய இவ்வை
ந்து துறைகளும் மேற்கூறிய விருவகை யூடல்களோடு சேர்ந்து பர
த்தையிற் பிரிவின் விரியாமென்க; எனவே இவ்விருபத்தொன்பது
துறைகளையும் வாயில் வேண்டல் வாயின்மறுத்தல் வாயினேர்வித்
தல் வாயினேர் தல் என்னும் நான்கு வகைக்கு மேற்ற பெற்றி யறிந்து
முடித்துக் கொள்க.

பரத்தையிற் பிரிவு-முற்றிற்று.

ஒ த ற் பி ரி வு.

அஃதாவது-தலைவன் கல்வி காரணமாகப் பிரிதல். தலைவன்
தலைவியை யெய்தியிருந்தும் ஒதற்குப் பிரிவு குறைபாடாகாதோ
வெனின்? ஆகாது. என்னை? புலமை நிரம்பாம லக்குறை தீர்ப்பான்
ஒதற்குப் பிரித லன்று. பண்டே குரவராற் கற்பிக்கப்பட்டு, அறம்
பொருள் இன்பம் வீடு முதலிய தூல்களெல்லாக் கற்றான் பரதேய
த்து அவை வல்லாருளரெளிற் சென்று தன்னறிவை மேற்படுத்திக்
காட்டற் கென்க. இவ்வோதற்பிரிவு முதலிய எல்லாப்பிரிவுகளும்-
பிரி வறிவுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன்
படுதல் பிரிவுழிக்கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை வருவழிக்கலங்கல்
வந்துழிமகிழ்ச்சி என வொன்பது வகைப்படும். ஆங்காங்குக்காண்க.

ஒதற்குப் பிரிவு தலைமகள் றன்னு லுணர்ந்த தோழி

தலைமகட் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் ஒதற்குப் பிரிதலை அத்தலைவனாலறிந்த பா
ங்கி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

ஒங்கும் பெரும்புகழ்க் கோர்விதை யாகி யுயிரனைத்தந்
தாங்கும் பலகலை தானுணர் வானன்பர் சார்ந்தனரால்
வாங்கும் வரிசிலை மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
லேங்குங் கொடுங்கன லேய்பரற் கானத்தெ னேந்திழையே. (408)

தலைமகள் கார்ப்பநுவங்கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கார்காலம் வர அதுகண்டு வருந்திக் கூறு
தல்.

கலைக்கடல் காணக் கடந்தன ரென் செய்வல் காண்கிலரோ
மலைக்கடல் செய்யுய மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையமன்னு
யலைக்கடன் மாந்தி யகங்கறுத் தோங்கி யறவுறுத்தென்
னிலைக்கடல் செய்ய நிமிர்ந்தது வானி னெடுமுகிலே. (409)

பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வள்ளக் கமலச்செய் வாயித முண்டு மருவுமின்பங்
கொள்ளத் தலைவர் குறுகின ரென்றெதிர் கூடலர்தோள்
துள்ளத் துணித்தபெம் மான்ஷம்சுத் தாசின்றொன் னுடனையாய்
விள்ளக் கருதி விரைந்தது முன் னிர்த விண்முகிலே. (410)

ஒதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

அஃதாவது-நாடு காத்தற்குப் பிரியும் பிரிவு. அங்நனமாயின்
தலைவன் நாட்டை நலிதலுங் கைக்கொள்வதும் உளராக, அவை
திர்க்கச்செல்வானாயின் வலியிலளுதல் வேண்டுமெனின்? அற்றன்று.
நாட்டகத்தினின்று நகரகத்துவந்து குறைசொல்ல மாட்டாத மூத்
தோரும் பெண்டிரும் கூனரும் குருடரும் பிணியுடையாருமாகிய
இத்தொடக்கர் முறைப்பாடு கேட்டுத் திருத்துதல் காரணமாகவும்
வளனில்வழி வளந்தோற்றுவித்தற்கும் அறச்சாலை முதலியவற்றை
யாராய்தற்கும் உயிர்கள் தாயைக்கண் டின்புறுதல்போல் தன்னுற்
காக்கப்பட்ட! அவ்வுயிர்கள் தன்னைக்கண் டின்புறத் தன்னுருவு காட்
டற்கு மென்க.

காவற்புப் பிரிந்த தலைமகள் றன்ன லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் குணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனது காவற் பிரிவை அத் தலைவனு லறிந்த
தோழி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

வான்காக்குங் காப்பினு மற்றையர் காப்பினு மாண்டதென்றுங்
கோன்காக்குங் காப்பெனக் கூறுவ ரம்மொழி கூர்ந்திசைந்த
கான்காக்குங் கண்ணியர் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பிற்
றூன்காக்குங் காப்பிற் கெழுந்தன ரன்பரென் றுழ்குமுலே. (411)

தலைமகள் கூதிர்ப் பருவங் கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கூதிர் காலம் வரக்கண்டு வருந்துதல்.

சீதள வாடை சிறுபனி நீரிற் றிமிர்தெழுந்தென்
மீதள வூர்ந்தும் விரைந்தில ரென்செய்வன் மேவுமொன்னர்
மாதளந் தூர்த்தவல் லோன்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பிற்
காதள லோடிய கட்டிரு வேசென்ற காதலரே. (412)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மன்னுயிர் காக்க மகிழ்ந்தெழுந் தாருற்ற வாடைகண்டு
நின்னுயிர் காக்க நினைந்தன ராலென்று நேர்ந்தவர்க்கோ
நின்னுயி ரென்னுமெம் மான்ஷம்சுத் தாசீ னிமையமன்னாய்
தன்னுயிர் பொய்க்கினும் பொய்க்குவ ரோகற்ற தக்கவரே (413)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூ தி ர் பி ரி வு.

அல்தாவது- இரண்டரசர் தம்மிற் பொருகின்ற விடத்து அவ
ரைச் சமாதானஞ் செய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவு. அரசரைச் சமா
தானஞ் செய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவெனின், தூதுவராவார் பிறர்
க்குப் பணிசெய்து வாழ்வார்; அவரொப்பில்லா ராவா ரென்பதென்
னையெனின்? இரண்டரசரும் நாளைப் பொருவோமென்று முரண்
கொண்டிருந்த நிலைமைக்கண் தா னரு ளரசனாதலின் மக்களும் வில
ங்குகளும் பல படல் சகியாது இப்போரை யொழிப்பேனென்று, இரு
வரையு மிரந்து சமாதானஞ் செய்வித்தலாலென்க. அன்றி, தேவரு
மசாரும் பொருதகாலத்துத் தேவரையு மசாரையு மிகைசெய்தாரை
யானொறுப்பென்று பாண்டியன் மா கீர்த்தி சமாதானஞ் செய்வித்
ததுபோல இவரையு மிகைசெய்தாரை யொறுப்பென்று தூதாகச்
செல்லுதலென்றது மொன்று.

தூதீர்துப் பிரிவு தலைமகள் றன்னு லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் துணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தூதின்பொருட்டுப் பிரிதலை அத்தலைவனு
லறிந்த பாங்கி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

வஞ்சினங் காட்டி மலையு மிருபெரு மன்னரமர்ச்
கஞ்சின ராயின் றகன்றனர் காண்டங் காவரசர்
தஞ்சினம் வாங்குமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் றடத்திறையென்
னஞ்சின வேல்விழி யாய்நடு நின்றற நாட்டுதற்கே. (414)

தலைமகன் முன்பனிப் பருவங்கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

குனிக்கும் வரிசிலைக் கொற்றவர் சீற்றங் குலைப்பதற்கென்
றினிக்கு மொருபெருந் தூதெனப் போந்த விறைவரென்றுஞ்
சனிக்கும் பெரும்புகழோன்ஷம்சுத் தாசின் றடத்திருகட்
பனிக்கும் பனிக்கும் பரிந்தில ரேயென்ன பாதகரே. (415)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

போற்றும் கருங்குழற் பூங்கொடி யேமகிழ் போந்தனர்கூர்ந்
தாற்றும் பெருந்தவத் தோன்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரிவாய்த்
தூற்றுங் கொடும்பனி கண்ணெ துள்ளத் துயரனைத்து
மாற்றும் படித்திருத் தூதெனப் போந்தநம் மன்னவரே. (416)

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணை வ யி ற் பி ரி வு.

அஃதாவது-நட்பாகிய அரசனுக்குப் பகையரசு ரிடையூற்றற்
வழி, அது தீர்த்தற்குத் தலைவன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழை
யரி லொருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல் வே
ண்டு மென்பதென்னையெனின்? நட்பு மிகையால் தானே யவனாயிரு
த்தலின் அவன் கருமம் தன் கருமமாக வெண்ணி விரைவினெழுத்து
அப்பகை தீர்க்கத் தானே போனா னெனக் கொள்க.

துணைவயிற் பிரிவு தலைமகன் றன்னு லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

உற்றவர் போருக் குறுதுணை யாயெதி ருற்றவரைச்
செற்றவர் சின்னஞ் சிதைத்திடச் சென்றனர் சீர்த்தகுண
நற்றவர் சொற்றறி ரான்ஷம்சுத் தாசீ னளிர்தடத்துன்
கொற்றவர் மாழ்கல் குறுகுவர் நாளைக் குலக்கொடியே. (417)

தலைமகள் பின்பனிப் பருவங் கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

நட்டார்க் குதவ நயந்துசென் றுரெமை நாடலர்வின்
கொட்டா விருக்குமிப் பின்பனிப் போழ்துங் குறித்திலர்பூங்
கட்டார் புரள்புயத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பின்
மட்டா யழுங்கி வருந்துதற் கேவிதி வாய்த்ததுவே. (418)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வாடி யழுங்கி மயங்கன்மின் னேயன்பர் வந்தனரிங்
கோடி யரசர்க் குறுதுணை யீந்தடைந் தோர்க்கொளிர் பொன்
கோடி யெனக்கொடுப் போன்ஷம்சுத் தாசின் குலவரைவாய்ச்
சூடி யலைந்த துணிமணி யாவுந் துலக்குதற்கே. (419)

துணைவயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

அஃதாவது-பொருளீட்டுதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு. ஆயி
ன், முன் பொருளிலனும். ஆகவே, “என்னுந் பணித்தலு மிரந்
தோர்க் கீதலு, ‘நன்னுந் நாட்டலு நயவா ரொறுத்தலும்’” என்னு
மிவை யெல்லாம் பொருட் குறை பாடுடையார்க்கு நிகழாமையின்,
இக்குறைபா டெல்லா முடையனும்; அவையுடையானது ஒப்பின்
மை யென்னையோவெனின்? பொருளில்லாதவனாய்ப் பிரியுமென்ப
தன்று. தன்முதுகுரவரார் படைக்கப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட
பொருள்களெல்லாவற்றையும் கொண்டு பயன் துய்ப்பது ஆண்மைத்
தன்மை யன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொ
ண்டு வழங்கி வாழ்தற் பொருட்டென்க; இஃதன்றித் தனது முயற்
சியாற் கிடைத்த பொருள் கொண்டு செய்த கருமங்கள் தனக்கே
பயன்படும் பொருட்டு மாம்.

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகள் றன்ன லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் துணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பெருமையுந் கீர்த்தியு மின்பமும் வாழ்வும் பெருக்கிவரு
மொருமையுந் தாங்கு மெனவகன் றுர்பொருட் குற்றகுணத்
தருமையு மன்புமுள் னோன்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரிவா
யிருமையுந் கீர்த்த வியலணங் கேநந்த மேந்தலரே. (420)

தலைவி யிளவேனிற் பருவங் கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மாசையிற் பூத்த மணிமுலை வேனிலும் வந்தகுயி
லோசையிற் கூய வறுதுயர் காண்கில ருற்றதவப்
பூசையிற் சீர்த்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொருப்பனையா
யாசையி லாசையுற் றுர்க்குள வேராமற்ற வாசைகளே. (421)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மங்கைக் கரசெனு மாமயி லேபுன்றன் வார்தனப்பொற்
கொங்கைக் கிசைந்த கொழுநர்வந் தாரெதிர் கொண்டலெட்டுஞ்
செங்கைக் கொடையுடை யான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
றங்கைப் பொருள்கொடு வேண்டுவ நாளூந் தருவதற்கே. (422)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

தலைமகள் தலைமகளீது உருவேளிப்படக் கண்
ளள்ளே வியத்தல்.

(இ-ள்.) கல்வி வயிற்பிரிவு முதலாய ஐத்தினுள்ளும் தூது முத
லியவுங் காரணமாகிய பிரிவின் கண் அவ்வினை யோ ராண்டின்கண்
முடியாது நீட்டித்துழி தலைமகன் தலைமகளது உருவு வெளிப்பாடு
கண்டு சொல்லுதல்.

அரும்பும் பிறையுஞ் சிலையும் புயலு மமையும்புங்
கரும்புங் குமிழுங் ததலியு மாலுங் கமலமுநான்
விரும்பும் பெருங்குண வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
றிரும்புந் திசைமுழு தெங்கனு மோடித் திரிகின்றவே. (423)

பாசறைமுற்றி மீண்டுர் வயிர்வந்த தலைவர்
பாங்குத்புப் பரிவோடு மொழிதல்.

(இ-ள்.) படைவீடு காரணமாகச்சென்று மீண்டு ஊர்வந்த தலை
வன் விரைந்து தேர்செலுத்திய சாரதியை மகிழ்ந்து கூறுதல்.

சினத்தினும் போரினுஞ் சீர்த்தெதிர்ந் தாரைச் செருத்தெழுதேர்
வனத்தினுங் கானினு மன்னநம் மூர்வல வாதனத்தோ
டினத்தினு மிக்கபு நான்ஷம்சுத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பின்
மனத்தினும் வேக மெனவடுத் தாயிது மாவியப்பே. (424)

தலைமகளோடு கலந்துநுத் தலைமகன் கார்ப்பநுவங்
கண்டு களித்தியம்பல்.

(இ ள்.) தலையோடு கலந்துற்ற தலைவன் கார்காலங்கண்டு
மகிழ்ந்து கூறுதல்.

செய்யா னெனவருந் தேவியு நானுஞ் செகதலத்தோர்
மெய்யா ருயிரென மேவிக் கலந்தன மேலுமின்றும்
பொய்யா வரத்துர வோன்ஷம்சுத் தாசின் பொருப்பிலவன்
கையாய்ப் பொழிபொழி மாதமும் மாரி கனமழையே. (425)

கற்பியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஷம்சுத்தாசின் கோவை

முற்றிற்று.

ஆ மீ ன்.

வித்வான்

வ. அ. மஸ்கான் அலி சாகிபு.

பிஸ்மில்லாஹி.

ஷம்சுத்தாசீன்கோவை

அரும்பதவுரை.

-:~:-

காப்பு.

திரு - முண்டகாசீன, ஆர் - தங்கிய, மருமம்-மாப்பிளையுடைய, நல்ல, நல்ல, செய்குமன்குர்-செய்குமன்குரென்பார், தினம் - பிரதி தினமும், செய்-செய்த, தவம்-புண்ணியமானது, ஓர்-ஒப்பற்ற, உருவாய்-வடிவமாய், அமைந்த-பொருந்திய, புமான் - ஆண்டன்மை யுடையவனான, ஷம்சுத்தாசீன்- ஷம்சுத்தாசீனென்பான், உவந்து-மகிழ்ந்து, அணியும்-சூடாசிர்கும், கருஆர்-இருவகைப்பட்ட முதற்பொருளும் பதினான்குவகைப்பட்ட உரிப்பொருளும் பொருந்திய, அகப்பொருள்-மனத்தினிகழுமின்பமாகிய, ஐந்திணைக்கோ

வை- அன்புடைக்காமத்தைக் கூறுங் கோவையென்னும் பிரபந்தத்தை, சுழற-சொல்ல, ரிதம்-எந்நாளும், அருவு-அருவமே, ஆர் உருவின்-அரிய வருவமாகவுடைய, அகப்பொருட்டு-எல்லா ஜீவராசிகளினுள்ளும் ஒன்றாமலொன்றி நின்ற சத்திய வத்துவாகிய அல்லா ஜல்ல ஜலாலஹ்வத் தஆலாவினது சந்திர தானத்திற்கு, உள்ளம்- எமது மனதை, அமைக்குதும்-அர்ப்பணஞ்செய்கின்றோம், (மனமார வணங்குகின்றோமென்பது கருத்து.) ஏ ஈ றகை. தினம் ரிதம் என்பனவற்றின் உம்மைகள் தொக்கு நின்றன. யாம் என்பது தோன்று எழுவாய்.

நூல்.

1. மா-மாந்தளிர், வனசமும்-தாமரை மலரும், கோங்கும்-கோங்குரும், மருவு-பொருத்தி, அல்லிப்பூ-ஆம்பற் புஷ்பம், புணர்ந்து-தழுவி, புது நறவு-புகியதேன், ஏற்று-தாங்கி, அளி-வண்டு, கோ-அரசன், குளிர்-குளிர்ந்த, சிலம்பின்-மலையினிடத்துள்ள, கா-சோலை, நடுவில்-மத்தியில், இடையில்லாத. ஓர்-ஒப்பற்ற, பூங்கொடி-அழகிய கொடியானது.

2. வாளு - தேவலோகமோ, மதி-சந்திர மண்டலமோ, இரவியோ-சூரிய லோகமோ, வனசத்தனித் தவிசோ-ஒப்பற்ற சுமலாசனமோ, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, கோன்-அரசன், காண்-காடு, ஒளி-பிரகாசம், இருள்-அந்தகாரம், காவகம்-காவலை யுடைய விடம். ஐயப்பொருளைத்தரும் ஓகாரத்தை மதியென்பதோடு கூட்டப்பட்டது. தான் என்பதும் கோளுவென்பதன் ஓகாரமும் அசைகள்.

3. பதித்தன-பூமியிலழுந்திய, மலர்-புஷ்பங்கள், புலர்ந்தன-வாடிய,

மெய்நீழல் - சரீரத்தின் சாயை, கண்டனம் - பார்த்தோம், மேவும்-பொருந்திய, அரசர்பிரான்-மன்னர்க்கு மன்னன், அருள்-கிருபைக்குரிய, பால்-பக்கம், பாவையர்க்கு-சித்திரப்பதுமை போன்ற தலைவிக்கு.

4. படையேறு-ஆயுதமானது ஏற்ப்பெற்ற, கைத்தலத்தோன் - கையாகிய விடத்தை யுடையவன், பனிவரை-குளிர்ச்சி பொருந்தி மலை, தடையே யிலருளர் தடையில்லாதவர் தடையுள்ளவர், நெஞ்சென்று-மனத்தைப்போலும், இரண்டு-இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் தரத்தக்க இருசாதனத்தை, கமலப்புடை-தாமரை மலர்போலும் கண்களினிடத்து, சுமந்து-தாங்கி, அஞாயி-நோயையும், செய்தல் - கோயினமையையும், செய்-செய்கின்ற, இடை-மருங்குல், தனம்-முலை, எய்துறம்-

5. தேடி-சற்பாத்திர மறிந்து, தனம்-நிதி, செழும் - செழிய, வாடி-மெலிந்து, மகிழ்ந்து-மகிழ்வாய், இரத்தற்கு-யாசிப்பதற்கு, ஓடி-விரை

வழங்குத்தாசின் கோவை.

ந்து, உறுவோம் - செல்லுவோம், உறு-பொருந்திய, வாயமுது-அதரபானம், வாயினிடத்துன்னுனுகின்ற அன்னம், வரை - மலை, கோடித்தனம்-பிறரார் நீண்டப்படாத கொங்கை - கோடியளவாகிய பொருள், ஒன்றிரண்டு - பொருந்திய அவ்விரண்டையும், ஒன்றோ? இரண்டோ? கூடுநர்க்கு - தம்மைப் புணர்பவர்க்கு, அடைந்தவர்க்கு.

6. கெம்பு-இரத்தினம், கிளர்-உயர்ந்த, வம்பு-வாசனை, மடமயிலே-மடப்பத்தையுடைய மயில்போலும் சாயலைக்கொண்ட தலைவியே, வார்-இரவிக்கையை யுடைய, பொன்-அழகிய, கொம்பு-கோடு, ஒடவிட்ட-செல்லும்படி விடுத்த, கொழும்-செழிய, உரத்து - மார்பினிடத்து, கூர்-கூரிய, விழியாம்-கண்களாகிய, அம்பு-பாணத்தை, ஒடவைப்பின்-செலுத்தினால், அமையுங்கொல் - பொருந்துமோ, ஆருயிர் - அரிய வுயிர்.

7. கோடும்-வளைந்த, நுதல்-நெற்றியையுடைய, கோமளமே-இளமைச் செவ்வியையுடைய தலைவியே, கடும்-விரும்புகின்ற, பொழிலும்-சோலையையும், நாரியரோடு-தோழிமாரோடு, ஆடும்-விளையாடுகின்ற, ஆதரம்-ஆசை.

8. தாதை - ஈகையாளன், புரப்போன்-காப்பவனாகிய, பேதை யிவன்-தலைவியாகிய இவன், அறியாமையையுடைய இவன், இசை வகை-சங்கீதத்தின் பாடுபாடு, சொல்லுகின்ற காரணங்கள், கோதை - கூந்தலை, குற்றத்தை. தூல் - இடையினது-சங்கீத தூல்களின், இயல்-தன்மை, இலக்கணம். மேதை-தேன். அறிவு, இசைவலர் - பொருந்திய புஷ்பங்கள், பாகவதர்கள். மேவகம்-உற்ற சோலை, தங்கிய வீடு.

9. சொற்கண்ட வாணர்-கவிவாணர், தொடையோடு-மாலையோடு, பூந்தோடை- புஷ்பமலை, மல்-வலிமை, தின்-திண்ணிய, புயம்-தோள்,

மால்-பெருமை பொருந்திய, மலைய வெற்பு - பொதியமலை, கற்கண்டு-மலையானது பார்த்து, கற்கண்டென்னு மினியபொருள். கனதனம்-பெரிய கொங்கை, மிகுதியானபொருள், முற்கண்ட-முன்னாற பார்த்த, மெய்ப்பொருள் - சரீரத்தினிடத்துள்ள அவயமாகிய சாதனங்கள், உண்மைப்பொருள், அருர்-துன்பம், இன்பம்-சுகம், முந்துறும்-முன்னால் வரும்.

10. மிக்கோன்-அறிஞன், இரும்-பெரிய, வல்-சூதாடு கருவியை நிகர்த்த, கொங்கை-தனம், வார்-நீண்ட, குழல் - கூந்தல், செல்-மேகம், ஆர-பொருந்த, அலைவாய்-அலைந்து, அலையினிடத்து, பயம்-அச்சம், நீர், அவறி-அழுது, இடித்து, அல்லாரும்-மயங்காசிற்கும், அந்தகாரத்தைப்பொருந்தும். கோசலம் விட்டு-கோசல நாட்டைவிடுத்து, ஆகாயத்தினிடத்திருந்து நீரைப் பொழிந்து. அழுங்கிடம்-வருந்தாசிற்கும், ஒளிக்கும்.

11. முந்தத் தவத்தின்-முன்னாற்செய்த புண்ணியத்தினால், முழுதுலகு-உலகம் முழுவதும், சந்தத்தடமுலையீர்-சந்தனத்தை அணிந்த பெரிய தனத்தையுடைய தலைவியே, கட்கனை-கண்ணாகியபாணமானது, அவலம்-துன்பம், தயங்கும்-தினைக்கும், சிந்தாகுலம்-மனக்கவலை, அரவிந்தம்-தாமரை, திரு-அழகிய, வேன்-மனைவொத்த, வியன்-பெரிய.

12. பண்-இசை, பைந்தமிழ்-பசியதமிழ், விண்-ஆகாயம், தண்-குளிர்ந்த, சாந்தம்-சந்தனமரம், பொறுமை, சமைந்து - பொருந்தி, அளிவண்டு, கிருபை, தேறல்-மது, தெளிவு, போதவுகொள்-புஷ்பங்களைக்கொண்ட, அறிவைக்கொண்ட.

13. பாட்டாற்றி-பாக்களைச் செய்து, நல்-நல்ல, பாவலர்-புலவர், பரிசனைத்தும்-பரிசுகளியாவும், ஆற்றவல்ல-கொடுக்கும் வன்மையை யுடைய, தேட்டால்-தேட்டினால், நிக

முந்த-பிரகாசித்த, தனம் - பொருளை, கொங்கையை. கைசேரலர்-கையினிடத்துச் சேராதவர், கையினுற் சேர்க்கப்பட்ட தாமரை மலர் போலுங் கண்கள், கோட்டாற்றையானைத் தந்ததை யொத்த தனத்தினது மார்க்கத்தை, கோட்டாறென்னு மூரை; ஆமின்புரம்-ஆனசேலையொத்த கண்களாகிய பதியை, ஆமினென்னும் நகரத்தை.

14. பார்-பூமியை, கார் - மேகம், வடம்-முத்துமலை, மார்-மார்பு, கும்பம்-கும்பத்தைப்போன்ற தனம், குடம், கடிதடம் - சிதம்பம், பெரிய தடாகம், சிலைப்பது - சிலைத்து சிற்பது.

15. கோடாது-மணங்கோணமல், அருள்-கொடுக்கின்ற, வாடா-புலராத, மன்னர்-தலைவரது, காமவெவ்வாரி-காமமாகிய வெவ்வியசமுத்திரம், ஓடாது-பின் வாங்காமல், உறின-உற்றால், உறுத்துணையாய்-உற்றதுணையாக, நாடாது-கருதாது, எதிர்திருங் கொல்-எதிராக நிற்குமா, நாணனை-நாணாகிய கரை.

16. பொன்-இலக்குமி, என் ஆம்-யாது ஆகும், மயங்கு-மயங்குகின்ற, ஏந்தல்-தலைவரது, ஏக்க இருட்கு-கவலையாகிய அந்தகாரத்திற்கு, அரசர்மன்-இராஜா இராஜன், எம்மாள்-எமது பிரான், மலையவெற்பு-பொகியமலை, மின்னாய்-மின்னலாய், முத்த வெண்ணகை - முத்தைப்போன்ற வெள்ளிய பற்கள்.

17. பகை-விரோதம், மன்னர்-அரசர், மூலபலம்-அடிப்பலமாயிருக்குஞ்சென்னியம், தகை-தருதி, அண்ணல்பிரான்-அரசர்க்கரசன், தமிழ்ச்சிலம்பு-பொகியமலை, வகை தந்த வேர்-பகுப்பினை யுடையவேர், ஒழுங்காகிய அழகு, அளி-வண்டு, கிருபை. முலைக்கொடி-முல்லைக்கொடி, தனத்தை யுடைய கொடிபோலும் பெண். மையலருள்-கரிய இராக்காலத்தில் தருகின்ற, மேகத்தைத் தருகின்ற, நகை-பூவரும்பு, சிரிப்பு.

மன்றல்-வாசனை, விவாகம். சுகம்-வண்டு, இன்பம். நண்ணிடம்-சேரும், கிடைக்கும்.

18. சிலை-தூற்கள், கவிவாணர்-புலவர்கள், கனககுலியலை-சொர்னக்குவியலை, அரும்-அரிய, சிகரம்-கொடிமுடியையுடைய, மலையாளங்கண்டு - மலைவினிடத்திருக்குந் தலைவி அங்குப்பொருந்திய, மலையாள தேசத்தைக் கண்டு. கோட்டாறு யானைத் தந்ததையொத்ததனத்தினது மார்க்கத்தை, கோட்டாறென்னுமூரை. அடைந்தனம்-பெற்றோம், சேர்த்தோம், மாமதன்வாய்-மகத்தாகிய மதனிடத்துள்ள, சிலையாள்கருப்பு வில்லினால் ஆளப்படுகின்ற, மலைகள் சூழ்ந்த. அஞ்செய்தரு-பஞ்ச பாணங்களை யெய்தற் கருமையான, அழகியவயல்களைத் தந்த, தேரூர்-தேரையொத்த சிதம்பஸ்தானத்தை, தேருரென்னும் பதியை, சேருதும்-அடைகின்றோம், சேர்கின்றோம்.

19. திடம் - வன்மை, வீடம்-நஞ்சு, வேல்விழி-வேலாயுதம் போலுங்கண்களை யுடைய, மெய்படும்-சரித்தினிடத்துண்டாகிய, உண்மையான. இடங்கண்ட - விசாலமாகிய, சொர்க்கம் - மூலை, பொன்னுலகு. இன்பக்கனி அமுது-இன்பத்தைத் தருகின்ற கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரபானத்தை, சந்தோஷத்தைத் தருகின்ற கனியாகிய அமுதத்தை, தடங்கண்ட - விசாலமாகிய. ஆந்த வெள்ளத்துள்-சந்தோஷசாகரத்துள், ஆழ்த்த-மூழ்த்திய; தகைமை-தன்மை, நன்று-நல்லது.

20. குன்றமணி - மலையைப்போன்ற அழகிய, குறைவுபடாத இரத்தினபரணங்களைத்தரித்த, கோன்-அரசன், மின்-ஒள்ளிய, தார்-பூமலை, அணி-அணிந்த, குழலே-உந்தலையுடைய தலைவியே, அரவிந்தம்-தாமரை, அடிச்சீரொன்று-அடியினது சிறப்பாகிய ஒன்றை. ஆரவாடி-பொருத்தமுடையோர், பொரு

ந்தும்படி ஆட்டமுற்று. அலைவாய்-அலைந்து, அலையினிடத்து. பயம்-அச்சம், நீர். கண்ணீர்-கண்ணீர், கன்னாகிய நீர். பொன்றாது-குறை யாது, பொன்போலு மகரந்தத் தை. ஒருகாளின்று - ஒற்றைக்கா லோடு சின்று, ஒப்பற்ற வாசனையா னது தங்கப்பெற்று. அண்ணாந்து ஆகாயத்தை நோக்கி, சேற்றினிட த்துத் தொங்கி. அங்கண்-அழகிய கண், அவ்விடத்தில். பூத்தது-பூத் துப்போயிற்று, மலர்ந்தது.

21. பொன் அணி-பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள். பொ லம்-அழகிய, பின்-பின்னலைப்போ லும், அணி-அழகிய, நுண்-நுண் னிய, மெலிந்து-சோர்ந்து, இரங் கேல்-வருந்தேல், முன் அணி-முற் புறத்துள்ள ஆபரணங்கள், முன் வரிசை. பின் அணி, பிற்புறத்து ள்ள ஆபரணங்கள், பின் வரிசை. வகுத்து-வகையாய்ச்சுடி, வகைப்ப டெத்தி, முதல்-தலை, முன். இடை- மருங்குல், கடு. கால்-பாதம், கடை. முன்அணி - பொருந்திய ஆபரணங் கள், சிலைபெற்ற படைவகுப்பு. ஆய மும்-தோழியாரும், இன்புற-மகிழு ம்படி, மாட்டுவேன் - சூட்டுவேன், மாள்வீப்பேன்.

22. பா-செய்யுட்களின், இயல்- இலக்கங்களை, ஆய்ந்து - ஆராய்ச்சி பண்ணி, ஒலியம்-சித்திரப்பதுமை, அன்ன-ஒத்த. முகத்தாய்-வதனத் தை யுடைய தலைவியே, உண்மை செறி-உள்ளே மையானது நெரு வகப்பெற்ற, மெய்யைப் பொருந் திய. காவியக் கைவைத்து-நீலோற் பலமலர்போலுக் கண்களினிடத்து அழகிய கரத்தை வைத்து, காப்பிய த்தைக் கையினிடத்து வைத்து. எழுத்தோடு - எழுதுகின்ற எழுத் தோடு, எழுத்திலக்கணத்தோடு. சொற்பொருள் கண்டு-சொல்லுங் ன்றஆபரணங்களைத்தெரிந்து, சொ ல்விவக்கணத்தையும்பொருளிலக்க ணத்தையு மாராய்ந்து. அழியாப்பா

வியல்ஒதி முடித்தேன்; அழிந்தகட் டையும் வாசனையையு முடைய அந் தகரத்தை யொத்த கூந்தலை முடி த்தேன், அழியாத செய்யுளிலக்கண த்தைப் படித்து முடித்தேன். அணி யும்-வளைய ஆபரணங்களையும், அ ணியிலக்கணத்தையும். பின் ஆய் தர-பின்னால் ஆராய்ந்து பொருத்த மாண விடங்களில் சூட்டுதற்கு, பின் னூற் படிப்பதற்கு.

23. கனிந்து - இளகி, கரைதர- கரையும்படி, பாடு-பாடுகின்ற, அளி கான்-வண்டுகளே, அறியின்-அறிந் திருந்தால், ஒதும்-சொல்லுங்கள், ஒரு கைப்பிடி-ஒப்பற்ற துதிக்கை யையுடைய பெட்டை யானையையும். அன்னம்போல் - அன்னப்பற வையையும் போல, ஒங்கும் இரு போது-ஒங்காநிற்கும் இரு புஷ்பங் கள், சிகழாநிற்கும் இராப்பகலாகிய இரு சமையத்தும். முலைமுத்தந்தத் து-முல்லையரும்பைப் போன்ற பற் களைக்காட்டி, முலையினது முத்தத் தைத்தந்து. உரையாடு-பேசுகின்ற, அற்புத வலியொன்று - ஆச்சரியத் தைக்கொண்ட ஆம்பற்புஷ்ப மொ ன்று, ஆச்சரியத்தை யுடைய வல் லிக் கொடிபோலும் ஒரு பெண். ஏது - யாது, உம்பரும் - தேவர்க ளும். இறும்பகத்து-மலையினிடத்து.

24. நிதியால் - செல்வத்தினால், தரை-மேன்மகனாகிய, துதி-புகழ் அயில்விழி-வேல்போலும் கண்களை யுடைய. தாமொழியே - பரிசுத்தத் தத்தைக்கொண்ட வார்த்தையை யுடைய தலைவியே, தோமொழியே- சோர்வாகிய குறையை யொழிவா யாக, மதியாகியற்றும் வலியுளதா யின்-மதிக்காமற் செய்யும் வன்மை யுள்ளதானால், அறிவானது யாது செய்யும் வன்மையுள்ளது ஆராய் ந்த பார்க்கின். மருவரும்-அடை தற் கருமையான, ஓர்-ஒப்பற்ற; வி தியாம்பிணையில, ஊழாகியகட்டில், பிணைப்புறும்-கட்டுண்ட, வெல்லரி து-வெல்ல முடியாது.

25. சிறந்து-சிறப்பாய், வளர்-ஒங்குகின்ற, அஞ்சி-பயந்து. பேதுறல்-மயங்கேல், நிறுறுந்தும் - உண்ணாவிடுத்தம், கனவில் - சொப்பனத்திலும், கனவோடு - சாக்கிரத்திலும், இதயம்-மனம், தரிக்கிலன்-தரியேன், மன்னுயிர்-நிலைபெற்ற உயிர்.

26. அல்-இரவும், தேர்-ஒப்பாத லைக்கருதியாராய்கின்ற, பொழில் - சோலையினிடத்து, ஆடுதி-வீளையாடவாயாக, போர்ச்செற்று-புத்தத்தில் பகைவரைக்கொன்று, பகை-விரோதத்தை, தடிந்தோன் - இல்லாமற் செய்தவனான, உற்று-அடைந்து, என்-என்னை, கொடுவந்திடம்-கொண்டுவரும், என்னகம் - எனது மனம், உன்னகம்-உன்னிடத்து.

27. யோகத்தில்-அதிர்த்துத்தினுலும், சீரில்-சிறப்பினுலும், உயாவில்-பெருமையினுலும், தகையில்-தகுதியினுலும், உற்ற-பொருந்திய, போகத்தில்-பாக்கியங்களினுலும், சீர்த்த-சிறப்புத்தங்கிய, பொலம்-பொன்னையுடைய, மேகத்தில் - மேகத்தைப் போலும், வேறல-வேற்றுமையானதல்ல, பூகத்தில் - கமுகமரத்தில், உம் ஊர்-உமது நகரத்தினது, கறிக்கொடி, மிளகுக்கொடி. புணர்ந்திடம்-தழுவா நிற்கும்.

28. வான்-ஆகாயம், பிறழ்ந்தாலும்-நிலை தவறினாலும், மதி-சந்திரன், இரவி-சூரியன், பிறழாத்தகையர்-நிலைதவறாத தன்மையையுடைய தலைவர், தவறி-பிழைத்து, மனம்-அண்மைவிளி, ஏக்குறல்-வருந்தேல், பூந்தேன்-புஷ்பத்தினிடத்துள்ளமது, மார்பகத்தோன்-மார்பாகிய இடத்தை யுடையோன், தான் இரண்டும் அசைகள்.

29. மேகமும் - மேகத்தை யொத்த கூந்தலையும், வெண்சோமனும்-வெள்ளியவத்திரத்தையும், விளக்கி-விளக்கச்செய்து, இருநாகமும்-இரண்டு மலையையொத்த கொங்கைகளும், ஒருநாகமும்-ஒப்பற்ற பெட்டையானையும், அன்னமும்-அன்னப்

பறவையும், நாணுற - வெட்கும்படி. எச்சோகமும், ஏவ்விதத்துன்பத்தையும். தீர்த்து-நீக்கி, சுடர்-பிரகாசத்தையுடைய. ஆகமும் - தேகமும். ஒல்க-குழையும்படி. அசைந்துறம் - அசைந்து செல்லுவான், ஆல்-அசை. நந்தம்-நம்முடைய. ஆர் உயிர்-அரிய உயிர்போன்ற தலைவி.

30. முறை முறை-வரிசை வரிசையாக, உள் - மனது, முதிரும்-அதிகரிக்கா நிற்கும், அச்சத் தன்னொடு-பயத்தோடு, வேர்ப்பும்-வேர்வையும், தளர்வும்-சோர்வும், பேர் அன்பும்-பெரிய அன்பும், மன்னர் மன்னொடு - இராஜாதி ராஜனோடு, மால்-மாலை, வலவ-தேர்ப்பாகனே, பொன்னொடு-பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பலவகை ஆபரணங்களோடு.

31. மெய்யோடு இரண்டு-மெய்யும் வாக்கும் மனமும், மை-மேகம், கணமதி - உடுக்கனாற் சூழப்பட்ட சந்திரன், அமர்-புத்தம், கனகம்-பொன், புணர்ந்தது-தழுவியது.

32. மயனோய்-மையலாகியபிணி, ஓர்ந்து - அறிந்து, பாய், இளையேல்-வருந்தேல், வண்டு, கண்களாகிய வண்டு. அருத்தி-ஆசை, முகதாமரை - முகமாகிய கமலம், ஒளித்தது-மறைத்தது.

33. வட்டு - சூதாடு கருவி, அலர்-மலர்ச்சி, நிறை. போது - மலர், கொம்பு - தந்தம், வெற்பு-மலை, சிறை-சிறகுகள், காவல். புள்-சக்கரவாளப் பறவை, துடி - உடுக்கை, தோற்றறம்-தோற்ற நிற்கும், தோற்றுப்போகும்.

34. மின்னே - மின்னலையொத்த தலைவியை, திர ஆவியை-அழியாத உயிரை, சம்பன்னாய்-குறைவற்ற வராய், சசி-இந்திரானி.

35. படி-பூமி, முடி-கூந்தல், இந்து-சந்திரன், வெகுண்டிடம் - அகோபியாநிற்கும்.

36. இன்-இனிமை, இயல்பு-இயற்கை, வண்-அழகிய, தோகையின்-

மயிலையொத்த, தெய்வம்-விதி, முத்துதம்-முற்படச்செல்லுவோம்.

37. சுகிர்தம் - இன்பம், தூறு - கொடாத, மணிவிளக்கு - இரத்தின தீபம், நுண்-நுண்ணிய, தேரூர்-பகைவர்.

38. அன்ன-போல, கலந்த-தழுவிய, இரும்-பெரிய, இயம்பரிது-சொல்ல முடியாது.

39. குடை-கவிதை, கோல்-செங்கோல், தொடை-மலை, கோதை-கூந்தல், உலையாய்-உலேந்து, உலையினிடத்து. கடைபட்டு-கடையப்பட்டு, கடையாய். செம்புனல் - இரத்தம். முடை-புலால் நாற்றம். கணை-அம்பு.

40. நகை-பல், நெய்-ஊன், நிணம்-கொழுப்பு, இலை-தகட்டி வடிவம், சிகரம்-கொடுமுடி, ஆயம்-மகளிர் கூட்டம்.

41. வாவி-தடாகம், காவி-நீலம், மாதலம்-பெரிய பூமி, சஞ்சீவி-உயிர் தரு மருந்து, சிமையம்-மலை, வெஞ்சிகி-வெவ்விய அங்கினி, ஆலியின் ஆவி, உயிர்க்குயிர்.

42. நீடாழி - நீண்ட சமுத்திரம், வையம்-பூமி, சிலாப்பகல் - சந்திர சூரியர், ஒன் - ஒன்னிப ஒருத்தல்-யானை, வாடா - மெலியாத, ஆறு விதம்.

...43. நீதம்-நியாயம், ஏதம்-குற்றம். காமனுற்று-சோலையிற் பொருந்தி, மன்மதன் வந்து, காவலைப்பெற்று. எய்தருமென்போதஞ்சரிய-பொருந்திய மரங்களானவை மெல்லிய புஷ்பங்களோடுசாய, எங்கின் மெல்லிய புஷ்பப்பாணமாகிய ஐந்தம் என்னை அறுக்க, எய்தற்கு அருமையான எனது அறிவானது நழுவ. பொறி அளி-பொறிகளைபுடையவண்டு, ஐம் பொறிகளும் அன்பும். தந்தவாதங் கெடுபீ-கொம்பினதுவிரோதம் அங்கு கெடுங்க, அவன் இரதமாகத் தந்த தென்றற் காற்றானது என்னைக் கோபிக்க. மலிந்த புலன்-மலி

ந்த வயற்களை, மிகுத்த எனது அறிவை. தூர்த்தது-அழித்தது. ஓர் மாதங்கம் - ஒப்பற்ற ஒரு யானை, பெருமை பொருந்திய தங்கத்தை ஒத்த ஓர் தலைவி, ஒரு பெண்ணினது சரீரம்.

44. கலைகண் முழுது - சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும், மாளை யொத்த விழி முழுவதையும். ஆய்ந்து-தெரிந்து, அளகை-அளகாபுரி, மன்குபேரன், புரையும்-ஒத்த, மெய்ப்புணலம் - உண்மையான இன்பத்தை. சரீரத்தினிடத்துப பூண்ட அழகை. புரவல்-அரசனே, பெண்பேதைக்கு-பெண்ணாகிய பேதைக்கு.

45. மாட்சி-மாண்பு, கொங்கை-தனம், வதனம்-முகம், ஐம்பால்-கூந்தல், பால் நிலவு, நெற்றியாகிய சந்திரன்.

46. காரை-மேகத்தை, தருவை-பஞ்ச தருக்களை, ஒன்றரை-பகைவரை, இடைச்சீரை-மருங்குவினது சிறப்பை. உடைந்தாய்-அழிந்தாய், கோரை-கோரையென்னும் புல், மாய்த்தெனும்-மாய்த்ததென்று சொல்லும்.

47. துங்கம்-பரிசுத்தம், கெடுத்து-ஒத்து, தையல்-பெண், வெம்-வெவ்விய, உரத்து-மார்பினிடத்து, புங்கம் - பாணம், பொன்றும் - கொடா நிற்கும்.

48. முத்துண்டு-முத்தினுற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களைத் தாங்கி, எத்துண்டு-பொருந்தி, விழிவேல்கண்களாகிய வேல், குத்துண்டு-குத்துப்பட்டு, முலைக்கோடுண்டு-முலையாகிய கொம்பானது ஏறுண்டு, மையற் பித்துண்டு-மையலாகிய பயித்தியம் பிடித்து, அழிந்தனன்-கெட்டனன், பேருலகு-பெரிய உலகம்.

49. கலகம்-விரோதம், கட்டடை-கடைக்கண், சிமயம் - கொடுமுடி, ஒத்திடற்கு-ஒப்ப வைப்பதற்கு.

50. வானகம்-ஆகாயம், மகிதலம்-பூமி, அம்மான்றனக்கு, அந்தத்தலை

விக்கு. ஆனகம்-தேவதரு, கானகம்-காடு, இயல்-இலக்கணம், கழறு-சொல்.

51. புயல்-மேகம், அம்புயம்-தாமரை, கயல்-செண்டையின், முக்கனி - வாயை பலா மா இவற்றின் கனிகள். கைக்களிறு - துதிக்கையுடைய யானை, மயல்-ஆசை, இயல்-இலக்கணம், ஆர்வல் - பாங்கனே, மாயை, பொன், பெயல் - பொழிதல், வண்-சோலை.

52. திரு-கொற்றவை, மரு-வாசனை, பொரு-பொருதுகின்ற-புலன்-அறிவு, ஆசையை - ஆசைக்குரிய தலைவியை, போந்து-போய்.

53. முலைப்பகை - தாமரை யரும்பு, மொழிப்பகை-தேன், அக்கக் கொலைப்பகை-நீலம், நறை-வாசனை, உம்பல்-யானை, கல்-மலை. காரிகை-தலைவி.

54. வான்-மேகம், முழி-கூந்தல், வடி-வடித்த, வரை-மூங்கில், மதி-சந்திரன், உடல்-பொன், நளிர்-குளிர்ச்சி, தாழ்குழல்-தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய தலைவி.

55. தாவுண்டு - தாலி, பரி-குதிரை, தமிழ்வரை-பொதியமலை, மேவுண்டு-மேவி, வின்னுதல்-வில்லைப்போன்ற நெற்றி, நோக்கு - கண், ஏவுண்டு - பாணமானது தைத்து, இளைவுண்டு-வருந்தி, ஏந்தல்-தலைவன், கோவுண்டு-துன்பப்பட்டு, துவன்ற-சொல்லிய. நொய்யறிவு-சிறுமறிவு.

56. பெற்றை-மலைபோலும், பொற்றொடி - பொன்னினிற் செய்யப்பட்டவளையல், நிறை-நிறைவு, அலர்-மலர், குழனீண்முகில்-கூந்தலாகிய நீண்டமேகம், எம்பிரான்-எமதுதலைவன், கலைமாமதி-கல்வியையுடைய பெரிய அறிவை, கிரணங்களைக் கொண்ட பெரிய சந்திரனை.

57. கலை-நூற்கள், தாண்டி-கடந்து, மிக்கோன்-அறிஞன், சிசி-இரவு, துண்டம்-முகம், எம்மண்-எமது

தலைவன், மறியனம்-மான்போலும் கண், மறிசின்ற கண். அலை-கடல், காமவலை - காமமாகிய வலை, அற்புதம்-ஆச்சரியம்.

58. பாரத்தின்-சுமையினால், அந்தரப்பற்று-ஆகாய சம்பந்தத்தை, திருக்கு-கண், விடக்காய்வு-விஷக்காய்ச்சல், அமுது-மருந்து.

59. கா-சோலை, குழற்காடு-கூந்தலாகிய காடு, காத்துறு-எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற, கட்டுகோ-கண்ணாகிய பாணம், கோலம்-அழகு, பா-செய்புள், இயலின்மை-அறிவின்மை.

60. மன்னுதல்-சேருதல், தனம்-பொருள், அனம்-அன்னப்பறவை, அளாவுதல்-கலத்தல்.

61. வற்று-குறைவுபடாத, மன்னி-பொருந்தி, முற்று - முதிராத, முகிழ் - தாமரை யரும்பைப்போன்ற, கலை-நூற்கள், கனகம்-பொன்.

62. அருத்தி - உண்பித்து, பிழம்பு-திரட்சி-புலை, புன்மை, ககண்-ஆகாயம்.

63. அலைவாய்-அலைந்து, சமுத்திரத்தினிடத்து. ஆகம்-சரீரம், கூனி-கூணுதலுற்று, வளைந்து. அறக்குறுகி-முழுதுங் குறுக்கமுற்று, தேய்ந்து. மலைவாய்-மயங்கி, மலையினுச்சியில். மாசு-குற்றம், கனங்கம். நூற்கலை-நூலினது கல்வி, வாய்வரும்-வாயினிடத்துவரும், வாய்-வாய்த்த, நுதல்-நெற்றி.

64. கடம்-சரீரம், எண், கிளைப்பு, - வந்தால், இசை-பொருந்திய, மண்ணுக்கு-பூமிக்கு, அணி-அலங்காரம், அன்னை யர்-தோழிமார்.

65. கோவாய் - ஆகாயத்தினிடத்து, குலவு-குலாவுகின்ற, அல்லி-ஆம்பல், பைம்-பசிய, நாவாய்-மரக்கலம், ஏவல்-கட்டளை, ஆயம்-மகளிர் கூட்டம்.

66. பைத்தடம் - பசிய தடாகம், சிந்து-நீர், தெவ்வர்-பகைவர், சின்

ந்து-கோபித்து, நகத்தின் - மலையினிடத்து, இடைத்தந்து, - மருங்குலாகிய தூல். மேனி-சரீரம்.

67. சிதி-வட்டம், சுழன்று-சுழித்து; சந்தம்-சந்தனமரம், சரித்து-சாய்த்து, தாம்பிர நன்னதி-நல்ல தாம்பரவார்னியென்னும் ஆறு, துறை-நீர்த்துறை, துதி-நீர்த்தி, சுருணம்-நல்லருணம், மதி. அழிவு, மதி-சந்திரன்.

68. அணி-ஆபரணம், அழிதரு-அழிந்த, துணி-வத்திரம், பணியும்-வணங்கும், அலர்க்கணி-மலர்மாலை, புணந்தது-குட்டியது, கவின்-அழகிய.

69. காவி-நீலம், கமலம்-தாமரை, அல்ல-ஆம்பல், ஒன்றர் - பகைவர், ஆவி-உயிர், குடைவேன்-நீராடுவேன், தண்-குளிர்ந்த.

70. கா - சோலை, கழங்கு - ஓர் வகை ஆடல், பொன்-இலக்குமியை யொத்த தலைவியினது, உரு - வடிவம், குலம்-மேன்மை பொருந்திய, மின்றேவே-பெண்கள் தலைவியே, இதழ்-அதரம், மெய்-சரீரம், அக்கம்-கண்.

71. பொய்யா-பொய்க்காத, செய்யான்-இலக்குமி, சேயிழையிர். செம்மையான ஆபரணத்தைத் தரித்த தலைவியே. பெய்யாவிருந்து-பெய்து, பிறங்கி-பிரகாசித்து, மையார்-சுருமை சிறைந்த. களிறு-யானை, கோடு-கொம்பு, மாழ்கினன்-மயங்கினேன்.

72. பொருள்-தனம், அறம்-புண்ணியம், பொலிவு-விளக்கம், பொருந்துறல்-சேர்தல், தெருள் - அறிவு, இருளா-அந்தகாரமடையாத. ஏந்திழை தன்-ஏந்திய ஆபரணங்களையுடைய தலைவியினது, அருளால்-தயவால், தனம்-கொங்கை.

73. வண்மை-ஈகை, இருகிதி-சங்கிதி பதமகிதி. இவண் - இங்கு, பேருந்தனன்-வந்தேன், உம்மில்-உம்மால், பொலிவு-விளக்கம், பதி-

உளர், பான் முத்தம் - பால்போலு முத்தம்.

74. கார்-மேகம், கரும் - கரிய, கனகம்-பொன், மணி-இரத்தினம், திரு-அழகிய, பிரியம்-அன்பு.

75. துப்புண்டு-செந்நிறந்தையுற்று, துவரிதழ்-பவளம்போலு மதரம், சுடர்-பிரகாசம், கணை-அம்பை, கண்ணை, முன்-ஆதியில், தப்புண்டு-தவறி, தாவுண்டு-தாவி, ஒருமான், ஒரு மாணுது, ஒருபெண். ஒப்புண்டு-ஒத்து, வெப்புண்டு - வெம்மையுற்று, உற-வர. விள்ளுவீர் - சொல்லுவீர்.

76. கல்லம்-மலையும், கனதனம்-பருத்தகொங்கை, கதிர்-கிரணங்கள், எல்லம்-சூரியனும், பணி-தாழ்கின்ற, முடியோன் - கிரீடத்தையுடையோனான, இரும்-பெரிய, செல்லம் - போகின்ற, வழி - மார்க்கம், திகைத்தேன்-மயங்கினேன், தேர்ந்து-தெளிந்து, அகல-போக, பிழை-குற்றம்.

77. பெரு-பெரிய, பிடி - பெட்டையானை. அணங்கீர்-தெய்வப்பெண்போல்பவளே, விண் - ஆகாயம், மரு-வாசனை. திரு-அழகிய. தீவினை-பாதகம்.

78. தேரும்படி-நீங்கள் தெரியும் வண்ணம். பாரும்-பூமியும். சேர்ந்தாரும்-வந்தவரும், கருத்தும், எண்ணமும். ஆர் என்னை-யாவர் யாது. உற்றதும்-வந்த சமாச்சாரமும், ஆய்ந்திலம்-தெரிந்திலம்.

79. உவந்தவர்-விரும்பினவர். ஆரும்-யாவரும். ஏரும் - அழகும். இசையும் - கீர்த்தியும். இளநீரும்-இளநீரையொத்த தனத்தையும். கனியும்-கொவ்வைக் கனிபோன்ற அதரத்தையும். காம நெடும்பசிக்கு-காமமாகிய நீண்ட பசிக்கு.

80. சோமன்-சந்திரன். மேதினி-பூமி. பண்பட்ட-தகுதிபொருந்திய. வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். தேமொழியார்-தேன்போலும்

னார்த்தையை புடைய தலைவியும் பாக்ஷியும். புண்பட்ட-வருத்தத்தை யுற்ற. காதற் பொலிவு - விரக மிகுதி.

81. பொய்ப்புண்டு - பொய்த்து பூவை - நாகணவாய்ப்புன். கட்புக் கம்-கண்ணைப்போலும் அம்பு. அக் கண் - அழகிய பூமி. வைப்புண்டு- வைத்து. தைப்புண்டு - தைத்து. உளம்-மனம். மிக்கு - மிக, எய்ப்பு ண்டு-இளைத்து, இரும்-பெரிய, களி று-யானை.

82. மாதங்கம்-பெருமை பொரு ள்நிய தங்கத்தை யொத்த தலைவி. மாதங்கம்-யானை. ஈர்க்கணை-பெரி யபாணம். தரணி-பூமி. மன்-பொரு ள்நிய. பொன்-அழகிய.

83. தழை - தளிர். கரி-யானை. படுமோ - சாகுமோ. இரு-பெரிய. மாய்வுறுமோ - மாயுமோ. மாற்றம்- வார்த்தை. குழையா - வாட்டில் லாத. பிழையாம்-குற்றமாம். கப டாம்-தந்திரமாம். ஆயின்-ஆராய்ந் தால்.

84. கலையும்-மானும். வளைவு-கிச யல். புணம்-திணைக்கொல்லை. ஆயா ளுறிலும்-ஆய்ந்தாலும். அலைதரும்- அலையா கிற்கும். ஓயாது-நீங்காது. அளிப்போன்-காப்பவனான. தடத்த கத்து-மலையினிடத்து.

85. கண்டு-கற்கண்டு. கனி-கனி ந்த. கற்பகம்-தேவதரு. இருகிதி- சங்கிதிபதமரிதி. குறுகலர்-பகை வர். நாற்றண்டு-நான்கு வகைச்சே னை. தொண்டு-ஏவற்றொழில். தோ த்திரம்-துதி.

86. புணம்-திணைக்கொல்லை. புவ னம்-பூமி. பொதுவற - இபாதுமை நீக்க. கணம்-பெருமை. கருதலர்- பகைவர். வனம்-காடு. இனம்-இன் னம். அறிதி-அறிவாய். இயைபிலர்- பொருத்த மில்லார்.

87. இப்பி-கிளிஞ்சில். சேற்றுள்- சேற்றினிடத்து. மறை - தாமரை. ஒப்பி-சம்மதித்து. ஏற்கிலர்-கொன்

ளாதவர். ககன்-ஆகாயம். மாதவம்- பெரிய புண்ணியம். அப்பிய-அணி ந்த. நன்னலம்-நல்ல அழகு. குலம்- சாதி. ஆயிழைக்கு - ஆராய்ந்தெடு த்த ஆபரணங்களை புடைய பெண் களுக்கு.

88. பொழில்-சோலை. கழங்கு- கழற்சி. ஊசல்-ஊஞ்சல். அலர்-ம லர். எழில்-அழகு. அம்மனை-அம்மா னை. பயிலுநர்-பழகுவோர். மதமா ரி-மதமாகிய மதை. முனையும்-பொ ருதாநிற்கும். கடம்-கதுப்பு. தார்- மாலை.

89. மருளும் - வெருளும். பிணை விழி-மான்போலும் கண். குஞ்சரமு லை-யானைக்கொம்பைப்போன்ற மு லை. குமுதம் அல்லிமலர். புயல் கு ழல்-மேகம் போன்ற கூத்தல். ஏதி ல்-களங்கமற்ற. அருளும்-கொடுக் கும். தெருள்-அறிவு. பொலிவு-அழகு. சேயிழை-செம்மையான ஆபர ணத்தைத்தரித்த பாக்ஷியே. தே மொழிக்கு - தேன்போலும் வார்த் தையை புடைய தலைவிக்கு.

90. அவதரித்து-பிறந்து. அருத் தவத்தின் - அரிய புண்ணியத்தின். செறிவு-நெருக்கம். தெய்வதம்-தெ ய்வத்தன்மையுடைய. முறிவேதா- தோற்கும்படி. பிறிவு-வேற்றுமை.

91. சொன்னம் - பொன். சுகம்- இன்பம். சின்னம்-அடையாளம். பி ன்னம்-பழுது. கைப்பிடிபடும்-கடை யால் துதிக்கையைபுடைய பெட் டை யானைபுந் தோற்றுப்போகும். ஓர் அன்னம்-ஒப்பற்ற அன்னப்பற வைபோலுந் தலைவி. அமைபுங் கொல்-பொருத்தமா.

92. வாய்த்துளது-சித்தித் திருக் கின்றது. ஈரேயன்-நாயையொத்த யான். நற்றமிழ்-நல்ல தமிழ். தனி- ஒப்பற்ற.

93. செயலால் - செய்கையினால். சிமயம்-மலை. கயல்-கெண்டையின், கடு-நஞ்சு. பாய்த்து-ஒடி. கனல்-தி. புயல்-பெருங்காற்று.

94. பாரார்-உலகத்தார். பழிச்
சம்-புகழும். பதி-நகரம். கார்ஆர்-
கருமை நிறைந்த. கரி-யானை. கலை-
ஆண்மான். கான் விலங்கை - காட்
டினிடத்துள்ள மிருகங்களை. வதை
த்து-கொன்று. ஊண்-தகை. வேட
ர்-மறவர். கூர்ஆர்-கூர்மை பொருந்
திய-அயில்விழி-வேல்போலுங்கண்
களைபுடைய தலைவி. கோ-துன்பம்.

95. மறிவிழி-மான்போலுங் கண்.
ஓயாது-மாராமல். உடைத்து தோ
ற்று. சயிலம்-மலை. ஏயா-வாராத.
ஏயவன்-ஏவிய தலைவி.

96. முற்றிழை-முற்றிய ஆபரண
ங்களைபுடைய தலைவி. புவிப்பெண்-
பூமாதேவி. சாருதி-சார்வராயாக.

97. படித்து - முழுதி. எழுகாவ
சம்-வளர்ந்த சோலைகளினுள், சத்
ததீவுகளிலும். தென்றல்-வசந்தகா
ற்று. கடலில்-கடெலில். விடலில்-
விடாத. வெம்-வெவ்விய.

98. மறை-வேதம். நிறை-கற்பு.
கனி-கன்னி. பழம்-ஓமணம்-விவாக
ம். வாசனை. தோர்மை-ஒழுங்கு. பொ
றை - பொறுமைக்குறை - குற்றம்.
கொற்றவனே-அரசனே.

99. வந்ததி-துன்பத்து. மயல்
நோய் - மையலாகியபிணி. விருத்
திபுற - செவ்வையாக. வரைந்து -
விவாசஞ்செய்து. வெற்றரைக்கு -
வெறுமையான அரைக்கு. செருத்
தி-கொடி. படம்-துணி. பான்மை-
தன்மை.

100. மாலை-இராக்காலம். அறச்
சாலை-தருமசத்திரம். தடம் - பெரி
ய. நூன்-நூரியன். வேலை-கடல்.
வேலை-தொழில். வேலை-சமயம்.

101. தழை-தளிர். தாளம்-முத்
து. மலர்-பூ. மழை-மேகம். வளைக்
கு-வள்ளைத்தண்டுபோன்ற காதுக்
கு. குவளை-நீலம். பிழை - குற்றம்.
புரப்போன்-காப்பவனான். கழை -
மூங்கில். பொரு-ஒத்த. கையசம் -
கையினிடத்து.

102. பறை-முரசு. தேவம்-தெய்
வத்தன்மை. குலம் - சாதி. தேர் -
இரதம்.

103. உலர்ந்தம்-வாடியும். பொ
ன் - இலக்குமி. கொண் - துன்பம்.
வன்சொல்-கொடுஞ்சொல்.

104. குடி-கோத்திரம். கொற்ற
வை-வீரலக்குமி. அமைவன-பொ
ருத்துவன. முடி-கிரீடம். விடியில்-
குரியோதயமானால். போதி- போ
வாயாக.

105. கீரு-சாம்பலாக. எதிலர்-ப
கைவர். கூறு-பங்கு. பேறு-வாய்ப்
பு. சஞ்சீவினி - உயிர்தரு மருந்து.
பெண்ணை-பிணமாம்.

106. தீபுன் - நெருப்பில். மிடை
மிடைத்து-வருந்தி. துண்-தம்பம்.
சொன்னம்- பொன். பூண் - ஆபர
ணம். ஊண்-உணவு. ஒன்-ஒள்ளிய.

107. வேலை-கடல். மிக்கோன்-
அறிஞனான். அசலம் - மலை. தோ
கை - மயில். பூனை - பூனைப்பு.

108. காரிகை-தலைவி. காரிகை
யென்னும் பிரபந்தம். கோவை -
தலைவி அணித்திருக்கு மாலைகள்.
கோவை யென்னும் பிரபந்தம். அ
ந்தாதி - பாதாதிசேகம். அந்தாதி
யென்னும் பிரபந்தம். நன்னால் -
நல்ல தூலைப்போலுமிடை. நன்னா
லென்னும் பிரபந்தம். இயல்-இலக்
கணம். இயலென்னுஞ் சிறுபிரிவு.
நடை-கடக்கை. தொடர்பு. உரை-
சொல். அருத்தம். நவீற்று - சொல்
வாயாக.

109. உர்-பெரிய. விண்ட - சொ
ன்ன. மின்-தலைவி. மின்னல். காய
ம்-சரீரம். ஆகாயம். சொர்க்கம்- த
ன்ன, சொர்க்கலோகம். மேலிடை -
பொருத்திய மருங்குல். மேலியலிட
த்து. பல்-நகை. பல. அண்டம்-சொ
ருக்கிய அழகு. உலகங்கள். உன்
உரு நடு - யாவரும் விரும்புகின்ற
வடிவத்தோடு. உள்ளிடத்துள்ள
தோற்றங்களோடு. இணை-ஒப்பு.

110. விண்-மேகம். மிளிர்-பிரகா
சிக்கின்ற. கண்ணுள் - நேசத்துக்
குரிய தலைவனே. மறுகுற-மறுகும்
படி. வன்னெஞ்சு-கொடிய சித்தம்.
பெண்ணை - பனைமரம். கொன்று -
வெட்டி. பெண்ணை - மாதை.

111. நோரும்-வருந்தும். நுவலு
வல்-சொல்லுவேன். ஏற்பனகரண்-
பொருத்துவன செய்ய.

112. திகைத்தில-நிரம்பிலது. கூ
டலர்-பகைவர். தலையோடு-தலையா
கிய ஒடு. கலை-வத்திரம்.

113. புள்-சக்கரவாளப்பறவை. பு
ணர்-நெருங்கிய. எள்ளில்-தள்ளாத.
ஏவுற்று-ஏவப்பட்டி.

114. சுகம்-கிளி, மாற்றலர்-பகை
வர். முனையும் - பொருதா சிற்கும்,
தனத்தோன்-சேனையை யுடையோ
ளுள்.

115. ஒருகால் - ஒருமுறை. மரு
டம்-கிரீடம். தழும்பு-வடு. இமையா
முன்-இமைப்பதற்கு முன்னதாக.

116. தோரை-இரத்தம். அளிப்
பது-காப்பது.

117. பான்மை-தன்மை. பைந்த
மிழ்-பசிய தமிழ்.

118. அன்னவன்-அத்தலைவி. இ
ன்னுயிர்-அத்தலைவியினது இனிய
வுயிர். அன்னது-அத்தன்மையான
து. தலைகுலையேல்-கலை தவறேல்.

119. விதி-ஊழ். மேதினி-உலக
ம். மெய்ம்மொழி - சத்திய வார்த்
தை. பதி-அரசன்.

120. வேட்டு-விரும்பி. செய்-வய
ல். கைம்மாறு-பிரதிபுபகாரம்.

121. தனிமை-ஏகம், பழையாரி
ல் - பழையாரைப்போல. பற்றலர்-
பற்றற்றார். உழையார் - இடத்தார்.
செத்து-எண்ணம்.

122. சேர்க்கனம் - சிறப்பினது
பெருமை. கருதலர்-பகைவர். வன
ம்-காடு. மடுத்த-அருத்தி. இனம்-
இன்னம்.

123. ககன்-ஆகாயம். ஆரும்-யா
வரும். அருகலம்-அரிய இன்பத்தை.
வேட்டு-விரும்பி. கார்-மேகம். காவ
கத்து-சோலையினிடத்து.

124. விளம்பல் - சொல்லேல்.
பாவம்-பாதகம். கார்த்து-மறைந்து
சென்றது. காசினி பூமி-மாண்-மா
ட்சிமை அதிபதி-அரசன். பூண்-ஆ
பரணம். நஞ்சம்-விடம்.

125. ஊடறியா-பிரியாத. பாடி-
துன்பம். உயிர்ப்பாலை - உயிரை
யுடைய சித்திரப் பதுமை. மறை
பன்னல் - மறைத்துச்சொல்லேல்.
கேழ்-குரியன், சுடர்-குரியன்.

126. சிலை - மலை. கலை - உடை.
கணி-மாலை. கருதலர்-பகைவர். ம
லையும்படி-மலையும் வண்ணம். இலை-
தழை. துணர்-பூங்கொத்து. மணி-
இரத்தினம், தன்மச்செவி இடைக்கு.
கலை குழை கணி யென்றது முர
ணியை நிறையணி. கலை குழை
கணி, இலை துணர் மணியென்றது
நிறைநிறையணி. கண்ணி கணி யெ
ன்றது ககையும்.

127. குழை - குளிர்ந்த குழை.
குழை - குழை. குழை - குழை. குழை
வ்-விரதனம். ககையுடையான.
பிடி - பிடி. ககையுடையான. ககையுடையான.
இன்ப சூத்திரை. அணங்கே-தெய்வ
ப்பெண்போலத் தலைவியே. வெளி
றும்-வெளுக்கின்ற. உயிர்த்து-பெரு
முச்சுவிட்டு. மெலித்தனர்-ஆடினர்.

128. ஏ-அப்பு. சலித்த-ஒப்பற்றி
ளைத்த. இறை-தலைவர். கா-சோலை.
பொய்க்கட்டுரை-பொய்யாகிய கட்
டையுடையவார்த்தை. நண்ணினம்-
சேர்க்கோம்.

129. வினை-செய்கை. பயன்-நன்
மை தீமையாகிய பயன். விளைவு-
உற்பத்தி. பொருள்-தானிய முத
லாகிய பொருள். பனை-பனைமரம்.
கணி-தலைவி. பழம். முனை-துணி.
தெறும் - அழிக்கும். அயில்-வேல்.
கலை-பூவருமடி. பொருள் - அருத்

தம். காட்டுரைக்கு-சொல்லிய வார்
த்தைக்கு, அவர்தேசச்சொற்கு.

130. சிற்சு-உணக்கு. ஆமலர்-உ
ண்டாரும் பழிச்சொற்களை. குறி
யாது-சுருதாது. அடக்கும்-அமைக்
கும். குழுவோர்க்கு-ஆயத்தார்த்து.
குறை-குறைபாடுகளை. தெறியாய்.
ஒழுங்காய். பொறி-தேமற்புள்ளி.

131. பழிமொழி - சிந்தைவார்த்
தை. குறுக்கும் - குறுகச்செய்யும்.
குலநீர்மை - குலத்தினது தன்மை.
தெவ்-பகைவர். உரத்தான்-வன்மை
புடையவனான. வாயசத்து - வாயி
னிடத்து.

132. பழி - சிந்தை. உண்டாமெ
ன-உண்டாகுமென்று. உலவேமை-
வருந்துகின்ற வெம்மை. தண்டாம
ரை-தண்ணிய தாமரை. விண்டு-நல்
ல வார்த்தைகளைச்சொல்லி. ஆவதி
ல்-ஆகப்போவ தொன்றுமில்லை.

133. பாக்ரு-அமுரு. ஆயிரங்கதி
ரோன்-சூரியனை சிகர்த்தோனான.
பல்கால்-பலதடவை. முகந்து-முத்
தி. சினைத்தனன்-உன்னைக் கருதி
னான்.

134. செல்-மேகம். திடுக்குற-அ
ஞ்சும்படி. தெவ்-பகைவர். தளம்-
சேனை. மிளிர் - பிரகாசிக்கின்ற.
கெளத்துவம்-மாணிக்கம். அல்லும்
பகலாய்-இராக்காலமும் பகற்கால
மாக. அவர்-பிரகாசிக்கின்ற. ஆடி
டம்-விளையாடுமிடம்.

135. அமுதப் பிழம்பே-அமுதத்
திரைபோலுந் தலைவியே. வருதி-
வருவாயாக. எண்ணுது-சுருதாது.
எழும்-ஒங்காசிக்கும். மலைக்கு-மலை
யினிடத்து. எதிர்கேட்டு-கூவியெ
திரொலி கேட்டு, விடைகேட்டு.
அடியிட்டு - தாழ்த்திப் பாதத்திற்
கொப்பாக்கி. அலரை-தாமரை மல
ரை. அலைவரு - அலையினிடத்துண்
டாகின்ற, அலையும். கண்ணீர் - நன்
ளாகிய நீரையுடைய, கண்ணின்
நீரைக்கொண்ட. குவலயம் - நீலம்,
உலகம்.

136. கண்பகை - நீலம். காற்ப
கை-தாமரை. கைப்பகை-கார்த்தன்.
மேற்பகை-அசோகம். அண்-செரு
ங்கிய. இயலாக-இலட்சணத்தைப்
பெற. மண்பகை-உலகத்தினிடத்
துள்ள விரோதத்தை. தண்-சூனீர்
ச்சி. இன்சொல்-இனியமொழி.

137. வானா - வீணை. மயற்பசி-
மையலாகிய பசி. வாயமுது-அதா
பானம். வாயாற் குடிக்கப்படுகிற
நீர். அருந்தனம்-அரியகொங்கை, உ
ண்ணுகின்ற சாதம். கோனா-குண
மாக. சுமந்து-தாங்கி, தான்-பாதம்.

133. சுகிர்தம் - இன்பம். அழுத்
தம்-முழுக்கும். முடி-கிரீடம். விழு
த்தம்-விழுச்செய்யும். வேள்-மதனை
யொத்த. சுகாந்தம்-இன்பமாகிய
சந்தோஷம். வாரி-கடல்.

139. மகுடம்-கிரீடம். நாணும்-
வெட்டும். தடி - உடுக்கை. கோ
ணும்-கோடும். இழை-தூள். குழையு
ம்-வளைபும். அரி-சிங்கம். வனம்-வரு
ணம். காடு. சேணும் - ஆகாயமும்,
மதனும்-மனம். தனும். திகைதரும்-
திகைக்கும், திகையைக் காட்டும்.
நேரற்று-ஒப்பின்றி.

140. கண்ம்-பெரிய. கடைந்து -
கலக்கி. சினம்-கோபம். சேய்-கும
ரான. குழு - மகளிர் கூட்டம்.
எருதி-செல்லுவாயாக, விடை-உத்
தரவு.

141. மூடு-மூடுகின்ற. எள்ளி - த
ள்ளி. வாடும்-சோருகின்ற. சிறுபர்-
அரசர். திறைமலை-சப்பமாகியமலை.
உவக்கும்-மகிழும்.

142. நந்தாவுணம் - நந்தனைவனம்.
நறும்-நறியு. னுந் கா-பூஞ்சோலை.
எந்தாய்-எமது தலைவியே. சிந்தாம
ணி-தேவமணி. உவந்து-மகிழ்த்து.

143. கண்ணும்-பொருத்திய. சுகிரீ
தம்-இன்பத்தைத் தரத்தக்க. மெய்
ஞ்ஞானேசர் - மெய்ஞ்ஞானியாரொ
ன்னுங்காரணப்பெயரையும், கோட்
டாற்று ஹசுமத்துவெய்குமுழியித்
தின் மலுக்கு முதலியா சென்னும்

இயற்பேரையுமுடைய காமில், முகம்மில், ஆஷிசு, ஆரிபுயில்லாஃ ஒலியுல்லர் அவர்கள். தான்மலர் - பாதமாகிய தாமரையை. நாடி-வீரும்பி. எண்ணும் - கருதாசிற்கும். பதத்தோன்-பதவியையுடையோனான. ஏழில்-அழகு. மறவாமை - மறவாதிருத்தல். செனபாக்கியம்-பிசுந்தபாக்கியம்.

144. வில்வில் - வில்வித்தையில். துணையில்-ஒப்பில்லாத. புல்லிற்கு-புல்லினுக்கு. மறி-மான். அன்னம்-சாதம். மல்லில்-வளமையை யுடைய. மடுத்த-உண்டு. சிறிது-சற்றுநேரம். மனை-வீட்டில். வதிந்து - தங்கி. அல்லிற் பகல்-இரவோடு பகற்பொழுது.

145. கோடை-கோட்டாறு. சேரடிக்கண்-சிறந்த பாதத்தினிடத்து. அத்தம்-கை. அருவிடம்-அரிய நஞ்சு. புத்தமுது-புதிய அமுதம்.

146. துறந்தார்-உலக ஆசையை மூற்றும் நீத்த மேதாலிகளுக்கு. பிழைத்தார் - பிழைசெய்தவர்களை. சுடுசினம் போலும்-சுகின்ற அம்மேதாலிகளின் கோபத்ததைப்போலும். பிறந்து-தோன்றி. ஆர் - அரிய. உறுத்தி-கோபித்து. மறந்தார்-தன்னை நினைவாதவர்களை. சிறை செய்யும்-காவலுக்குட்படுத்தும். கறந்து-பிதுக்கி. ஆர்உயிர்-அரியஉயிர். எல்லை - குரியனை.

147. மீறும்-ஒங்காசிற்கும். தளம்-சேனை. செல்-செல்ல. மாமதன்-பெரிய மன்மதன். கூர்ந்து-மகிழ்ந்து. ஏறும்பரி-ஏறுகின்ற வாசியாகிய கிளி. இரதம் - தேராகிய தென்றற்காற்று. காளம் - எக்காளமாகிய குயில். ஈர்க்குடை-பெரியகவிகையாகிய சர்க்கிரன். சீறும்படி-கோபிக்கும் வண்ணம். கரிக்கு - அவனது யானையாகிய இருக்கு.

148. பொக்கும்-கொதிக்கின்ற. மயலஞர்-மையலாகிய துன்பத்தை. புது-புதிய. நலம்-பயனை. அன்னை

யர்-தோழிமார். மங்கும்-ஒளிமாறுகின்ற. வழங்கிலர்-தந்திலர்.

149. நனவு-நினைவு. நலன் - நன்மை. அலது-நீமை. அஞ்சும் - அஞ்சாசிற்கும். அஞ்சம்-அன்னம். அழுங்கல்-வருந்தேல். ஒஞ்சும் - ஒஞ்சுகின்ற. புணர்ப்பும்-கூடுதலும்.

150. வெறி-மயக்கம். விளைவும்-ஆசையும். சிறையும்-காவலும். யிலைந்து-குடி. கனற்பொறியாய்-அக்கினிப்பொறியாக. புன்கண்-துன்பம். உற்றோர் - அடைந்தோர். பிரசவ வல்லல்-பிரசவவேதனை. நெறியாய்-ஒழுங்காக.

151. தடுத்தார்-தனது கட்டளையை மறுத்தவர்களது. மகுடம்-கிரீடம். ஏற்றும்-உதைக்கும். சொற்றும்-சொல்லியும். கலந்தும் - சேர்ந்தும். பழுதாய்-பொய்யாய்.

152. புனம்-தினைக்கொல்லை. புள்-பறவை. போரரசின்-யுத்தத்துக்குரிய தலைவரது. கணம்-பெருமை. உழல்-சுமலுகின்ற. அன்னை-தாய். அருட்டனம்-அருளாகிய செல்வம். இனம்-கூட்டம். இல்லிடம்-வீடு. கரும்-தருவான். இயற்றுவை - செய்யவாய்.

153. ஆவி-உயிர். மெய் - உடல். ஒன்று-ஒரேபொருளை. எம்மையாக்கி-தலைவனுர் தலைவியுமாகிய எங்களைச் சிருட்டித்து. அகம்-மனத்தினிடத்து. வன்மை-கடினதன்மை. மென்மை-மெல்லிய தன்மை. இடைவித்து-துன்பித்து. அளபில் - அளவில்லாத. தாவிய-தாவுகின்ற. ஆய்தம்-ஆயுதம். மா-பெருமை பொருத்திய. முதல்-கடவுள். சார்பொழித்தான்-எங்கனது சேர்க்கையை இல்லாமற் செய்தான். மெய் குறுகுத்தரு-சரிசு குன்றும்படி.

154. சீர்-கீர்த்தி. வள்ளல்-வரையாது கொடுப்போன். தேர்-இரதம். ஒதை-ஒலி. திருவே-முண்டகாசனையெடுத்த தலைவியே. மதனார்-மன்மதனாவர். தரு-தருகின்ற. கா

ளம்-குயில். கணை-புஷ்பம். குடை-சந்திரன். தேர்-தென்றற் காற்று. முரசு-கடல். ஆர் அமிழ்தாய்-அரிய அமுதமாக. ஏந்தரும் - அழகைத் தரும். மாநிலை-வேறு பகைகள் இல்லை. நின்அரசார்க்கும்-உணது அரசாகிய மருமஸ்தானத்தைச் சொந்தமாகவுடைய தலைவருக்கும். இதத் தரும்-இன்பத்தைத்தரும்.

155. மணியார்-கண்கள் நிறைத்த. கலாபம்-தோகைகளை யுடைய. மயிலீர்-மயில்களே. உழையீர்-மாண்களே. பணி-ஆபரணங்கள். இருளையர்-தோழிமார். ஆடிடம்-விளையாடி மிடம். பருத்து-பருப்பமுற்று. திணியாசலம்-திண்ணியமலையையொத்த. சேய்-குமரனான. கணியார்-வேங்கை மாமானவர். அலர்-க்கண்மலராகிய விழிகளை. கணித்தார்-நிறந்தார். இலை இல்லை. காய்புணம்-காய்ந்த தினைக்கொல்லை.

156. நிறம் பிரகாசம். உழைகாள்-மாண்களே. புறம்-பின்வசம். தாழ்-தாழ்கின்ற. குழல்-கூத்தல். பொன்-முண்டகாசனை. புணர்ந்து-தழுவி. சுகஞ்சிறந்தார்-சுகத்திறந் சிறப்புற்ற தலைவர். மணிமுடி-இரத்தின மழுத்திய கிரீடம்.

157. வாய்விள-வாய்திறக்க. அரிந்து-அறுத்து. வாரியிடம்-அள்ளி விடுகின்ற. உலர்வாய்க்குரலின்-உலர்ந்த வாயினைக்கொண்ட கதிரைப்போலும். உறைவரிது-இருக்கமுடியாது. அலர்வாய்-பார்த்த விடத்தைபுடைய. அகத்திற்கு-வீட்டிற்கு. ஏகுதம்-செல்லுகின்றோம். நெறிக் கே-பாதை வழியாக.

159. இமை-இமையை. களிமயில்-களிப்பிணையுடைய மயில். கார்-மேகத்தை. விண்-ஆகாயம். வெயில்-சூரியனை. விரை - வாசனையை. மலர்-புஷ்பம். பண்-கீதத்தை. பகர்-புகழாசிற்கும். பதிலில்-ஊரினிடத்துள்ள. உயிர்-சீவராசிகள். மண்-பூமியை. உற-இருக்க. எமை-எங்கள்

நா. வாழ்த்துதும்-உம்மை வாழ்த்துகின்றோம்.

159. ஆத்தனையும்-ஆகுமளவும். அறிவாதி - அறிவுமுதலானவைகளை. அன்னி-வாரிக்கொண்டு. ஏந்து-ஆபரணங்களைத் தாங்கிய. அனையார்-பாங்கிமார்கள். வேந்தனையான்-அரசனை நிகர்த்தோன். விறல்-வெற்றி. போர்த்தனையால்-சென்றாய். இவண்-இங்கு. போதுவாய்-வருவாய்.

160. அடுத்தடுத்து-கொருங்கிகொருங்கி. அண்ணல்-தலைவனே. அண்ணல் - வாரோல். ஏந்திழை பால்-ஆபரணங்களைத் தாங்கிய தலைவியினிடத்து. அன்னை-தாய். பல்கால்-பல தடவை.

161. இரப்பார்க்கு-யாசிப்பவர்க்கு. அளிக்கும்-கொடுக்கும். பரப்பார்-விசாலமாகிய. மதர்-மதர்த்த. பாரம்-பருமையையுடைய. சுரப்பார்-சுரப்பு நிறைந்த. மெய்த்தோற்றமும்-உடலினது காட்சியையும். காற்றமும்-வாசனையையும். குழ்த்து-ஆலோசித்து. அனை-தாய். சுரப்பார்-அந்தரங்கம் நிறைந்த. கன்னறு-கோபித்து. இன்று-இல்லை. இனிச்சாவகம்-மேல் காவலுக்குரிய தினைப்புணம்.

162. தடம்-வாவி. குறுகுநர்க்கு-வருந்தலைவர்க்கு. களிணம் - இங்கிடம். மெய்க்கோணிலை-நீண்மையைக்கொண்ட நிலைமை.

163. போர் - குவியல். புனிதம்-பரிசுத்தம். ஏர்-அழகு. நீணெறி - நீண்டபாதை.

164. கூர்த்து-மகிழ்த்த. பாடம்-சொல்லும். பாரிடம்-பூதலம்.

165. மதமலை - யானை.

166. நண்ணும்-செல்லாநிற்கும். நெறி-பாதை-பாடு-வருத்தம். ஆல்-கன்யரவும் அசைகள்.

167. தரும்-தருகின்ற. தாரை-நீரொழுக்கு. இரவியும் - சூரியனும். ஆர்கலி-சமுத்திரம். கங்குலம்-இரவும்.

168. தின்-வலிமை. ஒன்-ஒள்ளிய. வெண்கலை - வெள்ளிய சத்திரனது. வண்கலை - அழகிய மாணை. தார்த்தற்கு-தார்ப்பதற்கு. எழும்-எழுதின்ற. மூச்சு-சுவாசம். எண்டந்த-இலக்கத்தைக்கொண்ட. பங்கயம்-பலயாணைகளை. ஏற்றும்-வாரியெறியும். அரி-சிங்கம். அண்டந்த-நெருங்கிய. இருட்போது-இரக்காலம்.

169. சினம்-கேரபம். கரி-யானை. தடம்-அவ்ஞல். பணி - பாம்பு. அரி-சிங்கம். இடைவதல்லால்-வருந்துவதல்லாமல். விலங்கு-மிருகம்.

170. திமிரும்-பூசும். திறல் வெற்றி. இளநாரியர்க்கு-இளமைப் பருவத்தை யுடைய பெண்களுக்கு.

171. அணியியல் - அணியினது இயல்பு. ஏன் பயன்-என்னபிரயோசனம். பொன்னாடு - தேவலோகம். பூவை-நாகணவாய்ப் புள்ளை யொத்த. புத்தயிழ்தின் - புதிய-அமுதத்தைப்போலும். சொன்னாட்டு-சொற்களால் நாட்டப்பட்ட. அணியியல்-மாலையினது இலட்சணத்தை யுடைய. நிச்சயம்-திண்ணம்.

172. கழை-சுரும்பு. தரளம்-முத்து. கார்தளம்போது-கார்த்திகைப்பூ. தழை-தளிர். அணிநலம் - அணியினதுஅழகு. மழை-மேகம். இழையார்-ஆபரணத்தைத் தரித்தமாதர்கள். எல்லி-இரவு. யாமம்-சாமம்.

173. கொடுவரி-கொடிய இரேகைகையுடைய. வணத்து - காட்டினிடத்து. கங்குற் செவ்வியில் - இரப்போதில், பரி - குதிரையை யுடைய, வல்லும்-குதாடுகருவியும்.

174. புயல்-மேகம், இபம்-யானை. அரி-சிங்கம், வெருளும்-மருளுகின்ற, சிறுநெறிக்கான் - சிறியபாறையையுடைய காட்டினிடத்து, வலித்தாள்-வரும்படி யிருத்தாள், வண்கண்-கொடுமை யுடைய தலை.

175. பொருவா - ஒப்பாகாத, கண்ணுளர் - நாயகர், அடல் - வலிமை, அமர்-புத்தம், மடல்-இதழ்.

176. புத்துரைகள்-புதியமொழிகள், தாணி-பூமி, வெண்புகழ்-களங்கமற்றகீர்த்தி, தேற்றியவாறு - தேறும்படி செய்தவிதம்.

177. மணம்-வாசனை. மாதவி-ருக்கத்தி. வங்கணம் - வருணை. கைக்களிறு-துதிக்கையை யுடைய யானை. அம்-அழகிய, பணம்-பாம்பின்படம். அல்குல்-நிதம்பம். நிராமற - ஒழுங்குடைய. பாய்கின்றது-சாடுகின்றது.

178. ஏவார்- அம்பைப்போலும் பொருந்திய, ஏமாந்து-ஏமாந்துள்ள பதன்விசாரம். கோவார்-மேன்மை பொருந்திய. அணியொளி-ஆபரணங்களின் பிரகாசம்.

179. நள்ளிருள்-நடுராத்திரி. சேவை-ஊழியம். தண்ணவர்-தேவர்கள். அடிக்கல்-மலை. போதுகம்-போவோம்.

180. முலை-முல்லை. அலி-அல்லி. சினை-அவயவங்கள். தொண்டாய்-அடிமைகளாக.

181. விமானம்-ஒருவகைத்தேந், விஞ்சை-வித்தை. ஆர்கலி-சமுத்திரம். காலேணி-காலாகிய ஏணி.

182. துளி-நீர்த்திவலை. கரங்குழி-முதலையுடைய தடாகம். அவலம்-துன்பம். முள்வழி-முட்களை யுடைய பாதை.

183. கூந்தலிருக்கு-கூந்தலாகிய அந்தகாரத்திற்கு. இடை மின்னொளி-இடையாகிய மின்னலினது பிரகாசத்தை. அணி - ஆபரணம். மென்முலை - மெல்லிய தனத்தை யுடைய தலைவியினது. அல்குற்றடம்-நிதம்பமாகிய தடாகத்தை. அந்நேர்கண்டபோது-அந்த உண்மையைக்கண்ட சமயத்தில். அஞ்சு நாகங்கள்-நாகங்கள் அஞ்சாகிற்கும், ஐவகையான நாகங்கள்; அவை, மலை பாம்பு மேகம் யானை சங்குகளையுடைய நீர் நிலைகள்.

184. மின்னனய்- மின்னலையொத்த தலையியே. ஆகம்-உடல். மடுக்க மடுக்க-உண்ண வுண்ண.

185. சமையாத - பொருத்தாத, பொம்மல்-பொலிவு. சாயல்-அழகு, அரம்பையர்-தேவப்பெண்கள்.

186. அரா-பாம்பு, அரி-சிங்கம், உறுத்து-கோபித்து, பொருகைக்கு-பொருதலுக்கு. கருகைக்கு-கொடுத்தற்கு, தருவைப்போன்ற கைக்கு. வருகைக்கு-வருவதற்கு.

187. தூபுரம்-சிலம்பு. வாணகைப்போது-ஒள்ளிய பற்களைப்போன்ற புஷ்பங்களாகிய மூல்லை யரும்புகள். பேணுது-கருதாது. செஞ்சிவப்பு-மிக்க சிவப்பை. அடி-பாதத்தில்த். கடிமனைக்கு-காவலையுடைய வீட்டிற்கு.

188. தளவம்-மூல்லை. நகை-பற்கள், அண்ணாந்து-மேலேகி. உடைத்தும்-மனஞ்சோர்த்தும், முறுக்கலிழ்த்தும், அலர்வாய் விடுத்தும்-நிந்தை மொழிகளை மொழிந்தும், வாயானது விரியப்பெற்றும். எண்ணுது-கருதாது.

189. ஒல்கா-குறையாத. பங்கு-பெருகிய, அனை-தாய், இல்காரணம்-இல்லாத காரணத்தை, செல்-செல்லுவாய், காலெனநட - காற்றைப்போலும் நடப்பாய். வா-வருவாய், அடைவாம்-போவோம்.

190. கன்மேல் - மலையின் மீது, முலைக்கு-தனத்தை யுடைய தலையிக்கு, ஒருத்தன்மேல் - யானையின் மீது, சாசல்-மலையடிவாரம், சாசல்-வாரேல், இன்று - இல்லை, பழி - நிகதை.

191. ஒறுக்கும்-வெறுக்கும், கட்டுரை-கட்டமான மொழி, இலவு-இலவமரம், இயல்பு-இயற்கை.

192. வெறி-தேன், பொறி-புள்ளிகள், பொதும்பு-பொந்து, போதம் - செல்லாநிற்கும், நெறியால்-பாதையினால், அலமரும் - வருந்து

கின்ற, குறியால்-குறிப்பினால், போதி-போவாயாக.

193. தொடிக்கு- வளையல்களுக்கு, அடிசெய்காத்தோகை-கையினது முற்பாகத்தைக் கொடுக்கின்ற மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய தலையியே, மருங்கெழில் - இடையழகை, சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து, முடிக்கு-கிரீடங்களுக்கு, அடிதந்த - பாதத்தைக் கொடுத்த, அலமரும்-மயங்குகின்ற, மின்னினல் - மின்னலினாலிருளை, நெறி கொடிக்கு-பாதையினது பள்ளங்களுக்கு, அடிமாற்றி-பாதத்தை மாற்றி, அடைகுவல் - சேர்வேன்.

194. பொண்ணுகமேணி - பொன் போலுஞ் சரீரகாந்தியையுடைய, புணர்-நெருங்கிய, பூ-பூமி, புன்னாகம்-புண்ணைமாத்திலுள்ள, சேக்கை - படுக்கையை, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், ஆகம்-உடல், சலியாது-தளராது, தழங்கின்றது - ஒலிக்கின்றது.

195. உள்ளற்கு - நினைப்பதற்கு, எளிதல்-இலேசன்று, என்னுட் கமலவன்னல்-எனது இதய தாமரையிலிருக்கின்ற வன்னலாகிய தலைவர், குறி - அடையாளம், மானித்து-அனுமானித்து, கன்னற் பொழுதிடை - நடு இராக்காலத்தில், பட்டதன்பம் - அடைந்தவருத்தம், நகைகையரே - தோழியே.

196. பாயாவரும்-பாயும், பாளு-பாதிநான், பற்றலர் - பகைவர், வடுக்குறி-தவருண குறி.

197. பொருத்தலர்-பகைவர், மாந்-மாந்பு, வேட்டு-விரும்பி, கனை-நெருங்கிய, வெஞ்சூர் - வெவ்விய வருத்தத்தை, நஞ்சே-விடமே, கொம்பு-வளைவாகிய வெழுத்துக்கோடு, நஞ்சென்பதன்முன் கொம்பிட்டால் நெஞ்சென்றவது காண்க.

198. மடிகான் - தாழைச்செடிகளே. நீளணி-நீண்டமானை. ககம் - இன்பம், வண்டு.

199. முடி-துணி. மூட்டிய-மூளு
ம்படி செய்த. அடி-மூடு. இணை-ஒப்
பு. தொடி-வளையல். குழுவது - ஆ
லோ டுப்பது. தொல்-பழமை.

200. படிற்றரை - பொய்வார்த்
தை. வாய்மை-சந்தியம். இயம்-வா
ச்சியம், அதிர்-ஒலிக்கின்ற. முன்றி
ல்-முற்றம். முடங்கல்-தாழை. அல்
லி-ஆம்பல்.

201. ஓறுத்தீர் - வெறுத்தீர், அ
ண்ணல்-தலைவனே.

202. பழி-நிந்தை.

203. ஆவி - தடாகம். வண்குறி
அழகிய அடையாளம். ஆங்கு-அவ்
விடம். அனியாயம்-நியாயமின்மை-
அந்தோ-இரக்கச்சொல். ஆகம்-உட
ல். சோக்கன்-மரக்கலத்தைபுடை
யோன். பூங்கனி-அழகிய கன்னி
யாகிய தலைவி. பூவளவு-பூமியினது
அளவு. புஷ்பங்களைபுடைய வளைந்
தசோலை.

204. வானேறு-இடி. வல்லியம்-
புவி. கைம்மலை-யானை. அல்லிடை-
இரவினிடத்து. ஏறு-ஆண்டிக்கம்.
குலம்-மேன்மை பொருந்திய. அன்
பர்-தலைவர்.

205. சித்தம் - மனம். அலர்-பூ.
சுசு-வத்திரம். அத்தம்-பொன். அ
டுக்கல்-மலை. யுத்தம்-மனப்பொருத்
தம். வினையோ-தீமையோ. அதல்-
நெற்றி.

206. நன்னென்று-மிகவாய். நடு
நிசி-அர்த்தராத்திரி. போதர-வர.
நற்றமிழ்க்கு-நல்லதமிழாற் செய்ய
ப்பட்டனாற்களுக்கு. தெள்ளென்று-
தெளிவாய். துயில்-நித்திரை. சஞ்ச
லம்-துன்பம்.

207. சளம்-மூர்க்கம். பேய்-பை
சாசம். நரற்றம்-குரைக்கா நிற்கும்.

208. தோடுறங்கா-இதழ்கள் கு
வியாத. இறை-தலைவரது. குழுவற-
சுற்றிவரும் வருகை யொழிய. கோ
டு-ஊதிடு கொம்பு. முன்றில் - முற்
றம். கார்-மேகம். கா-சோலை.

209. படிப்பால்-பூமியினிடத்து,
கல்லியினால். தொடி - வளையல்களை
புடைய. பான்மொழி-பால்போலு
ம் வார்த்தைகளைக்கொண்ட. ஒடிப்
பான். நீக்கும்பொருட்டு. காவலர்-
நகரகார்ப்பாளர். பறை-முரசு. கடிப்
பான்-கோலினால். காலன்-எமன்.

210. தேராத் தெளிவின்-தேறத்
தகாத் தெளிவினோடு. ஊராய்-தடை
யாக. உரவோன்-அறிஞனாகிய. நித்
தலும்-பிரதிதினமும், கனங்கம்-ம
னம். மதி-அறிவு.

211. வஞ்சினம்-சபதம். முனிவு-
கோபம். சூல்-கருப்பத்தை புடை
ய. மஞ்சினம் - மேகக்கூட்டம். வ
ளம் - செல்வத்தைபுடைய. துஞ்சி
னது-துயின்றது. தோகை - மயில்
போலுஞ் சாயலையுடையபாங்கியே.
கூகை-கோட்டான். அரற்றி-கூவி.
ஆவி-உயிரை.

212. ஆவற்கு-ஆசைக்கு. மா-பெ
ரிய. வல்-வலிமையுடைய. மூவு-
பொருந்திய. அற்கடை-இரவின்று
தியில். அஞ்சிறை-அழகியசிறகுகளை
குரற்செய-கூவ. தீவினை-பாதகம்.

213. மைக்கண்-மையெழுதியவீ
ழி. வடித்தனை-நரைப்பொழிந்தாய்.
தோடு - இதழ்கள். ஆய்-செவிலித்
தாய். அன்னை-நற்றாய். கோன்மை-
ஆளுகை. உற்றது-சம்பவித்தது.

214. தண்டா-கெடாத. வளம்-
செல்வத்தைபுடைய. தனதோன்-
குபேரனான. தாரகை-உடு. பசப்பும்-
பசுமையையும். புனை-அலங்கரித்த.
சேப்பும்-சிவப்பையும். எதிர்-நோ
க. அயிர்த்து-அனுமானித்து. கட்க
ணை-கண்களாகிய பாணம்.

215. ஞானி-நாய். அன்ன-ஒக்கு
ம். கூகை-கோட்டான். கோழி-சே
வல். மானும்-ஒக்கும். மதி-சந்திர
ன். ஆயோவெனும் - தாயோவென்
று சொல்லத்தரும்.

216. கூடார்-கூர்மைபொருந்திய.
கோமளமே - இளமைச்செவ்வியை
புடைய பாங்கியே. கொற்றவர்-த

லைவரது. நேர்மை-நிதானம், நீக்கம்-
பிரிவு. தேரார் - பகைவர். அரி-
சிக்கம்.

217. மறம்-கோபத்தை. கால்-கக்
குகின்ற. அறம் - புண்ணியம். காத
லித்த-விரும்பிய. வினை-நீமை.

218. அமைவில்-பொருத்தத்தை
ப்போலும், புல்லும் - சேரும். புறத்
துளது - அடுத்ததுள்ளது. போற்ற
வர்-பகைவர்-திறல்-வீரம்.

219. உராத-தூங்காது. துயில்-
நித்திரை. கலை-வந்திரம். வாயமு
தம்-அதரபானம். நல்லோன்-உத்த
மனான்.

220. கைக்கயம்-துதிக்கையை
டைய யானை. கோட்டுத்தனம் -
கொம்பையொத்த கொங்கை. நல
ம்-அழகு. பேழை-பெட்டகம். சோ
ட்டுக்கருங்கொடி-துணையாகிய கரி
ய காக்கையையொத்த. குழ-வளோ
ந்த. துதலாய்-புருவத்தை யுடைய
பாங்கியே.

221. அடியோடு-ஆதியிலிருந்து.
முடி-கிரீடம். இறைஞ்சிசை-பணி
கின்ற சீர்த்தியையுடைய. தொடியோ
டு-வளையல்களோடு. அறுவை-வத்
திரம்.

222. பிணைத்த- கலந்த. கணை-
அம்பு. அணை-தலையணை. இணைத்
த-இணைந்த. எய்துறும்-கிட்டாதி
றும்.

223. ஐ-ஐந்து. வில்வலர்க்கு-வி
ற்றொழிலில் வல்லவனான மன்மத
னுக்கு. உள்ளுடைந்த-மனமானது
நொறுங்கி. மறுகேன்-மறுகாதயா
ன். மண்டலிகர்-அரசர். பவளம்-
பவளத்தையொத்த. அல்லியலர்க்கு
ள்-ஆம்பற் புஷ்பங்களுக்குள். அல
ரா-மலராத. அலர்-பழிச்சொற்களை.
அரும்பதி-அரியவூர்.

224. பேர் - பெரிய. காரார்-கரு
மைகிறைந்த. கயம்-யானைகளை. து
வைத்து - தோய்த்து. செக்ரீர்படி-
இரத்தங்கலந்த. கான்மலர்-பாதமா

கிய தாமரையை. பூந்தாரார்-புஷ்ப
மாலை பொருந்திய, தடத்தில்-மலை
யினிடத்து. ஐம்பாலால்- கூந்தலி
னால். நீர்மை-தன்மை.

225. எறியும்-வீசுகின்ற. அலை -
திரைகளே யுடைய. குருகே-காரை
களே. இனமும் - இன்னமும். பறி
யும்-கழலுகின்ற. தொடியும் - வளை
யல்களையும். படரும்-அரையை வி
ட்டு மசலுகின்ற, வெறியும் - மயக்
கையும், சிறையும்-காவலையும். விளை
வும்-ஆசையையும்.

226. மஞ்சங்கடுத்தனை-மேகங்க
ளை அங்கு அடுத்தாய், கட்டிலினி
டத்து விரைந்து சென்றாய், மையற்
பெருத்தனை-கரிய விரவை வளரப்
பெற்றாய், ஆசையான ததிகரிக்கப்
பெற்றாய், மாமுலையும் - பெருமை
பொருத்திய முல்லை யரும்புகளும்,
பெரிய தனங்களும். விஞ்ச-யிசுக்க.
மெய்யும் - உடலும். வெஞ்சுத்தனை-
வெளிறியும், வெண்ணிறமுற்றாய்.
வேற்றரசர் - அன்னிய அரசர்கள்.
துஞ்ச -மடிய. பொருபடை - பொ
ருதுகின்ற சேனையை யுடைய. அஞ்
சும் - பயப்படும். பிறையே - சந்தி
ரணே. கிற்கும் - உணக்கும். அன்பி
றை-அன்பையுடைய தலைவன்.

227. பேராதரம் - பெரிய அன்
பையுடைய. பெருமான் - பெருமை
யிற் சிறந்தோனான. பிறங்கல்-மலை,
ஏரார்-அழகுசிறைந்த. குறன்-பூதம்.
இருசுடர்-சந்திரசூரியர். தேராத -
தெளியாது. அயிர்க்கும்-சந்தேகியா
கிற்கும். சாசல்-மலையடிவாரம்.

228. நெறிக்கும் - முறிப்புக்கொ
ள்ளாநிற்கும். ஆய்-தாய். எல் - சூரி
யன். எறிக்கும் - ஒளிவீசும். எதில
ரை-பகைவரை. தறிக்கும் - வெட்
டும். கடுத்தலை-வான். அல்-இரவு.
குறிக்குள் - குறியினிடத்து, குறக
லென்று-வாரேலென்று. கோதை-
கூந்தல், மாலே.

229. சேய்-செம்மை. மையனோ
ய்-ஆசையாகியபிணி, வெறியாடல்-

சன்னதமாடுதலை. துடங்கும் - துவளாநிற்கும். கொண்டவா-கொண்டவாறு.

230. சரசகுணம்-இனிய குணம். அட்டவர்க்கு-மேற்கொண்ட தலைவர்க்கு. அணி-அழகிய. மறுகு-வீதி. தொனி-ஒலி. மணத்தென்ன. விவாகத்திற்கென்று. பிரசம்-தேன். பிற்பட. பின்னாற்போக.

231. மன்றல்-விவாகம். காலி-நீலத்தையும். அஞ்சேல்-அழகியகெண்டைமீனையுமொத்த. கிளைக்கு-உறவினர்க்கு.

232. கிளை-உறவினர். முளை-மூங்கில். இகல் - பகைக்கின்ற. வளை-வளையல்கள். அறுவை-வத்திரம். மங்குல்-இரவு. களை-அயர்வு. இசைவகை-கீதத்தின் பாடுபாடு. கரந்தன்ன-மறைந்தேன்.

233. ஊர்வாய் - ஊரிலுள்ளார்வாயை. ஓர்வாய் - அழிவாய். கையலர்-கையினிடத்திருந்தமலர். பார்வாய் - உலகத்தினிடத்துள்ள. அலரென - பழிச்சொல்லில் போலும். பைக்கொடி - பசியகொடியையொத்ததலைவி. படர்ந்த-விரிந்த. முடிச்சார்பாய் - கூந்தலினை சார்பாக அலர்ந்தது-மலர்ந்தது.

234. காமாநலம் - காமாக்கினி. மாழ்கி-குன்றி. ஆம்-ஆகிய. ஆவலி-இரேகை. பசப்பாதி-பசுலைமுதலானவைகளை. தா - தாவுகின்ற. மாவரு-குதிரையினிடத்து வருகின்ற.

235. அடல்-வெற்றி. பிடல்-வலிமை. அலியா - அலிக்காத. வெவ்வழல்-வெவ்விய நெருப்பு. கடலுற்றகண்ணி-சமுத்திரத்தைப் போலும் பொருந்திய கண்களையுடையவளான. தாய்-அன்னை.

236. சங்கை-பெருமை. திங்கள்-சந்திரன். சேல்விழி - கெண்டைமீன்போலுங்கண். கொங்கைக்குடம்-தனமாகிய கும்பம். குறுநகை-சிறியபற்கள். குழற்கொண்டல்-கூந்தலாகிய மேகம். எங்கைக்கு - எமது தங்கையாகிய தலைவிக்கு.

237. பொய்க்கு - உண்மையின்மைக்கு. மெய்க்கலை - உண்மையை யுடையதூற்களை. கண்டவர்-தெரிந்தவர். மேய-உற்ற. வருகைக்கு - வரவுக்கு. அலையேல் - அலையாதே. அல்லில்-இரவில்.

238. மணி-அழகிய. மாளிகை - அரண்மனை. கணி - வேங்கைமரம். கலை-கிரணங்கள். மதிவட்டம்-பரிவேடம். அணிமாவரு-அழகிய குதிரையினிடத்து வருகின்ற. நணி - நெருங்கி. மணம்-விவாகம்.

239. பூமகணதன் - பூமாதேவியினது தலைவனான. புனிதம் - பரிசுத்தம். நாமகள்-கலைமகள். நாமகென்ன - நாம் மகனென்று சொல்லும்படி. கோமகள் - தலைவி. நின்பழி. உன்னாலுண்டான நினைதையை. அன்னையின்-தாயைப்போல. காமகள் - காக்கின்ற பெண்.

240. மாண - பெருமையாக. பேண - பேண முடியாத. அண்ணல்-தலைவனே. உன்னி-நினைத்து. ஆடுக-விளையாடுவாயாக.

241. வெற்பனை-மலையை யுடைய தலைவனே. அல்லுக்கு-இராக்கீலத்திற்கு. அளி-வண்டு. கிருபை. எல்லுக்கு-பகற்காலத்திற்கு. அல்லியிருமலர்-ஆம்பலாகிய பெரிய புஷ்பம். வாய்.

242. அஞ்சலென - நடுக்கெலென்று. விஞ்ச - அதிகரிக்க. மேய - பொருந்திய. கஞ்சம் தாமரை, முகம். சுகம்-வண்டு, இன்பம்.

243. புகல்-வெற்றி. போற்றலர்-பகைவர். இகல்-வண்மை. இசை - கீர்த்தி. அகல்-கீதம்பம்.

244. துயில்-நித்திரை. என்மதி-குரிய சந்திரர். கல்லம்-தோண்டாநிற்கும். கடகரி-மதத்தை யுடைய யானை. குறள்-பூதம். அலர்-பழிச்சொல். அல்லம்-இரவும்.

245. நீடம்-நீண்ட. சிலை - வில். வடி-வடித்த. மணம்-விவாகம். கோடம்-கோணும். கைதவம்-துன்பம்.

246. கொடுவரி-கொடிய இரே
கைக்கோ புடைய, சாரல் - மலையடி
வாரம். சேரல்-வாரேல். அல்லும்
இரவும். ஆய்முத்தம்- ஆராய்ந்தெயி
த்த முத்தைப்போன்ற, வெண்ண
கைக்கு-வெள்ளிப் பற்களை புடைய
தலைவிக்கு.

247. வடிக்கும்-கீரைப்பொழிவா
ள். மருண்டு - பிரிந்து. உயிர்க்
கும்-பெருமூச்சு விடுவான். சினக்கு
ம்-கோபிப்பான். உன்னி-நினைத்து.
தயங்கும்-இளைப்பான். கயக்கும்-கு
ழைவான். அயில்விழிக்கு-வெல்போ
லுங் கண்களையுடைய தலைவிக்கு.
நின்சோகம் - உன்னுலேற்பட்ட து
ன்பத்தை. கடித்து-நீக்கி. அருள்-கா
ப்பாயாக.

248. பூபர்-அரசர். இருகாலும்-
அல்லும்பகலும். காவலர்-கடர் காப்
பாளர். முகில்-மழை. செல்-மேகம்.

249. சினைத்தார்-பூங்கொத்துக்
களாற் செய்யப்பட்ட மாலை. செம்
மல்-அரசன். ஒன்னார்-பகைவர். க
னைத்து-ஒலித்து. நின்-உனது. கா
டூரலம். காமமாகிய கெடுப்பை.

250. இடைக்கலை- அரையினிட
த்துள்ள வத்திரத்தை. கனவு-சொ
ப்பனம். காரிகை-தலைவி. இகல்-ப
கைக்கின்ற.

251. வண்ணம்-சிறம். புலர்ந்து-
வாடி. பூரித்து-பருத்து. கணக்கு-
தேமல். இறை-சிந்துகின்ற. சேப்ப-
சிவக்க. சலித்தனன் - சேரந்தான்.
பன்- சொல்லுகின்ற. வண்ணம்-அ
ழகிய.

252. புணர்-கெடுக்கிய. பொன்
னகர்-அழகிய ஆர். ஆற்றம்-செய்
பும். கருமம்-காரியம். அடைவல்-
வருவேன். கூற்றம்-எமனும். கொ
டியும்-காசமும். தேற்றம்-தெளியச்
செய்யும்.

253. கடுஞ்சொல்-கொடிய வார
த்தை. எம்மான் - எமது தலைவி.
சிலைவலவா-வில்வித்தையில் வல்ல
தலைவனே. உரை-வார்த்தை.

254. ஏகம்-ஒன்று. சோகம்-துன்
பம். என்னேனும்-எள்ளத்தனையும்.
என்னேன் - இகழேன். துன்னவர்-
பகைவர். ஆகம்-உடல். மென்-மெ
ல்லிய. போக-செல்ல. விடை-உத்
தரவு.

255. வன்னம்-கண்ணத்தையொ
த்த. ஒன்னவர்-பகைவர். விள்ள-
வேறுபட்ட. துணித்த-வெட்டிய. அ
ன்னத்தகும்-அன்னுதற்குத் தகுதி
யான. அயர்த்தால்-மறததால். பழி-
திமை.

256. சில சாதித்தற்கு-சில கார்
யங்களைச் செய்து முடிப்பதற்கு.
தரியார்-தங்கமாட்டார். எதிர்-எதி
ர்க்கின்ற. கோலார்-பகைவர். மலைய
வெற்பு-பொதியுமலை. புலராய்-வா
டேல். போதுவர்-வருவார்.

257. எற்பரியேன்-என்னை விட்டு
கீங்கேன். துறவாலிருந்து துறந்து.
துயர்-துன்பம். குழின் - ஆலோசித்
தால். அறவாழி-தரும சக்கரத்தை
புடைய இடுக்கங்கள்-இக்கட்டுகள்.

258. குருகே-நாரையே. தண்க்
து-பிரிந்து. பறியும்-கீங்கிய. பயிலி
டம்-இருக்குமிடம். ஒருகால்-ஒருமு
றை. அறம்-புண்ணியம். செறியுர்-
கெடுக்கிய. தவம்-புண்ணியத்தைபு
டைய. செய்-குமாளுன்.

259. சேல்-கெண்டைமீன். மே
ல்-நிது. கோக்கின் - கண்களோடு.
மேலி-சென்று. தூல் - சாத்திரம்.
நுவல்-சொல்லுகின்ற. கிரிக்குள்-ம
லையினிடத்து. பால்-பக்கம். முத்தி-
முகந்து. களிப்பதற்கு-சத்தோஷிப்
பதற்கு.

260. சித்தாகுலமும்-மனக்கவலை
யும். தியக்கும் - கலக்கமும். மயக்
கேல்-மயங்காதே. கொத்தார்-கொ
த்துக்கள் சிறைந்த. தொடை-மாலையையுடைய. சந்து-சந்தனம்.

261. இறையளவு - அணுத்தனை.
நறை-வாசனை. அளவு - அளாவிய.
ஆய்குமல் - ஆராய்ந்த கூந்தலையு

டைய. சிறையளவாக்கி - காவலளவாக்கி, திகைப்பித்தது-பிரமிக்கச் செய்தது. ஏது - என்னகாரணம். தேர்-இரத்தத்தையுடைய. திறையளவு-கப்பத்தினது அளவை, ஏற்கும்-ஏற்றுக்கொள்ளும்.

262. வாரி-கடல், பொரும்-பொருதாநிற்கும், செல்லாவரும்-செல்லும், மதி, சந்திரன்-சிறுகால், தென்றற்காற்று, அதிர்ச்சி-முழக்கம், பல்லாயிரம்-பலஆயிரங்கள்.

263. நீர் - நீண்ட, பொன்வாய்-தலைவியினிடத்துள்ள, புரத்தன்-காத்தன், போற்றலர்தம்-துதியாதவரது, புன்வாய்-கீழ்மையான வாயை, மலைதன்வாய் - மலையினிட

264. அறம்-புண்ணியம், சுகம்-இன்பம், பூக்கும்-புஷ்பிக்கின்ற, தருமரம், தெருள்-ஒளிவு, சேரலர் - பகைவர், மருள்-மயக்கம், வெருள்-அஞ்சுகின்ற.

265. ஆசை-விருப்பம், புறம்-வெளியூர், புத்துரை-புதியமொழி, நேர்வர-நேராக, அறல்-கரிய மணலை யொத்த.

266. சுரம்-பாலேசிலம், உவப்பு-மகிழ்ச்சி, பொருள்-திரவியம், அல்-இரவு, வீங்கும்-அதிகரியா நிற்கும், பழி-நிந்தை.

267. விலை-கிரயம், மணம்-விவாகம், அளித்தன்-கிருபையாகிய குளிர்ச்சி, இனையல்-வருந்தேல், கலை-கல்வி, நிலை-நிலைமை, அளித்து-கொடுத்து, கொங்காய்-தனத்தையுடைய தலைவியே, நிச்சயம்-உண்மை.

268. வேள்-மதன், கணை-அம்பு, மெய்-உடல், பசப்பு-பசலை, விதிர்க்கும்-கடுங்கும், கொள்-கொள்கை, கொள்ளை கொள்வான் - திருடிக்கொள்வான், விடுத்தார்-விட்டார், நண்பர்-தலைவர், ஆள்விடுத்து-ஆளனுப்பி.

269. சகசம் - இயற்கை, ஓர்த்தால்-அறிந்தால், துயர்-துன்பம், ஓலி

ல்-கெடாத, பார்-பூமி, தேர்த்த-தெளிந்து, அதிபதி - அரசனாகிய, வரைவு-விவாகம்.

270. கரடும்-முரடும், வெங்காணில்-வெவ்விய காட்டில், தியக்கும்-பிரமிப்பும், புல்லும்-பொருத்தும், தரம்-தகுதி, நன்று நன்று-மிகவும் நல்லது, து-பரிசுத்தம்.

271. தெள்ளும்-தெளிந்த, சிமயம்-சிகரம், சுரம்-பாலே, அளற்கு-அக்கினிக்கு, பொள்ளும் - பொக்கும், பெடைக்கு-பெட்டைக்கு, அஞ்சிறை - அழகிய சிறகினது, நீழல்-நிழல், புரக்கும்-கொடுக்கும், அன்றில்-அன்றிற்பறவை, கோற்றொடியே-புள்ளிகளைக்கொண்ட வளையல்களையுடைய தலைவியே.

272. கறுத்து-கருகிறமுற்று, குறைபட்டு, ஒலித்து - இடித்து, அவயமிட்டு, உறவிழித்து-மின்னி, மிகப்பார்த்து, வெங்கோபமும் - வெவ்விய தம்பலப்பூச்சியும், கொடியசினமும், காயாவரும் - காயும், கார்-கார்காலம், கன்னெஞ்சர் - கல்லைப்போலு மனத்தையுடைய தலைவர்.

273. கவிகை - கொற்றக்குடை, பூண்-ஆபரணம், கரியானை, கூற்றும்-எமனும், கொடுவ - கூச, குமுறு-முழங்குகின்ற, கொண்டல்-மேகம், கொழும்-செழிய, ஆற்றும்-செய்யும், நடம்-நடனம், வம்பு-வம்பாகத்தோற்றியது.

274. கவனம் - சொற்றுத்திரளை, களிறு-யானை, கொன்றை-கடுக்கை, களிமலர் - கள்ளையுடைய புஷ்பம், வில்-இந்திரதனு, மின் - மின்னல், சவனம்-ஈட்டி, பைம்புயல், பசியமேகம்.

275. குது-குதாகெருவி, உரைகொடு-பொன்கொண்டு, மிடையல்-வருந்தேல், போது-தாமரை, வதனம்-முகம்.

276. துற்றும் - நெருங்கும், தகை - தகுதியையுடைய, ஏற்றும்-புடைக்கும், வலிக்கும்-இழுக்கும்.

277. அலை-கடல். அழிநீர் - கண்ணீர். உலவாய்-உலேந்து. துயில்-சித்திரை. கலை-தூல். மலைவாய்-மலைந்து.

278. பார்-பூயி. உவந்த-மகிழ்த. வலவா-சாரதியே. வந்திப்பதற்கு-வணங்குவதற்கு. சீர் - கீர்த்தி. கார்-மேகம். மாழ்குமுன்-மயங்குமுன்னர். காரினை-தலைவி.

279. பரித்தேர் - குகிரை கட்டிய இரதம். கடிந்து - விரைந்து. தரித்து-தங்கி. பயன்-பிரயோசனம். முகில்-மேகம்.

280. பேர்-கீர்த்தி. பேதறல்-மயங்கேல். பைங்கார் - பசியமேகம். ஓசை-ஒலி.

281. கொந்து-பூங்கொத்து. தார்-மலை. தந்துற்ற-தந்த. வெண்புகழ்-கனங்கமற்ற கீர்த்தி. உவல்-சொல்லுகின்ற. மவுலுற்று-சொல்லி. வலம்புரி-வலமாகச் சுழித்த சங்கு.

282. முனைத்து-துணித்து. அனையா-தாயாக. சினைத்தனை-சினைத்தாய். ஆசைக்கு-பொண்ணுக்கு. தினைத்தனை-தினையளவு. சித்தம் - மனம். தீம்-இனிய.

283. அறம்-புண்ணியம். ஆர்-அரிய. காணத்தும்-காட்டினிடத்தும்.

284. இந்து-சந்திரன். எழில்-அழகு. ஆதரிக்கும்-காப்பாற்றும். சந்தாடவி-சந்தனக்காடு. சிந்தாருலம்-மணக்கவலை. திறல்-வலிமை.

285. சொன்மலை - சொல்லாற்பொருதுகின்ற. வாணர்-புலவர்கள். பொன்மலை-மேருமலை. போர்மலை-புத்தஞ்செய்கின்ற. கன்மலை-கல்லாபுறமலை. கன்மலை - பொன்மலை. வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற. கைவிலை-கைக்கிரயம்.

286. ஆலைச்சிலையன்-கருப்பு வில்லையுடைய மதன். உவகை-மகிழ்ச்சி. காலை-உதயகாலம். காசினி-பூயி.

287. கொற்றத்தின் - வெற்றியினால். செற்றத்தின்-கோபத்தினால்.

அயில்-வேல். சேல் - செண்டைமீனையொத்த. சுற்றத்தினோர்-உறவினர்.

288. அலர்-கிந்தை. பழி-திமை. பாற-கெட. காரோடி-மேகத்தோடு. இகலி-பகைத்து. சறங்குவது-ஒலிப்பது.

289. முடி-கிரீடம். வடிமலை-மதுவினையுடைய மலை. மயிலனையாள்-மயிலையொத்த தலைவியினது. துயர்-துன்பம். அம்பொற் கடிமலை-அழகிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மணமலை. மலை-மயக்கத்தை. கடியென-கீக்கென்று. காதலர்-தலைவர்.

290. இணங்கார்-பகைவர். அடிகரி - கொல்லுகின்ற யானையையுடைய. சுணங்கு - தேமல். மறை-வேதமொழி. அணங்கை - தெய்வத்தை. வணங்காவிருந்து-வணங்கி.

291. பிடி-பெட்டையானை. அணங்கினை-தெய்வத்தை. தெவ்-பகைவர். பின்னப்பட-சிறையுப்படி. பிறங்கல்-மலை. தன்னந்தனியாய் - மிகவு மேகமாய். நனி-மிகவும்.

292. பரிந்திலை - விரும்பின வில்லை பைந்துணர் - பசிய பூங்கொத்து. பற்றிலை-எடுத்தாயில்லை. செய்ய-அழகிய. சிந்து-நீர். வண்டல்-சேறு. நொந்து-வருந்தி. கோற்றனை - வடித்தாய். துடங்கு-துவளுகின்ற. வந்ததென்-சம்பவித்தது யாது.

293. கனவு-சொப்பனம். துணிந்து - திடமாய். இறை - தலைவர். தோய்தர-அணைய. துஞ்சல் - சித்திரை. இளைந்தேன் - வருந்தினேன். உற்றது-சம்பவித்தது.

294. தருகார் - கற்பகத்தருவையும் மேகத்தையும், மழையைத் தருகின்றமேகத்தை. குருகு - காரை. கூண்ட-கூடிய. கபடாய்-வஞ்சகமாய். பேணி-விரும்பி. பங்குள்-பலசத்திய மொழிகளை. கண்டு-தெரிந்து.

295. வல்-குறாகருவி. அற்போடு-அன்போடு. அவனி - பூமி. மற்போர்-மல்புத்தம்.

296. அல்-இரவையொத்த. நடுவிகந்த-நீதிதவறிய, பொல்லார்-தியவர்.

297. கடுகி - விரைந்து. மெய்க்கும்படி-மெய்ச்சும்படி. மேவலரை-பகைவரை. மொய்க்கும் - மூடிக்கொள்ளும். தளம்-சேனையையுடைய-பொற்றொடி - பொன்றாறெய்யப்பட்ட வளையல்களே யுடைய பாகியே.

298. கோபம்-சினம். படை - ஆபுதம். தீபம்-விளக்கு. கடுந்த - ஒத்த. வெஞ்சோபம்-வெவ்விய ஆயாசம். குழிந்து-வளைந்து.

299. உளையொன்று - பிடர்மயிரைப் பொருந்திய, பரி - குதிரை. வளை-வளையல்கள். வாயலரும் - வாயினிடத்திருந் துண்டாகும் பழிச்சொற்களையும். களை - சோர்வு. மேனியும்-உடலையும். ஆய்-தாய். மனைவீடு. தளையொன்று-ஒர்விலங்கை.

300. திரு-செல்வம். மரு - வாசனை. கஞ்சமதி-தாமரையையுஞ் சந்திரனையுமொத்த. நென்னல் - நேற்று. மன்னும்-நிலைபெற்ற. தருவுற்ற-மரங்களைப் பொருந்திய. அனங்கன்-மன்மதன். உருவுற்று-தன்வடிவத்தைப்பெற்று. உலைந்தன்-மயங்கினான்.

301. பசப்ப - பொன்னிறப்புள்ளிகளைக் கொள்ள. தளர - சோர. உடனிலையும் - சரிந்ததின்நிலைமையும், குலைய-அழிய, நேரலரை-பகைவரை. மலையும்படி - மயங்கும்வண்ணம். அலையும்பொருகண் - கடலையும் பொருதுகின்ற கண்களையுடைய, புணம்-திணைக்கொல்லை.

302. மெய்க்கும்-மெய்ச்சுகின்ற, தடி-உடுக்கையொத்த, முனியேல்-சினக்கேல். உய்க்கும் - பிழைப்பிக்கும், நெறி-மார்க்கம், அவமே-வீணு

க, ஒம்பு - வளர்த்துகின்ற, அறியாமைக்கு-யாதொன்று மறியாத ஆட்டைப் பலியிடுஞ் செய்கைக்கு, அறியாமையாகிய தன்மைக்கு, வண்டியர்-வனமாகிய துன்பம்.

303. பொன்ஆர்-இலக்குமியைப் போலும்பொருந்திய தலைவினது. புலர-நீங்க. வெறியை-சன்னதமாலே, ஆருளத்தின்-அறிய மனத்தினது. நிகழ்பு-நிகழ்ச்சி.

304. வரைக்கு - மலைக்கு, ஒருவன்-ஒப்பற்ற தலைவனது, கரத்தாமரையில் - கையினிடத்துள்ள காமரைமலரில். விழித்தாமரைகள் - கண்களாகிய தாமரைமலர்கள். கலிய-விருப்பத்தோடு குவிந்துசெல்ல, தரத்தால் - தன்மையினால், அரிவாய்-பெண்ணை, பெறுதி-பெறுவாய், தருதம்-தருகின்றோம், உரத்தால்-வலிமையோடு, நயனம் - கண்களே, உவந்தன்-மகிழ்ந்தான்.

305. பிழியோடு - மதுவானது ஒடுகின்ற, அலங்கல் - மாலையை யுடைய, பிறங்கல்-மலை, குழி-குண்டு, வனி-தாம்பிரவாணி, குடைய-நீராட, உந்திச்சுழி-கொப்பூழாகிய சுழி. இகல் - பகைக்கின்ற, தொடர்ந்து-பின்பற்றி. அணங்கை-தெய்வப்பெண் போலுந்தலைவியை. பிழியோடு-திமையோடு, பார்-பூமி, மன்னன்-தலைவன்.

306. காரானையன்ன-மேகத்தை யுங் காமதேனுவையுமொத்த. ஓராணை-ஒரு யானை, உரத்தானை - வலிமைபொருந்திய கச்சை. கொங்கையிரானை-தனங்களாகிய இருயானை, இகர-பொருத, தடிந்து-வென்று, சீராணை - சிறப்பை யுடைய தலைவனை.

307. படர்ந்த - விரிந்த. பசப்ப-பொன்போலும் புள்ளிகளைக்கொள்ள, அரும்ப-உண்டாக, பிடைத்தன்-வருந்தினான். கோலம்-குழந்த, ஏலம்-பொருந்திய, உற்று-சம்பவித்தது

308. நாவொன்று - நாவின்னிடத்
துப்பொருந்திய, காவொன்று-சோ
லையைப்போலும் பொருந்திய. கூந்
தலை - முடியையுடைய தலைவியை,
காமன் - மதனையொத்த தலைவன்,
பூவொன்று-ஒரு புஷ்பத்தை, புனலி
டை-ஆற்றின்னிடத்து, மந்தமாவொ
ன்று-ஒரு யானையை, மருவினனும்-
தழுவினனும்.

309. அண்ணல்-தலைவனே, அவ
னி-பூமி. ஏகுதி-செல்வாயாக.

310. ஆவா-ஆ ஆ, உலுத்தர் -
உலோபிகள், அடர்ந்து-நெருங்கி,
வேவாவிருக்கும் - வேகும், வெவ்வ
முற்பாலையின், வெவ்விய சூட்டையு
டைய பாலைநிலத்தில். மேவரிது-
செல்ல முடியாதது, மாவார்-பெரு
மை பொருந்திய.

311. உன்ன - நினைக்க, மா-பெரி
ய, உறுத்த-கோபித்த, வின்ன-பே
சு, கவி-தரித்திரம், தழல்-சூட்டையு
டைய.

312. விடம்-நஞ்சையுடைய, வா
ளரவு-ஒன்னிய சர்ப்பம், தொட-திண்
ட, ஆவி-உயிர், பரற்பாலை-பரற்கற்
கையுடைய பாலைநிலம், துணிந்த-
செல்லும்படி திடமாய்ச் சொன்ன,
கடவாது-கடக்காமல், பொன்-இல
க்குபியை யொத்ததலைவி, கைவர-
கிடைக்க, பரோதிடவாரணம்-பலவ
ன்மையையுடைய யானைகள்.

313. தடமும் - வாலியையும், வ
ரையும்-மலையையும், பயில்-பழங்கிய,
மனையும்-விட்டையும், வசை-நிறை,
மாற்றலரும்-பகைவரும், புனையும்-
அலங்கரியா நிற்கும், போதனை -
போதிப்பு.

314. வெளிப்பணி-புறவணி, மெ
ய்ப்பணி-உண்மையணி, உடலணி,
காவெளிப்பணி-நாணகமாகிய ஒள்
ளியஅணி. களிப்பணி-சந்தோஷத்
தை யணிந்த, துளிப்பணி - மதுத்
திவலையையும் ஆபரணங்களைப் பு
டைய.

315. நானொன்று - நாணமாகிய
வொன்று. நலத்தது - நன்மையை
யுடையது, நாணகத்தும்-நாணத்தி
னிடத்தும், பூனொன்று - பூணகப்
பொருந்திய, வாய்மை-உண்மையை
யுடைய, சேனொன்று-மேகத்தைப்
போலும் பொருந்திய, பொன்ன
னூக்கு-இலக்குபியை யொத்த பெ
ன்களுக்கு, தேயத்தும் - தேசங்க
ளிலும்.

316. அலரும்-பழிச்சொற்களும்,
பாரோர்-உலகத்தாரது, பழியும் -
தீமையும், பலிப்ப-பலிக்க, மடர்வல்-
செல்லுவேன், காரோடு - மேகத்
தோடு, இகல்-பகைக்கின்ற, தீச்ச
ரம்-கொடிய பாலைநிலம்.

317. அமளி-படுக்கை, கணை-அ
ம்பு, கூர்த்த-மிகவுங்கோபித்த, பழி-
நிறை, தோய்குமுற்கு-தங்கிய கூந்
தலையுடைய தலைவிக்கு, உன்னவர்-
பகைவர், துன்னும்-நெருங்கிய, எ
ல்-என்பு, சரம்-பாலைநிலம், தியது-
கொடியதா.

318. மிஞ்சா-அதிகரியாத, உந்
தி-கொப்பூது, பஞ்சா-பஞ்சைப்போ
லும், மஞ்சாய்-மேகமாக, அஞ்சா
து-பயப்படாமல், அளித்தி-காப்பா
ற்றுவாயாக, ஐயா-ஐயனே.

319. கூப்பிட்டுதவும்- அழைத்து
கொடுக்கும், சேப்பிட்ட-சிவப்பை
யேற்றிய, நிறமினந்தவர் - உன்னைக்
கோபித்தவர்களது. ஆப்பிட்டு-ஆ
ப்புப்போட்டு, அளவிட்டு - கணக்கி
ட்டு, அலர்மொழிக்கு-பழிச்சொற்க
ளுக்கு, காப்பிட்டு-காவலிட்டு, கடு
குவல்- விரைந்து வருவேன், காய்
சரம் - காய்ந்த பாலை நிலம்.

320. ஆர்த்த - நெருங்கிய, கலக்
தனம்-சேர்ந்தோம், கவிஞர்-புலவர்,
முன்றில்-முற்றம், கணநகரம்-அக்
கினிமயமான பாலைநிலம்.

321. கல்-கல்லினால், தேய்-தே
யப்பட்ட, அலரடி - தாமரை மலர்
போலும் பாதுக்கள், கன்றிய-பதன
ழிந்தன, மேனி-உடல், களைத்தது-

சோர்த்தது, விற்றேர்-வில்லு மொ
ப்பாதலைக்கருதியாராய்கின்ற, நுத
ல்-நெற்றியையுடைய, மறுவேந்தர்-
அன்னிய அரசர்கள், குற்றேவல்
அடிமைத்தொழில், சலிப்பு - தள
ர்ச்சி.

322. எய்திட்ட-அடைந்த, இன்
னல்-துன்பம், அறநீங்க, ஏற்றவர்க்
கு-யாசித்தவர்க்கு, பெய்திட்ட-கொ
டுத்த, பொற்கை-பொன்னைகொ
ண்ட ஸகையையுடைய, கொய்திட்
ட-கொய்த, குந்தம் - தருந்தமலர்,
கொண்டாடில்-கூந்தலில், செய்தி
ட்ட-செய்த.

323. கொண்டல்-மேகம், வான
கம் - தேவலோகம், ஊன் - தசை,
வேங்கை-புவி, என்னு-சுரடி, உலா
வரும்-உலாவும், காண்-காடு, கலந்
தவர்-சேர்ந்தவர்.

324. போது குரியன், போந்த -
வந்த, மலர்மாத - நாமரைமலரிலி
ருக்கின்ற இலக்குமியைப்போலுந்
தலைவி, ஆயர்ந்துள்ள-சோர்த்தான்,
தீதோவ - தீமைநீங்க, ஆயின்று -
உண்டு.

325. கூர்-கூரிய, கட்டுகோலம் -
விழியை யுடைய அழகிய தலைவி
யும், ஆரம்-தலை, தோய்குன்றம் -
தங்கிய மலை, ஆரம் - மாலை, சுரம்-
குளிர்ச்சி, வனி-தாம்பிரவண்ணி.

326. வேலையும்-அயிலையும், கட
லையும், காலியும்-நீலத்தையுந், போ
ல, வேயும்-அணியா கிற்கும், மலர்
மேல்-பூமாலையோடு, தோய்-தங்கி
ய, சாலையும்-மரங்களடர்த்த பாதை
யும், வன்னியும்-தாம்பிரவண்ணி நதி
யும், வாலியும்-நடாங்குகளும்.

327. ஆயமும்-தோழிமாரகட்ட
மும், அழிதர-கெட, தேயம்-தேச
ம், வாசம்-வாழ்க்கை, ஆருயிர்-அரி
ய உயிர்போலுந் தலைவி, குஞ்சி -
ஆலோசனை.

328. மலையும்படி - திகைக்கும்வ
ண்ணம், வம்பு-வீண்வார்க்கைகள்,
விலையும் - கிரயத்தையும், மெல்லி
யல்-மெல்லிய இயல்பினை யுடைய

தலைவி, எண்கிலையும்-அட்டகுலபரு
வதமும், குலையும்-ஒழுங்கு கெழும்.

329. தாரு-கற்பகம், மான-ஒப்ப,
ஆருயிரை-அரியவுயிர்போலுந் தலை
வியை, தியிர்த்து-வளர்த்து, இன்
னலை-துன்பத்தை.

330. எங்குற-எங்கும்படி, முன்
றில்-முற்றம், எட்டுப்பொன்னையும்-
அட்ட லக்குமிகளையும், வேட்ட-ம
ணந்த, பொலம்-அழகிய, மோசம் -
தவறு.

331. கிந்திப்பதற்கு- தியானிப்ப
தற்கு, சந்திப்பதற்கு - அடைவதற்
கு, வந்திப்பதற்கு-சார்வதற்கு.

332. சுரம்-பாலை, திரு-அழகிய,
காளை - காளைப்பருவத்தை யுடைய
தலைவனது, பேண-விரும்ப, நார்த
னை-மறைந்து சென்றான், ஒன்றா-
பகைவர், நாண-வெட்க, கடிந்த -
ஒழிந்த, நளிநம் - இங்கிதத்தை யு
டைய, கதிக்கும் - ஒங்கா கிற்கும்,
புணர்-நெருங்கிய, நென்னற்போத
கத்து-நேற்றையப்போது.

333. மதலாய் - மகவே, இசைவி
ன்-பொருத்தமாக, தோடம்-தவறீ
நளிநம்-இங்கி தத்தை யுடைய, பொ
லிந்த-சிறந்த, கடுமபரல்-கொடிய
திரளாக் கற்பகையுடைய, கரத்தன
ன்-மறைந்து சென்றான்.

334. பன்னாள்-பல்தினங்களாக,
நவங்கிடந்து-புண்ணியஞ்செய்வதி
லேயேயிருப்பாகவிரிந்து, அங்கம்-
உடல், ஒன்றா - பகைவரது, மன்
னாய்-அரசனாக.

335. ஊன்-தசை, அயில் வலத்
தோன்-வேலைத்தாங்கிய வலக்கை
யையுடையோனான, கான்றாழ்-நீரை
க்கக்கியாழ்ந்த, ஈன்றான்-பெற்றவ
ளாகிய, தாழ்-பிற்புறந் தாழ்ந்த.

336. அமுதம்-அன்னமும், பரிந்
து-அன்புற்ற, காலோடு - பாதுக
ளோடு, கலந்தற-சேர்த்துவர, மே
லோடு-மேலே யோடுகின்ற, கொடி
யே-காகமே, கரைவாய்-கத்துவாய்,

337. வரம்-ஆதிர்வாதம். மணி - அழகிய. வரையின்-மலையினது. அவன்-அந்த வடம்சு. தாசீ - நென்பன். தோய்த்த-தங்கிய. வனத்திரம்-செவ்வ நிலைமை. அனியின் - அவன் கிருபையின்.

338. மலிகனற்கான் - மிகுந்த நெருப்பையுடைய பாலை. குழையும் படி. வாடும்படி-அறக்கோன்மையினால்-தருமத்தைக்கொண்ட இராசநீதியினால். விழையும்-விரும்பா நிற்கும். வியன்-பெரிய. அனிச்சமும் - அனிச்சப்பூவும். சாவ-தீண்ட.

339. அமுதம் - சாதம். பைம்பா வையை- பசியுதித்திரப்பதுமையை. மார்-மார்பினது. மேலோடு-மேற்புறத்தோடு. விழிதீர், கண்ணீர், உருக்கும்-சித்துகின்ற. மெல்லியல்-மெல்லிய தன்மையுடைய சிலைவி. யினிர்-பிரகாசிக்கின்ற. மாலோடு-வேட்கையோடு. வல்வினை - வலிய பாசகம்.

340. இற்புலி-பூனையை. எக்குற-எங்கி. அழுங்கி-வருந்தி. இரங்குமவன்-அழகாகிற்குமத்தலைவி. நற்புலி-நல்ல புலியை. கண்ணலர்க்கு-புகைவர்க்கு. பெற்புலி - அழகிய வேங்கை. கல் - திரளைக் கற்கள். புலியுற்ற-சேர்ந்தற்ற.

341. எங்கும்-அழுவான். விழும்-பூமியில் விருவான் எழும்-எழுவான். எம்மனை - எமது தாய். எவகெனும் - எங்கேயென்று கேட்பான். இன்னல் - தன்பம். வீங்கும்-சுவாசத்தை புள்ளிழுத்துப் பூரிப்பான். களையும்-பதனழிவான். மெலியும் - தளர்வான். உலையும் - கலங்குவான். சுகிர்தம்-இன்பத்தை யுடைய. பாக்கும்-பக்கத்தையும். சுழற்கும்-சுழற்சியையும். பாவையும்-சித்திரப்பதுமையையும். பூவையும்-நாகணவாய்ப் புன்சையும். அனை-தாய்.

342. வெப்பால் - குட்டினால். அலிந்த-வெந்த. எப்பால்-எத்தவிடத்தில். இன்னே-இப்பொழுதே. கொணர்வல்-கொண்டு வருவேன். உர

வோன்-அறிஞனா. தப்பாது-தவருது. அமர்-இருப்பாயாக.

343. அடைவான்-சேரும்பொருட்டு. சடத்தீர் - தேருத்தை யுடைய வர்களை. வண்மைக்கு-கொடைக்கு. ஒண்மைக்கு - பிரகாசத்திற்கு. அயில்-வேலையுடைய. மயில்-மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய சிலைவி.

344. தனக்கல்லது-தன்னையன்றி. நலம்புரி-நன்மையைச் செய்கின்ற. குலம்புரி-கூட்டத்தைக் காப்பாற்றும். அல்-அந்தகாரத்தை யொத்த. அம்புரி-அழகைச் செய்கின்ற.

345. பொன்மாத-இலக்குமி. தவப்பேறு-புண்ணியப்பயன். தாவுதாலிய.

346. கல்லென்ற - கல்லென்று சொல்லும்படி. அடர்ந்த - இறுகிய. வல்-குதாகிருவி. முகிலை - மேகத்தை. செல்-அகல்வாயாக. வஞ்சம்-கபடத்தை யுடைய. குரவே-குராமரமே.

347. பூவில் - அனிச்சமலரில். படர - நடக்க. அம்போருகம் - தாமரையை யொத்த. தாலில் - தலத்தில்தவக்குறையோ - புண்ணியக்குறையோ. நளினம்- இங்கிதத்தை யுடைய. காலில்-சோலையில். களி-மகிழ்ச்சியை யுடைய.

348. பேரும்-பெட்டையன்றிலும். அதர்-வழியில். ஒன்றிய - ஒன்று பட்ட உள்ளத்தின் - மனத்தோடு. ககனும்-ஆகாயமும். துன்றிய - நெருங்கிய. வென்றியன் - வெற்றியையுடையோனா. கன்றிய - பதனழிந்த. இங்குன்-இவ்விடத்தில். கவலைவத்து-கவலைப்பெம்படி வைத்து.

349. தார்-மாலை. வார்-சச்சு. பேர்-கிரத்தி. வேந்தர் - அரசர்களது. பகை-விரோதிகள். குருடை-துன்பத்தை யுடைய. கான்-பாலூலம்.

350. மான்-மான்போலும். மலைந்ததல்லால்-திகைத்ததன்றி. காஞ-யானாக. நலிவல்-சொல்லுவேன். ஊனார்-தணையைப்பொருந்திய. அயில்வலத்தோன் - வேலைத்தாங்கிய

வலக்கையையுடையோனான. அனைக்கு-தாய்க்கு.

351. தருவா-தேடாக. என்றும்-எனது அன்னையே. திரு - அழகிய. சேயொடு-தலைவனோடு. நன்கொருவா-நன்மை நீக்காத. உறவிலர் - பகைவரது. வாழ்வு-இருக்கை. அருவா-குன்றாத.

352. ஆடும் - விளையாடுகின்ற. வண்டல்-சேறு. தடம்-சோலை. குன்று-மலை. கூண்ட-கூட்ட முற்ற. திறல்-வெற்றியை யுடைய. பெருமர் - பெருமையிற் சிறந்தோனான. கிரி-மலை. நாடும்-விரும்பிய. பதி - ஊர்.

353. நாண்-வெட்கம். நாடி-எண்ணி. அற்பில் - அன்போடு. அண்ணலும்-தலைவனும். பொற்பில்-அழகினால். பொலிந்த-சிறந்த.

354. மண்டு-நெருங்கிய. அனல்-நெருப்பையுடைய. மருவுற-சேர. தெவ்-பகைவரது. பண்டனம்-போரை. அண்டு - நெருங்கிய. அனம் - அன்னம்.

355. அழுங்கல்-வருந்தேல். பொன்னாள்-இலக்குமியைப்போத்த தலைவி. நன்னாள்-நல்லதினம்.

356. ஒதுறும்-சொல்லா நிற்கும். தடந்து-மலையினிடந்து. மாதுறும்-தலைவியை யடைந்த. மாணிழையோடு-பெருமை பொருந்திய ஆபரணத்தைத் தரித்த தலைவியோடு. போதுறமோ-வருவானோ. புக்குறமோ-போவானோ. ஏதுறம்-என்ன செய்வான். அயிலாய் - வெறியாட்டாளனே.

357. நயந்த-விரும்பி. அளித்தார்தம்-பெற்றவர்களது. மணம்-விவாகம். இயன்ற-பொருந்திய. தனி-ஒப்பற்ற. அம்-அழகிய. எய்துவது - சார்வது.

358. மால் - வேட்கை. அம்மணம் - அழகிய விவாகம். நிர்வாணம். ஒற்றர்-தூதுவர். குவட்டில் - மலை

விடத்து. குல்-கருப்பம். எவ்வன் - எவ்வாறு.

359. துளிக்கும் - மதுவைப்பொழியும். வித்தகர்-அறிஞர். தெரிசித்து - பார்த்து. களிக்கும் - மகிழும்.

360. எந்தமர்-எமது உறவினர். இருங்குழு - பெரியகூட்டத்தினது. நாப்பண்-நடுவில். கந்தமர் - சங்கைப்போலுந் தங்கிய. கந்தமர்-கழுத்தையுடைய. வேட்ட - மணந்த. அமர்கண்ட - போரைச் செய்தது. ஹந்தமர்-உமது உறவினர். நவலுதி-சொல்லவரல்.

361. தணந்தே பிரிந்து. சாரலர்-பகைவர். தேர்க்கணம்-இரதக்கூட்டம். நிணம்-கொழுப்பு.

362. குல்-கருப்பம். வான்-மேகம். உறவாதியர்-பந்துக்கள் முதலானார். கோ - துன்பம். பாழஞ்சரம் - செய்கையற்றபாலை. அயராது-மறக்காமல்.

363. கூவி - கூப்பிட்டு. அழுங்கும்-வருந்துகின்ற. அனைக்கு - தாய்க்கு. ஒவில்-மாறாது.

364. ஆண்டகை - ஆண்டன்மையையுடைய தலைவனது. கணற்பொறி - தக்கினிப்பொறிகளை. செல் - செல்ல. முன்னலர்-பகைவர். என்-ஏனும்பு.

365. பூசற்கு-போருக்கு. பேசற்கும் - சொல்லுதற் கருமையான. அயில்-வேல். மழு-பரசு. கோதண்டம்-வில். கணை-அம்பு. வீசற்கென-வீசுவதற்கென்று. எந்தையர் - எமது தந்தையர்களான மறவர்கள். பல்-பல. குவிந்தன-குவிந்தாற்போலும்-இரதத்தை-தேரை.

366. நிதியில் - திரவியத்தினால். நியிர்-ஓங்கிய. மதியில்-சந்திரனைப்பார்க்கினும். பொதி-மூட்டை. அனைவேன்-ஒப்பாவேன். போந்ததீர்க்கு-வந்தவர்க்கு.

367. நாட்டத்து- எண்ணத்தினால். மன்னுயிர்-நிலபெற்ற சேவர்களை

தரியலர்-பகைவர். இன்-இனிய. எரியழல்-எரிகின்ற அக்கினி.

368. அமையாத-அடங்காத. அலர்மணம்-பூமணம். ஆர்த்த-பொருந்திய. மணம்-விவாகம். ஆர்-யாவர். (ஒருவருயிலர்.) களி-மகிழ்ச்சி. ஆகரிக்கும்-காப்பாற்றும். இமையாத-முடிவியாத.

369. தன்றுயர் - தமது துன்பத்தை. கோக்கார் - கருதார். இரும்பினிக்கு - பெரிய கோய்க்கு. இன்ன மிழ்து-இனிய மருத்தை. உயர் - உயர்ந்த. கோர்த்தனை - வேண்டினும். வாழி-நீ வாழக்கடவாய்.

370. மணியொளி - ஒன்றைவிட்டுடொன்று பிரியாத இரத்தினமும் அதன் பிரகாசமும். மலர்மணம் - பூவும் அதன் வாசமும். மர்சிழல்-மரமும் அதன் நிழலும். அணியொளி-ஆபரணங்களின் பிரகாசம். வாய்ந்த - சிறக்கப்பெற்ற. அணங்கொடு-தெய்வப்பெண் போல்பவ ளாகிய தலைவியோடு. அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்த தலைவனே. என்றுழ்-சூரியன். பணி - வணங்குகின்ற. ஒளி-காந்தியையுடைய. முடி-கீட்டைக்கொண்ட. நணி-அடைந்து. ஒளிபோல் - அச்சூரியனைப் போல. வாழி-நீ வாழக்கடவாய். பல்லாண்ட-பலவருட்கள்.

371. மாணர்-பெண்களது. அலரும்-பழிச்சொற்களும். அலரும் - புஷ்பப் பாணங்களும். ஆர்பொழுது-பொருந்துகின்ற சமையத்தில். சகித்தது-போறுத்தது. காணர் - வாசனை சிறைந்த. அலங்கல்-மாலையை யுடைய. கனகம்-பொன்.

372. தணந்தனரேனும்-நீங்கினராயினும். உன்னில்-மனத்தினிடத்து. தன்னிலை - தமது நிலைமையை. பொன்-இலக்குயி. நிலைவாழ் - நிலையாக வாழ்கின்ற. ஏது-யாது.

373. மருப்பும்-யானைத்தந்தத்தையும். பொருப்பும் - மலையையும். மருட்டிய-மருளும்படி செய்த-மயனெ

ருப்பும் - மையலாகிய தீயும். விருப்பும்-ஆசையும். அருப்பும் - அரும்பாநிற்கும். இருப்பும்-இருக்கையும்.

374. பொன்-இலக்குமியையொத்த தலைவியினது. அகத்தாமரை - இதயகமலத்தில். அவன் - அத்தலைவன். மின்னகத்தாமரை - காந்தியைத் தன்னிடமாகக்கொண்ட தாமரைமலரைப் பாணமாகவுடைய. பன்னகத்தாம்-பாம்பினது படர்ந்தையொத்த. அரை-நிதம்பத்தை யுடைய. பாக்கியம்-அதிர்த்தம்.

375. இல்லறம்-இல்லாச்சிரமம். கல்லறம்-கல்லாச்சிரமம். இயம்பும்-சொல்லுகின்ற. அற - முழுவதும். ஆய்த்தனை - தெரிந்தாய். மல்லற-வன்மையானது கெட. மாய்க்கும்-கொல்லும். பல்லறம்-பலதருமங்களே. ஆற்ற - செய்ய. படர்தரும் - சினைத்தான்.

376. மாசிதி-பெருமைபொருந்தியசங்கதி பதமசிதி. கணம்-மேகத்தைப்போலும். இனமா-பெண்கள்கூட்டமா. அருந்ததி-அருந்ததியா. தராசகம்-துலாக் கோவினிடத்து. வானன்டி-ஆகாயம்வரை.

377. அரவு-சருப்பம். ஒல்கிய-தளர்ந்த. அல்குல்-சிதம்பம். இரவு-யாசகம். இனியன-இனிய வார்த்தைகளே. இனம்புரந்தும்-உறவினரைக்காத்தும். வரவறிந்து-வரவைத்தெரிந்து. ஏற்று-செலவை மேற்கொண்டும். மதித்தனன்-கணித்து நடத்தினான். கல்லறம்-கல்ல இல்லாச்சிரமத்தை. உரவு-வலிமை.

378. வன்மறம்-பகைவரது கொடிய வீரத்தை. தாழ்த்தும்-குறைக்கின்ற. செல்-செல்லுகின்ற. மறந்தாங்கு-தோபத்தைக்கொண்ட. உளை - பிடர்மயிரையுடைய. தேசியந்தேர்-குதிரைகட்டிய அழகியதேர். அன்னை-தாயே. மல்-போரை. அல்லின்-இரவில். என்-ஏதை. உறும்-வரும்.

379. எள்ளும் - எள்ளனவும். இகவா-நீங்காத. துள்ளும் - மறிகின்ற

மறி-மான்போலும். சூனையின்னார்-பரத்தையர்களுது. முன்றில்-முற்றத்தில். தோய்த்து-தங்கி. உள்ளும்-கருதாநிற்கும். புவலிக்கு - ஊடலுக்கு.

380. நலம்-இன்பத்தை. கூண்டு-தழுவி. கூர்ந்து-மகிழ்ந்து. இளைந்தாய்-வருந்தினாய். நேரலரை-பகைவரை. சிறையா-காவலாக. பிறை-அர்த்தச் சந்திரனைப்போலும். நடவல்-நெற்றி.

381. ஆர்பவரில் - உண்பவரைப்போல, பரத்தையவர்-அன்னியவேசையர்கள். ஊர் - சேரி. ஆனது-கெடாமல். காண்-வாசனை.

382. மனையறம் - இல்லறம். பேணி-காத்து. மகிழ்நர் - தலைவரது. பினை-பின்னை. அறம் - புண்ணியம். ஏது-யாது. பேணலர்தம்-பகைவர்களது. வினையற - செயலொழிய. சினை-உண்ணை. அறமாதென-புண்ணியமாதென்று சொல்ல. நேரரிது-

383. பாறாஹம்-பாலைப்போலும் பரிமளிக்கின்ற. பற்றலர்-பகைவரது. மெய்யுன் - உடலினிடத்துள்ளதனை. நாரும்-நாறுகின்ற. கிடைத்தாங்கு-கிட்டிஹற்போலும். ஆனது-கெடாது. செவ்வணி-செவ்விய ஆபரணங்களை. சூயேர-அந்தோ-அவர்-அப்பரத்தையர்.

384. பூமகனாய்-பூமாதேவியாக. புறத்தமைந்த - வெளியிற் றங்கிய. கோமகளாய் - அரச செவ்வியாக. கொள்கை - கோட்பாடு. நாமகன்-கலைமகனையுடைய. நலத்தநன்மையைக்கொண்ட. போமகளீர்-போகின்ற பெண்களே.

385. பொன்றார் - பொன்போலுமகரத்துங்கள் தங்கிய. கமலம்-நாமரையிலிருக்கின்ற. பொலன்-அழகிய. திரு-இலக்குமியையொத்த தலைவி. ஏவும்-ஏவிய. பூவைமொழி-கிளிபோலும் வார்த்தையையுடைய. விரைந்தனர்-விரைந்துவந்தார். மேவ

லரை-பகைவரை. தன்னொன-தன தடிமைகளென்று. பணிப்போன்-பணியச்செய்வோனான. அன்னாய்-நாயே.

386. உள்ளாது-சினையாமல். ஓறுத்து-வெறுத்து. எள்ளாது-தள்ளாமல். இற்கடை-வீட்டிநன்றை வாயலில். ஏற்றவர்க்கு-யாசித்தவர்களுக்கு. இன்மை - வறுமை. தன்மம்-தருமம்.

387. முனையும்-பொருதாநிற்கும். கடகரி-மதத்தைக்கொண்ட யானையையுடைய. அங்கனையும்-பரத்தையாகிய அப்பெண்ணும். பல்லாண்டு-பலவருடங்கள். வாழி - வாழ்க்கடவாள்.

388. மன்னி-பொருந்தி. ஆர்-அனுபவித்த. கலில்வது-சொல்லுவது. நானிலத்து-பூமியினிடத்து.

389. வெண்டாமரை மகள்-கலைமகளை. வெள்ளணி-வெள்ளிய ஆபரணங்களை. தாரையென-உடுவைப்போலும். ஒன்னலரை - பகைவரை. தண்டாலிழுத்தும்-கண்டமாக விழச்செய்யும். தொண்டா-அடிமைபுக. எனை-என்னை.

390. ஈன்ற - உயிர்த்த. மணியென-முத்தைப்போலும். மடம்-மடப்பத்தையுடைய. ஈன்று - பெற்று. டெய்யாடினன்-டெய்தேய்த்து ஸ்ரானஞ் செய்தனர். உலம்புரி-திரளாக் கல்லைப்போன்ற.

391. முன்னைத்தவம் - முன்னாள் செய்த புண்ணியம். முற்றியது-முடிந்தது.

392. உயிர்த்தாளென - பெற்றாளென்று. மாகுறைக்கு-பெரிய குற்றத்திற்காக. உயிர்த்தார்-பெருமூச்சுவிட்டார். மனை-வீட்டை. மேகினிக்கு-பூயிக்கு. அம்பகம் - கண்ணையும். உயிர்த்தாய் - உயிரைக்கொண்ட அன்னையையும். தகவு-தகுதியை. உயிர்த்தாய் - பெற்றதலையே. 'தடையேல்-தடுக்கேல். எதிர் தந்திடற்கு-எதிரேற்பதற்கு.

393. மையை-மேகத்தை. மணி-அழகிய, சூழும்-பொருந்தும். பொதுமகள்-பரத்தைமர்கள். மெய்யை-தேகத்தை. சகியேன் - பெரறுக்கேன். சிலையில்-துணியில்.

394. இன்னிசை - இனிய தீதத்தை. மயக்காக்கற்கு-மயக்குவதற்கு, துன்-நெருங்கிய, பாண்-பாணனே, தொலை தொலை-அகலுவாய் அகலுவாய். பன்னிசை-புகழுகின்ற கீர்த்தியை. தின்னிசை-உனது சங்கீதத்தை. வேண்டவர்-விரும்புவார். எங்கையர்-எமது தங்கையரான பரத்தையர். நிகழ்த்துகி-பாடுவாயாக.

395. அல்லெறி - அந்தகாரத்தையுத் துண்கொப்பாகாதென்ற துதைக்கின்ற, வார் - நீண்ட, தளத்தின்-சேனையினது. மல்லெறி - வன்மையை யொழிக்கின்ற, வாகையர்-வெற்றியை யுடையோர்களது. எல்லெறி-பிரகாசத்தை வீசுகின்ற, எம்மான்-எமது தலைவரது. பச்சைக்கல்-பசிய விரத்தினக்கல்லை, எறிவார்-போடுவார்கள். காய்த்து - கோபித்து.

396. துன்பிற் கடைபடும் - துன்பத்தினிறுதியிலுண்டாகும். சூழ்ச்சியை-உபாயத்தை, பரவும் - வணக்காவித்கும், தென்பிற் பொலிந்தனன்-சந்தோஷத்தினுற் சிறப்புற்றேன். இன்று-இல்லை, புன்றிவினை-இழிந்த தியசெயல்.

397. இயல்பினரும்-இயற்கை யுடையவரும். குறையேற்று-குற்றத்தை நீதாங்கி, பொல்லா-தீய, விதிவழி-ஊழரசிய பாதையில். மல்லால்-வலிமையினால், அளிப்போன்-காப்பவனான, காண்மலர்-அன்றலர்த்த தாமரை.

398. கோலாகலம்-சம்பிரமத்தையுடைய, பெருமான் - பெருமையிற் சிறந்தோனான, மாலாகினைபோல்-வேட்கைகொண்டாய் போலும், ஈது-இத்தச் சமாச்சாரத்தை, மான்மருட்டம்-மாணியு மருளுச்செய்யும், சேவரையில்-கெண்டைமீனையும் அரிய

வேலையுமொத்த, சேயிழை-செவ்விய ஆபரணத்தைத்தரித்த. எங்கையர்-எமது தங்கையரான பரத்தையர். தேரில்-அறிந்தால், கனலுவர்-கோபிப்பார்.

399. பழுக்கும்-கனிகின்ற, படர்சுவை-விரித்த மதுரத்தை, கொழுக்கும்-மதக்கும், முழுக்கும்-மூடிக்கொள்ளும்.

400. மறுகுற - வீதியினிடத்துப் பொருந்த, மதலையை-குழந்தையை, இறுகுற-நெருங்கும்படி, சேர்த்து-தழுவி, சிறகுற-சிறக, சிமையம்-சிகரத்துடைய, குறுகுற - போக, கோடினன்-கவிழ்த்தார்.

401. பணிவால்-வணக்கத்தினால், அன்பால் - அன்போடு, சிரம்-தலையை, பார்த்திபர் - தலைவர், மணி-அழகிய, வார்-நீண்ட, சிலம்பு-தண்டையணித்த, மாற்றலரை - பகைவரை, துணிவாய்-திடத்தோடு, பொரு-பொருதுகின்ற, தணிவாய்-பொறுப்பாய், குறை-குற்றத்தை.

402. களிறும் - யானையும், குரைபுனல்-ஒலிக்கின்றநீரையுடைய, குறுகும் - நெருங்கிய, புல்லும் - தழுவிய, கணையும்-அம்பையும், வியன்-பெரிய, ஒல்லும் - இணங்கிய, ஒழிவாய்-கீக்குவாய்.

403. அங்குறை-அங்கே தங்கிய, எங்குறை-எமது குற்றம், கொங்குவாசனை, தங்குறை - தமது குற்றத்தை.

404. வெம்-வெவ்விய, சூழ்த்துவனோந்து, உலைந்தாலும்-வருந்தினாலும், அருந்தாது-உண்ணாது, புனலார் - நீரைக்கொண்ட ஆரையுடைய தலைவனே, பொதுமகன்பால்-பரத்தையரிடத்து, தொல்-பழமையான, வெல்லரும்-வெல்லுதற்கருமையான, வினாவதுண்டோ-விரும்புவதுதோ, மேலவர்-அறிஞர்.

405. கார்வர - மேகமானது தோன்ற, கனகம்-பொன்னையுடைய, போர்-யுத்தம், புனல்-நீர், பொ

துமகள்-பரத்தையர். மீட்டு-திரும்பி. வாழி-வாழ்க்கடவன்.

406. ஆவிக்கும் - உயிர்க்கும். உவந்து-மகிழ்ந்து. பாலிக்கும் - பாவனைபண்ணும். கேளிர்-உறவினர். சேவிக்கும்-வணங்கும். பூபர்-அரசர்களது. சேவிக்கும்-பிழைப்பிக்கும். காதல்-மோகம். அன்னாய்-தாயையொத்த பாங்கியே. தேர்த்தன்-அறிந்தேன்.

407. கலைக்கு - நூற்களே. அணியாக்கிய - அலங்காரப்படுத்திய. விலைக்கு-சொய்த்திற்கு. மெய்-உடல். இழை-அதர்ம். மின்னார் - பரத்தையர்களது. மொய்ப்புடை - வன்மையை யுடைய. அண்ணல்-தலைவரது. முண்டகத்தான் - தாமரை மலரையொத்த பாதத்தை. அணியாக்கிய-ஆபரண மாக்கிய.

408. விதை-வித்து. உயிரினத்தும்-சேவராசிக ளெல்லாவற்றையும். தாங்கும் - காக்கின்ற. கலை-நூற்களே. உணர்வான்-கற்கும்பொருட்டு. வாங்கும்-வளைக்கின்ற. வரிசிலை - நீண்டவிலை யுடைய. எங்கும்-வருந்தாநிற்கும். கொடுங்கனவே-கொடிய நெருப்பைப் பொருத்திய.

409. கலைக்கடல் - நூற்களாகிய சமுத்திரம். அடல்செய் - வன்மையைக்கொடுக்கின்ற. அன்னாய் - தாயையொத்த பாங்கியே. மாந்தி-குடித்து. அகங்கறத்து-தன்னிடமானது கறக்கப்பெற்று. அறவுறத்து - மிகவு மிடித்து. அடல்செய்ய-போர்செய்ய. கியிர்த்து-ஒங்கியது. முகில்-மேகம்.

410. வள்ளம்-கிண்ணத்தையொத்த. செவ்-சிவந்த. இதழுண்டு-அதரபானத்தை யருந்தி. மருவும்-பொருந்தாநிற்கும். குறுகினர்-வந்தார். கூடலர்-பகைவரது. துணித்த-துண்டித்த.

411. மகண்டது-மாட்சிமையுற்றது. கோன்-அரசன். கூர்ந்து தெரிந்து. நான்-வாசனை. கண்ணியர்-மா

லையை யுடையவர்களது. கனகம்-பொன்னையுடைய.

412. சீதனம்-குளிர்ச்சியையுடைய. வாடை-வடகாற்றானது. தியிர்ந்து-வளர்ந்து. என்மீதளவு-என்மேலளவாக. ஒன்றார்-பகைவரது. மாதனம்-பெரிய சேனையை. தூர்த்த-இல்லாமற் செய்த. காதளவு-செவியினளவாக. கட்டிருவே-கண்ணையுடைய இலக்குமியையொத்த பாங்கியே. காதலர்-தலைவர்.

413. மன்னுயிர் - நிலபெற்ற சேவர்களே. நேர்த்தவர்க்கு-தன்னை நேசித்தவர்க்கு. பொய்க்கினும்-பொய்த்தாலும். தக்கவர்-அறிஞர்.

414. வஞ்சினம்-சுபதத்தை. மலையும்-பொருதாநிற்கும். அமர்க்கு-யுத்தத்திற்கு. அஞ்சினராய் - பயந்தவராக. அடங்கா-பணியாத. சின்னம்-விருதுகளே. நஞ்சினம்-விடத்தினரினமாகிய. அறம்-புண்ணியத்தை.

415. குளிக்கும்-வளைக்கின்ற. வரிசிலை-நீண்டவிலையுடைய. கொற்றவர்-அரசர்களது. சேற்றம்-கோபத்தை. குலைப்பதற்கு- இல்லாமற் செய்யவதற்கு. சனிக்கும் - உண்டாகாநிற்கும். கட்டினிக்கும்-கண்ணினது நீரொழுக்கிற்கும். பனிக்கும்-இமத்திற்கும். பரிந்திலர்-அன்புவைத்தாரிலர். பாதகர்-தீயர்.

416. போந்தனர்-வந்தார். கூர்ந்து-மகிழ்ந்து. ஆற்றம்-செய்கின்ற. தூற்றம்-பொழிகின்ற.

417. உற்றவர்-தம்மை நேசித்தவரசரது. உறுதுணை - உற்றதுணை. செற்று-கொன்று. சின்னம்-விருதுகளே. சிதைத்திட-அழித்திட. சீர்த்த-கீர்த்தியையுடைய. கற்றவர்-நல்லகவத்தை யுடையோர். நளிர்-குளிர்த்த. கொற்றவர்-தலைவர். மாழ்கல்-மயங்கேல். குறுகுவர்-வருவார்.

418. நடடார்க்கு-தம்மை நேசித்த அரசர்க்கு. நயந்து-விரும்பி. நாடலர்-நினைத்திலர். கொட்டாவிருக்கும்-கொட்டும். கட்டார் - கண்ணையு

டைய மாலே. மட்டாய் - அளவாய். அழுங்கி-அழுது. விதி-ஊழ்.

419. அழுங்கி-அழுது. மயங்கேல்-மலையேல். அடைந்தோர்க்கு-சுன்னைச் சார்த்தார்க்கு. குலம்-மேன்மைபொருத்திய. குடி - அணிந்து. துணி-வத்திரம். மணி-இரத்திபைபரணம். துலக்குதற்கு-பிரகாசிப்பிப்பற்று.

420. வருமொருமையும்-வரரசிற் குமறுமையையும். தாங்கும்-காக்கும். உற்ற-பொருத்திய. இருமையும்-இம்மை மறுமையாகிய சுரிடத்தும். சீர்த்த - சீர்த்தியுற்ற. இயல்-அழகிநையுடைய. அணங்கே-தெய்வப்பெண்போலத் தலைவியே. எத்தலர்-தலைவர்.

421. மரசையில்-பொன்னைப்போலும். பூத்த-தேமற் புள்ளிகள் படர்த்தன. மணி - இரத்தினவடங்களை யுடைய. வேனிலும்-வேனிற் காலமும். கூய-கவியது. உறுதுயர்-உற்றதுன்பத்தை. சீர்த்த - சிறப்புற்ற. பொருப்பு-மலை. ஆசையில் - பொன்னினிடத்து.

422. வார் - ஈச்சையுடைய. கொழுநர்-தலைவர். கொண்டல்-மேகம். எட்டும்-எட்டுகின்ற. கொடை - ஈகை. பொருள்கொடு-திரவியத்தைக்கொண்டு. வேண்டிவ-விரும்புவனவற்றை.

423. அரும்பும்-தாமரை மொட்டி. பிறையும்-அர்த்தச்சந்திரனும்.

சிலையும்-வில்லும். புயலும்-மேகமும். அமையும் - சூழ்க்கிலும். அம்பும்-கணையும். கரும்பும்-சுன்னலும். குமிழும்-குமிழ் மலரும். கதலியும்-வாழையும். ஆலும்-ஆலிலையும். கமலமும்-தாமரைமலரும். வியன்-பெரிய.

424. சீர்த்து-சிறப்புற்று. எதிர்த்தாரை-எதிர்த்த பகைவரை, தேர்-இரத்தத்தை, வனத்தினும் - காட்டினிடத்தும். காளினும்-பாலை நிலத்தும். மன்ன - பொருத்த, ஊர்-பதியை, வலவா-தேர்ப்பாகனே. தனத்தோடு-செல்வத்தோடு, இனத்தினும்-உறவினனும். மனத்தினும்-மனத்தைப்பார்க்கினும், வேகமென-விரைவென்று சொல்ல, வியப்பு-ஆச்சரியம்.

425. செய்யான்-இலக்குமி, தேவியும்-தலைவியும், ஓர் மெய்யாருயிரென - ஒருடலும் அதனிடத்துப்பொருத்திய உயிருமென, கலந்தனம் - சேர்ந்தோம். மேலுமின்றும்-எக்காலத்தும், பொய்யா - பொய்க்காத, வாத்து-ஆசீர்வாதத்தையுடைய, வரவினையுடைய. உரவோன்-அறிஞனா, பொருப்பில்-மலையினிடத்து, அவன்-அந்த ஷம்சுத்தாசினே ஷ்பானது, கையாய் - கைகளைப்போலும், பொழிபொழி-பொழிவாயாக பொழிவாயாக, மாதமும்மாறி-மாதத்திற்கு மூன்று மறைகளை. கனமழையே-பெருமைபொருத்திய மேகமே.

ஷம்சுத்தாசின் கோவை

அரும்பதவுரை

முற்றிற்று.

O. M. MOHAMED BUKHARI

ஷம் சு த் த ரீ னீ கோவை.

அபிதானவிளக்கம்.

நகரம்.

ஹாரீம் புரம்.

மலை.

தமிழ்ச்சிலம்பு } பொதிய மலை
மலையவெற்பு }

நதி.

வன்னி } தாம்பிரவரீனி
தாம்பிரவரீனி }

கொடி.

செருத்தி யிளம்பிறை—குளம்பிறைக்கொடி.

பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்.

ஷம் சு த் த ரீ னீ.

பாட்டுடைத்தலைவன்றந்தைபெயர்.

செய்து ம ன் துர்.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஞானசிரியர் பெயர்.

ஹஸறத்து மவ்லானு ஞானியார் சாகிபு ஒலியுல்லாஃ.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஞானசிரிய ருர் பெயர்.

கோடை—கோட்டாறு.

ஷம்சுத்தாசின் கோவை

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையறைச்

செய்யுள் விளக்கம்.

செய்யுள் 1- முதல் 35 வரையும் முதல் நாள்.

„	36 „	40 „	2 „
„	41 „	71 „	3 „
„	72 „	98 „	4 „
„	94 „	104 „	5 „
„	105 „	145 „	6 „
„	146 „	163 „	7 „
„	154 „	193 „	8 „
„	194 „	197 „	9 „
„	198 „	205 „	10 „
„	206 „	218 „	11 „
„	219 „	231 „	12 „
„	232 „	240 „	13 „
„	241 „	242 „	14 „
„	243 „	257 „	15 „
„	258 „	259 „	16 „
„	260 „	266 „	17 „
„	267 „	277 „	18 „
„	278 „	291 „	51 „
„	292 „	319 „	52 „
„	320 „	351 „	53 „
„	352 „	361 „	54 „
„	362 „	367 „	55 „
„	368 „	—	56 „

ஷம் சுத்தாசீன்கோவை

விஷய சூசிகை.

—:—:—

களவியல்.

பக்கம்.

பாடற்றொகை.

1	கைக்கிளை ...	4
2	இயற்கைப்புணர்ச்சி ...	16
6	வன்புறை ...	7
8	தெளிவு ...	1
8	பிரிவுழி மகிழ்ச்சி ...	2
9	பிரிவுழிக்கவங்கல் ...	5
10	இடந்தலைப்பாடு ...	5
12	பாங்கற்கூட்டம் ...	25
17	பாங்கிமதி யுடன்பாடு ...	19
21	பாங்கியிற் கூட்டம் ...	61
35	ஒருசார்பகற்குறி ...	14
38	பகற்குறி யிடையீடு ...	7
40	இரவுக்குறி ...	27
46	இரவுக்குறி யிடையீடு ...	19
50	வரைதல் வேட்கை ...	19
55	வரைவு கடாதல் ...	20
59	ஒருவழித் தணுக்கல் ...	12
62	வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்	21

வரவியல்.

67	வரைவுமலிவு ...	7
69	அறத்தொடு கிற்றல் ...	17
73	உடன் போக்கு ...	18
77	கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை ...	24
82	மீட்சி ...	6
84	தன்மனை வரைதல் ...	5
85	உடன்போக்கி யிடையீடு ...	6
87	வரைவு ...	1

சுற்பியல்.

89	இவ்வாழ்க்கை ...	10
91	பரத்தையிற் பிரிவு ...	29
98	ஒதற்பிரிவு ...	3
99	காவற்பிரிவு ...	3
100	தூதற்பிரிவு ...	3
101	தூணவயிற் பிரிவு ...	3
102	பொருள்வயிற் பிரிவு ...	6

ஹாமீம்
பிஸ்மில்லாஹி.

ஷம்சுத்தாசின் கோவைச் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

—:—:—

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
அங்குறைவேசைய	95	இந்தாமெழின்	66	என்னுயிரென்றே	
அடலுற்றவண்ண	55	இரப்பார்க்களிக்கு	39	என்னுயிர்மாதங்க	
அடிபெம்வட்டு	10	இருளும்புயலு	42	என்னேகலேகண்	
அணியுந்திருந்தி	18	இல்லறமல்லது	90	என்னையும்வீட்டை	
அண்ணலருளார்	73	இறையளவன்ப	61	ஏ	
அமையாதவின்பத்	88	இற்புலிகாணினு	80	ஏகமென்றோரெம்	
அரவறிந்தொல்கிய	91	இன்றத்தவிகை	10	ஏங்கும்விழு	
அரும்பும்பிறையு	103	இன்னிசைகாட்டி	95	ஏவுஞ்சலித்த	
அலைவாய்த்துரும்பி	65	சு		ஒ	
அலைவாய்ப்படிந்த	16	சுயாக்கொடிய	64	ஒருகான்மறந்	
அல்லம்பகலு	5	சுவதுயர்	25	ஒருகைக்களிறு	
அல்லெறிவார்குழ	9	உ		ஒல்காப்புசுழ்ப்	
அளிக்குங்கொடை	85	உடலோடியிர்	42	ஓ	
அறத்தான்வளர்த்து	66	உண்மைப்பொரு	81	ஒங்குக்கொடுஞ்	
அறியாததைத்தே	32	உனையொன்று	71	ஒங்கும்பெரும்புகழ்	
அறிவேபுருவா	22	உள்ளக்கரிக்கு	74	ஒதுறுமெய்ப்	
அற்றோணிக்குழ	7	உள்ளற்கெளிதல	47	க	
அன்பேபுருவெடுத்	86	உள்ளாதுனைமுன்	93	கடலிற்பபிந்தெழு	
அன்போடருள்	39	உற்றவர்போருக்	101	கண்டனம்யாழு	
அன்றிலம்பேடு	82	உள		கண்டேகிகர்த்த	
அன்னையமுங்க	81	ஊடறியாவுரை	30	கண்ணுக்கிமையுங்	
ஆ		ஊரும்பெயரு	20	கண்பகை	
ஆகுங்கரும	27	ஊரும்பெயருமுரை	20	கண்மறந்தாலு	
ஆடித்திரிந்த	39	ஊரேரலரு	75	கலகத்தரு	
ஆடுஞ்சுனையிது	83	ஊன்றமுழியில்	79	கலைக்கடற்காண	
ஆடும்பொழிலு	41	எ		கலைக்கணியாக்கிய	
ஆடும்பொழில்விடுத்	75	எடுக்கவெடுக்க	14	கலேதாண்டி	
ஆட்சியுக்கோலுங்	13	எந்தமர்குழந்த	85	கலையாளவந்த	
ஆந்தனையும்புனங்	38	எமையாதரிக்கு	44	கல்லுங்காரடுங்	
ஆயமுடன்னையு	78	எய்திட்டவன்	76	கல்லுங்கருதுங்	
ஆயாதவரை	47	எல்லாமவளெனக்	48	கல்லென்றடர்ந்த	
ஆர்வாயடைப்பினு	55	எல்லாமறித்தவியல்	96	கவளக்களிற்	
ஆலேச்சிலைய	68	எல்லாமறித்துமத	79	கழையார்தரள	
ஆவற்கருமருத்	50	எல்லாருமேத்து	4	கற்பிற்பெரிதல	
ஆவரவுலுத்த	73	என்றும்பிரிவில	92	கற்றேயலரடி	
ஆவிக்குமாலி	98	எறியுந்திரைக்கட	60	கனமாமமுதத்	
ஆவியுமெய்யு	37	எறியுமலகட	53	கண்மேற்பொரு	
இ		என்செய்ததோமன	25	கா	
இணங்காரடுகரி	68	என்னாட்டணி	41	காட்டுக்கெறித்த	
		என்னுயிரன்னவ	29	காணக்கரிக்கு	

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
காதுங்கனிர்	7	கோலாகலப்	96	சொல்லுந்துயி	57
காமாநலஞ்	55	கோவாயொளிருங்	17	சொற்கண்டவா	3
காரானையன்ன	72	க		சொன்மலைவாணர்	67
காரேயனைய	19	சங்கைக்குரிய	56	சொன்னமிலாது	23
காரைத்தருவை	13	சதியாச்சுமுன்றெழு	17	த	
கார்கண்டு	39	சரசகுண	51	தண்டாமரைமுலை	43
கார்செய்தவண்ணை	47	சற்றம்பிரியே	36	தண்டாவளத்தன	51
கார்வரவென்ற	97	சா		தண்ணூர்நவத்	44
காலேபதிர்த்தன	2	சார்த்தார்பிரிவர்	63	தருகார்திரக்கரத்	70
காவிசிவந்து	18	சாற்றங்கலிகைப்	64	தருந்தாமரைக்கரத்	40
காவுங்கண்டேன்	15	சி		தருந்தாருவன்ன	78
காவேபுகுந்து	18	சித்தமும்புத்தியு.	35	தழையார்காமுந்தள	30
கி		சித்தமெலாமவர்க்	49	தழையாலொருகரி	21
கிளையோடுவ	55	சிந்தாகுலமும்	61	தழையேயுடைக்கு	25
கு		சிந்திப்பதற்குற்ற	78	தன்முயர்நோக்கார்	89
குடியிற்பிறங்குங்	25	சிப்பியின்முத்தமு	22	தன்னொருயிரென்	60
குடைபட்டகோ	11	சிரித்தேதரும்	65	தா	
குடையுமரசுங்	27	சிலையுங்குலையுஞ்	31	தாதையெனப்புரப்	3
குளிற்றுஞ்சனையுங்	31	சிறந்துவளர்	7	தாயோதுயில்கிளவ்	51
குறையாப்பெரு	92	சினத்தினும்போரி	103	தாய்துயிலாத	49
குனிக்கும்வரிசிலை	101	சினமாரயிற்படை	41	தாருடைவள்ளலை	82
குன்றமுணிப்	6	சினைத்தார்ப்படர்	58	தாவுண்டெசல்பரி	15
கூ		சின்னஞ்சிறியாள்	69	தி	
கூடுஞ்சுகம்பிரிந்தா	39	கீ		திடங்கண்ட	5
கூப்பிட்டுதவு	75	சீதளவாடை	100	திண்டந்தமற்	41
கூரம்பனையகட்	77	சீர்கண்டவண்ணல்	43	திருவார்ப்புரும	1
கூராதொருதயில்	52	சீர்தரும்வள்ளல்	37	திருவுற்றிலகு	71
கூராரயில்விழிக்	51	சூ		திருவேயமர்	14
கூவியருளவல்	86	சுழிக்குந்திக்குந்	43	தினமேதரு	30
கூ		சுனையுந்தடமுஞ்	28	து	
கெம்போடளிர்	3	சுனையுந்தடமும்	74	துக்கந்தருகுணத்	13
கை		சுனையும்பொழில்	22	துப்புண்டுசேக்குந்	19
கைக்குமுலைக்குங்	70	து		துருவாவிடமிலை	83
கோ		குதாரிளமுலை	64	துறத்தார்ப்பிழைத்	35
கொண்டாற்பழி	32	குலுற்றவானென	86	துன்பிற்கடைபடு	95
கொந்தற்றதார்ப்	65	கூ		து	
கொல்லுங்காடி	58	செயலாலுயர்ந்த	23	துக்குங்கனவிற்	70
கொல்லுங்கனிற்	97	செய்யாளெனவரு	104	தே	
கொல்லுமமளி	75	செலவேயொறுக்கு	45	தென்னஞ்செழும்	63
கொல்லம்புலியுங்	42	செல்லுங்கருது	33	தே	
கொற்றத்திணைக்கு	68	சே		தேடித்தனந்தரு	3
கோ		செய்கொண்டபூம்	54	தேருத்தெளிவி	50
கோடாதருஞ்ஞனத்	5	செல்காட்டிம்	85	தோ	
கோடும்பிறை	3	செல்வைத்த	61	தொடிக்கடிசெய்கை	45
கோணுகாக்குந்	44	சோ		தோ	
கோபந்தருபடைத்	71	சொல்லரும்வெம்	97	தோடுதற்காமலர்த்	49

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்.
நகழுஞ்சதையு	29	பாருங்ககனும்	30	பொன்னகத்தா	
நஞ்சமுயிழ்படை	57	பாரோரலரும்	68	பொன்னணிசேர்	
நஞ்சுமழுது	36	பார்கண்டுவந்த	65	பொன்னகமேணிப்	
நஞ்சேயுயிழ்படை	43	பாறுங்கசப்பப்	73	பொன்னுகைதாங்க	
நட்டார்க்குதவ	102	பாலோடமுதும்	80	பொன்னுயொளிநு	
நண்ணுஞ்சுசிந்த	31	பாலோடமுதும்	79	பொன்னுர்கமலப்	
நந்தாவனத்து	31	பாலியலாய்ச்	7	பொன்னுர்தயரம்	
நம்மனைக்கேவன்றி	51	பானுதென்கொ	93	போ	
நன்னென்றிருண்டு	19	பிடியோடன	52	போதோலிழுந்தது	
நா		பினைத்த	52	போர்தந்தவாட்டை	
நாடரிதாலவ	40	பிழியேயுடலம்	72	போற்றியுந்தாழ்ந்	
நானொன்றுமேன்	74	பு		போற்றுக்கருங்	
நாவொன்றுமெய்ச்	73	புகலோடொளி	57	போற்றும்புணர்	
நி		புயலேகுழலம்	11	ம	
நித்மாதிநிகர்	90	புள்ளிற்பொலியும்	28	மகவுயிர்ந்தாளென	
நிதியாலுயர்ந்த	7	புனமேபுலனம்	22	மங்கைக்கரசெனு	
நிதியிற்பெருகு	87	புனமேமறந்தொரு	36	மஞ்சக்கடித்தனை	
நிறத்தாங்குழைகா	37	பூ		மணந்தத்தச்சந்தன	
நின்வாய்மொழி	61	பூசற்கெழுபுயத்	86	மணிந்தேனைனுஞ்	
நீ		பூணுமகுடப்	33	மணியார்கலாப	
நீங்குங்ககிஞ்சொ	59	பூமகனாசனெம்	56	மணியொளியாகி	
நீடாழினவயம்	12	பூமகளாய்ப்பல	93	மண்காக்கும்பூபர்	
நீடுஞ்சிலைவடி	57	பூவார்மலருந்	43	மண்டலத்தோர்பெ	
நீதஞ்செறிகுணத்	12	பூவிற்படரப்	82	மதியே நிகர்ந்த	
நெ		பெ		மயங்குந்தெனியும்	
நெறிக்குங்கருங்	53	பெண்ணாழுதப்பி	33	மருப்பும்பொருப்பு	
நூ		பெண்ணாழுதப்பெ	18	மருளும் பினைவிழி	
நூலேணியில்லை	13	பெருமையுங்கீர்த்	102	மலர்க்குனொளிநு	
11		பெருவாய்ப்பிடிந	20	மலையும்படிபல	
பகைதந்த	5	பொ		மழையுங்கரித்து	
படிப்பாலுயர்	49	பேராசாப்பெரு	53	மறங்காலயில்விழி	
படியோர்குடை	10	பேராசமுதப்	53	மறவாலமணித்	
படையேறு	2	பேரேத்திசின்ற	65	மறுகுறப்போத்த	
பணிவாற்பகை	92	பொ		மறையார்மொழிப்	
பண்ணேறு	4	பொங்குமயலஞர்	36	மனமாய்விரைந்	
பந்தத்தாசை	69	பொய்க்கலையாப்	56	மனையறம்பேணி	
பந்தாடியோ	17	பொய்க்கொண்ட	29	மன்னர்க்கதிபதி	
பருக்கும்பெரு	15	பொய்ப்புண்டொளி	21	மன்னுயிர்காக்க	
பலர்வாய்ப்புகழ்	38	பொய்யாமொழித்	18	மா	
பழுக்கும்முழுதப்	96	பொருளாலறழும்	19	மாக்கனியாலி	
பன்னாடவழ்	79	பொருளேயறந்	62	மாசையிற்பூத்த	
பா		பொல்லாமதன்	61	மாணப்பொலியு	
பாட்டாற்றி	4	பொறையார்பெருந்	15	மாலையும்வந்த	
பாரார்ப்பழிச்சு	23	பொன்மாலுறை	81	மாலேதழைத்து	
பாசாளுமன்	4	பொன்வண்ண	59	மயிருக்கொடிய	

செய்யுளகராதி.

எ

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
மாறவமுத	11	மை		வானேழுடி	14
மாறாவரு	89	மையை நிகர்த்த	95	வானேறதிருராலி	48
மாறாவிழியை	82	யோ		வானேழுவியோ	2
யீ		யோகத்திற்சீரி	8	வான்காக்குங்	100
இஞ்சாவின்முலை	75	வ		வான்கொண்டகொ	76
ன்னைப்பழித்த	94	வஞ்சினங்காட்டி	101	வான்கொண்டமெய்	54
மீ		வஞ்சினமோபகை	50	வான்பிறழ்ந்தா	8
மீறும்பெருந்தள	35	வந்திரந்தார்க்கு	10	விட்வாளரவெங்	74
மு		வரத்தாலுயர்	72	விண்ணைப்பழித்த	27
முடிமாலேருட்டும்	68	வரமேபெருகு	80	விண்பட்டசோம	20
முடியிருந்துண்ப	47	வருத்திமயக்குமய	9	விதியேவலிதென	29
முத்துண்டொளிர்	13	வருத்திமயக்குமய	24	விலையளித்துன்	63
முத்தத்தவத்தின்	4	வலம்புரியின்மணி	81	வில்லிந்துணையில்	35
முலைகண்டவாயிதழ்	34	வலம்புரியின்மணி	94	வில்லுக்குவல்ல	57
முலைகாட்டிமுத்த	11	வல்லார்புகழு	70	வினையாற்பயனும்	31
முலைப்பகைகண்டு	14	வழுத்துஞ்சுகிர்த	33	வி	
முலையும்பசுப்ப	71	வள்ளக்கமலச்செவ்	99	வீனையுருங்கி	48
முலையோடுருடி	59	வள்ளத்திருவாய்	60	வீனையொருத்தி	26
முலையோபருத்தில	28	வற்போலுயர்	70	வீனையின்மபல்	30
முற்றுமுடலுயர்	61	வற்றுச்சுகிர்மெய்	16	வே	
முனைத்தனையா	66	வன்மறந்தாழ்த்து	91	வெண்டாமரைமகள்	94
முனையுங்கடகரி	94	வா		வெப்பாலவிந்த	81
முன்னுலறிந்தகின்	24	வாங்காய்தழை	32	வெல்லுமதமலை	40
முன்னிலைவிட்டு	90	வாடாமலர்	50	வெளிப்பணிநீப்பி	74
முன்னொடுபின்னு	9	வாடியமுங்கி	102	வெள்ளத்துண்மும்	29
மே		வாயாலுலகம்	23	வெறியார்மயலும்	36
மெய்க்கும்பெருந்	72	வாயாற்கலை	21	வெறியார்மலர்த்	45
மெய்யுஞ்செவியு	16	வாயேயெவர்	23	வெறுக்கும்பழி	32
மெய்யோடிசண்	9	வாவியிற்காவி	12	வே	
மே		வாளாக்கிடந்து	33	வேலையினோக்கு	27
மேகமுமோர்கை	8	வானகஞ்சூழ்ந்த	14	வேலையுங்காவியும்	77
		வானாமிழ்தும்	94	வேள்வித்தான்	63
		வானாழுத	92		

ஷங்கத்தாசின் கோவைச் செய்யுள் அகராதி

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
10	20	கங்குநோத	கங்குநோத
18	2	கிழ்ச்சியை	கிழ்ச்சியை
"	25	சேயிழை	சேயிழை
20	17	முரையு	முழையு
22	34	ளருந்தவ	ளருந்தவ
24	10	சாற்றல்	சாற்றல்
25	28	சொற்றின்	சொற்றின்
29	33	வெல்லா	வெல்லா
30	22	முரையு	முழையு
35	26	நோக்கி	நோக்கிக்
38	5	யோம்படை	யோம்படை
39	32	ணெடுத்ததை	ணெடுத்ததை
44	32	தணிகை	தணிகை
45	16	கேட்டு	கேட்டு
49	26	காவலர்	காவலர்
51	4	னயிர்ந்தறிந்	னயிர்ந்தறிந்
58	3	தலைவனுக்கு	தலைவனுக்கு
62	8	வயிற்பிரி	வயிற்பிரி
65	26	வாழ்த்தல்	வாழ்த்தல்
70	12	குள்கண்	குள்கண்
73	10	புனலிடை	புனலிடைத்
"	21	புடையன	புடையன
75	9	புரைத்துழி	புரைத்துழித்
75	25	விடுத்தல்	விடுத்தல்
80	14	குளமெலிந்	குளமெலிந்
89	13	பாங்கி	பாங்கி
90	31	தினமா	தினமா
"	"	செனெழுங்	செனெழுங்
91	2	நல்ல	நல்ல
130	7	யாற்று	யாற்று

